

36. apertissime ostendimus. In quo tamen aduertendū erit, ne verba pro- 17
hibitionis dirigantur ad tempus, quo iam delictum commissum fuerit,
commoditatesque iam in Fiscum transferint. Referendo namque hæc ad
illud tempus in Fisci præiudicium, fieri non poterit: prout supra libro. 1.
c. 12. paulò ante fin. ostensum est. Quamobrem non diximus in huius clau-
sulæ exemplo, q̄ statim commissio delicto bona in sequentem successo-
rem pertranscant: sed q̄ id fiat statim, atque de committendo delicto tra-
ctatum fuerit.

¶ Hæc autem omnia in ipso Maioratus possessore intelligenda sunt: si ve- 18
rò ipse Maioratus institutor post Maioratum institutum delictum ali-
quod commiserit, ex quo eius bona Fisco adijcienda sint, dubitari solet:
vtrum ex eo bona Maioratus in præiudicium illorum, qui ad eius Maio-
ratus successionem vocati fuerint, Fisco adijci valeat. Quæ quæstio si Ma-
ioratus ex donatione irrevocabili institutus fuerit, nullam dubitationem
habet. Donationes namque inter vivos factæ ante delictum commissum
ex delicto sequenti non retractantur, nisi in fraudem Fisci factæ fuerint. J.
post contractum. cum similib. ff. de dona. Sicut enim Maioratus institu-
tor eo casu non poterat Maioratum revocare contra hendo, vel alienan-
do: ita, nec delinquendo, ut superius ostendimus. Idque notissimum est.
Quando autem Maioratus simpliciter institutus fuit, atque ad libitum
institutoris revocari poterat, quæstio hæc dubia videtur.

¶ Quia in re Antonius Gometius qui quæstionem istam movit in l. 4. q̄
Tauri. n. 91. versu. Aduertendum tamen est, facile illam resoluit, dicens, q̄
si Maioratus revocabilis sit ex delicto per institutorem commissio, non
revocabitur, ex eo, q̄ bona alteri obligata, vel promissa etiam revocabili 19
ter non veniunt in confiscationem: nec potentia illa revocandi transit in
Fiscum. Quod probat ex tēx. in l. res vxoris. C. de dona. inter vir. & vxor.
vbi disponitur, q̄ donatio, quam maritus facit vxori cōstante matrimo-
nio, non potest revocari per Fiscum: etsi maritus sit condemnatus ex de-
licto, atque bona eius confiscata. Quibus adijciendum est quod dixit An-
ge. in l. si filius. col. 2. C. de bonis proscip. vbi inquit facultatem revocandi
dispositionē non amitti ex delicto ab ipso disponente commissio.

¶ E conuerso autem. D. Didacus de Simancas de Catholi. institu. c. 9. de
bon. heriti. n. 256. in noua editione inquit illud in confesso esse, q̄ Primo-
genij institutor hæreticus factus priuabitur illico illis, & alijs bonis, nisi
fortè tradiderit filio possessionem bonorum, vel scripturam Primoge-
nij, vel id factum sit per contractum onerosum ante delictum commiss-
um. Tunc namque bona Primogenij Fisco non adijcientur.

¶ Vt autem in hac quæstione vera resolutio habeatur, duo casus confide-

De Hispanorum Primogenijs:

radi sunt. Aut enim Maioratus ex testamēto, vel codicillis institutus fuit: aut ex contractu, quamuis reuocabili. In primo casu dicendum videtur
 20 proculdubio, & iure communi considerato, si Maioratus institutor committat aliquod crimen, ex quo sibi pœna mortis deportationis, vel aque & ignis interdictionis, bonorumque amissionis imponatur: ipsa Maioratus institutio in testamento, vel codicillis facta eo ipso reuocabitur. Quod probatur ex tex. in l. eius, qui. §. si cui. ff. de testam. ibi. *Nec illud testamentum valet, quod ante fecit: nec id, quod postea fecit.* l. 15. titu. primo. part. sexta.

¶ Hoc tamen hodie innouatum est, ex. l. 4. in. ll. Tauri, quæ est. l. 3. titu. 4. lib. 5. in noua. ll. Reg. collectione. Ex cuius legis dispositione iam damnatus ad mortem potest testari de omnibus bonis suis, exceptis his, quæ ex
 21 eo delicto Fisco adijcienda sunt. Ex cuius legis dispositione, qua damnato ad mortem potestas testandi, vel codicillandi conceditur, testamēta, vel codicilli antea facti sustinentur, vt optimè considerat Telliū in. d. l. 4. Tauri. p. 1. aduersus Parisi. consil. 46. nume. 15. libro. 3. qui contrarium, & malè in simili statuto opinatus fuit. Perindeque hodie stante. d. l. sustinebitur Maioratus ex testamēto, vel codicillis institutus in ea solum parte, quæ Fisco adijcienda non est: ex qua ipse Maioratus institutor testari potest, nisi ipse ante mortem Primogenium reuocet. Reliqua autem bonorum ipsius Maioratus pars Fisco adijcietur.

¶ In secundo casu, quando scilicet ex contractu Maioratus simpliciter institutus fuit, atque per consequens reuocabilis est: dicendum videtur, in hoc casu idem, quod in præcedenti resoluendum esse: Cum enim Maioratus reuocabilis, vt supra lib. 1. cap. 12. latius ostensum est, vltimæ voluntatis naturam sequatur, atque etiam legatorum & fideicommissorū, cōstat ex damnatione sequuta illos irritos fieri. Vltimæ namque voluntates ex damnatione authorum vitiantur: prout paulò ante monstrabimus. Quod in legatis, & fideicommissis dixit Bar. in. d. l. res vxoris. num. 1. idq;
 22 in donatione causa mortis statutum est, etsi in ordinatione contractui, non autem vltimæ voluntati æquiparetur. Ea namque reuocatur, donante ad mortem damnato. l. si aliquis. ff. de dona. caus. mortis: Nec obstat d. l. res vxoris: ea namque in satis diuerso casu disponere videtur: & cum habeamus leges in vltimis voluntatibus, & in legatis, fideicommissis, & donatione causa mortis contrarium disponentes, potiori ratione id sequendum erit cum his potius, quàm donationibus inter virum & vxorē factis Primogenia assimilentur.

¶ Sed quamuis opinio ista satis dubia sit, facileque ad vtramque partem cōtrouerti valeat: adhuc tamē prima opi. mihi potius eligenda videtur. Maioratus

Maioratus panque in contractu institutus, et si reuocabilis sit, nō est verē 23
ultima voluntas: quamuis eiusdem effectus obtineat, nec est legatū, nec
fideicommissum, sed tertiam quandam speciem diuersam constituit, vt
supra lib. 1. c. 12. latius ostensum est. Nec etiam omnino donationi causa
mortis assimilatur, vt in eod. cap. n. 17. etiam ostendimus. Qua ratione
nō est cur illum testamento, nec codicillis, nec etiam donationi causa
mortis æquiparemus: sed æquiparandus est his contractibus donationū
inter viuos, quæ reuocabiles sunt, & morte confirmantur: prout dona-
tiones inter patrem & filium, & virum & vxorem factæ, vel alix similes,
quæ ea lege fiunt, vt reuocari possint, vt in. d. c. 12. resoluiamus: in quibus iu-
re cautum non inuenitur, q̄ ex damnatione donantis reuocentur: imò
ex. d. l. res vxoris. in illis contrarium decusum est: quamuis etiā quoad effe-
ctus ultimæ voluntatis naturā obseruent, vt in. d. c. 12. ostendimus: hancq̄
opi. sequi videtur: quamuis nō aperte Grego. in. l. 2. tit. 2. part. 7. verb. *Mā-
das*. Sicque intelligenda sunt ea quæ circa hæc scripsit Telliū, qui in id vi-
denus est in. l. 17. Tauri. n. 128. cum seq.

¶ Quod si nō ipse institutor, sed proximior successor, cui nondum Ma 24
ioratus successio delata fuit, crimen aliquod commiserit, dicendum erit,
nō posse ex eius delicto bona Primogenio subiecta, nec etiam vsufru-
ctus, nec commoditates eorum, ipso viuentē, Fisco adijci: nisi is tempore
factæ condemnationis iam eiusdem Maioratus possessor sit: prout supra
lib. 1. c. 19. n. 38. annotauimus.

¶ Hæc autem regulariter in omnibus criminibus obseruanda sunt. In cri 25
minibus autem contra Maiestatem Diuinam & humanam, & aduersus
naturam cōmissis, vt promissum ordinē sequamur, videndum erit, utrū
aliquid speciale dispositum sit. Ad cuius articuli resolutionem tres casus
discurrendi erunt. Primus, quando Primogenium absque Regia faculta-
te institutum fuit. Secundus, quando institutū fuit ex Regia facultate. Ter-
tius, quando nō constat, an Primogenium ex Regia facultate, vel absque
illa institutum fuit.

¶ In primo casu hæc quæstio satis dubia semper existimata fuit, tam apud 26
nostrates, quā apud externos iuris interpretes. Nam q̄ in hoc casu bona
Maioratus Fisco adijcienda sint, propter horum criminum immanitatē
probari videtur ex sequentibus. Primò, quia iure communi, & legibus et-
iam Regijs statutum est, q̄ propter crimen lēse Maiestatis Diuinæ & hu-
manæ omnia bona, quæ in committentis dominio fuerint, confiscen-
tur: sed bona Maioratus subiecta sub Maioratus possessoris dominio
sunt: vt supra libro primo, cap. 19. probabimus: igitur consequens est, vt
ea sicut alia bona libera confiscanda sint. Secundò, quia leges Regiæ,

De Hispanorum Primogenijs.

que concedunt parentibus in tertio & quinto bonorum quæcunque grauamina apponere, non illis permittunt, vt illa possint perpetuo à confiscationis vinculo liberare, nec sub generica illarum legum concessione concessum videtur, quòd ex his criminibus ea bona confiscari nequeant: cum id vel Princeps nunquam, vel rarò concedere solitus sit: maximè cum in hoc agatur de remittendo iure confiscandi, quod est de Regalibus: atque id ex generali concessione remissum non censeatur.

27 ¶ Tertio, quia etiam si Princeps concedat, q. ex his criminibus bona Maioratus confiscari non valeant, ea concessio seruanda non est: ex eo, q. causam præbeat delinquendi, vt dixit Bal. loquens in feudo in l. i. ff. de rer. di. uis. col. fina. §. 2. q. De cuius dicti veritate inferiùs dicemus: ergo à fortiori dicendum est, ea ex crimine læsæ Maiestatis Fisco adjici posse: quādo id à Principe concessum non fuit.

¶ Quarto, quia contra leges est, vt bona committentium crimē læsæ Maiestatis Diuinæ, vel humanæ Fisco non adjiciatur, vt est notissimum. Igitur constat id à Maioratus institutore præcipi non posse: cum nemo facere possit, q. leges in testamēto suo locum non habeant. l. nemo potest. ff. de lega. 1. Imò si id fieri posse concederemus, facile possent omnes homines ita de bonis suis disponere, vt in Fiscum deuenire non valeant, & pœnas criminum eludere, quod nimis absurdum futurum esset: præsertim cum præcipua condemnationis pars, & propter quam homines potius à criminum perpetratione retrahuntur, sit bonorum confiscatio.

28 ¶ Quinto, quia Princeps potest facultates concedere, vt bona Primogenio subiecta ex iustis causis alienentur, siue ea Primogenia ex Regia facultate, vel sine ea instituta fuerint, vt sup. isto lib. c. 3. ostendimus. Ideoq. potiori ratione illa Fisco adjicere poterit, ob tam grauissima crimina in publicam vindictam.

¶ Sexto, quia bonorum Maioratus successio non omnino ex restitutione alterius pender, nec bona Maioratus restitutioni subiecta sunt: sed potius ordine successionis, & iure hæreditario deferuntur. Quamobrem non possunt ad illa iura de bonis fideicommissis, seu restitutioni subiectis, in hac materia loquentes adaptari.

¶ Septimo, quia de feudo ad Maioratum argumentatio procedit. Feuda autem propter crimen læsæ Maiestatis Diuinæ, vel humanæ confiscantur, etiam in præiudicium agnatorum, tex. in c. 1. §. denique. quæ fuit prima cau. ben. amitten. & in c. 1. §. si vassallus. si de feu. sue. controuer. inter do. minum & agna. Bar. in l. 4. Bal. in l. 1. Salice. in l. 5. & communiter Scrib. in l. 2. C. de liber. & corū liber. Bar. in l. 3. n. 1. ff. de interdict. & relega. Specul. d. feu. §. quoniā, versu. 40. Alex. cōsi. 30. n. 9. lib. 6. vbi hanc cōmunē opi. esse profi-

proficitur. Quod etiam sequuntur plures quos refert Boerius decis. 264. nume. 7.

¶ Octauo, quia de Regno ad Maioratum validum est argumentum, vt supra lib. 1. c. 2. & 3. latissimè ostensum est: sed Regna ex crimine hæresis perpetuò confiscantur, & etiam successoribus auferuntur: prout ex pluribus probat Io. Lupus de iure Navarra parte. 5. §. 7. igitur id ipsum in Maioratu dicendum erit.

¶ Nono, & ultimo, quia iura libertorum, quæ ad hæredes extraneos transire non possunt, ex crimine læsæ Maiestatis Fisco adiiciuntur: speciale est nanque in illo crimine, vt propter illius immanitatem etiam filijs in bonis à genere, & non à patre illis prouenientibus præiudicetur. l. c. de bon. liber. Per quem tex. Bal. ibi. n. 8. post Cyn. & Alberi. limitat omnia iura dicentia iura libertorum, & ea quæ non possunt transire in hæredes extraneos, non posse transire in Fiscum, vt non procedant in crimine læsæ Maiestatis. Quod etiam dixerunt plures alij, quos refert Boerius. d. decis. 264. n. 7. atque id constanter defendunt Io. Lupus de obten. Reg. Navar. par. 5. §. 7. & D. Dida. de Simanc. qui latissimè questione istam disputauit, de Catho. instit. tit. 9. de bon. hæreti. n. 257. cum seq. in noua editione, quæ hæc omnia fundamenta in effectu in huius opinionis cōprobationem adducit.

¶ Caterum etsi articulus hic satis difficilis sit, mihi tamen contraria sententia probabilior videtur: quæ comprobatur ex rationibus & fundamentis, quæ supra isto. c. n. 2. & 3. latius adduximus, probantes bona Primogenio subiecta ex delicto Maioratus possessoris Fisco adiici non posse. Quæ omnia in his etiam criminibus militare satis compertum est, nec potest in illis contrarium ex capite decidi, nisi id aliquo iure decisum sit. Regule nanque iuris obseruandæ sunt, nisi exceptio præcisè probetur. Ea autem exceptio iure non probatur, vt statim ex responsione ad fundamenta contraria euidentissimè constabit. Igitur constat necessariò regulæ adharendum esse.

¶ Præterea, quæ etiam ex dictis criminibus bona Maioratus Fisco adiici non possint, probat tex. in. l. eorum. ff. ad Iul. Maiesta. vbi etiã propter crimen læsæ Maiestatis iura libertorū nō cōfiscantur, sed potiùs filijs reseruatur: id ipsum probat text. melior de iure in crimine perduellionis loquens in. l. iura libertorū. ff. de iurè patrō. Cuius verba sunt. *Iura libertorū paternorū liberis, cum pater eorū erat perduellionis damnatus, salua esse, Diui Verus & Antoninus benignissimè rescripserūt: sicut alia causa punitorū liberis iura libertorū salua sunt.* Ex quo tex. palā deducit, quoad hæc nullā esse differentiā inter crimē læsæ Maiestatis & alia crimina. Id ipsum etiã probat tex. in. c. felicitis. §. si

De Hispanorum Primogenijs.

qua verò feuda de pœnis. lib. 6. vbi per sequētes hostiliter Cardinales eadem seueritate, qua crimen læsæ Maiestatis committentes puniēdi sunt:

33 & tamen inquit tex. q. feuda, quæ habent ab Ecclesiâ, quæ ad hæredes extraneos transire non solent, non confiscantur: sed ad dominum reuertantur. Quem tex. ad hoc commendat Domi. & Anchar. ibidem: idque etiam probat mihi præ cæteris. l. 3. tit. 2. par. 7. ibi. *Y si su heredero no lo pudiere defender ni saluar con derecho, deue el Rey juzgar el muerto por infamado de traycion, y mandar tomar al heredero todos bienes q̄ hūno de parte del traydor.*

34 Ex quibus verbis ea lex apertissimè probare videtur à contrario sensu, q. ea bona, quæ hæres non habuit à patre, prout sunt bona Maioratus, nō sint Fisco adijcienda: quæ lex summe commendanda est, quia loquitur in delicto perduellionis, & sic in primo capite criminis læsæ Maiestatis. Quamobrem hanc opi. etiam in criminibus læsæ Maiestatis Diuine, vel humane potius amplectendam esse opinati fuerunt Bal. sibi contrarius in. d. l. 1. C. de bonis liber. n. 2. Probus in addi. ad Io. Mona. in. c. cum secundum leges de hæreti. lib. 6. Soci. conf. 21. n. 22. lib. 3. Lauden. in tracta. crimin. læsæ Maiesta. q. 15. Segura in rep. l. coheredi. 5. cum filia. ff. de vulg. n. 73. Boerius qui hanc dixit communem opi. plures id ipsum opinantes referens, decif. 264. n. 7. & 8. Viuius, qui hanc etiam communem opinionem esse profitetur lib. 2. opinionum communium, opi. 71. Aegidius Boscius de bonorum publica. n. 40. Thom. Gramma. decif. 6. n. fina. in fin. vbi inquit sic nemine discrepante in Consilio Neapolitano iudicatum fuisse. Chaffa. in cōsue. Burg. Rub. 3. s. 5. n. 69. hancque opi. in Maioratus absq. Regia facultate institutis sequuti fuerunt Grego. in. l. 6. tit. 11. part. 6. verb. *Que lá non pudiesse vender.* 2. col. atque Anto. Gometius in. l. 40. Tauri. n. 91. versic. Sed his non obstantibus.

¶ Quibus non obstant ea, quæ in contrarium adducta sunt: non enim obstat illud, quod primo loco adducebatur, q. scilicet bona quæ sunt in dominio delinquentium, debeant ex hoc delicto Fisco adijci. Nam cum in casu, de quo agimus, in bonis delinquentis non sit aliud, quàm dominium quoddam temporale, atque ad eius vitam restrictum illud solum debet confiscari cum sua causa, nec confiscatio extendenda est ad dominium, quod ad alios transferendum est: aliàs namque nō solum bona sua, sed etiam aliena Fisco adijcerentur.

¶ Non etiam obstat, quod secundo loco adducebatur, q. scilicet leges Regiæ non censeantur concedere parenti, vt de bonis suis ita disponat, vt in fiscum transire non valeant: cum id sit de Regalibus, nec Princeps esset illud verisimiliter cōcessurus: cum enim hoc, vt scilicet quis de bonis suis ita disponat, vt ad Fiscum transire non valeant, iure communi vnicuique concess-

concessum sit, nec ex eo dicatur quis Fisco fraudem facere, vt sup. lib. 2. c. 12. n. 56. cum sequen. ostensum est. Non est cur dicamus ex dictis legibus id concessum non videri: cum etsi ex dictis legibus non concederetur, sufficeret id ex alijs concessum esse. Leges namque illæ concedūt facultatem, vincula, & grauamina in tertio & quinto apponendi, quæ aduersus leges non sunt, iusteq; in alijs bonis apponi possint.

¶ Non etiam obstat quod tertio loco dicebatur, scilicet non valere Principis concessionem eo pacto factam, vt bona Maioratus ex crimine læsæ Maiestatis Diuine, vel humane confiscari valeant. Ex quo à fortiori videtur dicendum id fieri non posse absque Regia concessione: nam illud verum est in donatione iure Maioratus ab ipso Principe facta, vt inferius declarabimus: secus autem in Maioratu ab alio ex proprijs bonis instituto: in eo namque is apponere poterit clausulam huiusmodi etiam absque Principis concessione, vt in d. c. 12. probabimus.

¶ Non etiam obstat quod quarto loco pro contraria opinione adducebatur, quod scilicet nemo possit facere, ne leges habeant locum in suo testamento, & quod hoc esset aperire viam, vt omnes de bonis suis ita disponant, vt Fiscus ea ex delicto confiscare nequeat. Cum enim hoc quilibet proprio iure facere possit, non potest dici id legibus prohibitum esse: imò verius est id legibus esse permissum: perindeque non est considerandum, quod omnes sic de bonis suis disponere valeant, vt non confiscentur. Nemini enim facit iniuriam, qui iure suo vsus est: eo præsertim quod id à paucis fieri solitum sit, vt plurimumque omnia bona libera sint, facileque ob quodcunque delictum Fisco adijciantur.

¶ Non obstat etiam illud, quod quinto loco adducebatur, quod scilicet sicut Princeps potest concedere facultates ad bona Maioratus alienanda ex iustis causis: ita etiam possit ex atrocissimis criminibus illa confiscare. Hæc namque argumentatio satis remota est. Non enim agimus: vtum Princeps possit legem facere, qua præcipiatur vt ex his delictis bona Fisco adijciantur, de quo inferius dicemus: sed vtum ex iure communi ac Regio id fieri possit, & cum ex iure communi ac Regio probauerimus id fieri non posse, non est cur ad alia, de quibus nunc non disputatur, trāscamus.

¶ Non etiam obstat illud quod sexto loco adducebatur, quod scilicet successio bonorum Maioratus non omnino ex restitutione alterius, sed iure hæreditario deferatur. Nam verius est eam successionem non iure hæreditario, sed potius iure sanguinis deferri, vt supra lib. 1. c. 8. latius ostensum est. Idcircoque ad eam successionem decis. l. 3. ff. de interdictis & relega. & alia iura quæ in id superius adduximus, recte adaptantur.

¶ Non etiam obstat illud, quod septimo loco adducebamus, quod scilicet

De Hispanorum Primogenijs.

- feudum ex crimine læsæ Maiestatis Fisco adijci possit, & q̄ de feudo ad Maioratum argumentatio procedat. Nam etsi argumētationem de feudo ad Maioratum reijcere possemus: ea tamen in casu de quo agimus, admissa, dicendum est, feudum antiquum & familiare, de quo tamē ad Maioratum argumentari in casu de quo agimus, poterit, ex crimine læsæ Maiestatis non posse Fisco adijci in sequentium præiudicium: nisi is contra quem crimen læsæ Maiestatis commissum fuit, eiusdem feudi dominus sit. Tunc nāque propter felloniam in dominū commissam ad ipsū dominum feudum reuerti debet, in sequentium vocatorum præiudiciū.
- 35 sicque intelligendi sunt tex. in. c. 1. §. denique. Quæ fuit prima cau. beneficii. & in. c. 1. si vassallus seu. priue. & in. c. 1. §. si vassallos. si de feu. fue. contro. inter dominum & agnā. prout vtrōque communiter Scribere solent. Idque sic intelligit atque declarat Bar. in. l. 3. ff. de interdic. & regula. n. 1. Cuius opi. communem esse profitentur Alex. conf. 30. n. 9. lib. 6. Io. de Ana. conf. 32. n. 5. Boerius qui plures alios refert, decil. 264. n. 7. & 8. Viuius lib. 2. opi. communium. opi. 71. Curtius luni. de feu. §. par. conclu. 12. Grattus cōf. 2. n. 15. lib. 1. Gozadi. conf. 84. n. 11. Iacob. de feu. verb. Distiq. vassalli. n. 90. Zasius de feu. par. 10. n. 107. Quorum opi. communis & vera est, atque ex communi feudorum natura, & obseruatione deriuatur, tametsi ab illa discedat Iulius Clarus recepta sentē. li. 4. §. feudū. q. 66. vers. Sed si feudum. Quid autem dicendum sit, quando Primogenium ex Regia concessione processit, infra isto. c. nu. 63. ostendemus. Nunc nāque solum agimus de confiscatione bonorum Maioratus pro his criminibus facienda, etiam si ea bona à Rege non processerint.
- 37 ¶ Non obstat etiam, quod octauo loco de Regno dicebamus: nā de Regno ad Maioratum non valet argumentum, quando in Regno diuersa ratio versatur. In Regnis autem propter hæresim Regis, totius Regni, atque totius etiam Christianitatis, & Religionis dānum versatur, ex qua causa potest illud Romanus Pontifex Regi hæretico, & descendantibus suis auferre: & Regi Catholico, si illud debellauerit, concedere: si non aliter ad eò graui damno subueniri possit. Quæ ratio regulariter in ceteris Maioratribus non versatur: imò cessante ea ratione, idē in Regno, quod in alijs Maioratribus dicendum erit.
- 38 ¶ Non etiam obstat, quod nono & ultimo loco adducebatur ex tex. in. l. 1. C. de bonis libertorum. vbi probatur ex crimine læsæ Maiestatis iuralibertorum Fisco adijcienda esse. Nam illa lex de his iuribus libertorum, quæ in heredes extraneos transire valent, de quibus agitur in. l. si non fort. §. libertus. ff. de condi. indebi. intelligenda est: non autem de his, quæ ad solos heredes sanguinis transire valent: aliās nāque loqueretur expressē con-

ſe contra tex. in. l. eorum. ff. ad leg. lul. Maieſta. & contra l. iura libertorū. ff. de iure patro. vbi ex crimine leſe Maieſtatis iura libertorū que ad heredes extraneos non tranſeunt, non conſiſcantur: ſed filijs deferuntur. Sic que dictam. l. i. c. de bon. libertorum intellexit Bal. ibidem. n. 2. & Paul. n. 4. qui melius quā alius id declarat, dicens: quod etiam ſi quis condēnetur ex crimine leſe Maieſtatis in primo capite, iura libertorū que ad heredes ſanguiniſtantū tranſferri poſſunt, Fiſco adijci non valent. Quod etiam plures ex Scrib. in. d. l. 2. C. de liber. & eorū libe. per tex. ibi ſequuntur, & etiam ſequitur Bar. in. d. l. 3. de interdict. & relega. n. 2. per text. ibi idem Bar. in. d. l. eorum. ff. ad l. lul. Maieſt. in quantum remittit ſe ad text. in. l. 3. ff. de interdict. & relegat. & ad ea, que ibi dixit Alex. qui ſic intelligit tex. in. d. l. 1. C. de bon. liber. in. d. l. ſi finita. ſ. ſi de vectigalibus. ff. de dāno infect. n. 30. Idque eſt de mente omnium Scrib. in prædictis locis.

¶ Vel poteſt aſſignari alius intellectus ad illam. l. 1. C. de bon. liber. quod ſcilicet ibi agebatur de conſiſcando iure patronatus, quod delinquenti competebat, non de eo, quod competebat liberis ſuis: quod patet ex verbis eiſdem legis. Nō enim is qui crimine leſe Maieſtatis damnatus fuit, erat ipſe patronus, ſed eiſdem patroni filius: perindeque his, que de bonis Maioratus diximus, non contradicit. Non enim inſiciamus id quod ipſi delinquenti competit, Fiſco adijciendum eſſe: ſed cōſiſcationem fieri debere in præiudiciū ſequentium vocatorum, qui non deliquerūt, qui intellectus ſing. atque ad illam legem germanus eſt.

¶ Nec quoad hæc admittendus eſt intellectus, quem glo. in. d. l. eorum. & in. d. l. 1. aſſignat ad eadem iura, q̄ ſcilicet tex. in. d. l. eorum. loquatur in crimine leſe Maieſtatis in ſecundo capite, commiſſo. Ideoque ex eo iura libertorum conſiſcanda non ſint. Text. autem in. d. l. prima loquatur in crimine leſe Maieſtatis in primo capite. Quamobrē in ea ſpecie iura etiam libertorum conſiſcantur: que etiam aliqui ex Scrib. ibidem ſequuntur. Is nanque intellectus, p̄terquam q̄ euidentiffimē diuinatorius ſit, apertiſſimē violat literam tex. in. d. l. eorum. ibi. *Eorum qui Maieſtatis crimine damnati ſunt.* Que verba non dubium eſt, primum etiam leſe Maieſtatis caput comprehendere: imō id eſſet contra tex. expreſſum in. l. iura libertorum. ff. de iure patro. qui tex. loquitur in crimine perduellionis: & ſic in primo capite criminis leſe Maieſtatis. Idque comprobatur ex eo, q̄ non inueniatur aſſignata in iure differentia inter primum & ſecundum leſe Maieſtatis caput, quoad bonorum conſiſcationem: ſed ſolū quoad damnationem in memorię delinquentis poſt mortem eiſdem, & filiorum infamiam, vt probatur ex tex. in. d. l. iura libertorum. & in. l. ſina. ff. ad l. lul. Maieſta. & dixit glo. ordina. in. l. ex iudiciorū. verbo, *Maieſtatis.* ff. de accusa.

accusa. Bar. in extraag. qđi sint rebelles. verb. Rebellando. Ang. de Malefic. verb. Qui dominus iudex videns. nu. 46. Deci. conf. 4to. n. 28. cū sequ. Gramma. decis. 6. n. 19. vbi plura in idem adducit. l. 2. & 3. titu. 2. part. 7. Qua ratione non debemus aliam differentiam inter primum & secundum criminis læsæ Maiestatis caput absque lege & iuridico fundamēto assignare.

- 39 ¶ Hæc autem opinio, quam nunc tanquam probabiliorē eligimus, tripliciter limitari potest. Primò, quando bona à Principe alicui, & eius descendētibus in infinitum iure Maioratus donata fuerunt. Nam si aliquis ex huius Maioratus possessoribus crimen læsæ Maiestatis commiserit, ea bona Fisco perpetuò adijcienda erunt: quasi ea lege à principio donata fuerint. Quod arguēdo de feudo ad Maioratum facili probari potest: feudum nanque etiā si antiquum & familiare sit, ob feloniam tamen aduersus dominum commissam, exclusis agnatis ad dominum reuertitur: quod ex tex. ip. d. s. denique. cum similib. superiùs resoluius. Quæ feudorum decisio æquā, atque rationabilis videtur: ideoque ex paritate rationis ad Maioratum extendi potest, quibus adijcitur, cuicumque etiā
- 40 donationi ex propria natura insitum esse, vt ex ingratitudine aduersus donantem commissā reuocetur. l. fina. cum similib. C. de reuocan. dona. tex. in. c. si propter. de dona. Idque præterquā, quòd satis rationi consonum sit, probari videtur, ex quadam Regia Pragmatica à Rege Henrico secundo apud Madritium edita, quæ nondum typis mandata fuit: cuius
- 41 verba sunt. *A lo que me pedistes por merced, que si lo que Dios no quiera, alguno de qualquiere estado y condicion de los mis Reynos fuere contra mi señorio y honra y prouecho de mis Reynos, alcandose con villa, o castillo, o haziendo della guerra, y no viniere a mi llamamiento, siendo requerido por mi, y fuere contra el mi consejo, menoscpreciando mis cartas, y no viniere al termino por mi en las mis cartas assignado por si, o por su procurador por las villas y castillos que ruuiere en el mi Reyno: cayere en caso, porque deua perder los bienes, que sea la mi merced que de los sus bienes que deuiesse perder, que si fuesse sin donadio, e merced de los Reyes onde yo vengo, que por los de mi consejo ordenemos dellos lo que la mi merced fuesse. Pero si hauiere villa, o castillo, o otra heredad por donacion de los Reyes mis antecessores, que los tales bienes que assi deuieren perder, tornen a la corona Real, donde fueron partidos, y vos lo prometiessse assi. A esto vos respondemos de consejo, acuerdo y autoridad de los de mi consejo, que me demandays cosa que cumple a mi fernicio, y al prouecho de mis Reynos, como buenos y leales vassallos: y vos lo tengo en fernicio, y me plaze: y vos prometo de lo assi hazer y cumplir de la guisa que vos demandays, y que las maneras que se han de tener cerca dello, que lo ordenara mi consejo, a guisa que bien y cumplidamēte se haga lo que demādays en esta ræzõ.*

Quæ

Quæ Regia Pragmatica, et si specificè de bonis Primogenio subiectis à Rege donatis non disponat, de illis tamen intelligenda est: aliàs nanque nihil nouum statuisset, nec esset necessarium differentiam assignare inter bona ex donatione Regum, vel aliàs quæ sita: cum omnia bona libera indistinctè Fisco adijcienda essent. Vt autem aliquid nouum ea Pragmatica operetur, de bonis Maioratu subiectis intelligenda est: inter quæ quoad confiscationem fit differentia, vt ea, quæ ex Regia donatione processerunt, ad Regiam coronam ex crimine laesæ Maiestatis reuertantur: cetera autem iuris dispositioni relinquuntur. Quod ex eo etiam verisimile redditur, quod raro inueniantur in his Regnis castra, & oppida, quæ Maioratu subiecta non sint.

¶ Ceterum et si hæc opi. probabilis videatur: adhuc tamen in forensibus controuersijs illam satis controuersam vidimus, ex sequentibus. Primò, quia illud, quod de feudo dictum est, in Maioribus non procedit, vbi bonorum dominium tam directum, quam vtile in donatarium transfertur, nec aliquod ius apud donantem residet: & vbi etiam donatarius ad seruitium præstandum non astringitur. Secundò, quia quamuis illud ad Maioratus adaptari posset, non procedit in feudo cōcesso in seruitiorum remuneratione: quod etiam ex fellonia cōtra dñm cōmissa non amittitur: put dixit Bal. in. c. 1. n. 4. si vasal. feu. priuc. allegās ad id tex. in l. si pater. §. 1. ff. de dona. Barba. in. c. fin. col. 2. d. dona. Io. Lupus in rep. Rub. §. 50. n. 7. Iacobobi. de feud. verb. Dicti q; vasalli. n. 58. Tertio, quia quauis donatio reuocetur, propter ingratitudinē: hoc tamē reuocandi ius nec trāsit ad heredes donantis, nec competit aduersus hæredes donatarij: sed in persona primi cōsumitur. l. fina. C. de reuocan. dona. ibi. *Hoc tamen vsque ad primas personas tantummodo stare censemus.* Per quem tex. ibidem glo. verb. *Instituere.* & communiter Scrib. id notant: prout ibi Ripa. q. 61. n. 201. cum seq. resoluit. l. his solis. C. eod. Hippolitus in. l. fina. n. 29. ff. de quæstionibus. Quod etiam Scrib. in. l. omnimodo. C. de inoffi. testa. cōmuniter annotare solent. Quarto, quia etiam donatio quæ in remunerationem seruitiorū facta fuit, ex ingratitudine non reuocatur. l. si pater. §. 1. ff. de dona. ex qua. l. id communiter Scrib. ibidem, & in alijs pluribus locis deducunt: quoru opi. communem esse profitetur Ripa in. d. l. fina. C. de reuocā. dona. q. 44. n. 30. eamque sequuntur Io. Lupus in rep. Rub. §. 50. n. 5. Tiraquel. in. l. si vnquam. verbo, Donatione largitus. n. 13. cum seq. Boerius decis. 27. nu. 2. Gramma. decis. 65. n. 24. Gozadi. conf. 50. n. 10. & alibi sæpe Scrib. Quintò quia etiam si donatio propter ingratitudinem donatarij reuocetur: nulli tamen cautum inuenitur, quod si sint plures donatarij, propter ingratitudinem vnus, donatio respectu alterius reuocetur: imò id omnibus legibus

De Hispanorum Primogenijs.

gibus de donationum reuocatione propter ingratitudinem loquentibus repugnat. Qua ratione in Maioratu id procedere nō videtur: cum ex eo tot donationes resulent, quorum personæ ad illorum successionem vocatae sunt: prout supra lib. i. c. i. n. 17. ostensum est. Ex quibus præcedēs limitatio dubia reddi videtur.

¶ His tamen non obstantibus, adhuc prædicta limitatio maximam iuris rationem habere videtur. In donationibus namque castrorum & oppidorum, quas Reges iure Maioratus faciunt, hæc conditio tacite inesse videtur, vt illorum possessores Regiæ coronæ in bello deseruiant, & eidē semper fideles sint. Qua ratione non iniquum censi debet, si ab his, qui hostes Reipublicæ efficiuntur, & suis descendantibus ea omnia auferantur, quod satis iuri conueniens est, & etiam rationi, quæ in. d. c. i. s. denique. quæ fuit prima cau. beneficii amittendi expressa fuit, scilicet, vt hæc saltem habeat dominus suæ iniuriæ ultionem: & etiam ex. d. Regia pragmatica à Rege Henrico. 2. facta deducitur. Quam opi. in donationibus castrorū, vel oppidorum sub titulo Comitatus, Ducatus, vel Marchionatus à Rege factis, sequitur Grego. in. l. 2. ti. 2. part. 7. verb. *Las mandas*. Sed nos illam in quibuscunque donationibus oppidorum, vel castrorum, vel aliarum similium hæreditatum veram esse censemus, siue sub titulo Ducatus, Comitatus, vel Marchionatus cōcessa sint, siue non: in alijs autem donationibus aliarum rerum particularium illam non admittimus: cum de illis Regia pragmatica Regis Henrici secundi non loquatur, nec in illis videatur ex donationibus Regijs præcisa seruitij, ac fidelitatis necessitas exigi.

47 ¶ Nec obstat, si dicatur donationem non posse reuocari ob ingratitudinem, nisi à primo donante respectu primi donatarij, ex. d. l. fina. C. de re uo. dona. nam ea quæ à Rege donata sunt, semper ab ipsa Regia Corona donata esse dicuntur: cum non aliter, quam in remunerationem eorum seruitiorum, quæ Regiæ Coronæ facta fuerunt, donari valeant: & cum Regia Corona non moriatur, semper dicitur ingratitudinem aduersus primum donatarium commissam fuisse. Item id ipsum dici poterit respectu cuiuscunque Maioratus possessoris, quando bona à Rege iure Maioratus concessa sunt: prout in bonis à Rege Henrico secundo, & alijs donatis contingit. Cum enim ex Maioratu resulent tot donationes, quot per
48 sonæ ad illum vocantur, vnusquisque ex eiusdem possessoribus censetur esse Regis donatarius, & donationem immediatè ab ipso Rege obtinere: prout optimè, ac etiam ingeniosè probat ex pluribus Xarez in. q. Maioratus. n. 18. cum sequen. & declarat Grego. Lopius in. l. 23. tit. 13. part. 2. in glo. verb. *Omenaje*. & verb. *Fueras ende*, quamuis secus dicendum videatur in do-

in donatione à Rege liberè facta. Nā et si ex postfacto ex illa donatarius Primogenium absque Regia facultate instituat, non censentur possessores ipsius Regis donatarii, nec in illis naturam bonorum à Rege donatorum obseruabunt, vt etiam optimè considerat idem Xuarz in. d. q. Maioratus. num. 23. Ideoque in hac specie limitatio hæc admittenda non erit.

¶ Similiter etiam non obstat, si dicatur donationem fuisse remuneratoriā: ideoque non posse ob ingratitudinem reuocari. Nām illud verum est probata qualitate, & quantitate seruitij, & vsque ad illorum valorē: non aliās: prout supra lib. 2. c. 8. n. 17. ostensum est. Frequentius autem hæc donationes potius gratuitæ, quā omnino remuneratoriæ censendæ sunt: cum potius ob gratiam, quā ob debitum necessarium, vt plerumque concedi solitæ sint. In his autem quæ ex debito omnino factas esse comperitum fuerit, hæc limitatio obseruanda non erit, quæ solum in crimine læsæ Maiestatis locum habet. In criminibus autem hæresis, & contra naturam, rationes ac fundamenta ex quibus illam deduximus, non militant.

¶ Secunda limitatio sit, quando sequens successor est filius, vel nepos vltimi Maioratus possessoris, qui crimē hæresis, seu læsæ Maiestatis commisit: si vltimus Maioratus possessor masculus erat: vel filius, si erat femina. Cum enim filij, & nepotes hæreticorum, qui ex crimine hæresis condemnati fuerant, per lineam masculinam, & filij per lineam femininam infames sint, atque incapaces dignitatum, vt probatur ex text. in. c. statutū. in. 2. de hereti. lib. 6. & filij masculi proditorum infames sint, & successio-num incapaces, vt ex. d. l. quisquis. C. ad. l. l. Maiesta. & ex. l. 2. tit. 2. part. 7. decisum est: constat nullo iure ad Primogenij successionem admittendos esse: imò propter delictum parentum illos esse ipsius Primogenij successionem priuandos.

¶ Cæterum Grego. Lopus qui hanc questionem mouit in. d. l. 2. titu. 2. part. 7. in glos. verb. *Madas*. distinguit inter Primogenium in testamēto, & illud, quod ex contractu institutum est. In primo casu inquit, filios proditorum in Primogenio non succedere, in secundo vērò sic: quod probat ex eo, q. ex. l. quisquis. & ex. d. l. 2. partitarum, filij proditorum non priuentur, nisi hereditate, & legatis sibi relictis, vel ex legitima successione pertinentibus: quod ad contractus, præsertim in materiā odiosa extendendum non est.

¶ Quamuis autem hæc opinio prima facie vera esse videatur: mihi tamē ulterius cogitanti contrarium dicendum videtur: imò, q. filius proditoris, seu hæretici (de filio namque illius, qui crimen nefandum commisit, nulla dubitatio est) non priuetur Maioratus successionē, siue ex contractu,

siue ex testamento sibi delata fuerit. Quod probari videtur ex eo, q̄ cum Maioratus successio à primo institutore, non autem à sequenti successione pendeat ex eo tempore quo Primogenitus natus est, sibi acquisitū fuit quoddam ius Primogenituræ formatum ex spe firma, atque inuariabili: etiam patre viuente, prout sup. lib. 3. c. 6. latius ostensum est. Quod ius etiam patre viuente formatum & considerabile, nulla lex de crimine læsæ Maiestatis loquens filio auferre voluit: sed solum potentiam succedendi in his, quæ eo tempore acquisita non erant. Quod constat ex verbis, d. l. quisquis. & legum partitarum: idque in fortioribus terminis verum esse censuit Ang. in d. l. quisquis. col. 2. eiusque opinionem sequutus fuit Boerius decis. 7. n. 6. eamque opi. sequitur Anto. Gometius in Maioratus loquens in l. 40. Tauri. n. 91. vers. Tertiò non obstat, etsi in eius comprobationem nihil ex his adducat.

¶ Quod comprobatur ex eo, q̄ si filij proditorum essent incapaces successionis Maioratus, quem parens obtinebat, resultaret ex hoc quoddam maximum inconueniens, q̄ scilicet Maioratus successio ad cognatos transuerfales, filijs exclusis, deuolueretur. Non enim Maioratus successio filijs viuentibus ad Fiscum deferri posset: cum ex incapacitate filiorum statim ad vltiores vocatos Maioratus successio deuoluenda sit, ac si filij naturaliter mortui fuissent: prout sup. lib. 1. c. 9. n. 27. cum sequen. ostendimus: declaratque Grego. in d. l. 2. tit. 2. part. 7. verb. *Mandas*. Quod esset maximum inconueniens: prout optime considerat. D. Didac. de Simancas, de hæreti. c. 9. n. 271. Nam etsi in feudis, secundum aliquorum opi. tolleretur vt propter felloniam à possessore commissam feudum auferatur descendentibus, & transuersalibus deferatur: prout notat Andr. de Ysern. in d. c. 1. s. denique. Quæ fuit prima cau. benefi. amittendi. quem sequitur Afflictus ibidem. n. 2. & 3. illud ex eo toleratur, q̄ viuentibus descendentibus feudum ad dominū reuertitur, nec deferri potest transuersalibus, nisi deficientibus descendentibus: vt resoluit idem Afflictus, ibi. n. 4. Quod non potest ad Maioratus adaptari, in quibus non ad Fiscum, sed ad transuersales statim eorum successio necessariò deferenda esset.

¶ Nec obstat si dicatur, q̄ filij proditorum, & hæreticorum sunt infames: perindeque non valeant succedere in Primogenijs dignitatem habentibus: nam cum vt paulò ante probabimus, sint capaces successionis Maioratus, similiter erunt etiam capaces dignitatis, in consequentiam eiusdem successionis sibi prouenientis, vt supra lib. 1. c. 3. latius ostensum est: de quibus tamen cum casus acciderit, deliberandum erit. Dignum namq̄ videtur dicere, q̄ filius hæretici, qui non potest officium publicum, nec etiam mercatoris, vel conductoris, vel similia officia exercere, possit Ducatum

catum

catum, vel Marchionatum, vel vasallos & iurisdictionem ex successione
obtinere.

¶ Vt cūque autem id sit, illud tamen apud me exploratissimum est, filiū
scilicet natum ante crimē læsæ Maiestatis, vel hæresis, a parente commis-
sum ab eiusdem Maioratus absque Regia facultate, insituri successione
non excludi: poena nanque infamiae atque incapacitatis successiois, que
a iure filijs hereticorum, seu proditorum infligitur, ad patos ante ipsum
delictum commissum non extenditur. Quod probatur ex tex. in c. non
imputantur. l. q. 4. Quod desumptum fuit ex Concilio Toletano. l. 3. c. 1.
Cuius verba sunt. *Non imputantur filijs peccata parentum, que post eorum nati-
uitatem a parentibus committuntur.* & ex l. emancipatum. §. fina. ff. de Senato.
& ex l. adoptiū. §. patronum. ff. de in ius vocan. & ex l. filiam. eum si-
mil. ff. de Senato. Ex quibus iuribus id notant Cijus & Fab. in d. l. quis-
quis. Alberi. & Ang. post glo. ibi, verbo. *Aspergit.* in l. Diuo Marco. C. de
quæstionibus. & in l. fallaciter. C. de abolitio. Calderi. consil. 3. sub titu. de
hæreti. lo. And. in addi. ad Specul. tit. de seu. col. 5. Oldral. conf. 124. col. 6.
glo. Cin. Bal. & alij per tex. ibi in l. 2. C. de liber. & eorum libe. Boerius de-
cis. 7. n. 6. Tiraq. qui plura refert de Primo. q. 31. n. 4. D. Didacus de Simac.
de hæreti. c. 29. n. 22. cū seq. in noua editio. vbi quæstionē istam ex pro-
fesso disputauit: tandemque benigniorem sententiam, quam nos etiam
elegimus, sequutus fuit: id que mihi probari videtur ex l. 6. tit. 27. part. 2. an-
te fin. ibi. *Pero esto no se enniende de los hijos que huuiessen hecho antes que erras-
sen, mas de los que despuēs hiziesen.* & iterum ibi. *Ca los derechos que hallaron
los antiguos de España en todas las cosas alli do pusieron pena a los hijos por raZō
de sus padres, siempre guardaron que no huuiessen pena los que ante auian, que el
hecho malo hiziesen; fuerat ende si fuessen aparceros en los yerros: y a los otros que
metieron en la pena fue, porque los hizieran despuēs. de emponcoñados en el mal q̃
huuiessen hecho.* Id que ipsū probat. l. fina. tit. 31. part. 7. ibi. *Ca si el hijo que
es nascido no deue recibir pena por el yerro del padre.* Et l. 3. tit. 9. lib. 4. ordi. que
hodie est. l. 3. tit. 8. lib. 8. in noua leg. Reg. collectione. ibi. *Pero dezimos que
ningun traydor, ni alcuoso, ni su hijo que ouo despuēs que hizo la traycion.* Quæ
opi. sequenda erit: tametsi contrariam opini. veriotem, atque communi
Scribē. calculo comprobata esse profiteantur Matthæus de Afflict. in
constitu. Reg. Siciliæ, Rub. 2. n. 39. Gigas in tracta. crimi. læs. Maiest. titu.
de pœnis, quas filij incurrunt. q. 5. Villadiego de hæreti. q. 23. fina. colu. 10.
Lupus de iure Nauarræ. 3. par. §. 8. oppo. §. Grego. in d. l. 2. tit. 2. part. 7. ver-
bo, *Todos sus hijos.* Otalora de Nobilita. c. 9. n. 8. Mencha. de successio. reso-
lu. lib. 2. §. 12. Quod & alij plures grauissimi iuris interpretes passim pro-
fiterentur.

cc Nec

106
 16 ¶ Nec his obstat. l. 2. tit. 2. part. 7. ibi. *Todos los hijos* quam ibi pōderat Grego. vt ex horum verborum generalitate, tam natos, quā nascituros cōprehendat. Nam illa verba vniuersalia sunt interpretanda, & declarāda ex verbis. d. l. 6. ti. 27. part. 2. & restringenda ad eos filios, in quibus potest cadere infamia de iure, scilicet in natis ante crimen: vel intelligenda sunt de omnibus tam legitimis, quā naturalibus, & spurjijs emancipatis, seu
 22 filijs familijs, de quibus contentio fuit inter Scribē. vtrum sub illius legis dispositione comprehenderentur: omnes tamen non aliter, quā si ante delictum nati fuerint, pœnam infamiae & incapacitatis incurrant. Quo pacto optimē leges illae, quae inter se pugnare videntur, conciliari possunt absque alicuius verbi violatione. Nec illa lex sexta admittere potest intellectum quem etiam Gregor. ibidem ad illam assignat, dicens, quod intelligenda sit de pœna expulsionis patriae, non autem de pœna infamiae, & incapacitatis successionis. Ille nanque intellectus nullo pacto ad illam legem assignari valet. Non enim vlla ratio potest assignari, quare magis id in pœna expulsionis à patria, quā in pœnis infamiae & incapacitatis seruari debeat: cum pœna infamiae & incapacitatis pœna exilij longē maior sit. Quod declaratur ex ratione in eadem lege adiuncta, dum in ea dicitur. *En todas las cosas alli do pusieron pena a los hijos, &c.* Quae ratio generica est, & omnes pœnas filijs appositae comprehendit, nec praedictam restrictionem admittit.

17 ¶ Tertia limitatio sit in Primogenijs eorum, qui aduersus Carolū quintum Romanorum Imperatorem, & Hispaniarum Regem, & Reginam Ioannam eius matrem in his Regnis conspirarunt anno. 1520. in illis seditionibus, quae vulgò dicuntur, las Comunidades. Eorum nanque bona etiam Maioratu subiecta Fisco adijcienda erunt, ex quadā Pragmatica quae eo tempore edita fuit apud oppidum de Bormes: quae praecipit est, vt omnia bona eorum proditorum, qui aduersus Hispaniarum Reges eo tempore conspirauerunt, Fisco adijcerentur: siue ea bona essent libera, siue Maioratu subiecta: in eaquē apponitur forma, qua contra proditores, siue laici, siue Clerici, aut Religiosi essent, procederetur. Super cuius Pragmaticae intellectu plures lites in his Regnis excitatae fuerūt: quarum aliqua nōdum omnino decisa sunt. Eiusdē autē Pragmaticae tenorem in hac parte libuit interserere, vt id punitionis genus ceteris exemplo sit: in posterumque à similium criminum perpetratione coerceretur, & vt nihil etiam antiquitatis penitus ignoretur.

Don Car

DON Carlos, &c. Por quanto a todos los grâdes, Perlados y Caualleros, Vecinos y moradores de los dichos nuestros Reynos y señorios de Castilla son notorios y manifestos los leuantamientos, e ayuntamientos de gêres hechos por las Cômunitades de algunas ciudades y villas de los dichos Reynos por persuasïon e induzïmiento de algunas personas particulares dellas, y los escandalos y rebeliones, y muertes y derribamientos de casas, y otros grâdes graues e inormes delictos, que en ellos se han cometido, y cometê cada dia, y la junta que las dichas ciudades a voz y en nombre nuestro, y del dicho Reyno contra nuestra voluntad y en desacatamiento nuestro hizieron: así en la ciudad de Auila, como en la villa de Tordesillas, en la qual aun estan y perseveran, y los Capitanes y gête de armas que hâ traydo y traen por los dichos nuestros Reynos damnicando y atemorizando, e oprimiendo con ellas a nuestros buenos subditos y leales vasallos, que no se quieren juntar con ellos a seguir su rebellion e infidelidad, en la qual perseverâdo han echado, y echâdo de las dichas ciudades a los nuestros Corregidores, y tomaron en si las varas de nuestra justicia, y combatieron publicamente nuestras fortalezas, de las quales al presente estan apoderados. Y para mejor poderse sostener en su rebelion, y pagar la gente de armas q̄ traen en los dichos Reynos en nuestro deservicio por su propia authoridad han hechado grandes sîsas, e derramas sobre los nuestros subditos y vasallos: y agora nueuamente han tomado e occupado nuestras rentas Reales, las quales gastâ y conuierten en sostenimiento de la dicha su rebelion: y para se hazer mas fuertes e poderosos en ella, han embiado diuersas personas a nuestros Capitanes y gentes de nuestras guardas, para los traer a si, e los quitar e apartar de nuestro seruicio: offresciendoles para ello que les pagarian lo que les era devido, y para lo de adelante les acrecentarian el sueldo: amenazandoles que si asî no lo hiziessem les derribarian sus casas, y destruïrian sus haciendas, y las mismas promessas han hecho y hazen a las personas que cō nos en los dichos Reynos viuen de acostamïento, y a las otras personas que viuen y lleuan acostamïento de los grandes e caualleros de los dichos Reynos que han seguido e siguen nuestro seruicio: de manera que âunque los dichos grandes siguiendo su lealtad, para nos poder seruir han llamado los dichos sus criados: no les han acudido por miedo y temor de la opresion de aquellos que estan en la dicha rebelion, y cō pensamiento que han tenido y tienen de traer a si a los dichos grandes, Perlados y caualleros de estos nuestros Reynos, y los enemistar con nos, y apartar de nuestro seruicio, han têtado y tienen por diuersas vias, e maneras exquisitas de los leuantar, e a algunos dellos han leuantado sus tierras e vasallos, que por merced de nos, e de nuestros antecessores tienen, por muy grandes, notables e señalados seruicios, que hizieron a nos y a ellos, y a nuestra Corona Real, a los quales han dado y dan fauor e ayuda para que no se reduzgan a sus señores, y algunos de los dichos grandes que han castigado los dichos sus vasallos, que asî por induzïmiento de los susodichos se les algaron, han amenazado que los han de destruir: y aun han dado asî contra ellos, como contra otras muchas personas, cartas y mandamientos en vez y en nombre nuestro y del Reyno: por los quales les requieren y mandan que se junten con ellos con sus personas y casas y estados: so pena que si asî no lo hizieren, sean hauidos por traydores y enemigos del Reyno, y como tales pûedan hazer guerra guerrreada: y han embiado, y embian predicado res, y otras personas escandalosas y de mala intencion por todas las ciudades villas y lugares de los dichos nuestros Reynos e señorios, para las leuantar e apartar de nuestro seruicio, e de nuestra obediencia e fidelidad, e con falsas e no verdaderas persuasïones jamas oydas ni pensadas las atraen a su error e infidelidad: y continuando mas aquello y su notoria deslealtad, han tomado nuestras cartas a nuestros mensageros, y entre si han hecho ligas y conspiraciones con grandes juramentos, y fees, y seguridades de ser siempre vnos y cōformes en la dicha su rebelion y deslealtad, en gran deservicio nuestro, y daño de los dichos Reynos: y han prendido a los del nuestro conseyo, y a otros officiales de nuestra casa y corte, lleuandolos publicamente presos con trôpetas y atabales por las calles y plaças de la dicha villa de Valladolid a la

De Hispanorum Primogenijs.

dicha villa de Tordesillas, y a otras partes donde quisieron: y tomaron y detuvieron preso al muy Reverendo Cardenal de Tortosa Inquisidor general de los dichos Reynos, y nuestro Visorrey e Governador dellos: y han requerido y fecho requerir a don Xpigo Fernandez de Velasco nuestro Condestable de Castilla, Duque de Frias: assi mismo nuestro Visorrey y Governador de los dichos nuestros Reynos, que no use de los poderes que de nos tiene, pretendiendo pertenescerles a ellos la gouernacion de los dichos nuestros Reynos, y han hecho e hizieron pregonar publicamente en la plaza de Valladolid, que ninguno fuesse osado de obedecer, ni cumplir nuestras cartas ni mandamientos, sin primero los llevar, y notificar y presentar ante ellos en la dicha villa de Tordesillas: donde han intentado de hazer, y hazen otro nuevo Conciliabulo, a que ellos llaman Consejo: y para ello han tomado el nuestro registro y sello: y den de como traydores y usurpando nuestra jurisdiccion y preeminencia Real, embian provisiones y cartas y mandamientos por todo el Reyno, y han suspendido y mandado suspender todas las mercedes y quitaciones que nos auemos hecho, y lezemos a personas naturales deffor dichos Reynos, despues del fallecimiento del Rey Catholico: y de mas de todo lo susodicho, y de otras muchas cosas grauisimas e mormisimas, que han hecho y cometido y perpetrado, y cada dia hazen y cometen: vinieron y entraron con gente de armas y artilleria en la dicha villa de Tordesillas, en que yo la dicha Reyna estoy, y se apoderaró della, y de mi persona y casa Real, y de la illustrissima Infanta nuestra nieta y cara e amada hija y hermana: y echaró al Marques y Marquesa de Denia, que estauan y residian con nos, y en nuestro seruicio: y pusieron en su lugar en nuestra casa a su voluntad las personas que han querido, e les plugo. De todas las quales dichas causas como quiera que han dicho y dizen que las hacen, y han fecho, so color de nuestro seruicio, e bien de los dichos nuestros Reynos: clara y abiertamente parece auer sido, e ser su intencion de se querer apoderar de los dichos nuestros Reynos, y tyranizádolos. Lo qual manifestamente se muestra por sus obras tan dañadas e reprobadas, y tan contra nuestro seruicio, y bien publico de los dichos nuestros Reynos: y contra la lealtad e fidelidad, que como nuestros subditos e vassallos nos deuan: y como a sus Reyes y señores naturales nos prestaró, y eran obligados a tener y guardar: y endereçadas a macular y enturbiar la nobleza e fidelidad de los dichos nuestros Reynos e ciudades, villas y lugares dellos, y de los dichos grandes y Perlados: que ha sido, y es tanta y tan grande, que mas justamente que otros algunos han merecido e merecieron alcançar titulo de leales, e fieles a sus Reyes y señores naturales. E otro si: porque como quiera que nos les mandamos remitir el seruicio que nos fue otorgado en las Cortes que mandamos celebrar en la Coruña, y darles nuestras rentas reales por encabalgamiento por otro tanto tiempo y precio como lo tenían en vida de los Reyes Catholicos: perdiendo la puja que en ellas nos hauiamos sido hecha, y assegurado sufficientemente que los officios de los dichos Reynos los dariamos e proueeriamos a naturales dellos: e fechas otras muchas gracias e mercedes en pro y beneficio de los dichos Reynos, los quales los susodichos para colorar su rebelion romana por causa e fundamento de sus enormes e graues delictos: de los quales despues que por nos les fueron concedidas, no cessaron, antes se confirmaron mas en ellos. E agora porfirimeramente no contentos de todo lo susodicho, casi descediendo en el profundo de los males, con grande osadia nos embiaron con mensagero proprio una carta firmada de sus nobres, y signada de Lope de Pallares e scriuano: por la qual confiesan claramente hauer cometido e perpetrado todos los dichos delictos: y en lugar de pedir y supplicar perdon dello: demandan aprobacion de lo hecho, y poder para usar y exercer nuestra jurisdiccion Real: e dizen otras feus cosas en mucho desacatamiento nuestro, y escriuieron cartas a algunos pueblos deffor nuestros señorios de Flandes para procurar de los amotinar e levantar, como ellos están: y porque al seruicio de Dios nuestro señor, y nuestro, y bien de los dichos Reynos, conuiene que las personas que en lo susodicho han pecado e delinquido, sean punidos e castigados: y execurados en ellos las penas en que por sus graues e enormes delictos han caydo e incurrido: y disimular y tolerar

7 tolerar mas sus notorias trayciones 7 rebeliones, sera cosa de mal exemplo, 7 darles incentivo para perseverar en ellas, en gran desservicio e daño e nota e infamia de estos dichos Reynos e de su antigua lealtad e fidelidad. Por la presente mandamos a vos los nuestros Visorreyes, o qualquier de vos en ausencia de los otros, e a los del nuestro Consejo que cō vos residens, pue-
 los sobredichos delictos e rebeliones e trayciones hechas por las dichas personas son publicos e notorios en estos dichos Reynos, sin esperar a hazer contra ellos processo formado por tela 7 orden de juyzio, e sin los mas citar, ni llamar procedays generalmente a declarar 7 declararlos por rebeldes, alenes 7 traydores, infieles 7 desleales a nos e a nuestra Corona, a las personas le-
 gas de qualquier estado, o condicion que sean, que han sido culpados en dicho, o en fecho, o en consejo, de auerse apoderado de mila Reyna, de la Illustrissima Infanta nuestra mñchara e muy amada hija 7 hermana, 7 echado al Marques e Marquesa de Denia, que estavan e re-
 sidian en nuestro servicio, en el detenimiento e prision del muy Reuerendo Cardenal de Tor-
 tosa nuestro Governador de los dichos Reynos, e de los del nuestro Consejo, condeñando a las dichas personas particulares que han sido culpados en estos casos, como alenes, traydores, e desleales, a pena de muerte, e perdimiento de sus officios, e confiscacion de todos sus bienes, 7 en todas las otras penas asy ciuiles, como criminales, por fuero e por derecho establecidas cō-
 tra las personas legas e particulares que cometen semejantes delictos, executandolas en sus personas e bienes, sin embargo que los tales bienes que las dichas personas tuuieren sea de dñia, yoradgos, o vinculados, e sujetos a restitucion, e que en ellos, o en alguno dellos aya clausu-
 la expresse en que se contenga que no puedan ser confiscados por crimen lese Maiestatu he-
 cho 7 cometido contra su Rey, e señor natural. Que en los dichos casos para poder ser confis-
 cados los bienes de las dichas particulares personas legas a mayor abundamiento, si necessari-
 es, nos por la presente de nuestro proprio motu 7 cierta sciencia, 7 poderio Real absoluto, de q
 en esta parte querramos usar 7 usamos como Reyes 7 señores naturales, auiedo aqui por ex-
 pressos e incorporados letra por letra los dichos Mayoradgos, los reuocamos, cassamos, 7 ana-
 nullamos 7 declaramos por de ningun valor 7 effecto, 7 de la dicha nuestra cierta sciencia e
 poderio Real absoluto mandamos, 7 ordenamos que los bienes en ellos contenidos, sin embar-
 go dellos e de sus clausulas e firmexas, que en esto sean contrarias, sean auidos por bienes li-
 bres 7 francos para poder ser confiscados por las dichas causas bien e asy tan cumplidamente
 como si nunca huuieran sido puestos, ni metidos en los dichos Mayoradgos, ni vinculados, ni
 sujetos a restitucion alguna, 7 como si en ellos no huuiera ninguna, 7 alguna de las sobredi-
 chas clausulas: antes fuerā expressemente exceptados los dichos crimines 7 delictos lese Ma-
 iestatis. E otro si vos mandamos que declaredes por inhabiles e incapaces para poder succeder
 en los dichos Mayoradgos a qualesquier personas por ellos llamadas, que fueron culpados en
 los dichos delictos, 7 entrar 7 deuen succeder en su lugar en los dichos Mayoradgos las otras
 personas llamadas que en ellos no han delinquido. E a las personas de la Yglesia 7 Religión,
 aunque sean constituydos en dignidad Arzobispado Episcopal, que en los dichos delictos fue-
 ren culpados e participātes, declaralos asy mesmo por traydores, rebeldes, e inobedientes e des-
 leales a nos e a nuestra Corona, e por ajenos 7 estrāños destos nuestros Reynos e señorios, e a-
 ner perdido la naturaleza 7 temporalidades que en ellos tienē, e incurrido en las otras penas
 establecidas por leyes destos Reynos contra los Prelados e personas Ecclesiasticas, que caen
 en semejantes delictos. Y para proceder contra las dichas personas asy Ecclesiasticas como
 seglares, q en los sobredichos casos han sido culpados, 7 a los declarar solamente subida la ver-
 dad por rebeldes 7 traydores, inobedientes e desleales a nos 7 a nuestra Corona, e proceder con-
 tra ellos, e hazer la dicha declaracion, como en caso notorio, sin los mas citar ni llamar, ni ha-
 zer contra ellos processo, ni tela, ni orden de juyzio. Nos por la presente del dicho proprio mo-
 tu 7 cierta sciencia, 7 poderio Real, vos damos poder cumplido: y querramos 7 nos plaçe que la
 declaracion que asy hizieredes, e penas en que condenaredes a los que han sido culpados en

los dichos casos sea valido e firme agora y en todo tiempo: e que no pueda ser cassado o ni anulado por causa de no se auer hecho contra ellos processos formados: ni se auer guardado en la dicha declaracion la tela y orden de juyzio que se requeria: ni auer seydo citados, ni llamados, ni requeridos los tales culpados a que se viniesen a ver declarar auer incurrido en las dichas penas, o por no auer interuenido en la dicha nuestra declaracion otra cosa de sustancia, o solemnidad, que por leyes de effos dichos Reynos deuia de interuenir: porque sin embargo de las dichas leyes y fueros y ordenanças, y sos y costumbres que a lo susodicho, o alguna cosa e parte dello puedan ser contrarias: las quales del dicho nuestro proprio motu e cierta sciencia y poderio real absoluto en quanto a esto toca, renuocamos, cassamos, y annullamos, y damos por ningunas y de ningun valor y effecto, quedando en su fuerça y vigor: para lo demas queremos y nos plazze que la dicha declaracion que ansi hizieredes contra las dichas personas particulares culpados en los sobredichos delictos, sea valida e firme bien asy e tan cumplidamente, como si en ella se huiesse guardado toda la dicha orden y forma y tela de juyzio, que por las dichas leyes se requeria y deuia proceder. E asy fecha por vosotros la dicha declaracion, por la presente mandamos a todos los Alcaydes de fortalezas e casas fuertes y llanas de las villas e lugares que fueren personas legas, rebeldes, alcaues y traydores, y vezinos e moradores dellos, que por la dicha nuestra declaracion fueren confiscados, que luego como les fuere notificado, o en qualquier manera dello supieren, se levanten por nos y por nuestra Corona Real, y no obedezcan, ni tengan desde agora en adelante por sus señores a los dichos rebeldes y traydores: lo qual les mandamos que hagan y cumplan, so pena de la fidelidad que los vnos y los otros nos deuen, y demas de sus vidas, y de perdimiento de todos sus bienes y officios, que haziedolo asy, nos por la presente les alcamos, y damos por libres e quitos de qualesquier pleytos, om enajes e jramientos, que tengan, y tuuiesse hechos a los dichos rebeldes y traydores por razõ de las dichas fortalezas e casas fuertes y llanas: como por otra qualquier causa e razõ que sea: e por quitarles de temor e pensamiento que puedan tener de ser tornados y bueltos en algun tiempo a los dichos traydores, cuyos primero fueron: y que aquello ni otra cosa les pueda excusar de hazer, y cumplir lo que les mandamos por la presente les prometemos y asseguramos so nuestra se y palabra real, que en ningun tiempo del mundo por ninguna razõ ni causa que sealo esforuaremos, ni bolueremos a los dichos alcaues e traydores cuyos primero fueron, ni a sus descendientes ni successores: e si asy no lo hizieren e cumplieren, por la presente los condemnamos e hauemos por condemnados en las sobredichas penas, y todas las otras en que caen e incurren, los que no cumplen lo que les es mandado por sus Reyes y señores naturales. E mandamos a todos que los vasallos de los dichos Perlados, e de qualesquier otras personas Ecclesiasticas que por vosotros en los dichos casos fueren declarados por culpados, se levanten e alcen en nuestro favor: e no acojan en ellos a los dichos Perlados dende en adelante: a todos los quales, e asy mismo a los grandes, Perlados, Cavalleros, e ciudades e villas e lugares deffos dichos Reynos, mandamos so pena de la dicha fidelidad e lealtad que nos deue, que hecha por vosotros la dicha declaracion, ayen y tengan dende en adelante a los dichos Cavalleros y Perlados y otras personas que asy declararedes por publicos traydores e alcaues anos e a nuestra Corona Real, e por enemigos de effos nuestros Reynos y señorios, y como a tales los traten y persigan: e que ninguno ni alguno dellos los reciba ni acoja, ni deffienda, ni de fauor ni ayuda: antes pudiendolo, hazerlos prendan, y siendo legos los entreguen a nuestra justicia, para que en ellos se execute las penas que sus graues delictos merecen. E si fueren personas Ecclesiasticas, o de orden, las mandemos remitir a nuestro muy sancto padre, o a los otros sus Perlados, a quien son subyctos: e que los dichos vasallos de Perlados no tengan mas por señores a los dichos traydores, ni les acudan ni fagan acudir con los frutos y rentas que antes tenian en los dichos lugares: antes que ellos los guarden y tengan en si secretados, y en deposito y fiel guarda, para hazer dello lo que por nos les fuere mandado: ni publica ni secretamente los acojan ni reciban en sus

casas

casas ni lugares: antes si a ellos vinieren, o tentaren de venir, los resistan y defiendan la dicha entrada con todo su poder e fuerza: e que directa ni indirectamente les hagan ni den otro su uor ni ayuda de qualquier calidad e manera que sea, so las penas su dorchas: e que en todo ello hagan e cumplan como nuestros buenos subditos, e leales vasallos lo que por vos los dichos nuestros Visorreyes, e qualquier de vos en ausencia de los otros se a los del dicho nuestro Consejo, que procedays por todo rigor de derecho por la mejor via e orden que baviere lugar de derecho, e a vosotros pareciere, contra todas las otras personas particulares que en qualquier de todos los sobredichos delictos, o en otros demas de aquellos que ayan caído, se fecho y cometido despues de los levantamientos e alborotos acontecidos en estos dichos Reynos este presente año de 1520, e fizieren adelante, condemnandolos en las penas así civiles como criminales que hallaredes por fuero e por derecho. E si para executar lo que así por vosotros fuere sentenciado e declarado, a favor e ayuda e uieredes menester, por la presente mandamos a todos los grandes, Perlados, Justicias, Regidores, Cavallos, escuderos, oficiales e homes buenos de todas las ciudades, villas e lugares de los dichos nuestros Reynos y señorios, que vos la den e fagan dar tan entera e cumplida, como se la pidieredes: e porque ninguno no pueda pretender ignorancia de lo susodicho, e de la dicha declaracion que fizieredes mandamos que esta nuestra carta, o su traslado signado de escriptura publica e la dicha nuestra declaration sean pregonados por pregonero, e ante escriptura publica en esta nuestra Corte, y en las otras ciudades, villas e lugares de los dichos nuestros Reynos, e señorios que a vosotros pareciere: por manera que venga a noticia de todos, e que della se hagan sacar en publica forma uno, o mas traslados firmados de vuestros nombres, e señalados de los del nuestro Consejo, y sellados con nuestro sello: y los hagays affixar en las puertas de la Iglesia mayor, o de las otras Iglesias, e Monasterios e plazas y mercados de las dichas ciudades e de las villas e lugares de su comarca, donde a vosotros pareciere: e que la publicacion e affixacion y pregon, o qualquiera cosa dello que así se hiziere, tenga tanta fuerza contra las dichas personas e cada una dellas, como si fuera publicada e pregonada en la manera acostumbrada por las ciudades e villas donde ellos son vecinos, e tienen su habitacion: e notificada particularmente a cada una de las dichas personas. Dada en Bormes a diez y siete dias de Dexembre, año del nascimiento de nuestro Salvador Jesu Christo de Mil y quinientos e veinte años. Yoel Rey. Yo Francisco de los Cobos Secretario de sus Cesarea y Catholicas Magestades, así fecho e criu por su mandado.

¶ Qua in re animaduertendum est, quod quauis plures dicere soleant dictam Regiam Pragmaticam vim legis non obtinere, ex eo quod non sit lex generalis, sed contra personas particulares, & in casu etiam particulari lata, nimisque rigida sit: ea tamen Pragmatica nihilominus veluti lex in ista, generalis, atque rationi conueniens obseruanda erit: facta namque fuit tempore maximæ rebellionis, & ad sedandam effraratam proditorum audaciam, quæ forsitan ea non lata, ulterius protraheretur. Et tandem ex ea lege, & alijs medijs sedata fuit. Quo casu ob publicam vtilitatem quæ versatur in eiusmodi rebellionibus coercendis, & criminum immunitate, atque delinquentium multitudinem, licitum fuit iura transgredi, legesque etiam acerrimas condere. Sic namque id fecisse legimus Henricum Imperatorem septimum, qui ad sedandam quandam maximam seditionem, quæ eius tempore exorta fuit, condidit Extravagan, ad reprimendam qua ordinem iudicarium in alijs criminibus obseruari solitum,

De Hispanorum Primogenijs.

propter criminis immanitatem interuertit: prout inquit ibi Barto. in
 glos. verbo, Multorum. vbi inquit causam finalem illius legis conden-
 dae, fuisse delinquentium multitudinem. Nec potest dici illam Prag-
 maticam non fuisse legem generalem: ea nanque non contra certas per-
 nas, sed generice contra omnes proditores, qui vel eo tēpore, vel deinceps
 contra Regiam Maiestaté in ea seditione cōspirassent, edita fuit. Quod
 sufficiens est ad hoc, vt ea lex generica dici valeat, & pro cōmuni vtilitate
 61 di condita fuerit, non licebit de illa disputare: sed iudicare secundū illā,
 vt inquit Gratianus in cap. erit autem lex. 4. distin. & Augustinus relatus
 ab ipso Gratiano in c. in istis. ead. distin. l. prospexit. ff. qui & a quibus. l.
 fina. C. de legib. ibi. *Quis tanta superbia tumidus est, vt Regalem sensum contē-
 nere audeat?* & vtroque per Scrib.

62 ¶ Similiter etiam animaduertendum est, eam Pragmaticam non simpli-
 citer in omnibus, qui in ea seditione deliquerūt, bona Maioratus esse Fisci
 co adijcenda disponere: sed in quinque tantum casibus, qui in ea specifi-
 cē designantur: scilicet in his, qui interueniunt in detēctione Regine His-
 paniarum Ioannae, seu in detēctione serenissimae Infantis, seu in expulsio-
 ne Marchionum de Denia, & in captura Reuerendissimi Cardinalis de
 Tortosa, atque Regionum Consiliariorum. Quod in similibus negotijs
 à Fiscis procuratore probandum erit.

¶ Ex quibus palā diluitur opinio illorū, qui maximo conatū proficere so-
 lent, dictam Regiam Pragmaticā de Borines non solum loqui de proditi-
 63 tione tēpore Cōmunitatū perpetrata, sed etiā de omnibus alijs quae in fu-
 turum perpetrari contigerit. Cū enim specificē contra illos qui in dictis
 quinque casibus deliquisse cōpertum fuerit, non autem contra alios dispo-
 nat, ex eo comprehenditur ad ea tantū proditionem restringendam esse.
 Tametsi ex aduerso dici possit, eam legem in crimine laesa Maiestatis in
 primo capite cōmisso generice disponere, illudque in dictis quinque casi-
 bus exemplificare: quae exempla regulam non restringunt, sed in omni-
 bus casibus similibus eius Pragmaticae dispositio seruanda erit. Sed certe
 plura alia crimina quae primum laesa Maiestatis caput contingebant, eo
 tempore commissa fuerunt: quae sub eius dispositione non comprehendū-
 tur, cū Regia Pragmatica de illis non disponat: atque si recte eius verba
 considerentur, potius ad proditionem presentem coercendam, quam ad
 64 futuras puniendas diriguntur: quauis cū casus contigerit, de his delibe-
 randū sit. Si enim ea Pragmatica generice intelligenda foret, ex illa pro-
 pe omnia quae praediximus corruerent. Et haec de primo casu, vbi scilicet
 Maioratus absque Regia facultate institutus fuit, dixisse sufficiat.

Infe-

¶ In secūdo casu, vbi scilicet ex Regia facultate Maioratus institutus fuit, subdistingendum est: nam aut in Regia facultate expressum est, q̄ bona Maioratus ex dictis tribus criminibus Fisco adiiciantur: aut facultas simpliciter hoc non expresso concessa fuit. Si ea crimina in facultate expressa fuerint, dicendum erit: q̄ eo casu, aut facultas reiicienda est, aut ea vtendum erit cum legibus, ac conditionibus in ea expressis. Ideoque is, qui ex eiusmodi Regia facultate Maioratum instituit, bona eiusdē Maioratus horum trium criminum confiscationi subijcere videtur: ad eō, vt non valeat aliquid eidem facultati contrarium disponere: præcipiendo, q̄ statim q̄ possessor Maioratus cogitauerit, vel tractare coeperit de crimine læsæ Maiestatis committendo, bona Maioratus in sequentem successorem pertranseant: vel alio simili modo. Id nanque esset Regiam facultatem eludere, atque aduersus mentem Principis illam concedentis agere: prout sup. lib. 2. c. 12. n. 37. ostensum est.

¶ Si verò in facultate expressum non fuit, q̄ bona Maioratus ex his criminibus confiscari valeant: tunc dicendū videtur, id expressum censendum esse. Cum enim ea clausula propè semper in Regijs facultatibus apponi soleat, etsi in aliqua facultate omīssa fuerit, apposita censenda erit. l. fina. C. de fideiussor. Quod Scrib. in. c. cum. M. de consti. & alibi sæpe annotare solent. Item cum ipsa Primogenij institutio ex Regia facultate p̄deat, censetur ex donatione Principis facta: & sicut donatio Principis cēsetur semper facta cum ea clausula, q̄ scilicet propter crimen læsæ Maiestatis ad Regiam Coronam reuertatur, vt supra isto. c. n. 46. ostendimus. Similiter idipsum in Maioratu ex Regia facultate instituto dicendum erit. Censetur nanque Princeps donare illud, super quo suam authoritatē interponit. l. in adibus. §. 1. vbi Bal. & ceteri. ff. de donatio. l. etsi liqueat. C. de inoffi. dona. cum similibus.

¶ Sed his non obstantibus contrarium dicendū videtur. Cum enim Princeps hac crimina in Regijs facultatibus, vt plurimum excipere soleat, & illa in hac Regia facultate non exceperit, censetur nec ex his criminibus bona Regio Fisco adiicienda fore voluisse: si enim id voluisset, expressisset. Nec obstat id, quod ex lege fina. C. de fideiussor. cum similibus, dici solet: quod scilicet ea, quæ apponi solita sunt, si omittantur, nihilominus apposita esse censeantur. Nam regula, quæ ex illa lege deducitur, intelligenda est, quando facultates Principis expediri non solent sine dictorum criminum expressione: secus autem quando diuersimodè expediuntur, interdum exceptuatis dictis criminibus, interdum etiam absque eorum expressione: prout pluries in Regijs facultatibus antiquis visum est. Tunc nanque clausula omīssa nullo pacto apposita censenda

De Hispanorum Primogenijs.

- 705
 censenda est, sed potius pro omiſſa habenda erit: prout opinatur Bal. in d.
 86 sciendum. n. 2. ff. de verbo. obliga. vbi inquit, q̄ ea, quæ diuerſi modè fieri
 ſolent, nunquam præſumuntur, ſi in instrumento appoſita non ſint. Id-
 ipſum etiam dixit Bar. in l. 2. in prin. n. 22. ff. ſolu. mati. vbi inquit, q̄ quā-
 do in ciuitate ſunt diuerſæ formæ conficiendi instrumenta, nec vnâ, nec
 alia præſumenda eſt: ſed omiſſa in instrumentis ad ius commune remitte-
 tenda eſſe. Cuius dictum refert & ſequitur Alex. conſ. 5. n. 7. lib. 5. atq; Ri-
 pa, vbi ex his limitat regulam quæ deducitur ex d. l. ſina. C. de fideiuſſo. in
 c. cum. M. Ferrariensis. de conſtitu. n. 48. Item regula. d. l. ſina. intelligen-
 da eſt in his, quæ non ſunt de ſubſtantia actus: ſecus autem in ſubſtantia-
 67 libus: ea nanque nunquam ſupplentur, niſi exprimantur. l. teſtamētum.
 C. de teſta. Specul. de inſtru. editi. §. instrumentum. verſi. Quid ſi à cōtra-
 hētib. Ripa in d. c. cum. M. n. 44. hæ autē exceptiones ſubſtantiales ſunt
 cum regulariter etiā ex illis criminibus bona Maioratus Fiſco adijci non
 ſoleant, quod præſertim ex eo dicendum eſt, quod hæc exceptionis horū
 criminum ſuppletio, vel ſubauditio aduerſus ius cōmune ſit: cum vt præ-
 diximus, bona Maioratus ex his criminibus, iuris diſpoſitione considera-
 ta, Fiſco adijci non valeant. In quā ſpecie nihil ſupplendum eſt: ſed potius
 id, quod omiſſum inuenitur, in iuris communis diſpoſitionem relinque-
 dum erit. l. commodiſſimè. cum ſimilib. ff. de liber. & poſthu.
 ¶ Non etiam obſtat illud, quod ex aduerſo dicebatur, q̄ ſcilicet cenſeatur
 Princeps bona Maioratus ſucceſſoribus donaffe, ex eo, q̄ facultatē ad Ma-
 ioratum inſtituendum conceſſerit, nam illud, quod dici ſolet, q̄ donatio
 facta ex conſenſu, vel facultate alienius cenſetur ab illo facta, intelligen-
 dum eſt, quando ea res quæ donatur eſt ipſiusmet conſentientis: ſecus au-
 tem quando aliena eſt: tunc nanque non conſentiens, ſeu facultatē præ-
 ſtans: ſed is, cuius res eſt, donare videtur: vt ſupra iſto lib. c. 3. n. 24. & ſupr.
 lib. 2. c. 2. n. 7. oſtenſum eſt. Ex quibus hæc vltima pars probabilior vide-
 tur: de quā tamen cum caſus contigerit, deliberandum erit, præſertim ſi
 de facultatibus recentioribus agatur: quæ nunquam, niſi his criminibus
 exceptis conceduntur: quamuis antiquis temporibus id adeò præciſe ob-
 ſeruatum non fuerit: ſed pluries omiſſum fuiſſe ſatis notum ſit. Faculta-
 tes nanque noſtri temporis ex harum clauſularum omiſſione, de falſitate
 68 ſuſpectæ cenſendæ erunt: niſi id ex Principis deliberata voluntate con-
 ceſſum fuiſſe compertum fuerit: cum ea reſcripta, quæ à communi ſtylo
 deuiant, de falſitate ſuſpecta eſſe cenſeantur, vt ex pluribus probat Feli.
 in c. 2. n. 16. cum ſeq. de reſcript.
 69 ¶ Ex quibus inferitur, Principem concedentem facultatem ad inſtituen-
 dum Maioratum, de re aliena poſſe illam cōcedere, ea lege, vt bona Ma-
 ioratus

ioratus etiam ex prædictis tribus criminibus non confiscentur, cum ipse ea bona donare non videatur: atque id etiam si omissum esset in Regia facultate, ex iure communi sic efficiendum foret. Quamvis secus dicendum sit in bonis ab ipso Principe iure Maioratus donatis: nam etsi illa ea lege donauerit, ut etiam ex crimine læsæ Maiestatis Fisco adijci non possint: nihilominus ex eo crimine Fisco adijcienda erunt. Non enim valet conventio inter donantem & donatarium facta, ut etiam ex ingratitudine donatio reuocari non possit: nec inter dominum & feudatarium, ut etiam propter feloniam feudum ad dominum non reuertatur. Quod sic in feudo opinantur Bald. in l. i. col. fina. §. 2. q. ff. de rerum diui. Idem Bald. in c. si cautio. n. 12. de fid. instr. Barba. in c. si col. 6. de dolo & contu. Georgius Nata. in c. quamuis pactum. de pactis. lib. 6. n. 44. Andr. de Yfern. in c. 1. que sint Rega. versi. Et bona. col. 1. Scrib. in c. i. de feu. guardia. & in c. 1. de vasa. mili. qui arma belli depo. Idque etiam in donatione verum esse profitentur Bal. in l. 3. n. 4. C. de bon. liber. Bar. in l. 3. Bal. n. 11. Paul. n. 12. Iass. nu. 17. & communiter Scriben. in l. fina. de pact. Alex. in l. stipulatio hoc modo concepta. n. 13. ff. de verbo. obliga. Ripa in l. fina. C. de reuocan. dona. q. 54. Tiraq. qui plura refert in rep. l. si vnquam. in prin. legis. n. 135. Anto. Rubeus qui hanc communem opi. esse profitetur, conf. 64. n. 1. Viuius communium opi. lib. 2. opi. 94. Augulti. Beroius in c. 1. de cõlli. n. 47. Quorum opi. proculdubio in feudo atque in donatione vera, atque communis est.

In tertio casu, vbi scilicet non constat vtrum ex Regia facultate, vel absque illa Primogenium institutum fuit, dicendum erit illud ex iure communi, non autem ex Regia facultate institutum censendum esse: quod proculdubio mihi verum videtur ex his, quæ sup. lib. 2. c. 2. n. 18. adducta sunt: tametsi D. Didacus de Simanc. de Catho. institu. d. c. 9. n. 275. in noua editione, contrariam opi. ex rationibus, quæ tamen facile dilui possunt, veriorum esse profiteatur: dicens, quod non solum præsumendum est Primogenium antiquum ex Regia facultate institutum esse, sed quod etiam præsumendum sit in Regia facultate præfata tria crimina excepta fuisse. Quæ omnia summè consideranda sunt.

Ex quibus decidi potest ea quaestio: vtrum scilicet domus Maioratus subiecta possit ex dictis criminibus dirui. Nam quamuis satis absolutum sit ex criminibus ordinarijs domus dirui non posse, ex tex. in Auth. de manda. Princip. §. oportet autem. colla. 4. ibi. *Non enim res sunt quæ delinquunt sed qui res possident.* Cuius ratio est: quia expedit Reipublicæ sumptuosam vrbis ædificia conseruari. l. filius familias. §. ædes. ff. de lega. 1. & ne vrbes deformentur ruinis ædificiorum. l. fina. ff. ne quid in loco publi. Domus autem ex crimine læsæ Maiestatis Diuinæ, & humanæ, & alijs criminibus

De Hispanorum Primogenijs.

nibus similibus diruenda, soloque adæquande sunt, ex tex. in. c. felicis. de pœn. lib. 6. ibi. *Dentur cuncta adificia ipsius in ruinam.* & in. c. 1. s. conuenticia. de pace iur. fit. ibi. *Et domus eius destruat.* & utrobique p. Scrib. Guillel. Bened. qui plura refert in rep. c. Rainūtius. verb. Domū. de testam. n. 23. 74 L. 6. tit. 13. part. 2. l. 2. tit. 19. ead. part. Imò non solum ex his criminibus domus dirui, atque solo adæquari possunt, sed etiam aratro subijci. l. si vsus fructus ciuitati. ff. de vsufruct. ubi sic de Carthagine à Romanis factum esse dicitur: & de Troia à Grecis, ut ibi refert, gloss.

¶ Hoc igitur præsupposito dicendum est, q. in omnibus casibus, quibus resoluius bona Maioratus ex his criminibus Fisco adijci posse, dicendum erit, domos etiam posse dirui, etiam si Maioratus subiectæ sint. Vbi autem resoluius bona Maioratus ob hæc crimina Fisco adijci non posse, dicendum erit, nec etiam domos posse dirui, nec solo adæquari. Quod probatur ex singulari doctrina Bar. in. l. 1. s. seruus. n. 1. ff. ad Sylla. ubi inquit, q. propter delictum non potest dirui domus alteri pignolata, vel in qua alij ius competit. Pro quo facit tex. in. l. res quæ. in princi. versi. res autem. ff. de iure Fisci. Bal. in. l. 1. nu. 1. C. de pig. actio. lo. And. in. c. felicis. de pœnis. lib. 6. & in addi. ad Specul. tit. de pœn. Feli. consil. 49. n. 7. & 8. & alibi sepe Scrib. Quod etiam in Hispanorum Maioratus loquens sic resoluit Grego. Lopez in. d. l. 6. tit. 13. part. 2. verb. *Las casas.* Idque verum atque probabile mihi videtur, tamen si malè obseruari solitum sit. In his namque propter exemplum, atque criminum atrocitatem, hæc omnes iuris regule interdum transgredi solent.

¶ Hæc igitur habuimus quæ de Hispanorum Primogenijs traderemus: quibus si non prorsus omnia quæ ad hanc tractationem attinent, differuntur, illud tamen certissimum est, ea quæ supersunt, ex his etiam facile posse comprehendere: neq. enim nos omnia penitus discutienda suscepimus, id namque humanas vires supergrederetur: sed id tantum curauimus, ut grauioribus atque difficilioribus quæstionibus explicatis, inde viam ad reliqua pararemus.

Finis.

COMPLVTI,

Excudebat Andreas de Angulo.

Anno. 1573.

Summaria ex capite sequenti.

- 1 **M**endum. l. i. in proœmio fori iudicum qui Hispano sermone conscriptus est, notatur, eidemque legi vera litera restituitur.
- 2 Toletum Regia ciuitas appellabatur.
- 3 Legis antiquissima qua tempore Pelagij de Regni successione lata fuisse fertur, veritas discutitur.
- 4 Legem secundam. tit. 15. par. 2. à lege Gothorum antiqua tempore Pelagij facta originem duxisse, vero simile est.
- 5 Extensione de persona ad personam admitti, quo pacto intelligendum sit.
- 6 Maioratus quibus verbum heredibus adiectum est, vtrum iure sanguinis an potius hereditario deferri, dicendum sit.
- 7 Verbum heres in materia feudali, vtrum de herede sanguinis an de herede instituto intelligendum sit.
- 8 Filius legitimatus ex matrimonio in articulo mortis contracto, vtrum excludat substitutum, ibique improbat opinionem dicentem quod etiam detecta fraude substitutus excludatur.
- 9 Commissarij quibus Maioratus institutio efficienda commissæ est, quid obseruare debeant.
- 10 Filiam feminam, atque filios clericos religiosos, furiosos, vel muros & surdos non posse à Maioratus successione excludi absque Regia facultate, qualiter intelligendum sit.
- 11 Condicio apposita alicui, vt contrahat cum consanguinea simpliciter adiecta, vtrum differat ab illa qua præceptum est, vt id fiat præcedente Rom. Pontif. dispensatione.
- 12 Condicio appositæ alicui vt consanguineam secundo gradu coniunctam ducat in vxorem, vtrum à Maioratu reijciatur, & quid dicendum sit, stante decis. Concilij Tridentini.
- 13 Condicio appositæ Maioratus successorij, vt Sciam vxorem ducat, vtrum deficiat Scia defuncta.
- 14 Frater Maioratus possessor, quibus rationibus teneatur fratres alere, & sorores dotare.
- 15 Frater Primogenitus qui in feudo successit tenetur fratribus & sororibus victum & militiam præstare.
- 16 Successor Maioratus qui actione viuentis possessoris proposuit vt eius Maioratus successor declararetur, vtrum valeat eo defuncto remedium summarium ex. l. Tauri pro consequenda Maioratus possessione in Regio consilio proponere.
- 17 Opponens se luti pendentem in Regio consilio super Maioratus possessione, vtrum admittendus sit, si post sex menses oppositionem faciat.

* Successor

verum admittendus sit, si post sex menses oppositionem faciat.

- 18 Successor Maioratus verum valeat secundam supplicationem interponere à sententia lata contra Maioratus possessore, quando ipse non supplicauit, seu à secunda supplicatione à se interposita desistit.
- 19 Pœnam incursum ex secunda supplicatione, verum teneantur soluere hæc des possessoris Maioratus co mortuo, vel ipsius Maioratus successor cuius sententia lata fuit.

Annotationes in loca quædam diligentiùs examinata.

Lib. I. c. 3.
nu. II.

1 **P**RIMUM omnium lib. I. c. 2. nu. II. legè ex foro iudicum attuli, in qua dum de loco vbi Regis electio facièda sit agitur, hæc verba leguntur, Los Reyes deuen ser elleydos en la cibdad de Roma, quod manifestum est codicis mendū, tamen si id in omnibus libris Hispanis verbis scriptis semper hoc pacto appositum sit cum non in vrbe Roma, sed in vrbe Regia sit legendum prout in libris Latino sermone conscriptis legi solitum est. Vrbem autem Regiam Toletum Gothi appellabant, quod ibi sedes Regni esset perpetua & Regum domicilium, prout euidenter ex Concilijs Toletanis, Diuo Isidoro, Roderico & Luca Tudensi comprehenditur. Ex quo fit, vt in ea lege non in vrbe Roma, sed in vrbe Tolctana deinceps legendum sit.

Li. c. I. nu. 13.

2 **R**ursus & in eod. c. 2. nu. 13. cum de origine Primogenituræ & Maioratus in Hispanorū Regum successionem agerem ex Doctoris de Palacios Ruuios relatione legè attuli, quam ipse à Gothis tempore Pelagij Regis post dirutā à Mauris Hispaniā conditā fuisse tradidit eamq; ipsam legem in Luca Tudens Episcopi chronico vbi de Pelagio agit appositam esse proficitur. Addidi in super meduo vetustissima exemplaria eiusdem Luca Tudensis veneranda autoritatis vidisse, in quibus nec ea lex esset scripta, neq; eius vlla mentio haberetur. Postea etiā Hispanam Lucæ Tudensis translationem, & ipsam per antiquam legi, in qua eadem illa lex etiam deerat. Demum autem cum de hac re cū illustissimo Domino Didaco de Conarru. supremi Regij Senatus Præside agerem exemplar eiusdem authoris vetustum etiam mihi ostendit, in quo & præfatam legem coditā fuisse dicebatur, & lex ipsa hisce verbis apposita erat.

3 **P**ostremo etiam Gothi eius legibus se astrinxere pro lege perpetua statuētes, vt eorū Regis filius Primogenitus, vel maior si deest primus si pater fuerit Catholicus cuiuscunq; vel minime sit ætatis substituatur in Regnū. Si autem deest filius masculus filia eius ordine prædicto assumatur in dominā, & illa magnatorum Gothorum

Gothorum prouidentia de nobilioribus Gothis accipiat vitum, de quo regalis posteritas conferretur.

¶ Ceterum etsi intelligam ex hac postremo exemplari denuo inspecto Doctore de Palacios R. unius in eundem codice, aut simile alium incidisse & certa fide legē illam attulisse, ego verò trium illorum exemplarium (quantum conijcere possum) vetustiores veneranda auctoritate commotus, in quibus narratio absque legis illius mentione recte continuatur, eam legem tanquam super additā atque supposititiā merito suspectam iudico. Sed si quis ex vltimi illius codicis vel similibus fide, atque Præstatiissimi viri Doctoris de Palaci. R. uni. relatione & Regnorum Castellæ inuoluta consuetudine legis illius fidem adhuc probabilē esse contenderit, ex eo facile deducere poterit. l. 2. ti. 15. par. 2. vbi de Regni Casiel la successione agitur ex ea lege Gothorum antiquissima originem duxisse.

¶ Vltimus etiam eod. lib. 1. c. 4. nu. 25. fin. verb. vbi dixi ea ratione expressā, vel subintellecta admitti de persona ad personam extensionem, cum ea non tam extensio quam comprehensio dicenda sit: animaduertendū est, non me id solū in hac parte egisse vt dispositio de persona ad personā extendatur, in his tantū casibus quibus extensio non vere extensio sed comprehensio dicitur, sed in alijs etiam casibus, vbi dispositio quo ad alia ultra comprehensionē ex verisimili mētī disponētis extendi potest, ita vt quoties de casu ad casum dispositio extendenda sit, pari ratione etiam de persona ad personam extendatur, cum de vno casu ad alium nulla congrua ratio differentia assignari valeat.

¶ Præterea etiam lib. 1. c. 8. nu. 3. cum sequē. dixi Primogeniā iure sanguinis deferri ex eo quod prope semper in illis sola vocatio filiorum vel descendentiū fieri soleat absque adiunctione verbi hæredum, quibus nunc super addendum est, ne dum Primogeniā iure sanguinis deferri quando in illis verbum filijs vel descendibus apponitur, sed etiam quando verbum hæredibus etiam adijcitur, verbum nanque illud hæredibus non ad eos qui ex testamento hæredes effecti sunt, sed ad hæredes sanguinis qui ab intestato iuxta ordinem legitimarum successionū ad ipsius Maioratus successionem vocarentur referendum est, in hunc sensum, quod scilicet testator vocat eum descendentem qui ab intestato in eius hereditate successurus esset etiam si ab vltimo possessore institutus non sit, quod in Maioratus ex qualitate materia subiectæ necessarii sic dicendum est, prout optimè considerant Abb. consi. 3. nu. 4. ver. ex his inferitur. lib. 2. Cornus consi. 150. num. 6. lib. 2. Dec. in l. 1. C. quando non peten. partes. num. 1. & 2. idem Dec. consi. 309. numero 5. Guillel. Benedict. in repetitio. c. Raynurus verb. & vxorem nomine Adelsiam. num. 74. Alcia. in l. lege obuenire ff. de verb. signifi. R. ipa in l. ex facto. §. fina. nu. 9. post Alex. & ceteros ibidem ff. ad Trebell. a. Paris. consi. 20. nu. 9. lib. 1. Tiraquel. le mortis a. isit le vis. parte secunda declaratio. 7. numero 8. cum sequenti. id que comprobatur ex eo, quod si hæres sanguinis

6
Lib. 1. c. 8
nu. 3.

* 2 non

non esset admittendus ad Maioratus successionē absq; eo, quod ab ultimo posses-
sore haeres institutus esset, posset ipse ultimus possessor voluntarie institutus frau-
dare, instituēdo remotiorē quod nullo pacto dicendum erit, prout optime conside-
rat. Alcía. in d. l. lege obvenire. n. 6. Similiter etiam si successores Maioratus ne-
cessario haeres ultimi possessoris futurus esset, non posset res Maioratus ab illo
alienatas vendicare ex l. vendicantem. cum simi. ff. de enicito. quod etiam nō est
verisimile Maioratus institutorem sensisse: prout etiam eleganter considerat R. 1.
7 p. in d. l. ex facto. s. fina. ff. ad Trebel. nu. 20. Idque etiam in sentis dici solitum
est, ut scilicet verbum haeres ex materia subiecta de haerede sanguinis, non autē
de haerede instituto intelligendū sit, prout norat Cald. cons. 15. Ang. eod. no. 6.
cons. 150. Fulgo. cons. 118. Barba. cons. 63. col. 8. lib. 1. Gratus cons. 4. nu. 32. lib. 1.
Paris. cons. 23. nu. 117. cum sequen. lib. 1. Bertrā. cons. 42. nu. 1. lib. 3. Quae omnia
summe notanda erunt ad ea Primogenia quibus dici solet, succedat masculus ha-
eres meus legitimus, vel succedat haeres propinquior, vel successio huius. Maiora-
tus de haerede in heredem continetur, vel quid simile: nam ea verba de haerede
sanguinis, non autem de haerede instituto intelligenda sunt, sicque in Maiorati-
bus communiter intelligi solitum est.

8 ¶ Sed & l. 2. c. 5. nu. 27. vbi dixi contrahentem matrimonium in articulo mortis
hoc expresso quiddā ad fraudandū substitutū faciebat, nō efficere, ut filij ex hoc
matrimonio legitimi effecti substitutū excludat. Annōtādū est opinionē hanc
reieciisse Menchacā frequentium questio. lib. 3. c. 41. nu. 5. vbi proficitur filios
ex hoc matrimonio legitimos effectos, etiam detecta fraude, substitutam exclu-
dere, ad quod dicendū movetur ex regula generali quā cantū est nemini facere
iniuriā qui iure suo vitur & ex l. qui autē. s. ff. de his quē in fraud. cred. Vbi
quis potest in fraudē creditorum hereditatem sibi delatā repudiare, quod etiam
in libertis in fraudem patroni repudiare decisum est ex l. 1. s. verum. ff. si quid in
fraus patroni, & in Principe qui etiā in necē alterius iure suo vni potest, & here-
ditatē etiā alteri delatā auferre. l. 2. & l. quāvis. ff. de nata. restituē. q. in l. Cal-
lus. s. & quid sit tantū. ff. de lib. & posth. Scri. cōmuniter annotare solēt, quibus
adhucur q. illud quod sit lege permittēte instū esse reputatur, etsi in necē alterius
cōvertatur. l. Gracchus. C. de adul. eo praesertim q. iure statū sit hoc casu matrimo-
nium valere ex quo in consequentiam sequitur, suos effectus huic matrimonio
nō esse restringendos. Attenditur nāque illud quod principaliter agitur, ut ea
quae ex illo sequantur valida esse debeant. l. si quis nec causam. cum simi. ff. si
certi. petā. idque etiam ex eo cōprobatū, q. iure unicuique necdū vitis, sed abuti ro-
sua cācesum sit. l. sed si lege. s. consuluit. cum simi. ff. de peti. here.

¶ Sed quāvis hac ingeniosē dicta sint ex illis tamē nō esse à cōmuni opinione re-
cedendū existimo, illa nāque, iure atque etiā, rationi causi & morali fulciunt, cū
iure decisum sit, quod actus ille qui potest iure permittente fieri, atque omnes
suos

Lib. 2. c. 5.
nu. 27.

8. 2. 1. d. 1.
c. 5.

suos effectus operari quando absq; fraude & dolo fit, dolo tñ & fraude in alte-
rius iniuriam interuenientibus viribus non subsistat. l. filia mea emancipata &
egra. ff. sol. matr. vbi diuortium quod iure permittente fieri poterat, non admitti-
tur in præiudicium illius, cui in casum mortis dos restituenda erat, ex eo quod in
fraudem illius diuortiū factū fuisse compertum fuit. Quauis ex diuortio absq;
fraude factō ab hoc iure excluderetur. Id ipsum probatur ex tex. in c. 2. de renū-
tia. lib. 6. vbi dispositum est, quod renuntiatio beneficij quam quis liberè facere
poterat, non præiudicat expectanti, quando in eius fraudem facta fuit, tamen si
ea renuntiatio in fraudem expectantis non facta etiam, si beneficium renuntia-
tum tenuissimum esset præiudicium afferret expectanti. Idq; etiam ex tex. in l. si
cū mulier. ff. rerum amotarū. & in l. Sulpicius. ff. de dona. inter vir. & vxor.
& in l. qui pena. §. 1. ff. de manumiss. in l. cum ratio. §. fraudis autem. ff. de iure
fisci, & ex alijs. quam pluribus iuribus probatur, quod si omnia que quis iure
facere potest, illico possit in alterius fraudē conuerrere, nimis fraudibus indulge-
retur dolisq; atq; machinationibus via ad aperiretur aduersus omnia iura que
fraudibus indulgendum non esse disponunt. l. in fundo. cum simi. ff. de rei vedi.
¶ Nec obstant ea que in contrariū adducuntur, illud nāque quod dicebatur q̄
nemini facit iniuriam qui iure suo vititur, intelligendū est, nisi ex professō, vt aliu
fraudaret is, iure suo vsus fuisset, tunc nāque ea regula ex dictis iuribus non pro-
cederet, quo pacto etiā ad tex. in l. Gracchus et alia iura similia respondēri potest.
Item tex. in d. l. qui autē. & in d. l. i. §. vtrum non obstant, quia non dicitur fraus
fieri patrono, nec etiam creditoribus, ex eo quod quis non acquirit, sed ex eo tan-
tū quod de bonis suis libertus seu creditor minuit. l. non fraudantur. ff. de reg.
iur. Proinde que fraus in non acquirendo consistens non attenditur, cum circa
id patronus seu creditores non valeant prætendere fraudem sibi factam fuisse.
Similiter etiam illud quod de potestate Principis circa ius delatū adducebatur
non obstat, cū id ex Principis absoluta potestate procedat, nec absque causa le-
gitima fieri possit, vt alibi ostensum est.

¶ Nec etiam obstat, quod matrimoniū validū sit, idcircoq; debeat effectus suos
operari: pluries nāq; videmus quod quāuis actus principalis validus sit, effectus
tamē propter fraudē eidē restringuntur tex. in c. constituit. 20. q. 3. quod etiā plu-
ribus alijs exemplis comprobati possent. Non etiam ad rem attinet quod quis pos-
sit re sua etiā abuti, illud nāque nisi ad illam rem in re vel in specie ius aliquod
alteri questum sit, intelligendum est.

¶ Insuper etiā li. 2. c. 4. & §. vbi de electione inter liberos faciēda quādo in Pri-
mogenijs ex electione succedēdū est, vel à patre Primogeniū ex Regia facultate
instituitur actū fuit: annotandū erit, etiā ea que in his duobus capitulis diximus
ad eos etiā trahi posse, qui ex cōmissione & mādato testātis Primogenia inter fi-
lios eiusdē, seu extraneos instituntur, cū hoc casu ex legib; Tauri possit à testatore

li. 2. c. 4.
& §. 5.

qui ob imminens mortis periculū, seu morbi impedimentū non potest id munus per seipsum explere, alteri efficiendū mandari. In eo nanq; casu frequentissimē dubitari solitum est de omnibus his questionibus quas ibidem expēdimus, atq; idcirco quoad eos etiā ea omnia repetita censenda erunt, ea quę ipsa in electione ab illis facta obseruanda sunt.

Li. 2. c. 11.
uu. 43.

Item eod. lib. 2. c. 11. nu. 45. attuli Decij opinionem. cōf. si 2. nu. 2. cū sequen. quam improbaui atq; dixi illam sequutum fuisse Illustrissimū Dominū Dida. de Couar. in c. cum in officiis. n. 8. de testa. Cū autem demum nouissimā eiusdem operis editionem vidissem, inueni eundem Illustrissimum dominū ab illa Decij opinione discesisse atq; illam omnino improbasse, ita ut merito iā non valeat pro eius opinione, sed potius aduersus illam eius autoritas adduci.

10

Li. 2. c. 22.
n. 53. et. 55

Item eod. lib. 2. c. 12. nu. 53. et. 55. dixi in Maioratu ex tertia honorū portione à parente ex legibus Regijs absq; Regia facultate instituto, nō posse ipsum parentem filias saminas, nec etiā filios religiosos, clericos, vel mentec. p. tos, et similes defectus patientes propter masculos transuersales excludere. Quā in re an notandum est, posse parentes etiā absq; Regia facultate saminā proximiorē, atq; etiā vltimi possessoris filiā à Maioratus successione excludere propter masculos remotiores ipsius vltimi possessoris transuersales, dummodo ab ipso institutore descendant, similiterq; posse excludere filios ac descendentes vltimi possessoris religiosos, clericos, vel furiosos, vel similes defectus patientes, propter alios agnatos vel cognatos eidem vltimo possessori transuersales, dummodo à primo institutore descendant. Lex namque Tauri solum prohibet, quod descendantibus exclusis, transuersales ad meliorationem admittantur, non autem parenti inter suos descendentes electionem denegat.

11

Lib. 2. c. 13
nu. 7.

Rursus etiā eod. lib. 2. c. 13. nu. 7. vbi reieci opinionem Emanue. Acoſta differentiam constituentis inter vocationem factā de Sero si Tutiam consanguineā uxorem duceret ex dispensatione Roma. Pontif. vel hoc vltimo non adiecto ea ratione quod hec cōditio à iure et ex natura actus insit, atq; verisimilis sit. An notandum est, adhuc videri in hoc casu constituendam esse differentiam, quam ipse assignat. Quod probatur ex eo quod institutio spiritū simpliciter facta pro non scripta habeatur, si verō fiat sub ea cōditione, si Princeps eum legitimauerit, valida est in l. tempus. ff. de hære. insti. vbi glo. verb. Cum capere, et communiter Scrib. hanc differentiam constituunt in cunctis his quę lib. 2. c. 7. nu. 4. cū sequen. latius adduximus. Similiter etiā venditio rei feudalis, seu emphyteoticę vel Maioratus simpliciter facta, nulla est, si verō ea lege fiat, si dominus feudi, seu emphyteosis consenserit, vel Princeps ad rem Maioratus alienādā facultatem præstauerit, valida erit: nec poterunt emptor, nec venditor à venditione discedere, nisi prius consensus requisitus fuerit, proat lib. 4. ca. 3. nu. 48. ostensam est, quod etiā pluribus alijs exemplis comprobari possit.

¶ Sed

¶ Sed quāuis hac vrgere videantur, non tñ omnino astringunt, diuersa nāq; ratio in matrimonio cum consanguinea contrahendo, quam in spurio instituendo, vel re feudali, emphyteotica, seu Maioratus alienāda versatur. In primo namq; casu, si de matrimonio de facto cū consanguinea contrahendo Maioratus institutor agere cōsensus esset, p̄sumptio grauisissimi delicti caperetur, scilicet quod ipse volebat quod Maioratus successor matrimoniu absq; Papae dispensatione cum consanguinea contraheret, atq; per consequens incestum cōmitteret. Proindeq; hac p̄sumptio quae delictum induceret, admittenda nō est, imō necessariō in dubio eo pacto eius dispositio interpretanda erit, quod delictū excludatur. l. merito. cum simi. ff. pro socio. In ceteris autem casibus de delicto nō agitur. Quā ob rem non mirum si conditionis expressio requiratur, eaq; non adiecta, dispositio nulla censenda sit. Quae concordia potius mihi satisfacit, quā ea differentia quam Scriben. inter illud quod facili vel difficilimē à Principe impetrari solet, quo ad haec assignant.

¶ Similiter etiam in eod. c. nu. xi. vbi de cōditione adiecta in Maioratus institutione, v̄t scilicet possessor Maioratus matrimonium contrahat cū consanguinea in secundo gradu sibi cōiuncta egimus, dicendū est: eā conditionem cōsideratis antiquis Roma. Pontificum decisionibus (etsi difficilis esse censeatur) non tamen à Maioratus institutione reijciendam esse ex regula quam tradit Bal. quē ibi citamus in l. i. c. de insti. & substitui. q. scilicet quoties conditio est p̄ambula & necessaria ad validitatem actus nunquam reijcitur, etsi summe difficilis sit, sed eius eventus expectatur, quē sequitur Soci. in l. quidā relegatus. ff. de reb. dubijs vbi Sadoletus. 2. col. verb. 2. potest responderi, hanc regulā verissimam esse existimar, quod etiam verum esse proficitur Alex. nu. 5. & Iass. numer. 15. in l. apud Iulianum 5. constat. ff. de lega. 1. idque probant ex text. vbi cōmuniter Scriben. id tractant in l. in tempus. ff. de here. insti. ex qua regula facili deducitur conditio adiectam à Maioratus institutore nō esse ab ipso Maioratu reijciendā, sed potius sustinendā, cum aliter quam ea obseruata actus sustineri non possit.

¶ Quāuis autem hac opinio vera sit, malè tamē ad Maioratus applicari posse videtur, cum enim v̄t plurimū vīm vltimae voluntatis Maioratus obtineant, ex huius conditionis adiectione ipsa vocatio non vitaretur, sed potius conditio ipsa reijceretur, & vocatio pura maneret. l. obtinuit. cum similib. ff. de condi. & demonstr. quod vtilius esset Maioratus successor. Proindeq; opinio hac quae eā ratione v̄t actus sustineretur admissa est, non potest adaptari ad hūc casum, quo ipsa reiecta Maioratus ipse sustineretur.

¶ Ceterū etsi hac obiectio nimis stringat, nihilominus tñ in Maioratus vbi haec cōditio de contrahēdo matrimonium cū consanguinea secundo cōsanguinitatis gradu coniuncta ex Papae dispensatione adiecta est, opinio. Bal. admittende erit, hac namq; conditio sic intellecta non impossibilis de iure, sed de facto cen

senda est, quæ conditio non reijciunt ab institutione, sed ipsam vitiat saltem considerata decif. l. 4. Et. tit. 4. par. 6. prout supra lib. 2. c. 12. nume. 37. ostensum est, atque idcirco ne dispositio vitietur ex reg. l. in tempus. ff. de lare. instit. conditio expectanda, non autem reijcienda erit, quando eo animo adiecta fuit, ne dispositio ipsa periret, sed potius suslinceretur, quod si alias conditio a Maioratus institutore adiecta dispositionem non vitietur ab ipso Maioratu reijceretur, vocatioque ipsa pura remaneret. Proindeque semper considerandum est, verum dispositio ex conditionis adiectione vitietur vel non, in primo namque casu conditio admittenda erit, ut dispositio ipsa suslincatur, in secunda verò reijcienda est, ut dispositio pura supersit, quod etiam in Maioratu ex contractu irrevocabili instituto pari ratione considerandum erit.

¶ Quæ distinctio nedum attentis antiquis iuris Canonici decisionibus, sed etiam attentis Decreto sacri Concilij Tridentini inter magnos Principes observanda erit, cum inter illos Concilium ipsum dispensari permittat, idque etiam inter alios eiusdem inferiores dici posse videtur, cum quannus Concilium inter eos dispensationem prohibeat, soleat. Rom. Pontif. etsi non facile inter ipsos etiam dispensare nec in hoc casu de Roma. Pontif. potestate disputari valeat. Quam obrem hac difficultas potius ad impossibilitatem facti, quam iuris referenda est.

Lib. 3. c. 8.
num. 11.

¶ Sed et lib. 3. c. 8. n. 11. ubi improbavi opinionem illorum qui dixerunt ex verbo proximiori in fideicommissio adiecto representatione excludi, animadvertendum est, nec opinionem istam defendi posse constituendo differentiam inter verba hac quando apponuntur à lege, vel ab homine, hac namque differentia nullo iure probatur, meritoque prope ab omnibus Scrib. quos pro opinio. gloss. in l. cum ira legatur. s. in fideicommissio. ff. de leg. a. 2. citavimus reijcitur.

Lib. 2. c. 13
n. 16. et 17

13 ¶ In eod. c. 13. li. 2. nu. 26. Et. 27. ubi dixi vocationem Tuij ad Maioratus successionem ea lege factam ut Sciam uxorem ducat, non expirare ipsa Scia defuncta, cum versimiliter Maioratus institutor etiam in hoc casu eam vocationem facturum esset, quod etiam ad illum casum extendi: ubi impedimentum à tertio illatum fuit: animadvertendum est hoc dupliciter limitari posse. Primo quando is, qui sub hac conditione vocatus fuit, erat extraneus, femina autem ex familia institutoris. Secundo quando femina erat vocata sub ea conditione, ut masculo agnato nubere, idque observandam agnationem factum fuit, in his namque duobus casibus, Et omnibus alijs quibus compertum fuerit Maioratus institutorem, non aliter quàm ea conditione observata vocationem facturum fuisse, prædicta conclusio nullo pacto subsistere poterit.

14
Li. 2. c. 15.
n. 38. et 39

¶ Itē in eod. lib. 2. c. 15. n. 38. Et. 39. dixi fratrem antiquissimi Maioratus possessori teneri fratres alere Et sorores dotare ea ratione quòd frater dives teneatur fratres Et sorores pauperes alere Et dotare. Quia in re animadvertendum est, non ex hac sola ratione hanc alendi Et dotandi obligationem originem duxisse, sed ea etiam quòd Maioratus

us institutio ex horum regnorū consuetudine ea lege facta fuisse videatur, ut si-
 ius Primogenitus familia ea put atq; robur sit, fratresq; & sorores egētes alere
 & dotare teneatur, quā obligatio in omnes Primogenitos in infinitū transfun-
 ditur, atq; in ipsorū Maioratuū propriā atq; peculiare naturā cōuertitur, prout
 in simili in feudis in quibus iure francorū succeditur dici solitū est, in illis namq; si¹⁵
 lius Primogenitus qui in feudo succedit semper tenetur fratribus & sororibus vi-
 elū & militiā prestare, quasi feudū ipsum hac lege & cōditione eidem delatum
 sit, prout habetur in consuet. Reg. Sicilia. li. 3. rubr. 18. incipien. Comitibus, ubi
 And. de Yser. atq; Matth. de Afflict. plura in idem adducunt, quod & seu-
 dorum interpretes pluries annotare solent.

¶ Sed & in fine libr. 2. ubi scripturā Maioratus interserui, annotādū est in fine Lib. 2.
 eiusdē scripturæ hāc clausulā adijciendam esse quæ ad plurima utilis esse poterit.

¶ Otro si quiero y mando que desste mi Mayoradgo se faque dos tra-
 nados autorizados escritos en pergamino, y q̄ el vno dellos se ponga
 en el archivo de tal monasterio, y el otro de tal monasterio, cerrados
 con dos llaves, la vna de las quales tenga el poseedor de mi Mayorad-
 go, y la otra el Prior, o Guardian, &c. lo qual se haga y cumpla dentro
 de treynta dias contrados desde el dia de mi muerte por el poseedor
 d̄ mi Mayoradgo, so pena de dos mill ducados applicados por mitad
 a cada vno de los dichos dos monasterios, no lo dexado yo hecho y
 cumplido assi al tiempo que muriere.

¶ Vterius etiā li. 3. c. 11. nu. 15. ubi responsū dedi ad tex. in l. de juncta. ff. de usu Li. 3. c. 11.
 fruct. & ad alia iura quæ de faciendā diuisione fructuum inter usufructuarium nu. 15.
 & emphyteotam, et dominū directū loquūtur, dicēs Maioratus possessorē esse
 dñm vtilem & directum, usufructuarium autem seu emphyteotam dñs dire-
 ctos non esse, adijciendū est, nec etiam onera ad quæ fructuarius & emphyteota
 tenētur posse oneribus Maioratus possessoris æquari qui tot oneribus, prout pre-
 diximus astrictus est. Quā ob rē nō mirū si diuersimodē inter eos fructuū diuisio
 efficienda sit de qua materia qualiter scilicet fructus inter Maioratus successō-
 rē & heredes vltimi possessoris diuidēdi sint, vidēda sunt quæ adducit Greg. in
 l. 26. ii. 11 p. 4. ver. Quātos meses, et Burg. in p̄c. ll. T au. n. 74. ver. præterea.
 ¶ Præterea etiam lib. 3. ca. 12. n. 24. ubi dixi possessionē ciuiliissimā ex lege T au-
 ri in ventrem etiam transferri, sciendum est, id ipsum verum esse opinatum fuis-
 se Greg. Lopium in l. 3. tir. 23. parit. 4. verb. A pro del, quod sic in ardua causā
 obseruatum vidi. Li. 3. c. 12.
 nume. 24.

¶ Vterius etiā li. 3. c. 13. n. 31. vers. similiter etiam ubi proposui atque etiam re-
 solui quæstionem illam, virum scilicet minor restituī possit aduersus iudicium Lib. 3. c. 13.
 nume. 31.
 quod intentauit viuente vltimō Maioratus possessorē, ut ipse declararetur
 eiusdem Maioratus verus successor, ita, ut concessa sibi restitutione hoc non

* 5 obstante

obstante possit iudicium summarium ex. l. Tauri in Regio consilio proponere. Nec dubium proposui in maiore ex eo q̄ tunc id mero iure mihi fieri non posse videretur, sed nunc expendendum etiā erit, vtrum id mero iure fieri possit, qua in re dicendum videtur eo iudicio pendere non posse iudicium summarium consequenda actuali possessione in Regio consilio proponi, cum iudicium illud videatur pra iudiciale ad ipsum iudicium possessionum, nec possit possessio rerū Maioratus concedi nisi illi, qui legitimus successor declaratus fuerit. Ex quo videtur dicendum, q̄ finis iudicii declaratorij expectandus sit, nec antea valeat de possessione in alio iudicio disputari. l. fundi. & l. fundum. ff. de exceptio. re iudi. cum simil. quod praesertim in eo casu dicendum videtur, quando scilicet is qui iudicium declaratorium intentauit vult eo reiecto, iudicio possessionis agere, quod sibi iure non licebit, cum de petitorio ad possessionem transitus fieri nō possit, maxime in illis iudicijs quibus possessionum mixtam habet proprietatis causam, prout in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquirēd. posse. Bart. nu. 20. Ias. nume. 129. & communiter Scribent. opinantur quo pacto omnes opiniones admittentes transitum de petitorio ad possessionem limitari solent. Quibus adiungitur q̄ quamuis verum sit, quod iudicium ordinarium prius intentatum nō impedit quo minus iudicium executiuum eo pendente intentari valeat. l. fina. C. de ordi. cog. per quem text. id dixit Innocen. in cap. cum in iure peritus. de offi. deleg. a. & Scribent. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudi. Illud tamen intelligendum est, quando reus contra quem executio fēda erat, iudicium ordinarium proposuit, secus autem quando illud proposuit ipsemet cuius exequendi competebar, ex eo nanque videtur iuri exequendi renūciare, prout comprehenditur ex his quae tradit Xusrex in repeti. l. post rem ff. de re iudi. in fine repetitio. numero secundo. cum sequen. quae omnia apertius procedunt quādo iam iudicium declaratorium diffinitiuē conclusum, vel iam sententia diffinitiuā decisum est ex text. in cap. pastoralis, vbi Scribent. id notant de causa posse. & proprie.

¶ In contrarium autem urgere videtur, q̄ remedium summarium ex. l. Tauri, atque ex alijs legibus quae in eius declarationem emanarunt, introductum ea potissima ratione introductum fuit, vt scandala atque seditiones quae super possessionis apprehensione exoriri possent vitarentur, quod non videtur ex iudicio proprietatis consequi posse, cum iudicium illud non summarium, sed ordinarium, atque etiam longissimum sit. resque ista celeritatem desideret.

¶ Nec obstant regulae impediētes transitum de petitorio ad possessionem, illae nanque deficiunt, quando noua possessio ab illo qui iudicium proprietatis intentauit acquisita fuit. Ex ea nanque noua possessione, insie poterit de petitorio ad possessionem transire, prout Bart. numero. 9. Ias. nume. 34. & communiter Scriben. in dict. §. nihil commune annotare solent. Idque etiam absque noua possessionis superuenientia fieri potest, quando non in iudicio restitutorio, sed tantum in de-

in declaratorio de proprietate actum fuit, prout in dict. §. nihil commune. Bar. numero. 18. l. as. nume. 126. cum sequent. & cōmuniter Scribent. opinantur, quod ex alijs regulis de quibus per Scribent. in dic. §. nihil commune etiam comprobari poterit discurrendo combinationes quas Bart. ibidem de cumulatione petitorij & possessorij facit, & illa quæ super illis Scrib. adducere solent. Ex quibus omnibus questio hæc ad vtramque partem disputari posse videtur, sed quoniā super his lites facillè contingere poterunt, & exoriri etiam sperantur, de eisdem dum casus contigerit deliberandum erit. Illud autem certissimum est, quod in casibus quibus transitus de iudicio declaratorio ad possessorium mero iure fieri nō potest, in illis etiā restitutio ratione minoris ætatis deneganda erit ex his, quæ d. c. 13. nu. 31. latius annotauimus.

¶ Similiter etiam in eod. cap. 13. super dicta. l. 45. Tauri remedio controuerti so-
 let, vtrum causa super eodem remedio in Regio consilio inter aliquos penden-
 te, atque intra sex menses incepta tertius ueniens post sex mensium lapsum, ei-
 demque liti se opponens admittendus sit. Quæ in re dicendum est, quod si tertius
 hic ad coadiuuandam vnus ex litigantibus causam deueniat, admittendus erit,
 etiam si post sex menses oppositionem faciat absque temporis limitatione seu di-
 stinctione, cum iste teneatur litem in eo statu quem illam inuenerit prosequi, nec
 nouus actor esse dicatur. Si verò ius proprium aduersus litigantes deducat,
 non erit admittendus, si intra sex menses oppositionem nō fecerit, cum is verè no-
 uus actor esse dicatur, qui tenebatur actionem suam intra sex menses propone-
 re iuxta ea quæ Scriben. in l. sæpè. ff. de re iudi. & in l. si suspecta. ff. de inoffi-
 testamen. & in alijs plerisque locis annotare solent. Quod verum est, nisi tertius
 hic oppositionem proponat ante initium quinquaginta dierum qui in prima in-
 stantia ad probationes faciendas assignari solent, vel in ipso huius termini ini-
 tio, cum enim id tempus omnibus simul currere possit, iudiciumque iam in Re-
 gio consilio introductum sit, nec damnum aliquod ceteris ex huius oppositionis
 admissione irrogari, nec negotium vltius protrahi valeat, equum videtur eius
 oppositionem nō repellere, quod pluribus iuribus & rationibus probari posset.
 ¶ Insuper etiam lib. 4. cap. 8. nume. 10. vbi dixi successores Maioratus posse ap-
 pellare vel supplicare à sententia lata contra eiusdem Maioratus possessorem,
 vel appellationem, vel supplicationem à possessore desertam prosequi, annotan-
 dum est dubitari solitum esse, vtrum id in secunda supplicatione procedat. Et
 quamuis prima facie dicendum videatur, id in secunda supplicatione non pro-
 cedere, ex eo quod hoc remedium extraordinarium sit, & aduersus communes iuris
 regulas introductum, atque absque maxima pænæ incurfione seu saltem obliga-
 tione interponi non possit, ego tamen non video rationem differentie inter hunc
 casum, & eos qui in hoc capite deciduntur, cum Maioratus possessor teneatur
 in rebus eiusdem Maioratus id facere, quod in proprijs rebus diligens pater fa-

17
 Li. 3. c. 13

18
 Li. 4. c. 8
 nu. 10.

miliis fecisset. Quod si negotium eius qualitaris & valoris esset, ut secunda supplicatio iuste interponi posset, clarum est, quod quis eam in rebus liberis interponeret, atque per consequens id ipsum in rebus Maioratus facere debuisset. Quod si id non fecerit, vel cum iam secundam supplicationem interposuisset, ab illa destitit, hoc non obstante sequens successor id facere poterit. Nisi postquam sententia in eius notitiam deuenierit, terminus ad id efficiendum praefixus transactus sit, vel hoc à præcedenti possessore bonam fidem cognoscendo factum fuerit, quod ultimum non aliter quam ex processu meritis comprehendi poterit.

- 19 ¶ Vtrum autem quando Maioratus possessor secundam supplicationem interposuit, eoque mortuo lis fuit diffinita & sententia quæ in gradu reuisionis lata fuerat confirmata, teneantur penam ex hoc incursum persolvere heredes possessoris vel ipse successor, cuius tempore lis terminata fuit. Videnda sunt ea, quæ in simili adducit Boeri. decis. 204. numero. 48. cum sequentibus. usque ad finem decis. ubi plura cumulat, ex quibus huius questionis resolutio comprehendi poterit. In ea autem re summè considerandum erit, vtrum ex iusta & probabili causa Maioratus possessor secundam supplicationem interposuerit, seu id in ea causa fecerit, in qua tenebatur bonam fidem agnoscere, ut in primo casu, ab ipso successore, in secundo autem ab heredibus possessoris pena exigenda sit, propter quæ dubia vitanda vidi pluries Maioratum possessores huiusmodi secundas supplicationes interponentes prudentissimos advocatos de hac re consulere, eorumque responsa quibus continetur eam supplicationem esse interponendam, nec iuste omitti posse exposcere, illa quæ in scriptis redigere, atque summa diligentia custodire, quod eorum heredibus nimis vile esse poterit.

- 20 ¶ Vt iterum etiam eodem cap. fin. numero. 59. cum sequentibus. ubi dixi Pragmaticam de Bormes vim legis obtinuisse ex eo quod facta fuerit ad sedandum illius temporis proditorem, & si solum illos qui in ea proditione conspirarunt comprehenderet. Anima aduertendum est aduersus hanc opinionem dici posse eam Pragmaticam nullo pacto vim legis obtinere posse, cum lex debeat esse communis atque omnes personas simpliciter & absolute comprehendere, nec possit fieri a diuersis singulas personas. l. prima. ff. de legibus. l. iura non in singulas. ff. eod. cum similibus. Quæ difficultas augetur ex eo, quod illa Pragmatica non fuerit eo tempore quo leges Regiæ collectæ fuerunt in numerum illarum redactæ, ex quibus rationibus contendit solitum est, eam non tanquam legem, sed tanquam quoddam Regium præceptum singulare considerandam esse.

- ¶ Sed adhuc dici potest eam Pragmaticam vicem legis obtinuisse, nam quamuis regula sit, legem non posse, nisi genericè constitui, ex causa tamen publica
21 utilitatis potest fieri lex, quæ certas tantum personas comprehendat, eaque nihilominus lex esse dicitur. text. notabi. in. l. si quis filio exheredato. §. hi quoque. ff. de iniuriis. rupro. per quæ text. dixit Ange. in. l. Antiochenis. ff. de privilegiis. credi-

CAPITULA OMNIA QVAE
in singulis libris huius præclarissimi, at-
que vtilissimi operis de Hispanorum Primoge-
nijs continentur.

In primo libro primi tomi.

Vid. sic Maioratus. Caput primum. fol. 1.

*Qua fuerit Hispanorum Maioratum origo. Caput secun-
dum. folio. 7.*

*Quid verbum hoc Maioratus ex propria natura compren-
dat. Caput tertium. folio. 12.*

*Hispanorum Primogenia ex propria natura perpetua non temporalia censen-
da esse. Caput quartum. fol. 18*

*Ex quibus verbis quis Primogenium instituere censendus sit, & si id nõ expresse
rit. Caput quintum. fol. 29*

*Plura qua aduersus communes ac generales iuris regulas ex Primogeniorũ per-
petuitate deducuntur. Caput sextum. fol. 38*

*De vasallo, emphyteota, fructuario & fideicommissario, & alijs similibus ad
Maioratus possessorem, vtrum argumentatio procedat. Caput septimum.
folio. 51*

*Hispanorum Primogenia vtrũ iure sanguinis, an hereditario deferantur. Ca-
put octauum. fol. 54*

*Vtrum Maioratus successor possit ex causa ingratitudinis ab ipso Maioratu
exheredari, vel ab eiusdem successione excludi. Caput nonum. folio. 62*

*Maioratus successor vtrum ad debita prædecessoris teneatur. Caput decimũ,
folio. 73*

*Hispanorum Primogenia ex propria natura indiuisibilia esse, solique Primoge-
nito deferri. Caput vndecimum. fol. 83*

*Maioratus etiam in contractu instituti, vtrum vim vltimæ voluntatis obtineãt.
Caput duodecimum. fol. 89*

*Vtrum Maioratus dignitas sit, ibique latissime agitur, vtrum furiosus, mutus,
& surdus, infamis, religiosus, aut clericus valeat in Maioratu succedere. Ca-
put decimumtertium. fol. 100*

*In Hispanorum Primogenijs vtrum iure directo an obliquo succedatur. Caput
decimumquartum. fol. 114*

*Maioratus possessor vtrum teneatur de re ipsius Maioratus restituenda satis-
fare.*

dare. Caput decimum quintum. fol. 118
 Maioratus possessore bona Maioratus dilapidante, an possit sequens in vita
 eiusdem Maioratus successionem vëdicare. Caput decimum sextum. fol. 124
 An ex bonis Maioratus quarta Trebellianica aut Falcidia detrahatur. Ca-
 put decimum septimum. fol. 132
 Hispanorum Primogenia vtrum odiosa, an favorabilia cësenda sint. Caput de-
 cimum octavum. fol. 142
 Maioratus possessor, vtrum sit dominus rerum Maioratus an solum fructua-
 rius. Caput decimum nonum. fol. 145
 Possessor Maioratus vtrum possit vsusfructus, seu aliam quancunque servitu-
 tem in bonis Maioratus constituere. Caput vigesimum. fol. 154
 Vtrum Maioratus possessor possit bona eiusdem Maioratus locare, seu in emphy-
 teosim concedere. Caput vigesimum primum. fol. 157
 Maioratus emolumenta qualiter eiusdem possessorum sequantur. Caput vige-
 simum secundum. fol. 165
 Thesauri & argenti fodina, lapidicina, seu alia vena, que in feudo Maioratus
 inveniuntur: vtrum eiusdem possessori, an ipsi Maioratus cedant. Caput vi-
 gesimum tertium. fol. 167
 Vtrum in Maioratus possessorum ius patronatus, atque iura sepulchrorum per-
 transeant. Caput vigesimum quartum. fol. 171
 Qualiter possessor Maioratus cui iurisdictio inest, valeat cõmodis iurisdictio-
 nis frui. Caput vigesimum quintum. fol. 177
 Augmentum rerum Maioratus vtrum Maioratus cedat, eodẽque iure, an di-
 versò censendum sit. Caput vigesimum sextum. fol. 185
 Ad quæ onera Maioratus possessor teneatur. Caput vigesimum septimum. fo-
 lio. 191.

Vtrum Maioratus possessor inventarium de rebus eiusdem Maioratus facere
 teneatur. Caput vigesimum octavum. folio. 196.

In secundo libro.

Quo iure, quibusque rationibus Maioratum institutiones in virosq; fore
 sustineantur. Caput primum. fol. 200
 De multiplici Hispanorum Primogenitorum differentia. Caput secundum.
 folio. 210
 Qualiter ex legitima ascendentium vel descendentium Primogeniũ absq; Re-
 gis facultate institui possit. Caput tertium. fol. 215
 De his Primogeniis in quibus ex electione ultimi possessoris, vel alterius succe-
 dere solet. Caput quartum. folio. 225

Vtrum

*Utrum is, cui electio ad Maioratus successionem commissa est, teneatur eligere digniorem vel possit dignum, seu etiam indignum eligere, digniori prætermis-
so. Caput quintum. fol. 236*

De his Primogeniis quæ ex temporis antiquitate constant. Caput sextum. fol. 242

*De Regiæ facultatis solennitate quæ debet præcedere Maioratus institutio-
nem. Caput septimum. fol. 267*

*De cæteris solennitatibus quæ in Primogeniorum institutione requiruntur. Ca-
put octauum. fol. 281*

Quis possit Primogenium instituere. Caput nonum. folio. 291

Ex quibus bonis possit Maioratus institui. Caput decimum. fol. 300

*In cuius persona possit ac debeat Primogenium institui. Caput vndecimum.
folio. 317*

De legibus ac conditionibus quæ in Primogeniorum institutione apponi solent.

Caput duodecimum. fol. 325

*De conditionibus quæ in Primogeniis circa matrimonia successorum apponun-
tur. Caput decimumtertium. fol. 335*

*De conditionibus quæ circa nominis atque armorum delationem in Primogeniis
apponi solent. Caput decimumquartum. fol. 343*

*De alimentis & dotibus quæ à Maioratus institutore filiis, ac descendantibus
relinquenda sunt, qualiterque hæc obligatio ipsius Maioratus successores a-
stringat. Caput decimumquintum. folio. 352*

*De alijs questionibus dotium atque alimentorum materiam attinentibus. Caput
decimumsextum. fol. 366*

De forma institutionis Maioratus. Caput decimumseptimum. fol. 372

In tertio libro secundi tomi.

I*N Primogeniorum successionem Maiorem natu esse cæteris præferendum. Ca-
put primum. folio. 3*

*In quibus casibus Primogenitus à Maioratus successionem excludatur. Caput se-
cundum. folio. 7*

*Filijs legitimati, vel etiam naturales non legitimati, verum filiis legitimis deficiē-
tibus ad Maioratum successionem admittantur. Caput. tertium. folio. 13*

*Feminam Primogenitam ad Maioratus successionem masculo eiusdem lineæ
& gradus deficiente, admittendam esse, exclusis masculis remotioribus. Ca-
put quartum. fol. 21*

*Quando sæmpe Primogenita propter masculos remotiori lineæ & gradus à
Maioratus successionem excludatur. Caput quintum. fol. 27*

*Qualiter in Hispanorum Primogeniis ex representatione succedatur. Caput
sextum*

sexum. folio. 49. i. oilo. munitis. in qu. 2. 3. 109. in acta. in dicitur. p. h. n. ed.

Ad quas personas, casus, atque gradus in Primogeniorum successione representatio protrahenda sit. Caput septimum. fol. 54.

Quando ex Maioratus institutoris peculiatu dispositione, in eius successione representatio admittenda sit. Caput octauum. folio. 62.

Proximitas in Maioratus successione, vtrū respectu institutoris, an vltimi eiusdem possessoris consideranda sit. Caput nonum. fol. 68.

Maioratus successione in pendente etiam per momentum existere non posse, sed mortuo vltimo possessore, illico ad proximiorē deferri. Caput decimū. folio. 72.

Qualiter inter Maioratus successorem & vltimi possessoris heredes fructus pendentes deuidendi sunt. Caput vndecimum. fol. 79.

Qualiter mortuo vltimo Maioratus possessore in sequentem successorem dominum, atque possessio civilis & naturalis bonorum Maioratus ipso iure trāsfertantur. Caput duodecimum. fol. 86.

De remedio possessorio quod ex. l. 45. Tauri Maioratus successor pro cōsequenda actuali tenuta, seu possessione rerum Maioratus præstari solet. Caput decimum tertium. fol. 89.

Vtrum is qui Maioratus successione mortuo vltimo possessore prætendit, valeat eo viuente actionem proponere, vt post mortem eiusdē, verus ipsius Maioratus successor declaretur. Caput decimum quartum. fol. 106.

In libro quarto.

Primogeniorum alienationem atque extinctionem pluribus vinculis & legibus prohibitam esse. Caput primum. fol. 112.

Qualiter ex institutorum reuocatione Primogenia finiantur. Caput secundum. folio. 119.

Qualiter ex Regijs facultatibus Primogeniorum bona alienari, atque extinguī soleant. Caput tertium. fol. 137.

De Regijs facultatibus quæ ad alienanda bona Maioratus ea lege conceduntur, vt ex pretio illorum alia in locum eorum subrogentur. Caput quartum. folio. 148.

Vtrum facultates ad bona Maioratus alienanda, vel hypotheca subijcienda, de casu ad casum, seu de persona ad personam extendantur. Caput quintum. folio. 156.

Quibus ex causis absque Regia facultate bona Maioratus alienari, vel hypotheca subijci possint. Caput sextum. fol. 163.

Bona Maioratus in casu permissio etiam ex Regia facultate non nisi bonis liberis

beris deficientibus alienari posse. Caput septimum. folio. 169
Sententia super bonis Maioratus cum eorum possessore lata: verum sequenti-
bus successoribus non citatis prauidicium afferat. Caput octauum. folio. 176
Verum de rebus Maioratus valeat compromitti vel transigi. Caput nonum.
folio. 180
Verum in bonis Maioratus praescriptio admittenda sit. Caput decimum.
folio. 188
Verum bona Maioratus subiecta ex criminibus saltem atrocissimis, ab eo-
rum possessore commissis fisco adijci valeant. Caput vndecimum. fo. 192

In libro quarto.

P R inuentionem alienationem adque extinctionem bonorum vicinis & 12
libus prohibicionibus. Caput vtrimum. fo. 192
Quoniam ex inuentione remocione P inuentione finitum. Caput secundum.
folio. 192
Quoniam ex R. legibus. P inuentionem bonorum alienari, idque extin-
guere. Caput tertium. folio. 192
De R. legibus. alienationes bonorum Maioratus ea lege concepi-
untur ex p. v. inuentione adque extinctionem. Caput quartum.
folio. 192
R. inuentione adque extinctionem bonorum Maioratus. Caput quintum.
folio. 192
Quoniam ex R. legibus. P inuentione bonorum Maioratus alienari, idque
extinguere. Caput sextum. folio. 192
R. inuentione adque extinctionem bonorum Maioratus. Caput septimum.
folio. 192
Quoniam ex R. legibus. P inuentione bonorum Maioratus alienari, idque
extinguere. Caput octauum. folio. 192
R. inuentione adque extinctionem bonorum Maioratus. Caput nonum.
folio. 192

ERRATA.

Tomo primo.

Fol.	Pag.	Lin.	Pro	Legre	Fol.	Pag.	Lin.	Pro	Legre
fo. 46.	p. 1.	li. 18.	cateros.	ceteros	linea. 34			filiorū Primoge-	filioliorū na-
fo. 49.	pa. 2.	li. 28	Carol. Rnin.	Pala Ruui:	fo. 318.	pa. 1.	li. 31	nium	rorū Primo-
fo. 57.	pa. 2.	line. 6	possefforem in	successorem in	fo. 322.	pa. i.	lin. 15	superius	inferius
fol. 8.	pa. 1.	line. i	uestitura	tiqua inustituta				intellectum quā-	intellectum
foli. 60.	pa. 2.	li. 22	imitare,	linvitare				uis	quamuis
fo. 66.	p. 2.	lin. 30	nisi in causa	nisi causa	fo. 328.	p. 2.	penul.	l. vna	Lina.
fo. 73.	pa. 1.	li. 14.	tur, post	tur, & po st	fol. 329.	p. 2.	li. 31	aliam factam	aliūfacta.
fo. 74.	p. 1.	lin. 25.	& qui	ei qui.	fol. 330.	p. 1.	lin. 3	præcipiuntur ad	præcipiunt
linea. 32			§. tracta. 5.	§. tractatum					quentes, ad
pagina. 2.	linea 3		c. dicemus	.c. 7. dicemus	fo. 336.	pa. 1.	lin. 3	adiectum	adiecto
fo. 81.	pag. 1.	li. 22	ipsis Maioratus	ipli Maioratui	fol. 339.	pa. 1.	li. 17	eo, quod	eoque
linea. 25			Maioratribus	Maioratus:	fol. 341.	pa. 2.	li. 18	talem: si arbitria	talē. §. siarb
fo. 84.	pa. 1.	li. 29	dignitatem	dignitatū	fo. 346.	pa. 2.	li. 18	cud;	cum enim
penul.			namque	nanque	fol. 355.	pa. 1.	li. 4	potesta. vbi	potesta tex.
pagin. 2.	linea. 29		alicui	alicui	fo. 359.	pa. 2.	li. 18	Bellam.	Bellame.
fo. 85.	pa. 1.	lin. 31	commissa	concessa	fo. 360.	pa. 1.	li. 25	quantum	quintum
pagina. 2.	linea. 4		Baldus	Baldum	fo. 365.	pa. 1.	fin.	alimentum	alimentorum
linea. 30			leg. quibus	lega. 1 quibus	fo. 364.	pa. 1.	li. 25	l. fratres.	l. fratris
fo. 87.	p. 2.	lin. 14	Principis	principijs.	linea. 18			decem	descendens
fo. 89.	pag. 2.	li. 23	Hispanorum	Hispano iuris	pagina. 2.	lin. 24		quam egre	quam ira eg
fo. 91.	pa. 1.	line. 10	indecisus	in decisuiis	linea. 19			equivalens	æquivalent
fo. 94.	pag. 1.	li. 6	factæ	facta					
pagina. 2.	linea 18		constitutum	constituti					
fo. 99.	pa. 1.	lin. 23	maſculorum	maſculinum	Foli. 6.	pa. 2.	li. 34	feudumque	feuda nanc
fo. 101.	pa. 1.	lin. 21	& q̄ possit	& possit	fo. 8.	pa. 3.	li. 15	quæ	quod
pagina. 2.	linea. 15		sed	ſeu	fo. 11.	pag. 2.	lin. 1	poſteaquam	poſteaqua
foli. 113.	pag. 1.	li. 5	Itaque	idque	fo. 16.	pa. 1.	lin. 13	oblata	ablata
fo. 113.	pa. 2.	lin. 13	institutores Ma-	institutores in Ma-	linea. 20			rationibus' dedu-	rationibus,
			iora-	iora-				citur in	
fo. 120.	pa. 2.	li. 36	cauſa	cautio	fo. 18.	pag. 2.	li. 15	naturales faciant	naturales
fo. 130.	pa. 2.	li. 15	tunc alienen-	tunc ſi alienen-					inatificiar
fol. 133.	pa. 2.	lin. 3	reſtitutio	reſtictio	fo. 19.	p. 1.	antep.	restitutione	restrictione
foli. 147.	p. 2.	li. 30	teſtare	teſtatore	fo. 32.	pag. 2.	li. 33	quia	quando
fol. 149.	pa. 2.	li. 9	conſtitutoque	noſtitutoque	fo. 42.	pag. 1.	li. 4	eſſet	ceſſat
fo. 158.	pa. 2.	lin. 5	nu. 35 l. Mercedē	n. 35. Mercedem	linea. 18			petita	repet ta
fo. 161.	pa. 1.	li. 14	ſeudiſ	fructibus	fo. 49.	pa. 1.	li. 26	mortuo imperio	mortuo, in
fol. 172.	pa. 1.	lin. 35	erit	erat	pagina. 2.	line. 15		tit. 5.	tit. 5.
fo. 188.	pa. 2.	li. 22	exingui nõ poſſit	extingui poſſit	fol. 55.	pag. 2.	li. 33	queſtione, 36	queſtione,
linea. 34			cadere	cedere	fo. 58.	pa. 1.	lin. 11	hendum	.hendam
fo. 190.	pa. 1.	li. 29	caſus	caſibus	fo. 61.	pa. 1.	lin. 9	concurrentes con	cōcurrētes
pa. 2.	li. 16		feudo, ſeu vaſallo	feudo vaſallo				cedenda	ſerario cōc
fo. 193.	pa. 2.	li. 22	reſtitutionem	reſectionem	fo. 69.	pa. 1.	lin. 11	familia deſcendit	familia no
fo. 204.	pa. 2.	li. 30	huccompertum	huc nobis cōgrū					cedit
foli. 210.	pa. 1.	li. 20	eius	cuius	fo. 70.	pag. 2.	li. 16	probitas	proximita
fol. 226.	pa. 1.	li. 20	deſcendentibus		fo. 71.	p. 1.	antep.	caſu, cum proxi-	caſu, proxi
fol. 230.	pa. 2.	li. 30	vocatio	vtroque	pagina. 2.	line. 22		mitas	
fo. 244.	pa. 1.	li. 33	vtroque ſaltem	vtroq; caſu ſaltem	fol. 73.	pag. 2.	li. 6	deſcendentis	decedētis
fol. 246.	pa. 2.	li. 7	cuius	cuius	fol. 80.	pa. 2.	lin. 15	cipis	cipijs
fol. 252.	pag. 2.	li. 3	ſiquotam	aliquotam	fol. 83.	p. 1.	antep.	ſucceſſori	ſucceſſor
fol. 258.	pa. 2.	li. 3.	ſi arbitet	ſi arbitet				uſufructuarius	Maioratus
f. 262.	p. 2.	ante pe	Is	ita	fo. 86.	pag. 2.	li. 9	Segouienſis	for,
fo. 293.	pa. 2.	li. 26	quæſt. 4.	quæſt nu. 4.	fo. 96.	pa. 2.	li. 19	legitimatis	Segouienſ
fo. 313.	pa. 2.	li. 29	qualiter	q̄	fol. 98.	p. 1.	li. 32.	tamen.	legitimatis
fol. 315.	pa. 2.	li. 11	promulgata	promulgatæ					tandem

05, pa. 2, li. 15	remittendum	remittendam	fol. 138, pa. 2, li. 6	isto. c.	isto lib.
6, pa. 2, li. 12	successorem.	successionem	fo. 150, pag. 2, li. 1	debet	debetet
8, pag. 2, li. 14	deducibile iudicium	deducibile in iudicium,	fol. 155, pag. 2, li. 35	transennā in co, vt	transennā mouet
36.	ad. l. nam	ad. l. Aquil. nam	f. 0, 160, pa. 1, li. 21	arque pi-	arque repi-
4, pa. 1, li. 16	nec illis	nec in illis	pagina. 1, linea, 6	lasi in suis	lasi. in. in suis.
5, pa. 1, fina,	illam re-	illam non re-	fo. 162 pag. 1, li. 33	Maioratus erat	Maioratus factū erat
6, pag. 2, li. 1,	vocabunt vltorio	vocabunt: sed vltiores	pagina. 2, linea, 1	feud. dicte	feudistz
7, pag. 1, li. 1	res	sciētī, seu ignoŕatī	fo. 167, p. 1, li. 8,	Maioratus	Maioratibus
0, pag. 1, li. 1	sciēti ignoŕanti	sciēti, seu ignoŕatī	fol. 170, p. 1, li. 34	clausula	clausulz
	irreuocabilis. fo-	reuocabilis foret	fo. 172, pa. 1, li. 17	quāuis si tempore	quāuis tēpore
	ret		fol. 180, p. 2, li. 36	ca	&
27	gerit	geritur,	fol. 181, pa. 2, li. 35	possef-	succes-
2, pa. 1, li. 22,	n. 1, lib. 15,	n. 11, lib. 5	fo. 184, pa. 2, li. 3	excedat.	excedere
29	c. 4	c. 14	fol. 188, pa. 1, li. 19	titulo	ritulum.
2, 2, linea, 12	irreuocabilis	reuocabilis	(fo. 189. p. 1, li. 16		
16, pag. 2, li. 3	pro.	per,	linea. 9.	longi.	longissimi.
			linea. 19. line. 30,		

10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

LOCA IVRIS COMM V-
nis, tam Cæsarei, quam Pontificij, & leges Re-
giæ quæ in hisce libris de Hispanorum Primogenijs summa
cura, atque diligentia explicantur, & eis nota-
biles noui & germani intellectus
assignantur.

Ex. ff. veteri.

- L.** Si quis Titio de usufructu accrescend. ex-
plicatur. 1. parte. nume. 10. folio. 41
L. si non mortis de inoffic. testament. declara-
tur. 1. par. nu. 7. fol. 91.
L. inter omnes qui satisfda. cogam. exponitur.
1. p. nu. 6. fol. 119.
L. necessario. §. fina. de pericu. & commo. rei
vend. declaratur. 1. p. nu. 23. fo. 149.
L. si quis domum de loca. explicata. 1. part.
nume. 13. fo. 159.
L. in modicus de contrahend. emptio. exponi-
tur. 1. par. nu. 20. fo. 174.
L. ius civile de iusti. & in. declaratur. 1. par.
nu. 22. fol. 205.
L. 2. §. deinde cum esset de origi. iuris explica-
tur. 1. p. nu. 4. fo. 250.
L. si focius pro filia. §. filius pro socio sensus &
intellectus. 1. pa. nu. 27. fol. 370.
L. si instituta. §. de inofficio so de inoffi. testa-
mento sensus & declaratio. 1. part. nu. 37.
fol. 371.
L. Herennius de usuris. intellectus. 2. part.
nu. 14. fol. 83.
L. Iulianus. §. si fructuarius de actio. emp. de-
claratio. 2. pa. nu. 6. fol. 83.
L. in lege Aquila si delictum ad leg. Aquil. de
claratur. 2. par. nu. 19. fo. 109.
L. si rem aliena. 1. §. fina. de pignorat. actio.
explicatio. 2. parte. nu. 20. fol. 108.
L. si mandauero tibi. 1. manda. explicatur. 2.
parte. nu. 20. fol. 109.
L. si fideicommissum in prin. de iudi. declara-
tur. 2. part. fo. 105. nu. 73.
L. 2. de indiem adiecti. declaratur. 1. par. nu-
me. 19. fo. 117.
L. si duo patroni in prin. de iureiuran. declara-

- tur. 2. par. nu. 22. fo. 109
L. vii frui. §. utrum si usufructu. petat. explicat-
tio. 2. par. nu. 22. fo. 109.
L. 3. pro socio explanatio. 2. p. nu. 36. fo. 126.
L. si fideiussor. §. si necessaria qui satisfda. cog.
declaratur. 2. par. nu. 13. cum seq. fo. 150.
L. ita constante & al. mutus. & al. §. & alie
multæ leges de iure dotum explicatur. 2.
par. nu. 27. fo. 168.

Ex Infortiato.

- L.** Qui solidum. §. pradium de lega. 2. ex-
posita. 1. par. nu. 23. fo. 21.
L. si quis ita. §. penul. de testamen. tute. 1. part.
nu. 26. fo. 22. noniter intelligitur.
L. cum ita legatur. §. in fideicommissio de leg.
2. declaratur. 1. p. nu. 34. fo. 25.
L. legata suppellectili de supelle. leg. exponitur.
1. par. nu. 34. fol. 25. & nu. 26. fo. 34.
L. pater filium. §. sūdam Sittianum de lega. 3.
1. par. nu. 7. fol. 31. declaratur.
L. peto. §. fratre de lega. 2. sensus. 1. part. nu.
30. fol. 35.
L. pater filium in prin. de lega. 3. nonissime de-
claratur. 1. par. nu. 7. fol. 80.
L. sed si res de lega. declaratio. 1. par. 89. f. nī
L. fina. vi in poss. off. lega. intellectus. 1. parte.
nu. 30. fo. 121.
L. Lucius. ff. ad Trebel. declaratur. 3. part. nu-
mero. 34. fo. 186.
L. quamuis. ff. solu. matri. declaratur. 2. part.
numero. 27. fol. 108.
L. Imperator ad Trebel. expositio. 1. p. nu. 2.
fol. 125. & nu. 6. fo. 126.
L. nemo potest de lega. 1. explicatio. 1. par. nu-
mero. 14. fo. 147.
L. hereditatem ad leg. falcis. sensus. 1. part. nu-
me. 40.

mero. 40. folio. 1. 2

L. diuortio. §. si vir. in fundo soluto mat. declaratur. 1. p. nu. 9. fol. 169

L. quia perinde. §. restituta ad Trebellia. illustratur. 1. p. nu. 5. fol. 172

L. ubi absunt de tuto. & curato. datis ab eis explicatur. 1. p. nu. 8. fol. 180

L. mulier. §. si heres ad Trebelli. explanatur. 1. p. nu. 5. fol. 193

L. suus quoque de heredi. insti. explicatur. 1. p. numero. 3. fol. 207

L. captatoria de leg. 1. declaratur. 1. parte. numero. 4. fol. 225

L. vnum ex familia. §. sed si fundum. de leg. 2. intelligitur. 1. p. nu. 10. fol. 226. & assignatur vera ac nouissima ratio decidendi. numero. 19. fol. 228

L. vnum ex familia. §. si de falcidia de legatis 2. interpretatur. 1. p. nu. 12. fol. 226

L. cum pater. §. a filia de lega. 2. intelligitur. 1. p. nu. 24. fol. 229. & traditur vera ratio decidendi. n. 27

L. vnum ex familia in prim. de leg. 2. sensus. 1. p. nu. 24. fol. 229

L. vnum ex familia. §. si duos de leg. 2. declaratio. 1. p. nu. 54. fol. 232

L. in prim. & in. §. quamuis de assignan. li. ber. intellectus. 1. part. n. 54. fol. 232

L. de optio. leg. sensus. 1. parte. numero. 57. folio. 233

L. Lucius Titius. §. Lucius Titius damam de de leg. 2. interpretatio. 1. parte. numero. 8. folio. 237

L. mutum de acquirend. heredi. declaratur. 2. p. nu. 27. fol. 178

L. si quis in principio. testamenti. de leg. 3. declaratur. 2. p. nu. 33. fol. 145

L. in tempus de heredi. insti. explanatio. 1. p. nu. 42. fol. 274

L. si quis alicui de acqui. her. declaratio. 1. p. nu. 49. fol. 275

L. fina. de bonorum posse. sensus. 1. p. num. 49. fol. 275

L. filia mea emancipata & egra solu. matrimo. & alie similes explicantur. 1. p. nu. 44. fol. 306

L. cum quidam de lega. 2. exponitur. 1. p. nu. 37

folio. 321

L. cum pater. §. a te peto ad Trebellia. intellectus. 1. p. nu. 38. fol. 321

L. heredes mei. §. fina. ad Trebellia. interpretatio. 1. p. nu. 38. fol. 321

L. non oportet de his qui. ut indig. sensus. 1. p. nu. 16. fol. 345

L. hoc legatum de leg. 3. interpretatio. 1. p. nu. 33. fol. 348

L. ad leg. Falcid. expositio. 1. p. numero. 26. fol. 356

L. cum plures. §. fina. cum similibus de admini. nistra. tuto. sensus. 1. parte. numero. 63. folio. 363

L. cum plures. §. fina. ubi pupilli. causa. deb. declaratur. 1. p. nu. 69. fol. 363

L. si alienum. §. in extraneis de heredi. insti. declaratur. 2. p. nu. 18. fol. 310

L. ex facto. §. si quis rogatus. 1. ad Trebellia. exponitur. 2. parte. nume. 43. folio. 20. & numero. 44. defenditur sumarium Bar. ab impugnatione Acosta.

L. cum auus de condi. & demonstra. intellectus. 2. p. nu. 31. fol. 34

L. si libertus praterito. §. 1. de bon. lib. declaratur. 2. parte. numero. 46. foli. 52. & nu. 13. folio. 65

L. tutela. §. si duo de legiti. tuto. exponitur. 2. p. nu. 46. fol. 52. & nu. 15. fol. 65

L. cum ita legatur. §. in fideicommissio de lega. 2. intellectus. 2. p. nume. 11. folio. 70. & nu. 17. fol. 71

L. si quis filio exheredato. §. irritum de iniusto rup. declaratur. 2. p. num. 34. cum sequen. folio. 161

L. Lucius de leg. 2. declaratur. 2. p. nume. 19. folio. 122

L. 3. & l. de bonis de Carboni. ed. explicatur. 2. p. nu. 31. fol. 96

D. l. de bonis iherum declaratur. numero. 34. folio. 97

L. cum pater. §. libertis de lega. 2. sensus. 2. p. nu. 22. fol. 115

L. filius familias. §. cum pater de lega. 1. explicatio. 2. p. nu. 1. fol. 115

L. si pupillorum. §. si Prator de reb. eorum sensus. 2. p. nu. 3. foli. 157. & num. 20. & 22. fol.

- folio, 159. & n. 23. folio. 160.
L. Publius. §. 1. de condi. & demonstra. declaratur. 2. p. n. 52. fo. 38
L. cum hereditas. 1. ad Trebelli. sensus. 2. p. n. 12. & 15. fo. 182
L. ubi pure ad Trebellia. intellectus. 2. p. numero. 13. fo. 182
L. iura libertorum de iure patro. 2. p. n. 38. folio. 197. declaratur.
L. mulier. §. cum proponeretur. & l. a filia. ad Trebel. declarantur. 2. p. numero. 2. cum pluribus sequentibus. folio. 163. & n. 15

Ex ff. nouo.

- L. Multum interest de verbo. obliga. intellectus. 1. p. n. 80. fo. 111*
L. quedam de acqui. rerum domi. explicatur. 1. p. n. 19. fol. 74
L. qui autem de his que in fraud. credito. declaratur. 1. p. n. 44. fol. 222
L. si finita. §. eleganter de dam. infe. sensus. 2. p. n. 21. fol. 109
L. si contendat de fideiuss. interpretatio. 2. p. n. 22. fo. 109
L. ubi ira donatur de donatio. caus. mor. declaratur. 2. p. n. 44. fol. 118. & n. 52. & 53. folio. 130
L. ante restitutam de solutio. 2. p. numero. 17. folio. 182
L. statius florus. §. Cornelio Felici de iure fisc. interpretatur. 2. p. n. 12. fo. 193
L. eorum ad leg. lu. Maiestas. explicatur. 2. p. n. 38. fo. 197
L. post rem indicatam de re iudi. declaratur. 2. p. n. 6. fo. 181
L. 3. in principio. de acquirend. possessio. declaratur. 2. p. n. 28. fo. 124

Ex Codice Iustiniani.

- L. fina. de verbo. signi. declaratur. 1. p. numero. 29. folio. 34. & n. 7. fol. 40. 2. p. n. 18. fo. 71*
L. 1. si cert. petita. exponitur. 1. parte. numero. 9. folio. 75
L. ea lege de condi. ob causā sensus. 1. p. n. 32. folio. 97
L. 2. ut in posse. legat. declaratio. 1. p. n. 29. folio. 122
L. fina. §. sed quia nostra Maiestas. & in. §. sin autem. communia delega. intellectus. 1. p. n. 33. fo. 130
L. monumentum. de legatis declaratur. 1. parte. n. 37. fo. 178
L. si pater de institu. & substitu. sub cond. factus explicatur. 1. p. n. 31. fo. 207
L. scimus. §. cum autem de inoffi. testament. declaratur. 1. p. n. 33. fo. 208
L. quoniam in prioribus de inoffi. testament. exponitur. 1. p. n. 35. fo. 208
L. si inquam de reuo. donati. intellectus. & g. ex identitate rationis de casu ad casum extenditur. 1. p. n. 42. fo. 222
L. post mortem de fideicommiss. declaratur. 1. parte. numero. 26. folio. 219. & non procedit ubi certa persona cui fideicommissum relictum est. fuit datus substitutus. numer. 28. folio. 229. neque ubi pluribus certis fideicommissum relictum est eadem. 1. par. nu. 29. fol. 229. neque procedit in Hispanorum Primogenijs. n. 30. ibidem
L. fina. §. sed & si quis communia de lega. exponitur. 1. p. n. 44. fo. 231
L. facinorae de seci. d. nup. in interpretatio. 1. parte. numero. 61. fol. 244. ubi datur plenis. ma distinctio. ac resolutio quoad forum conscientie.
L. iubemus de praposi. sacri. cabi. lib. 12. declaratio. 1. p. n. 13. fo. 268
Authen. sine legitimis de natura. lib. intellectus. 1. par. n. 38. fo. 273
L. non codicillum de testamen. declaratur. 1. p. n. 34. fo. 288
L. 1. de pactis declaratur. 2. parte. numero. 18. folio. 183
L. si fundo de transact. declaratur. exactissime. 2. par. n. 22. cum pluribus sequen. fo. 183. cum seq.

INDEX.

- L. fratris de transacti. & l. postquam. liri.*
de pactis declaratur. 2. parte. numero. 40.
folio. 187
- L. si curatorem habens de in integr. resti. mi.*
no. explanatio. 1. par. nu. 37. fol. 294
- L. si quando de boni vacan. libr. 10. sensus. 1.*
p. n. 3. fo. 186
- Authen. nunc autem de Episcopis & clerici. in*
tellectus. 1. p. nu. 46. fo. 295
- Authen. si qua mulier de sacro. eccle. explicatio.*
1. p. n. 16. fo. 296
- Authen. lucrum de secund. nupti. declaratio.*
1. p. n. 60. fo. 309
- L. 1. de bonis damnata. declaratur. 1. p. nu. 69.*
fol. 311
- Authen. bona damnatorum de bonis damnata.*
declaratio. p. 1. p. n. 69. fo. 311
- L. fina. de repudia. hered. sensus. 1. p. nu. 78.*
fol. 314
- L. legatum de conditio. inser. expositio. 1. p.*
nu. 29. fol. 319
- Authen. hoc amplius de fideicommiss. declaratur.*
1. par. nu. 14. fol. 345. & habet locum in prelegato ibi. num. 18. & procedit in iure iam quæsito non inquarendo. nu. mer. 22. fol. 346
- L. cum acutissimi de fideicom. intelligitur. 2.*
p. n. 31. fo. 38
- L. fina. communia pradio. exactissime exponitur.*
2. p. n. 26. fo. 76
- L. si viua matre de bonis mater. interpretatur.*
2. p. nu. 52. fol. 38
- L. 1. de fideicommiss. explicatio. 2. p. num. 18*
fol. 108
- L. diffamari de ingenuis & manumiss. intel*
lectus. & examinatur late. Verum eius decisio extra diffamationem status procedat. 2. p. nu. 23. fo. 109
- L. iubemus. 5. sane de sacro. eccle. explicatio.*
2. p. n. 21. fo. 115
- L. cum a matre de rei vend. declaratur. 2. p. n.*
22. fo. 115
- Authen. res qua communia de lega. intel*
lectus. 2. part. numer. 4. foli. 163. & num. 5. fol. 164. & n. 21. fo. 167
- L. 2. de pareni qui fili. distraxe. declaratur. 2.*
par. nu. 14. cum seq. fo. 160
- L. 3. de Episcopali audi. declaratur. 2. parte.*

- numero. 43. folio. 146
- L. communium de natu. lib. declaratur. 1. par.*
n. 20. fo. 319
- L. qui fundos de omni agro deserto. libr. 11.*
interpretatio. 2. p. nu. 17. fo. 142
- L. 20. de pigno. declaratio. 2. parte. num. 23.*
& 25. & 26. & 28. fol. 174. ubi latissime expenditur.
- L. fina. 5. licentia de iure deliber. sensus. 2. p.*
nu. 35. fo. 176
- L. 1. de bon. liber. intellectus. 2. p. numer. 38.*
fol. 197
- L. fin. de renocad. donatio. explicatur. 2. p. nu.*
me. 47. fo. 199
- L. fina. de fideiussori. expositio. 2. p. nu. 65. fo.*
lio. 132

Ex Authenticis.

- A** *Vhen. de restit. fideicommiss. §. nos igitur.*
Colla. 9. declaratur. 1. par. nu. 30. folio. 24
- Authen. de Eccle. titu. §. fin autem annuale.*
Colla. 9. expenditur. 2. parte. numero. 19. folio. 51
- Authen. ut litigan. iurent. §. fina. Colla. 9. de*
claratur. 2. parte. numer. 29. cum sequentibus folio. 155
- Authen. quibus mod. natu. effi. sui. §. quoniam*
varie Colla. 7. declaratur. 1. p. n. 20. fo. 319

Ex Institutionibus.

- §. cum filius de hered. que abintesta. deseru.*
sensus. 2. part. numer. 6. foli. 51

Ex Feudorum libro.

- C** *1. An ille qui interfi. fratrem domi. intel*
lectus. 1. p. n. 9. & 20. fo. 104
- C. 1. an mutus vel furdus declaratur. 1. p. nu.*
43. cum seq. fo. 107
- C. 1. de feu. nō habent. propri. naturam feudi ex*
ponitur. 1. p. n. 49. & 50. fo. 107. & n. 51. & 52. fo. 108

C. Qui

INDEX.

- C. qui Clericus si de feud. sue. contr. declaratur
1. par. numer. 84. fol. 111. & numero. 96.
fol. 113
- C. 1. de milite Vasalli qui arma belli deposuit in-
tellegitur. 1. p. n. 84. f. 111
- C. Imperialem, & praterea Ducatus de prohis
bi. feud. aliena. per Freder. explicatio. 1. p.
nu. 13. cum pluribus sequen. f. 85
- C. 1. §. inter filium, si de feud. defuncti contentio
sit declaratio. 2. p. nu. 42. f. 27
- C. vnic. de eo qui sibi & heredi. suis sensus. 2.
p. m. 9. fo. 63
- C. primi. §. huius verò, & §. fina. de success. fra.
sensus. 2. p. m. 19. f. 71
- C. 1. §. quem etiam Episcopum, vel Abbatem ex
positio. 2. parte, nume. 37. fol. 77. & p. 1
cap. 6. nume. 2. & ibidem. num. 12
- C. 1. §. Titius filios si de feud. sue. contro. intelle-
ctus. 2. p. n. 15. f. 114
- C. 1. §. denique quæ sunt prima caus. benef. amit-
ten. & rex. in c. 1. si Vasallus feud. pri. & c.
1. §. si Vasallus si de feud. sue. contro. in-
ter domi. & agna. declarantur. 2. par. num.
36. f. 197.
- C. de feud. Marchie explicatur. 1. p. nu. 18. cū
sequentibus. fo. 86
- C. 1. §. et quia. vers. cū verò Corradus qui seu. da-
re possunt. & c. 1. §. filia de success. feud. ex-
ponuntur cum. c. 1. §. si capitanei de feud.
March. 1. par. numero. 38. & numero. 42.
fol. 27
- C. 1. §. naturales si de feud. defuncti fuer. contro.
sensus. 2. p. nume. 26. & 29. fo. 17
- C. 1. §. 1. si de inuestitu. inter dominum & Va-
sall. exponitur. 2. p. num. 41. cum sequentib.
fo. 27.
- C. 1. §. his consequenter hic finitur lex Corra-
di declaratur. 2. par. nu. 11. f. 82
- C. 1. §. si Vasallus et filii. si de feud. defuncti. con-
tro. sit inter dominum & agna. c. 1. de con-
tro. inter Vasa. & alium de benef. c. 1. §. si
inter de lege. Corra. declarantur. 2. par. nu.
19. fol. 183

Ex Decretalibus.

C. super quibusdā. §. praterea de verbo. signi-

- fica. interpretatio. 1. p. nu. 19. fol. 213
- C. ad hac de testamen. intellectus. & ratio. 1.
p. n. 42. fo. 306
- C. cum haberet de eo qui dux. in mat. eam
quampol. per adulter. declaratur. 1. par. nu.
66. fo. 363
- C. 1. de solutio. declaratio. 1. parte, numer. 24.
fol. 80
- C. licet de Voto. genuinus intellectus & verus
1. p. n. 5. f. 63
- C. Rainaldus de testa. declaratur. 2. par. num.
17. f. 183
- C. ut super. §. possessiones de rebus Ecclesia nō
alie. declaratur. 2. part. num. 27. fo. 168

Ex libro sexto.

- C. si quis iusto. §. porro de electio. intelligi-
tur. 1. part. n. 52. fol. 252. ubi taxatur cō-
munis dicendi ratio & ibi num. 53. fol. 243
adducitur noua ac vera.
- C. fina. de filiis Præsbytero. sensus. 2. p. nu. 43
fol. 146
- C. 1. de litis contesta. declaratur. 2. part. fol.
187. nu. 40

Ex Clementinis.

- C. Leme. 1. de praben. interpretatio. 2. part.
nu. 50. fol. 129

Ex Decretis.

- C. Si qua mulier a. q. 3. sensus. 1. p. n. 56.
fol. 196
- C. fina. 16. q. 1. intellectus. 1. parte, nume. 44.
fol. 306
- C. quia Ioannes. 12. q. 5. intellectus & ratio.
1. parte, num. 14. fol. 269

Ex Concilio Tridentino.

α 3 Decla-

Declaratur tex. in .C. 1. de Reformatione
Matrimonij Sessiois. 24. 1. par. nume,
16. fo. 368

Ex Regulis Can- cellariæ.

Assignatur vera decidendi ratio ad Regu-
lam de non iudicando iuxta formã sup
plicationis. 1. p. n. 60. fo. 277

Ex legibus Par- titarum.

- L**. 8. titu. 7. parti. 6. declaratur. 1. p. nu. 34
fol. 68
- L**. 4. tit. 15. parti. 2. exponitur. 1. p. nume, 30
fo. 81
- L**. 7. tit. 1. parti. 6. sensus. 1. parte, numer. 27.
fol. 96
- L**. 2. tit. 15. parti. 2. explicatio. 1. p. num. 17.
fol. 102. & 2. p. n. 5. f. 96. & eadem. 2.
parte, n. 33. fo. 50. iterum declaratur
- L**. 2. & 3. titu. 15. parti. 2. explanatur. 1. p. n.
34. fo. 106
- L**. 6. titu. 2. c. parti. 4. intellectus. 1. p. n. 108. fo.
108. & ibi declarantur alia leges loquẽtes
de feudis.
- L**. 6. titu. 11. parti. 6. exponitur. 1. parte, num.
13. f. 135
- L**. 27. titu. 11. parti. 4. explicatio. 1. p. num. 10,
fo. 169
- L**. 11. titu. 4. parti. 6. sensus. 1. parte, num. 34
fol. 208. & nume. 37. fol. 209. Vtrum in
solo filio in potestate, an etiam in emanci-
pato procedat.
- L**. 2. titu. 5. parti. 5. explicatur. 1. parte, num.
28. fo. 254
- L**. 6. titu. 15. parti. 4. sensus. 1. p. numero. 38
fo. 273
- L**. 17. titu. 1. parti. 6. intellectus. 1. par. num.
56, fol. 295
- L**. 14. titu. 4. parti. 6. explicatio. 1. p. nu, 10,
fol. 336

- L**. 5. titu. 19. parti. 4. explanatio. 1. p. num. 3,
fol. 366
- L**. 2. titu. 15. parti. 2. declaratur. 2. part. num,
22. fo. 6
- L**. 12. titu. 33. parti. 7. interpretatio. 2. p. nu, 22
fol. 6
- L**. 7. tit. 4. parti. 5. sensus. 2. par. nu. 4, fo. 86
- L**. 3. titu. 14. parti. 6. explicatur. 2. par. nu. 35
fo. 97
- L**. 7. titu. 23. parti. 3. declaratur. 2. par. n, 35
fol. 97
- L**. 7. titu. 11. parti. 5. exponitur. 2. parte, nu, 71
fo. 134
- L**. 34. titu. 14. parti. 5. declaratur. 2. par. nu. 35
fo. 185
- L**. 5. titu. 10. parti. 3. concordatur cum. l. 10,
tit. 3. eadem partita, 2. parte, numero. 41,
fo. 187
- L**. 3. titu. 2. parti. 7. declaratio. 2. p. nume. 34,
fo. 196
- L**. 2. titu. 2. parti. 7. exponitur. 2. par. nume, 56
fo. 130

Ex legibus Taurinis, & ex nouo veteri & Ordinamẽ- to, & ex Foro & alijs.

- L**. 46. Tauri, quæ hodie est in noua legum
Regni collectione, l. 6. tit. 7. lib. 5. decla-
ratur, 1. p. n. 27. f. 7
- L**. 21. Tauri quæ hodie est in nouo Ordinamẽ-
to, l. 5. tit. 6. lib. 5. explicatur nouiter, 1. p.
num. 13. fo. 56. & num. 13. fo. 75. Vbi tradit-
ur verus intellectus, & alij reperiuntur, n.
14, f. 76
- L**. 45. Tauri intellectus. 1. p. nu. 16. fo. 78
- L**. 17. Tauri quæ in nouo Ordinamento est, l. 1.
tit. 6. lib. 5. & l. 4. Tauri quæ hodie est in
noua collectione, l. 4. tit. 7. lib. 5. interpreta-
tiones. 1. p. n. 20. f. 94
- L**. 3. Tauri quæ hodie est in noua legum colle-
ctione, l. 2. tit. 4. lib. 5. sensus. 3. p. num. 24,
fo. 95
- L**. 10. tit. 4. lib. 6. noua collectionis expositio.
1. p. num. 65, f. 109
- L**. 13. de las Arras lib. 33. Fori declaratur, 1. part.
nume

- nume. 41. fol. 152
- L. 46. Tauri exponitur. 1. p. nu. 15. fo. 190
- L. finalis tit. 13. lib. 3. noui Ordinamenti explicatur. 1. par. nume. 32. fo. 256. & nu. 49. fo. 259
- L. 41. Tauri, quæ hodie est in noua collectione l. 1. tit. 7. lib. 5. probatur procedere nõ solum in iurisdictione & Primogenius, sed in omnibus causis vbi immemoralis prescriptio probanda est. 1. p. n. 32. fo. 256
- L. finalis, tit. 13. lib. 3. Veteris Ordinamenti, quæ hodie est in noua collectione, l. 1. titu. 15. lib. 4. explanatur. 1. parte, numero. 32. fo. 256
- L. 42. Tauri quæ hodie inuenitur in noua collectione, l. 3. tit. 7. lib. 5. sensus. 1. p. n. 53. fo. 260
- L. 42. Tauri nouissime ampliatur. 1. p. nu. 62. fo. 277
- L. 3. titu. 8. de las excepciones, lib. 3. Ordinamenti Veteris, quæ hodie est. l. 2. tit. 16. libro. 5. in nouo Ordimento intellectus. 2. par. nu. 62. fo. 131
- L. 43. Tauri quæ hodie est. l. 2. tit. 7. libr. 5. in nouo Ordimento, nouissime declaratur, ac limitatur. 1. p. n. 62. fo. 277
- L. 24. tit. 3. lib. 2. Ordinamenti Veteris quæ hodie est in nouo. l. 10. tit. 4. lib. 2. declaratur 1. part. num. 59. fo. 277
- L. 41. Tauri intellectus. 1. par. nume. 2. fo. 281
- L. 1. titu. 5. lib. 5. antiqui Ordinamenti, quæ hodie est in nouo. l. 1. titu. 4. lib. 5. explicatur. 1. p. n. 18. fo. 354

- L. 10. Tauri quæ hodie est. l. 8. tit. 7. libr. 5. noui Ordinamenti exponitur. 1. par. nume. 55. fo. 361
- L. 49. Tauri, & l. 8. in Curia de Madrid an nu. 1563, quæ hodie est. l. 8. titu. 7. lib. 5. in noua compilatione declarantur. 1. par. num. 44. fo. 28
- L. 40. Tauri quæ hodie est in noua collectione l. 5. tit. 7. libr. 5. exactissime declaratur & assignatur eius vera decidendi ratio. 2. p. nu. 28. fo. 50. & nu. 90. fo. 56
- L. 45. Tauri quæ hodie est in nouo Ordimento. l. 8. titu. 7. lib. 5. diligenter explicatur. 2. p. n. 1. cum sequentibus. fo. 86
- L. 45. Tauri quid ultra. l. 7. titu. 4. parti. 5. di. spofuerit. 2. p. n. 1. fo. 86
- L. 17. & 44. Tauri sensus. 2. p. n. 11. fo. 120. & nu. 12. & 17. fo. 121. & nu. 2. fo. 123 & nu. 28. & 29. fo. 124
- L. 4. Tauri quæ hodie est. l. 3. titu. 4. lib. 5. noui Ordinamenti explicatur. 2. parte, nume. 21. fo. 194
- Regia Pragmatica à Rege Henrico Secundo lata interseritur & declaratur. 2. par. nu. 42. fo. 198
- Pragmatica de Bormes tenor apponitur. 2. p. n. 8. fo. 131 & declaratur. nume. 62. fo. 131
- Nulla testameti Regis Henrici, cuius tenor hodie insertus est in. l. 11. titu. 7. libro. 1. noui Ordinamenti declaratur. 1. par. numero 21. & 22. fo. 32. & nume. 21. fo. 43. & 2. par. nume. 38. cum pluribus sequentibus. fo. 133

INDEX LOCUPLETIS.

simus rerum omnium, sententiarumque insignitum quæ in hisce libris de Hispanorum Primogenijs Ludouici de Molina Iurisperiti Hispani, in supremo Regnorum Castellæ Senatu Consiliarij, continentur in ordinem Alphabeticum congestus.

A

Actuum celeritas facit, ut unus alterum occultet. 1. p. nu. 19. fo. 5

Actiones actiue & passiuæ transeunt in legatarium partis hereditatis. 1. par. n. 6. fo. 76

Actio personalis non sequitur singularem successorem. 1. p. n. 10. fo. 75

Actio hypothecaria potest aduersus singularem successorem exerceri. 1. parte, nu. 12. fo. 75

Actus qui ex iure communi atque speciali fieri potest, ex iure communi factus esse præsumitur. 1. p. n. 14. fo. 12

Actus semper præsumitur gestus ex causa firmiori atque utiliori. 1. p. nu. 15. fo. 12

Actio q. metus causa in re scripta est, daturq. contra singularem successorem quatenus ex metu locupletior factus est. 1. p. n. 12. fo. 217

Actus qui potest habere diuersos fines, seu respectus, dicitur aq. principalis respectu unius sicut respectu alterius. 1. p. nu. 15. fo. 227

Actus qui gratis fieri debet, si pretio interueniente fiat, dicitur fieri turpiter ac dolose. 1. p. n. 33. fo. 240

Actus qui de per se sumptus honestus esset, efficitur turpis si pro eo expediendo aliquid exigatur. 1. p. nu. 4. fo. 240

Aceptans Maioratus successionem ex electione, non peccat etiam si in dignitate facti indignus sit. 1. p. n. 77. fo. 248

Actus gestus contra formam nullus est. 1. p. n. 4. fo. 268

Actus qui fieri potest, ex duplici potestate censetur fieri ex ea quæ sustineri potest. 1. par. nu. 70. fo. 279

Actus morientium pendere non possunt considerato statu præsentis, secus si status futurus consideretur. 2. p. n. 33. fo. 76

Actus morientium pendere possunt in conditionalibus dispositionibus. 2. par. nu. 27. fo. 76

Actus morientium pendere possunt quoad effectus successionis, non autem quoad dispositionis substantiam. 2. p. nu. 28. fo. 76

Actus morientium pendere possunt ex voluntate testantis. 2. par. n. 31. fo. 76

Actus morientium pendere non possunt ex arbitrio tertij, sed bene ex arbitrio testantis. 2. parte, num. 34. fo. 76

Actus semel perfectus non vitatur, etsi deueniat ad casum a quo incipere non potuit. 2. p. numero. 12. fo. 74

Aceptatio in donatione an sit necessaria hodie attemptata. l. Ordinamentis. 2. p. nu. 59. fo. 131

Actio utilis quæ acquiritur vocato ad Maioratus successionem ex acceptatione Notarij, utrum acquiritur sibi reuocabiliter, an irrevocabiliter. 2. p. n. 69. fo. 134

Aceptatio primi vocati ad Maioratus successionem, utrum Maioratus irrevocabile efficiat etiam respectu sequentium successorum. 2. p. numero. 73. fo. 135

Aceptatio donationis utrum mortuo donante vel donatario fieri valeat. 2. p. nu. 77. fo. 136

Acta nocent eisdem quibus & sententia nocet. 2. p. nu. 5. fo. 178

Actio, seu remedium aduersus transactionem triginta annis tollitur. 2. p. n. 37. fo. 187

Adoptivus non est filius verus, sed imaginarius. 1. p. numero. 50. fo. 29

Adoptivus non succedit in fendo, nec in Maioratu. 1. p. numero. 51. fo. 29

Ad legatum familia relictæ admittitur solum hi qui tempore mortis testantis nati sunt. 1. p. n. 48. fo. 50

Ad reuocationem legati ea sollemnitas requiritur, quæ

INDEX.

- quæ in testamento, vel codicillo, vel alia qualibet ultima voluntate necessaria est, 1 par. numer. 56. f. 72
- Ademptio legati quæ inducitur ex inimicitia superuenient, duobus testibus probari potest. 1 par. numer. 57. f. 72
- Administratio auferenda est tenaci, sicut pro dugo. 1. part. numer. 13. f. 126
- Ad Maioratus possessorem pertinet ius eligendi Magistratus in oppidis sua iurisdictionis. 1. p. n. 1. f. 180
- Ad reversionem contra iurati metu facti relaxatio iure requiritur, id tamen in practica non servatur. 1. p. numer. 13. f. 218
- Ad Primogenij præscriptionem utrum unus alicuius successione sufficiat, an verò plures requirantur. 1. p. n. 24. f. 254
- Ad inducendam consuetudinem duo saltem actus requiruntur: ad præscribendum vero unus actus est sufficiens. 1. p. n. 25. f. 254
- Ad inducendam consuetudinem sufficit unus actus, si habuit continuationem ac tractum successuum per tempus ad illam inducendam requisitum. 1. p. n. 26. fol. 254
- Adultus etiam curatorem habens potest absque eius autoritate testari. 1. p. n. 7. f. 252
- Adiecto gravamine heredi ut aliquid impleat si monitus intra annum adimplere neglexerit, hereditas priuatur, licet commodum heredi non sequatur. 1. p. n. 15. f. 345
- Ad Maioratus successionem ad quam filij simpliciter vocantur, nunquam filius naturalis admittendus est, nisi ex coniecturis aliud comprehendatur. 2. p. n. 45. fo. 20
- Admissus semel ad Maioratus successionem, per se admissus cessandus est. 2. p. n. 11. f. 74
- Ademptio legati vel institutionis in pena facta non valet, si pena ex causa iniusta procedat: si autem ex causa honesta, valet. 1. p. n. 32. f. 329
- Adversus transactionem agens in primis reddere debet quod ex ea accepit ut audiatur. 2. p. n. 43. f. 188
- Adversus transactionem agens non cogitur statim solvere penam in ea promissam, nisi lite finita, & quomodo fiat. 2. p. n. 44. f. 188
- Aedificia in solo Regni facta an cedant ipsi Regno absque solutione aestimationis. 1. p. n. 27. f. 17
- Aes alienum universum patrimonium concernit. 1. p. n. 33. f. 74
- Aestimatio soluenda semper est secundum tempus solutionis. 1. p. n. 13. f. 188
- Aedificia facta à Maioratus possessore in rebus Maioratus qualiter ipsi Maioratus cedant. 1. p. n. 14. f. 189. *Ubi latissime agitur de ratione actus istius.* l. 46. Tauri.
- Aestimatio digni seu dignioris inter filios ad Maioratus successionem, qualiter facienda est. 1. p. n. 73. f. 247
- Affectionis seu prædilectionis ratio non potest assignari in descenditibus nascituris, nisi ex gradus proximitate: qualiter hoc sit intelligendum. 2. p. n. 53. f. 38
- Agnationis fauor ultra personas nominatas non extenditur. 1. p. n. 37. f. 36
- Agnationis conseruatio favorabilis est, quando absque reuocato iudicio fit. 2. p. n. 31. f. 26
- Agnati qui sint. 2. p. n. 3. f. 30
- Agnationis conseruanda ratio ex masculorum ratione deprehenditur. 2. p. n. 25. f. 33
- Alimenta præstanda sunt patri à quo propter dissipationem bona Maioratus auferuntur. 1. p. n. 17. f. 127
- Alimenta non possunt tolli filijs Principis re scripto, etiam si ipsi alimunde ea habeant, nisi ex magna causa. 1. p. n. 24. f. 209
- Alimenta seu dotes loco legitima subrogantur. 1. p. n. 12. f. 352
- Alimenta alieni debens potest eidem illa annuatim atque ad vitam tantum assignare. 1. p. n. 9. f. 353
- Alimenta à Maioratus institutore præstada non possunt in usufructu, seu annuo reddito ad vitam, sed in rei proprietate assignari. 1. p. n. 10. f. 353
- Alimenta à Maioratus institutore absque onere & gravamine præstada sunt. 1. p. n. 11. f. 358
- Alimenta filijs non sunt à Maioratum institutoribus titulo institutionis relinquenda. 1. p. n. 20. f. 355
- Alimenta competere filiis relinqui debet, quod iudicis arbitrio committitur. 1. p. n. 39. f. 359
- Alimentorum quantitas in Regijs facultatibus aliquando taxari solet. 1. p. n. 41. f. 359
- Alimenta non solum à Maioratus institutore filiis legitimis sed naturalibus atque spuris relinquenda sunt. 1. p. n. 42. f. 359

INDEX.

*Alendi obligatio ad heredes Maioratus insti-
tutoris transferitur, atque ad donatarium om-
nium bonorum & ad Monasterium, 1. p.
n. 43. fo. 359*
*Alimenta sunt solvenda à Maioratus posse-
sore, sicut cetera debita Maioratus insti-
tutoris, 1. p. n. 44. fol. 359*
*Alimenta non sunt relinquenda à Maioratus
instituto filius naturalibus atque spiritibus, si
aliunde habeant unde se alant, 1. p. num. 46
fo. 360*
*Alimenta filius etiam spiritibus secundum digni-
tatem personarum præstanda sunt. 1. p. n. 55
fo. 362*
*Alimenta iudicis officio petenda atque præsta-
da sunt, 1. p. n. 70. fo. 364*
*Alimenta præstare recusans compellendus e-
rit per pignorum capturam atque distra-
ctionem. 1. p. n. 71. fo. 364*
*Alimenta præstanda sunt in principio anni,
vel cuiuslibet quadrimestri, 1. p. n. 73. fo. 365*
*Alimentandus non potest compelli ad recipi-
da alimenta in domo Maioratus possessoris
1. p. n. 74. fo. 365*
*Alimentorum atque dotis causa summarie tra-
ctanda est, 1. p. n. 75. fo. 365*
*Alimentorum atque dotis causa vtrum etiam
inter laicos coram iudice Ecclesiastico tra-
ctari possit, 1. p. n. 76. fo. 365*
*Alimenta non comprehenduntur sub renūcia-
tione legitima facta à filius etiam cum iura-
mento, 1. p. n. 78. fo. 366*
*Alimenta ad vita sustentationem necessaria
non possunt ex causa ingratitudinis denega-
ri, nisi ea causa sit digna morte, 1. p. num.
2. fo. 366*
*Alimentis seu dotibus semel assignatis vtrum
possint qui illa amiserunt, illa iterum exige-
re, 1. p. n. 21. fo. 369*
*Alimenta præstare debentibus consultitur, ut
quantitatem alimentorum super redditibus
Maioratus assignent, non autem integram
in pecunia, vel alia re, 1. p. n. 28. fo. 370*
*Alimenta lite pendente qualiter filius vel fra-
tribus à Maioratum possessoribus præsta-
da sint, 1. p. n. 29. fo. 370*
*Alimenta præstanda sunt lite pendente filio le-
gitimato per subsequens matrimonium &*

*filius naturalis & spiritus, 1. p. n. 52. fol.
370.*
*Alimenta lite pendente etiam fratribus præ-
standa sunt, 1. p. n. 39. fo. 370*
*Alimenta non solum lite pendente præstanda
sunt ei qui vnam sententiam in suum fau-
orem obtinuerit, sed etiam existentibus in
quasi possessione & eis qui pro se habent
aliquam non leuem præsumptionem, 1. p. n.
36. fo. 370*
*Alimenta lite pendente præstanda, in qualibet
parte litis peti possunt, 1. p. n. 38. fo. 371*
*Alimenta lite pendente præstita non reperun-
tur, etiam si in diffinitiva conflent ea non de-
beri, qualiterque hoc intelligendum sit, 1. p.
n. 41. fo. 371*
*Alimenta lite pendente præstantur, prius præ-
stita cautione, 1. p. n. 42. fo. 371*
*Alimenta pendente lite deneganda sunt quan-
do exhibetur in iudicio scriptura excludens
omnino intentionem agentis, nisi violentia
& dolus præsumatur, 1. p. n. 43. fo. 371*
*Alimenta diuitibus lite pendente præstanda
non sunt, 1. p. n. 46. fo. 371*
*Alimenta præstanda lite pendente qualiter tra-
ctanda sunt, 1. p. n. 47. fo. 372*
*Alimenta filius ac descendentibus ingratu à
Maioratus institutoribus, seu possessoribus
præstanda non sunt, 1. p. n. 78. fo. 366*
*Alienare prohibitum perfectus dominus non est
1. p. n. 1. fo. 46*
*Alienatione prohibita prohibetur etiam fructus
constitutio, 1. p. n. 8. fo. 155*
*Alienare prohibitum non potest re in Emphy-
teosim concedere, 1. p. n. 22. fo. 150*
*Alienans feudum, seu Emphyteosim absq; con-
sensu domini penam non incurrit, si alie-
natio aliis nulla sit, 1. parte, numero. 18. fo.
368.*
*Alienari vtrum possint bona Maioratus pro
dotibus, seu alimentis, 1. parte, numer. 21.
fo. 369*
*Alienatione rerum Maioratus facta, vtrum
successio Maioratus transeat ad illum, qui
tempore alienationis proximior erat, seu
ad illum proximiorum qui postea natus fuit
ante mortem ultimi possessoris, 2. p. n. 44.
fo. 78*

Aliena-

INDEX.

- Alienationis prohibitio quæ ex verbo Maioratus deducitur, utrum expressa, an tacita solum dicenda.* 2. p. n. 3. f. 113
- Alienationis expressa prohibitio etiam in contractu Maioratus apposita impedit dominij translationem.* 2. p. n. 6. f. 113
- Alienationem rerum Maioratus renocare poterunt successores eo ordine, quo ad ipsius Maioratus successionem admittuntur.* 2. p. n. 12. f. 114
- Alienationem rerum Maioratus renocare non potest is, qui alienavit, vel alienationi consensit.* 2. p. n. 16. f. 114
- Alienare prohibitus non potest vile dominium, nec ius in re alienari prohibita transferre.* 1. p. n. 15. f. 59
- Alienationem nullam faciens potest illam renocare.* 2. p. n. 18. fo. 115
- Alienans rem feudalem, seu fideicommissum subiectam, vel alias alienari prohibitam potest alienationem renocare.* 2. p. n. 19. f. 115
- Alienatio nulla potest renocari ab eo qui illam fecit, vel eius herede, quando nullus alius superest qui illam renocare possit.* 2. p. n. 20 fo. 115
- Alienans rem Maioratus quando de eniptione teneatur.* 2. p. n. 29. f. 117
- Alienatio bonorum Maioratus sub conditione si Princeps facultatem concedat, rescinditur non potest, donec Principi licentia requiratur.* 2. p. n. 43. f. 147
- Alienans rem prohibitam si id fieri potest, ob servata mente prohibentis, non incurritur pœna.* 2. p. n. 5. f. 149
- Alienatione prohibita etiam permutatio comprehenditur.* 2. p. n. 11. f. 149
- Alienari potest res Ecclesia longè sita si commode frui non possit.* 2. p. n. 17. f. 150
- Alienatione bonorum Maioratus ex facultate Regia permissa, annui redditus super eis constitui possunt.* 1. p. n. 5. f. 157. & n. 29 fo. 160
- Alienandi facultas ad hypothecam extenditur.* 2. p. n. 18. f. 159
- Alienationis vno actu permisso, & alius eiusdem effectus, vel melioris permissus censetur.* 2. p. n. 19. f. 159
- Alienatio sine licentia facta, an confirmetur ex licentia superveniente.* 2. p. n. 33. f. 161
- Alienatio bonorum fideicommissam pro restitutione, quam constituenda dote permittitur.* 2. p. n. 7. f. 164
- Alienatio seu obligatio bonorum Maioratus non præcedente bonorum liberorum obligatione, seu alienatione, utrum in totum nulla sit, vel usque ad valorem bonorum liberorum.* 2. p. n. 6. f. 170
- Alienatio bonorum Maioratus an retractetur bonis liberis supervenientibus.* 2. p. n. 13. f. 171
- Alienans rem Maioratus cum facultate, an teneatur ipse vel eius successor bonis liberis supervenientibus aliam æquivalentem subrogare.* 2. p. n. 16. f. 172
- Alienare non potest contrahendo qui non potest delinquendo.* 2. p. n. 7. f. 193
- Alteri per alterum si ex statuto quæatur obligatio, intelligitur cum acceptatione absentis.* 2. p. n. 63. f. 132
- Alteri per alterum qualiter quæatur obligatio iuramento interveniente.* 2. p. n. 65. f. 132
- Antiquitates Hispaniæ ex scriptorum penuria omnium incertissimæ; in Prefatio, n. 13*
- An lex Imperator. ff. ad Trebell. procedat in dilapidatione quæ ex sola culpa processit, an dolus requiratur.* 1. part. num. 12. fol. 126.
- Anni redditus redimibiles utrum inter mobilia vel immobilia connumerentur.* 1. part. n. 6. fo. 300
- An in Maioratu habeatur præceptum pro impleto, tertio iniuste impediatur matrimonium.* 1. p. n. 27. f. 339
- Anni principium à quo tempore numerandum sit ut fructuum divisio pro rata efficienda sit.* 2. p. n. 18. f. 83
- Animus non revocandi ex quibus verbis colligatur.* 2. p. n. 30. f. 125
- Appellatio filiorum nepotes non comprehendit, præsertim ubi agitur de extensione fideicommissi.* 1. part. num. 27. f. 45
- Appellatio filiorum quæ in incertum ac futurum eventum conferitur, nepotes & alios descendentes comprehendit.* 1. p. num. 29. fol. 46
- Appellatio filiorum in Hispanorum Primogæ*

I N D E X.

nijis nepotes & omnes descendentes in infinitum comprehendit. 1. part. nume. 28. fo. 46

Appellatio masculorum; masculos & feminas descendentes comprehendit. quando non agitur de agnationis conseruatione. 2. par. nu. 4. f. 36

Appellatio vtrum admittenda sit in remedio possessorio, quod ex. l. 4 §. 5. Tauri cōcessum est. 2. par. 17. f. 92

Appellatio in omnibus interdictis possessorijs habentibus annexam proprietatis causam admittenda est. 2. p. n. 18. f. 2

Apprehensio vnius rei ex pluribus non transfert possessionem in alijs. 2. part. nume. 22 fol. 123

Apprehensione partis quando queritur possessio totius. 2. p. n. 23. f. 123

Argumentum de Regno ad Maioratum iurisisdictionem habentem non omnino quoad successionem muti procedit. 1. p. nume. 63. fo. 109

Arbores fructifera vento euulsa vtrum lucro maioratus possessoris cedant. 1. p. num. 6 fo. 163

Arctis Praefectus, vel similes officarij à Maioratus possessore creati expirant eius morte. 1. p. n. 19. fo. 183

Arbiter non potest aliquid recipere pro arbitrio explicando. 1. p. nu. 34. f. 240

Armorum delatio memoriam testatoris conseruata. 1. p. n. 6. f. 343

Argumentum à contrario sensu non est admittendum ad iuris correctionem. 2. p. nu. 33. fo. 34

Armorum & nominis delationis preceptum non inducit agnationis considerationem. 2. par. nu. 78. fol. 44

Arbitrium iudicis in assignandis alimentis filiis Maioratus institutori, latissimum esse debet. 1. p. n. 4. f. 359

Assignatio legitima facta à parente in vita filio in potestate, vtrum statim valeat irrevocabiliter. 1. p. nume. 6. fo. 90

Astrictus ad rationem reddendam inuentarium facere tenetur. 1. par. numero. 3. fol. 196

Assensus Regius ad feudi alienationem non extenditur de contractu ad contractum. 2. p. n. 14. f. 118.

Assensus Regius alienandi feudum vni non sufficit ad alienandum alteri. 2. part. nume. 31 fo. 161

Augmentum quodam facto hominis quodam à natura procedit. 1. p. n. 1. fo. 185

Augmentum quodam extrinsecum, quodam autem intrinsecum appellatur. 1. p. nume. 2 fo. 185

Augmentum facto hominis contingens propriam ac separatam conditionem habet. 1. par. n. 3. fo. 185

Augmentum quod non potest subsistere de per se, vtrum Maioratus cedat. 1. par. num. 11 fo. 188

Aui & proavi & ceteri ascendentes si Maioratum insituant, tenentur descendentibus quibus legitima debetur, alimenta atque dotes relinquere. 1. p. n. 5. fo. 353

Auth. res quae. C. communia de leg. an procedat in omnibus descendentibus, an in his tantum quibus testator tempore fideicommissi relictus tenebatur dotem dare. 2. p. num. 4 fo. 163

Authen. res quae. C. communia de leg. an procedat in fideicommissis relictis per causa. 2. p. n. 23. f. 167

Ad collectionem legum Partitarum interesse non potuit. 2. p. n. 23. f. 61

Ad quo anno mortuus & sepulchrum fuerit. 2. p. n. 24. f. 61

B

Bartholi opinio in l. si cognatis. ff. de reb. dub. declaratur. 2. p. n. 20. f. 72

Beneficium cedendarum actionum datur fidei iussori etiam ad Maioratus bona. 2. p. n. 11. fo. 171

Bombardae in fortalicis. Maioratus ab eiusdem possessore simpliciter appositae bona libera indicanda sunt. 1. p. n. 5. f. 186

Bona Regni & Maioratus inalienabilia sunt 1. p. n. 17. f. 14

Bona fideicommissi subiecta alienari possunt ex debito illius qui fideicommissum instituit. 1. p. n. 2. f. 74

Bona

INDEX.

Bona fideicommissi vendi non possunt Vbi bona libera supersunt ex quibus debita testantur solui possint, 1. parte, numero. 4. folio. 74.

Bona Maioratus alienari prohibita possunt alienari seu obligari ex causa necessaria, 1. p. n. 20. folio. 79.

Bona quae pertinent iure Primogeniturae nec diuiduntur nec conferuntur. 1. part. num. 2. folio. 84.

Bono publico dignitatum diuisio prohibetur, 1. p. n. 6. folio. 84.

Bona in quibus non potest succedere nisi vnus, necessario Primogenito deferenda sunt, 1. p. n. 9. folio. 84.

Bona a Principe sub titulo Ducatus, Comitatus, aut Marchionatus concessa, an bona libera seu Maioratus subiecta censenda sunt. 1. p. n. 10. folio. 84.

Bona semper libera praesumuntur non Maioratus subiecta. 1. p. n. 11. folio. 85.

Bona expresse prohibita alienari, si alienentur poterit ea sequens vocatus in vita possessoris sibi vendicare. 1. p. n. 32. folio. 130.

Bona Maioratus qualiter sunt ad tributorum contributionem assimilanda, 1. part. num. 44. folio. 153.

Bona Maioratus vtrum possint in Emphyteosim concedi, 1. p. n. 31. folio. 164.

Bona immobilia confiscata vtrum pertineant Maioratus possessori, 1. parte, numer. 24. folio. 184.

Honorum donatio seu commutatio non est prohibita Episcopis, nisi ex vltima voluntate, 1. p. n. 34. folio. 104.

Bona fides alterius ex coniugibus sufficit ad hoc, ut filius succedat in Primogenio vtriusque. 2. p. n. 15. folio. 5.

Bonum cambium a Principe non ab illo in cuius fauorem Princeps disposuit petendum est, 2. p. n. 21. folio. 16.

Bonorum possessio Carboniana in feudis praestatur, 2. p. n. 26. folio. 93.

Bonorum possessio Carboniana in Hispanis Primogenius locum habet, 2. p. n. 27. folio. 93.

Bonorum possessio Carboniana non competit, nisi praeiudicis vel institutis sub appellatio-

ne filiorum legitimorum cum ipsi legitimi non sint. 2. p. n. 28. folio. 93.

Bonorum possessio Carboniana non habet locum, nisi vbi agitur de hereditate, 2. p. n. 29. folio. 93.

Bonorum possessio Carboniana vtrum competat pro legatis vel fideicommissis, 2. p. n. 30. folio. 96.

Bonorum possessio Carboniana in Maioratusbus ex contractu institutis, & in alijs etiam ex testamento, non tamen iure institutionis factis locum non habet, qualiterque hoc intelligendum sit. 2. p. n. 32. folio. 96.

Bonorum possessio Carboniana non datur filio quem euidenter constat illegitimum esse. 2. p. n. 39. folio. 97.

Bona Maioratus ex propria natura alienari prohibita sunt. 2. p. n. 2. folio. 113.

Bona Maioratus nedum alienari, sed pignoris seu hypotheca subiici prohibentur. 2. p. n. me. 7. folio. 113.

Bona Maioratus quare ratione non possunt ab alienante vendicari. 2. parte. numero. 22. folio. 115.

Bona Maioratus quando venduntur, in publicae subhaestatione vendenda sunt. 2. p. n. 44. folio. 146.

Bona Maioratus alienari possunt ad aliorum subrogationem, ea quae iusta causa est, & facultas Regia concedatur. 2. p. n. 1. folio. 148. & nu. 9. & 12. folio. 149.

Bona dotalia permutari possunt quando id vtile mulieri fuerit. 2. part. numero. 2. folio. 148.

Bona fideicommissi permutari possunt si id vtile sit. 2. part. num. 7. folio. 149.

Bona ex donatione Regis Henrici, quae dicuntur (Enriqueños) si vendantur cum facultate Regia, vtrum ad emptorem cum sua causa & qualitate transeant. 2. parte. numer. 39. folio. 153. & numero. 40. & 43. folio. 154.

Bona Maioratus si post confiscationem, a principe eadem donentur, vtrum tanquam libera censeantur donata vel cum prioribus Maioratus qualitate. 2. part. numero. 45. folio. 155.

Bona

INDEX.

Bona Maioratus seu fideicommissi alienari possunt ex causa necessaria procedente ex facto institutoris. 2. p. n. 3. fo. 163

Bona Maioratus seu fideicommissi alienari possunt ex causa dotis & donationis propter nuptias danda vel restituenda liberis & descendentibus institutoris. 2. p. n. 2. & 3. folio. 163

Bona fideicommissi etiam pro alendo se & liberis & nuru possunt alienari. 2. p. n. 8. fo. 164. & n. 22. fo. 167

Bona Maioratus alienari etiam possunt pro redemptione alterius rei Maioratus capta ab hostibus. 2. p. n. 9. fo. 164. & n. 22. fo. 167

Bona fideicommissi seu Maioratus non sunt alienanda etiam in casu permissio, quando ex fructibus satisfieri potest, & quomodo intelligendum sit. 2. p. n. 15. fo. 165

Bona fideicommissi pro causa dotis alienari possunt etiam si omnia bona sit necesse alienari. 2. p. n. 16. fo. 166

Bona Maioratus alienari possunt pro dotibus & alimentis ad quae institutor tenebatur non obstante quacunque eius prohibitione. 2. p. n. 19. fo. 197

Bona Maioratus sine facultate nullo modo neque ex ulla causa alienari possunt. 2. p. n. 20. fo. 168

Bona Maioratus sine Regia facultate neque permutari etiam in utilitatem Maioratus possunt. 2. p. n. 26. fo. 168

Bona Maioratus an alienari possint pro reficiendis alijs bonis ipsius Maioratus. 2. p. n. 28. fo. 168

Bona restitutioni subiecta quando alienari permittuntur debet fieri deficientibus bonis liberis. 2. p. n. 2. fo. 169

Bona libera deficere quando verificandum sit an tempore obligationis vel exactionis. 2. p. n. 8. fo. 170. & n. 19. fo. 173

Bona Maioratus non magis gravantur quod creditor ex eis debitum exigat, quam ex fideiussoribus. 2. p. n. 10. fo. 171

Bona Maioratus non possunt fisco adijci ex delicto Maioratus possessoris. 2. p. n. 1. foli. 192

Bona prohibita alienari non possunt transire in fiscum ex confiscatione. 2. p. n. 5. fo. 192

Bona fideicommissio subiecta non possunt transire in fiscum ex confiscatione. 2. p. n. 6. fo. 92

Bona quae a genere vel maioribus processerunt, fisco ex delicto non adijciuntur. 2. p. n. 9. folio. 193

Bona Maioratus utrum possunt fisco adijci ex delicto institutoris. 2. p. n. 18. fo. 194

Bona alteri donata vel obligata etiam renovabiliter non transiunt in fiscum. 2. p. n. 19. fo. 194

Bona iure Maioratus alicui atque eius descendentibus à Principe donata ex crimine lese Maiestatis confiscari possunt. 2. p. n. 39. folio. 198

Bona iure Maioratus à Rege donata quilibet successor censetur Regis immediatus donatus. 2. p. n. 48. fo. 199

Bona Maioratus eorum proditorum qui adversus Carolum V. Imperatorem, & Ioannam eius matrem anno. 1520. conspirarunt, commiscanda sunt, ex quadam pragmatica apud oppidum de Bormes lata. 2. p. n. 57. fo. 201

Bona Maioratus ex Regia facultate instituti confiscantur ex crimine lese Maiestatis diuini & humanae & nefando, quando ea crimina in facultate excepta non sunt. 2. p. n. 63. f. 205.

C.

Cambium an praestandum sit à Principe Maioratus possessori ob res alienatas cum Regia facultate. 2. p. n. 6. fo. 139

Causa contingens praeter disponentis ordinatorem non comprehenditur in dispositione etiam ex maiore rationis. 1. p. n. 3. fo. 18

Causa qui venit ex natura expressi censendus est expressus etiam si in verbis omissus fuerit. 1. p. n. 21. fo. 2

Causa finalis est prima in consideratione dispositi. & ultimam fieri dispositi. 1. p. n. 15. folio. 31

Causa non praesumitur in Principe aliquid in praedictum successorum disponente, nisi ea prae se probetur. 1. p. n. 32. fo. 56

Causa ingratitudinis non excludit quem a successione, nisi à testatore ex herede datus fuerit. 1. p. n. 5. fo. 64

Causa ingratitudinis vel inimicitiae, ex sequenti vocatioe expressa aboletur. 1. p. n. 12. f. 65

Causa

INDEX.

- Causa ingratiitudinis remissa censetur ex tacta vel expressa reconciliatione inter Maioratus successorem & institutorem subsequuta.* 1. p. n. 42. fo. 70
- Causa ingratiitudinis commissa contra institutorem Maioratus defunctum in quo differat ab illa quæ contra ipsum viventem committitur.* 1. p. n. 46. fo. 71
- Causa necessaria ad alienationem rerum Maioratus dicitur bonorum Maioratus reparatio.* 1. p. n. 21. fo. 79
- Cautio de re Maioratus nō dilapidanda, Vtrum possit ab eius institutore remitti.* 1. part. nu. mer. 10. fo. 120
- Cautio præstanda à Maioratus possessore fideiussoria esse debet.* 1. p. n. 14. fo. 121
- Cautio idonea debet esse.* 1. p. n. 18. fo. 121
- Cautio quando ex maximo rei valore idonea esse non potest, sufficit si præstetur eo modo quo præstari possit secundum rei qualitatem.* 1. p. n. 19. fo. 121
- Cautio de re arbitrio boni viri fruenda diuersa est ab ea, quæ de re restituenda præstatur.* 1. p. n. 26. fo. 121
- Cautio de re arbitrio boei viri fruenda à Maioratus possessore non præstatur.* 1. par. nu. me. 15. fo. 121
- Cautio de re restituenda remitti potest, ea autem quæ de re arbitrio boni viri fruenda præstatur non remittitur.* 1. p. n. 27. fo. 121
- Cautio Mutiana non habet locum in cōtractibus.* 1. p. n. 26. fo. 328
- Cautio Mutiana habet locum in donationibus causa mortis.* 1. p. n. 27. fo. 329
- Cautio ad alimenta lite pendente percipienda quid continere debet.* 1. part. numero. 43. foli. 371
- Cautio iuratoria Vtrum sufficiat ad alimenta lite pendente percipienda si satisfactio præstari non potest.* 1. p. n. 44. fo. 371
- Causa publica requiritur Vt princeps possit auferre ius in spe competens ad Maioratus successionem, & præstetur bonum cambium.* 2. p. n. 10. fo. 16
- Causa publica requiritur ad hoc, Vt princeps possit filium in præiudicium Vocatorum ad Maioratum successionem legitimare.* 1. p. n. 22. fo. 16
- Causatam non potest esse potentius sua causa.* 2. p. n. 46. fo. 36
- Causa neptis aduersus patrui ferè apud omnes gentes & nationes in Primogeniorum successione potior fuit.* 2. p. n. 2. fo. 46
- Carbonianum edictum Vtrum habet locum in remedio possessorio, quod ex. l. 45. Tauri competit.* 2. p. n. 15. fo. 93
- Carbonianum edictum non habet locum, nisi in hereditate paterna, non autem in materna vel aliorum cognatorum hereditate.* 2. p. n. 33. fo. 96
- Cautela Vt in quibuscunque bonus Maioratus bonorum possessio Carboniana locū habeat.* 2. p. n. 38. fo. 97
- Cautio nedum pro damno præterito, sed pro futuro peti potest.* 2. p. n. 1. fo. 107
- Causa quæ super maximo patrimonio versantur, causis criminalibus atque status æquiparantur.* 2. p. n. 29. fo. 110
- Cautela ad impetrandam facultatem alienandi sine metu pænæ prohibitionis institutoris Maioratus.* 2. p. n. 38. & 39. fo. 145
- Causa favore legatarij adiecta substantiam legati non mutat.* 1. p. n. 8. fo. 147
- Causæ Maioratum ceteris grauiores, in Præfatio. nu. 9*
- Cecus Vtrum possit in Maioratu cui etiam dignitas seu iurisdicctio annexa est, succedere.* 1. par. nu. 66. fo. 109
- Cecus qui à iure prohibetur iudicare poterit iurisdicctionem acquirere ex successione alicuius Baronie.* 1. p. n. 67. fo. 109
- Census à possessore Maioratus redemptus an ipsius Maioratus efficiatur.* 1. par. numero. 10. folio. 187
- Centenaria præscriptio Vtrum sufficiat ad Primogenij probationem.* 1. part. numero. 43. foli. 258
- Centenaria præscriptio Vtrum immemoriali potior sit.* 1. p. n. 44. fo. 258
- Centenaria præscriptio nec immemoralis est, nec eius officium sortitur.* 1. par. nume. 45. fol. 158
- Centenaria præscriptio immemoriali nō æquiualeat, etiam si eius initium non probetur, nisi in ea præscriptio titulus ad sit.* 1. p. n. me. 50. fo. 275

INDEX.

- Cessio iuris primogenitura Valida est, etiam si viuentis ultimo Maioratus possessore facta sit. 2. p. nu. 22. fo. 11
- Cessio iuris Primogenitura facta viuentis primo Maioratus institutore Valida non est, nisi eo consentiente, ac in consensu persequente fiat. 2. par. nu. 23. fo. 11
- Cesar apud Romanos appellabatur is qui mor tuo Imperatore in Imperio successurus erat, is autem qui Imperium possidebat Augustus. 2. p. nu. 21. fo. 49
- asaris designatio à principis designatione in quo differat, seu conueniat. 2. p. art. numero 22. fo. 49
- Cessione quado Maioratus fuit irrenuocabilis. 2. p. nu. 14. fo. 121
- Cessio in quibus locum habeat traditionis, 2. par. nu. 15. fo. 121
- Certioratio minoris in renuntiatione iurata nõ requiritur. 1. p. nu. 22. fo. 219
- Chronica generalis Hispaniarum locus de regni successione expenditur. 1. p. n. 13. fo. 10
- Ciuitas qualibet hodie habet vim prouincie. 1. p. nu. 15. fo. 108
- Ciuitates vt plurimum nullam iurisdictionem habent. 1. p. nu. 9. fo. 181
- Citatio debet interuenire vbi causa cognitio requiritur. 2. p. n. 13. fo. 15
- Citatio substitutorum & cause cognitio requiritur eo tempore quo gratia in eorũ prauudiciũ expeditur. 2. p. nu. 23. fo. 16
- Citatio per adictũ requiritur in exemplatione instrumenti, vbi certus aduersarius non inuenitur. 2. p. nu. 49. fo. 99
- Clausula testamenti Regis Henrici in hoc regno seruatur, vt lex in prefatione. nu. 17
- Clausula testamenti Regis Henrici tenor insertus est in legibus Regni, in Praef. nu. 19
- Clausula q. in Maioratus successione seruatur is ordo qui in Regni successione seruatur, vtrum sit utilis. 1. p. n. 2. fo. 16
- Clausula in testamento Regis Henrici, 2. interpretatur. 1. p. n. 22. fo. 32 & n. 21. fo. 43
- Clausula qua in Maioratu in contractu institutio apponi debet, vt alienatio etiam in vita alienantis reuocari possit. 1. part. nu. 35. folio 98
- Clausula qua apponi solet in Maioratus & eorum possessores solum vsufructuari nõ domini sint, an utilis sit, qualiterque apponi debeat. 1. part. nu. 37. fo. 51
- Clausula ex certa scientia non supplet defectũ subreptionis, nec operatur in iis qua sunt facta. 1. p. n. 15. fo. 269.
- Clausula ex certa scientia operatur vt valeat actus etiam cum tertij prauudicio. 1. p. n. 16. fo. 269.
- Clausula ex certa scientia habet eandem vim, quam habet clausula de plenitudine potestatis. 1. p. n. 17. fo. 269.
- Clausula ex certa scientia non operatur in tertij prauudiciũ, quado id est grane & enorme. 1. p. n. 23. fo. 270.
- Clausula ex certa scientia, vel de plenitudine potestatis nõ operatur, nisi adhibita causa cognitione legitima apposita fuerit. 1. part. numero. 26. fo. 271
- Clausula ex certa scientia, vel clausula non obstante nihil operatur, vbi plura obstant, nisi vniuscuiusque specifica derogatio fiat. 1. p. nu. 27. fo. 271
- Clausula q. si successor non impleuerit conditiones transeat successio in sequentes, ac si primus fuisset mortuus, an sit ademptio successione facta in panam, 1. part. numero. 31. folio. 329.
- Clausula ex certa scientia, seu de plenitudine potestatis à principe absque causa cognitione apponi non possunt. 2. p. nu. 12. fo. 15
- Clausula translationis successoris Maioratus in sequentem successorem ex delicto possessoris qualiter apponenda sit. 2. part. numero 17. folio 194
- Clausula accessoria contraria reuocabilis etia reuocabilis est. 2. p. nu. 41. fo. 127
- Clausula ad contrarius executionem apposita non auerit eius substantiam. 2. part. nu. 42. folio. 127. & nu. 49. folio 129
- Clausula consueti apponi quando operetur aliquid. 2. part. nu. 43. fo. 127. & n. folio 129
- Clausula accessoria quando sequatur naturam dispositionis principalis. 2. part. nu. 48. fo. 129
- Clausula solita apponi de stylo curie censetur apposita. 2. part. nu. 49. fo. 170
- Clausula bonis liberis deficientibus in facultate expressa non reddit eam conditionalem. 2. part.

INDEX.

- 2.p.n.7.f.170
Causæ, seu rationes ex quibus *Falcidia* & *Trebellianica* detrahuntur, concurrunt in *Maiores*. 1.p.n.3.f.132
Cautiones inter patrem & filium pro aduentibus hodie præstari possunt. 1.p.n.3.f.125
Cautio *Mutiana* in *Maiores* non est præstata quando præstata fuit cautio de re *Maiores* restituerenda ac cõseruanda. 1.p.n.29 fo. 329
Cautio *Mutiana* licet non detur nisi in dispositione conditionali, etiam cauendum est in dispositione modali de modo implendo, & viroque casus erit cum fructibus restituerenda. 1.p.n.23.f.328
Cautio *Mutiana* licet nõ habeat locum si *Maiores* fiat ea lege vt nõ possit reuocari, tamen cauendum est cautione modali de rigore iuris. 1.p.n.28.f.329
Ceremonia scrupulosa ac deuidenda in *Hispania* obseruabantur antiquis temporibus in Comitatum creatione. 1.p.n.23.f.87
Clausula q. quarta detrahatur ex *Maiores*, vtile est apponere. 1.p.n.17.f.17
Clericus vtrum in *Maiores* succedat. 1.p.n.96.f.113
Clericus potest simul esse *Comes* & *Episcopus* 1.p.n.97.fo.eodem.
Clerici infirmi non possunt donare causa elemosynæ nisi pauca & moderata. 1.p.n.36 fo. 305
Clerici infirmi vsuarii æquiparantur. 1.p.n.37.fo.eodem.
Clericus potest ex generali *Hispania* consuetudine bona sua donare atque ex testamento relinquere, eique ab intestato & sanguineus succeditur. 1.p.n.54.f.308
Clericus vtrum possit *Primogenium* institueret ex bonis acquisitis intuitu Ecclesiæ. 1.p.n.53.fo.eodem.
Codicillus valet hodie etiam si testamentum atque heredis institutio non præcedant. 1.p.n.39.f.389
Cognatio tam ascendentes quàm descendentes etiam collaterales comprehendit. 1.p.n.42.f.27
Cognatus potest in persona spurii *Primogeni* filius legitimus deficientibus institui. 1.p.n.33.fo.320
Cognitio vera rerum à causis prioribus deriuatur. 1.p.n.1.f.7
Cognitio summaria præcedere debet, vt alimentis lite pendente præsentur. 1.par.num.39.fo.371
Collationes beneficiorum quo respectu donationes vocari soleant. 1.p.n.14.f.227
Comes possidens Comitatum potest petere vt declaretur *Comes*. 2.p.n.8.f.107
Communis loquendi vsus propria verborum significationi præfertur. 1.p.n.36.f.26
Compromissum valet inter heredem & fideicommissarium. 2.p.n.18.f.183
Compromissum valet super feudo ex licentia Regis. 2.p.n.21.fo.eodem.
Condemnatio fructuum fieri debet in interdictis possessoris. 2.p.n.69.fo.105
Cõdemnatio ad mortem, vtrum valeat *Primogenium* institui. 1.par.num.68.f.311
Conditionis implementum sufficit si per momentum duret. 1.p.n.17.f.42
Conditionum repetitio ex mente testantis inducitur. 1.p.n.25.f.45
Conditio suspendit effectum dispositionis in tempus conditionis impleta, modus vero nõ: sed obligat post dispositionem perfectam ad eius implementum. 1.p.n.4.f.329
Conditio adiecta donatario vt aliquid faciat quod veniat implendum in futurum, modus reputatur & non conditio. 1.par.num.5 fo. 326
Conditiones aut modi apppositi in institutione *Primogeni*, ipsum *Primogenium* non resolunt. 1.p.n.7.f.326
Conditio viduæ imposita si non nupserit, hereditatem ei iraditam cum cautione *Mutiana*, si nupserit restituet cum fructibus. 1.p.n.21.f.323
Conditiones iustæ & honestæ quæcunque sint à successoribus *Maiores* seruandæ sunt, & non seruantes à successione priuandi. 1.p.n.34.f.330
Conditiones impossibiles turpes & inhonestæ in *Primogeni* appositæ implendæ nõ sunt. 1.p.n.35.fo.eodem.

Cõtinio

Conditio non habetur pro impleta, si matrimonium impediatur non à muliere cū qua successor iussus est contrahere, sed ab alio tercio, sed ager successor ad interesse nisi tertius non sit soluendo. 1. part. numero, 20.

Et. 21. fo. 338. Et. n. 22

Conditio habetur pro impleta, si mulier cum qua est astrictus contrahere se celauerit ne requiratur. 1. part. numer. 13. fo. 337.

Idem si cum alio contrahat eo loco, nu. 1. fo. 338

Conditiones verae appositae in Primogenijs in Ultima Voluntate factae implende sunt reiectae a conditione iurisiurandi. 1. par. nu. 46 fo. 331

Conditione à testatore adiecta, ut successor nomen & arma propriae familiae deserviant, censentur bona Maioratus subiecta, etiam si aliter id non expresserit. 1. p. nu. 7. fo. 344

Conditionis implementum non sufficit momentaneum, sed perseverantia requiritur in dispositione habente tractum successuum. 1. p. n. 19. f. 43

Conditio non habetur pro impleta in Maioratu instituto in contractu irrevocabili, si impedimento mulieris cum qua debet contrahere successor, conditio deficiat. 1. parte, numero. 19. f. 338

Conditiones impossibiles vitiant dispositionem in Primogenijs in contractu revocabili factam. 1. p. n. 40. f. 330

Conditiones impossibiles à natura vel à iure posita in Primogenijs factae in testamento seu in contractu revocabili rejiciuntur. 1. p. nu. 39. f. 330

Conditiones & gravamina in Primogenijs potius ad modum quam ad conditionem referende sunt. 1. parte, numero. 41. folio 331.

Conditio turpis vera in Primogenio adiecta uni vocato non vitiat Primogenium, nisi solam illam vocationem, nisi omnibus vocationibus in infinitum adiecta sit. 1. p. n. 43. f. 331

Conditiones impossibiles de facto vitiant institutionem, legatum, seu fideicommissum. 1.

p. n. 37. f. 330

Conditiones impossibiles à natura, vel à iure, seu à facto in contractibus appositae vitiant contractum. 1. p. n. 38. f. 330

Conditio iniuriam relata ad res praeteritas, vel praesentes adimplenda est: ad futuras vero tanquam turpis rejicienda. 1. parte, numer. 45 fo. 331

Conditio iniuriam non rejicitur à Maioratu facta in contractu revocabili, etiam quoad veras & proprias conditiones. 1. parte, numero. 49. f. 332

Conditio adiecta in Primogenio ut successor teneatur contrahere matrimonium cum persona talis familiae, vel cū persona certa, alias successione praeiunctur, servanda est. 1. par. nu. 1. f. 335

Conditio contrahendi matrimonium cum certo genere personarum valet. 1. parte, numero. 3. fo. 339

Conditio de contrahendo cū consanguinea in tertio, vel quarto gradu praecedente Potestatis dispositione, servanda est. 1. p. n. 8. f. 336

Conditio & successor Primogenij contrahat cū aliqua, ea recusante habetur pro impleta. 1. p. n. 14. f. 337

Conditio & quis accipiat aliquam, si ipse vel mulier ante matrimonium moriatur, pro defecta habetur. 1. par. numero. 23. f. 339

Conditiones nominis & armorum delationis praecise sunt à successoribus Maioratum servanda. 1. p. n. 10. f. 344

Conditio qua tacite inest à iure si exprimitur non efficit actum conditionalem. 1. par. numero. 31. f. 358

Conditio tacita nunquam operatur actus contra eam facti validitatem. 1. p. n. 32. f. 358

Conditiones negativa non adimplentur, nisi per reductionem ad impossibilia. 2. parte, numero. 17. f. 75

Conditio negativa non admittit adimplementum momentaneum, sed in ea requiritur, & implementum duret. 2. parte, numero. 13. fo. 75

Conditio negativa ad tempus mortis ultimi possessoris non restringitur, sed sufficit & quocumque tempore impleatur. 2. par. nu. 22 fo.

INDEX.

- fo. 75
- Conditio negatiua in Primogeniorum successione tempore mortis ultimi possessoris purificatur.** secunda parte, numero. 40. fol. 77.
- Conditio negatiua quæ ad certum tempus refertur, in illo purificatur, nec est aliud tempus expectandum.** 2. parte, numero. 41. folio. 77
- Conditio negatiua in aliis dispositionibus extra Maioratus tempore mortis ultimi possessoris non purificatur, sed tempore quo impossibile sit affirmatiua adimpleri non posse.** 2. par. nume. 43. f. 77
- Conductor rerum Maioratus non tenetur stare locationi mortuo Maioratus possessore.** 1. p. n. 41. f. 158
- Conductori rerum Maioratus consulitur, ut faciat filium Primogenitum locantis, seu quemcumque eius successorem in locatione consentire.** prima parte, numero. 5. folio 158.
- Conductor qui plures expensas fecit in re Maioratus conductæ, non potest illas recuperare ab heredibus ultimi possessoris qui ante finitam locationem mortuus fuit.** 1. p. n. 9. fo. 158
- Conductor ad longum tempus Emphyteotæ equiparatur.** prima parte, numero. 2. folio. 159
- Confessio institutoris Maioratus vocatæ possidere res in Maioratu contentas, idem operatur quod constitutum.** 2. parte, num. 13. fo. 121
- Confirmatio ex certa scientia necessaria est ad hoc, ut Maioratus absque Regia licentia factus validetur.** prima parte, num. 6. fo. 168
- Confirmatio in forma communi non validat quod ex se nullum atque inualidum est.** 1. p. n. 7. f. 168
- Confirmatio ex certa scientia validat id quod ex se nullum est.** prima parte, numero. 8. fo. 268
- Confirmatio ex certa scientia, vel in forma speciali quæ dicatur.** prima parte, nume. 9. fo. 28
- Confirmatio in forma communi præstat ius ad causam præscribendi.** 1. parte, numero. 11. fo. 268
- Confirmatio Maioratus absque Regia licentia facti, vtram valeat si post mortem institutoris eiusdem concedatur.** 1. par. nume. 12. fo. 268
- Confirmatio Principis concessa post mortem illius qui facit actum non valet.** 1. p. n. 20. fo. 270
- Confirmari non potest actus, nisi eo tempore quo fieri potest.** 1. parte, numero. 2. f. folio 270.
- Coniectura Maioratus inducitur ex armorum & nominis grauiamine.** 1. parte, nume. 34. fo. 35
- Coniectura Maioratus sumitur ex dictione semper & perpetuo, & similibus.** 1. p. n. 33. fo. 35
- Coniectura agnationis non inducitur in Hispania ex conditione delationis armorum.** 1. p. n. 9. f. 34
- Consensus viuentium his qui nati non sunt præiudicare non potest.** 1. parte, numero. 27. fo. 58
- Consensus ubi requiritur, semper ex certa scientia præstari debet.** 1. parte, numero. 10. fol. 168.
- Consentiens vel facultatem præstans, quando dicatur donare.** 2. parte, numero. 24. fol. 143.
- Consilium quod ab Scrib. præstari solet, ut res alienari prohibita, alienari valeat ex lite procurata, reuocatur.** 2. part. numero. 2. fol. 177.
- Consuetudines Urbis Romæ in aliis prouinciis seruabuntur.** 1. p. n. 18. f. 10
- Consuetudo deferens successionem Primogenito, intelligenda est relictis cæteris filiis competentibus alimentis.** 1. par. nume. 11. fo. 203
- Consuetudo non potest nisi à populo, vel eius maiori parte introduci.** 1. parte, numero. 2. fo. 250
- Consuetudo vtrum possit introduci ab aliqua parte ciuitatis.** 1. parte, numero. 3. folio. 250

INDEX.

Consuetudo introduci potest à parte ciuitatis,
si ea pars habeat iurisdictionem, vel tacito
populi consensu confirmata sit. 1. par. num.
5. fo. 251.

Consuetudo immemorialis de qua in l. 41. Tau
ri, utrum vera consuetudo, an praescriptio
appellanda sit. 1. par. 9. f. 251.

Consuetudo & praescriptio inter se differunt.
1. p. n. 10. f. 251.

Consuetudo immemorialis vicem legum consti
tuit atque priuilegiū obtinet. 1. par. num. 13
fo. 252.

Consuetudo regulariter fauorabilis est, & ideo
extendenda. 1. parte, numero. 29. fol.
263.

Consuetudo quae est contra ius, odio saepe puta
tur, nec extendenda, sed restringenda est.
1. p. n. 21. f. 253.

Consuetudo non requirit praecise actus iudicia
rios, sed sufficit quod ad eam introducenda
interuenierit actuum extraiudicialium fre
quentia. 1. p. n. 27. f. 254.

Consuetudo titulum seu bonam fidem non re
quirit. 1. p. n. 5. fo. 270.

Consuetudo praescripta titulum ac fidem bo
nam requirit. 1. parte, numero. 16. fol.
270.

Consuetudo interpretatur leges, priuilegia, at
que scripturas. 1. parte, numero. 59. fol.
272.

Consuetudo permittit Clericos testari, utrum
valida sit. 1. parte, numero. 55. fol.
308.

Consuetudo Hispania non excusat in foro co
scientiae Clericum ad profanos suos testa
tem. 1. p. n. 56. f. 308.

Consuetudo permittens Clericos testari quoad
forum exterius, indistinctè seruanda est. 1.
parte, numero. 57. fol. 308.

Consuetudo qualiter inducatur. 1. p. num. 25.
fo. 254.

Consuetudo ut inducatur sufficit vnicus actus,
si is habuit continuationem, ac tractum
successuum per tempus ad illam inducen
dam requisitum. 1. par. num. 26. folio e
odem.

Constituto quando transfertur possessio tam

praesentium quam futurorum. 2. par. num. 7.
fo. 120.

Constitutum simpliciter factum, vel de bonis
tam praesentibus quam futuris, operatur ir
renouabilitatem Maioratus, seu meliora
tionis etiam in bonis futuris. 2. p. n. 31. fo.
125.

Constitutum ad iura incorporalia non exten
ditur. 2. parte, numero. 34. & 37. fol.
126.

Contrahere quis videtur eo iure quod per nō
men appellatiuum in ipso contractu appo
situm profertur. 1. parte, numero. 14. fol.
159.

Contractus Emphyteoticus de re Maioratus
factus utrum omnino videtur an per ali
quod tempus suslineatur. 1. parte, num. 34
fo. 164.

Contractus factus à tutore nomine minoris,
mortuo minore non expirat. 1. parte, nu. 15
fo. 182.

Contractus factus à Prelato de re Ecclesiae cū
consensu capituli, morte Prelati non expi
rat. 1. p. n. 16. f. 182.

Contractus iuratus dolo proposito factus, ipso
iure nullus est. 1. parte, numero. 14. fol.
218.

Contractus prohibitus fauore alienius potest
fieri, si id ei utile sit. 2. par. numero. 4. fo.
149.

Contentio inter patruum & nepotem super
Primogeniorum successionem, semper an
ceps atque difficilis existimata fuit. 2. p. n.
1. f. 45.

Contrarietas vitanda est concordando & di
stinguendo. 1. parte, numero. 20. folio
117.

Contumelias afficere poterit qui potest occide
re & vulnerare. 2. parte, numero. 28. fol.
160.

Conuentio etiam iurata facta inter filios de pa
rentis consensu, ut in bonis eius iure Mai
oratus succedatur, inefficax erit si parens
consensum renouauerit. 1. part. numer. 4.
fo. 216.

Correptio legum ex subauditis intellectibus in
ducenda non est. 2. p. num. 4. f. 98.

Correcta

INDEX.

Correſta ratione legis, ceſſare debet eius diſpoſitio. 1. p. n. 4. fo. 125
 Creditor ꝑſidens caſtrum iure pignoris, poteſt vii iuriſdictione. 2. parte, numero. 9. fo. 158.
 Creditor an teneatur fideiſſerem excutere, priuſquam ad bona Maioratus ſibi obligata deueniat. 2. part. numero. 9. & 12. fo. 171.
 Creditor an poſſit bona Maioratus ſibi ex facultate obligata exigere ſi antea alius bonis liberis, quæ tamen alius creditoribus obligata ſunt. 2. part. numero. 17. fol. 172.
 & numero. 20. fol. 173. & numero. 29. fol. 174.
 Creditor non eſt compellendus exercere ius hypothece in cento pignore, ſed liberum ſibi eſt in quod voluerit. 2. par. nume. 18. fo. 173.
 Creditor generalem & ſpecialem hypotheçã habens creditoribus aliis inſtitutis tenetur prius ex bonis ſpecialiter obligatis exigere. 2. p. n. 22. f. 173
 Creditor ad inſtantiam tertij poſſeſſoris qui nõ ſit creditor, tenetur ſpecialem hypotheçam ꝑſequi reſiſſia generali. 2. par. nume. 22. fo. 173
 Creditor generalem hypotheçam habens non poteſt compelli à ſecundo creditore vt eam exerceat in aliquibus bonis in ſua hypotheça non comprehenſis. 2. parte, nume. 27. fo. 174
 Culpa requiritur in Maioratus poſſeſſore, vt eius heredes teneantur reſarcire deteriorata, & an ea debeat eſſe lata, leuiſ, aut leuiſſima. 1. parte, nume. 4. fol. 192
 Culpa leuiſ non imputatur heredi grauato de reſtituendo, ſecunda parte, numero. 16. fo. 182.
 Curatoris authoritas non eſt neceſſaria in renuntiatione minoris iurata. 1. par. num. 23. fo. 219
 Curator furioſi poteſt nomine furioſi omnes contractus facere cum decreto iudicis. 1. p. n. 46. f. 275
 Curator nomine furioſi poteſt impetrare legitimam filij ſpurij. 1. part. numero. 47.

fol. 275.
 Curator nomine furioſi poteſt reuocare donationem ex cauſa ingratiſtudinis. 1. p. n. 48. fo. 275

D

Dare dicitur is, qui remittit. 1. p. num. 46 fo. 223
 Deciſa in ſeudiſ ad alias materias trahi nõ poſſunt. 1. p. n. 5. f. 52
 Defectus formæ ac ſolenitatis maior eſt quàm defectus ſubſtantiæ. 1. parte, numero. 1. fo. 267.
 Deficiẽtibus nominatis Maioratus ſucceſſio ad proximiores non nominatos deſertur. 1. p. n. 17. f. 20
 Deficiẽte vna ratione legis ex alia ſuſtinetur. 1. p. n. 11. f. 126
 Declaratio vltimi Maioratus poſſeſſoris de ſequenti ſucceſſore cuius eſſe eiſ ſit. 1. p. n. 38. f. 60
 Delatio amorum, ſeu inſigniarum, memoriam teſtatoris conſeruat. 1. par. nume. 6. fo. 343
 Deſcriptio bonorum, & inuentarium diuerſa ſunt. 1. p. n. 33. f. 123
 Decurio creatus à Maioratus poſſeſſore, vtrũ eo morituo expiret eiſ officiũ. 1. par. n. 18 fo. 183
 Delegatus caput iuriſdictionem à tempore datae literarum, ſed exercitiũ à tempore præſentationis. 1. parte, numero. 58. fol. 277.
 Deus ſubiecit Principi leges, non tamen ſubiecit illi contractus. 2. parte, numero. 10. fol. 15.
 Descendentes in ſucceſſione Maioratus quoad repræſentationem dicuntur hi qui ab vltimo Maioratus poſſeſſore deſcendunt, et ſi a primo inſtitutore non deſcendant. 2. p. n. 7. f. 55
 Descendentes à primo inſtitutore quoad repræſentationem dicuntur tranſuerſales, et ſi ab vltimo Maioratus poſſeſſore non deſcendant. 2. p. n. 8. f. 55

INDEX.

- Decretum ex falsa causa interpositum est nullum, etiam si falsa causa in decreto expressa non sit. 2. parte, numero. 48. fo. 155.
- Decretum iudicis ad res pupilli vendendas non extenditur ad pignorum. 2. par. nu. 11. fo. 158.
- Delinquens censetur cum fisco quasi cōtrahe-
re. 1. p. n. 8. f. 193.
- Delictum prædecessoris non potest præiudica-
re successoribus in bonis Maioratus. 1. p. n.
10. f. 193.
- Descriptionem bonorum Maioratus petere
potest is, qui satisfactionem exigere non po-
test. 1. p. n. 3. f. 123.
- Decipiens aliquem etiam intra dimidiam pec-
cat, quamvis Ius Canonicum deceptionem
ultra dimidiam permittat. 1. par. nume. 16.
fo. 243.
- Delictum semper præsumitur commissum fuisse
se ab eo qui ex eo commodum sentit. 1. p. n.
45. f. 241.
- Derogari non potest iuri quod in eius defe-
ctum aliis ex investitura antiqua compete-
bat, ex legitimatione etiam ad feuda facta.
2. p. n. 29. f. 17.
- Dictio dummodo non efficit actum conditio-
nalem. 1. p. n. 28. f. 357.
- Dictio dummodo importat modum, quando
adigitur actui perfectio, quando verò adij-
citur actui imperfecto, importat conditio-
nem. 1. p. n. 29. f. 357.
- Dicta Scribentium qui statuta Italie quibus
feminae propter masculos excluduntur, in-
terpretantur frequenter ad Hispanorum
Primogeniam, ubi ratio conservanda agna-
tionis expressa de intellectu trahi so-
lent. secunda parte, numero. 40. folio
35.
- Diffamatus potest actionem proponere, et dif-
famans a diffamatione desistat. 1. p. nu. 9.
fo. 107.
- Differentia inter obligationem quam habet
Maioratus institutor ad dotandum vel a-
lendum filios legitimorum, vel naturales, vel
spuriis assignatur. 1. parte, numero. 48.
fo. 360.
- Differentia inter Maioratus Hispania & a-
liorum Regnorum ac prouinciarum Pri-
mogenituram, prima parte, numero sexto,
fo. 2.
- Differentia inter ea quæ iure sanguinis & iure
hereditario deferuntur. 1. parte, nume. 6.
fo. 55.
- Diffinitio vera est ea, quæ rem diffinit secun-
dum propriam naturam, tamen si aliquo ex
accidenti deficiat. prima parte, nume. 24.
fo. 6.
- Dignius trahit ad se minus dignum in indi-
uisibilibus. prima parte, numero. 21. fol.
65.
- Dignitatis diuisio prohibetur bono publico.
1. p. n. 6. f. 84.
- Dignitas potest esse ex accidente in Maiorati-
bus. 1. parte, numero. 6. f. 101.
- Dignitas Ducatus, Comitatus, seu Marchio-
natus ad heredes non transit, nisi eis de-
nudo concedatur, prima parte, numero. 12.
fo. 85.
- Dignitas cum territorio concessa transit ad
heredes ad quos ipsum territorium tran-
sire debet, prima parte, numero. 19. folio
86.
- Dignitas alicui per se ac suis heredibus con-
cessa ad ipsos heredes transitoria est. 1. p.
n. 10. fo. 86.
- Dignitas quæ ad heredes transitoria est, non
ad omnes filios, sed solum ad Primogenitum
deferatur, nisi consuetudo contrarium ad-
miserit. 1. p. n. 24. f. 87.
- Dignitas semper indiuidua est. 1. p. nume. 25.
fo. 87.
- Dignitas Ducatus, Comitatus, aut Marchio-
natus alicui a Principe in bonis propriis co-
ncessa, non efficit ea bona Maioratus subie-
cta. 1. p. n. 26. f. 87.
- Dignitate simul cum pluribus oppidis diuerse
iurisdictionis concessa, ea dignitatis conces-
sio solum efficit Maioratus subiectum illud
oppidum, in quo dignitas ipsa concessa est.
1. p. n. 28. f. 88.
- Dignitates a solo Principe creati possunt. 1. p.
n. 5. f. 101.
- Dilapidationis suspicio procedente, cautio-
nis remedium sufficiens est, dummodo ea
manifesta

- manifesta non sit, 1. parte, nume. 22. fol. 128.*
- Dilapidatione manifesta interueniente, pater tenetur bona Maioratus restituere nō obstante cautionis oblatione, 1. par. num. 24. fol. 128.*
- Dispositio in Senatoribus, in Imperatore qui est caput ipsius Senatus, seruanda sunt, 1. p. n. 25. f. 16.*
- Dispositio semper ita interpretanda est, ut persona honorata minus grauetur, 1. p. n. 9. fol. 19.*
- Dispositio etiam odiosa extenditur ex rationis identitate, 1. parte, nume. 10. f. 30.*
- Dispositio loquens de Primogenito in secundo genito non verificatur, 1. par. num. 42. fol. 49.*
- Dispositiones plures sunt in aliis prouinciis extra Hispaniam, quae Maioratibus asimulantur, 1. p. n. 28. f. 7.*
- Dispositionis media consideranda non sunt, sed finis ad quem dispositio ipsa dirigitur, 1. p. n. 11. f. 31.*
- Dispositio qualibet secundum regionis consuetudinem interpretanda est, 1. par. nume. 2. fol. 13.*
- Dispositio, l. Imperator. ff. ad Trebelli. procedit, siue tempus gratia heredu. siue commissarii adiectum fuerit, 1. par. nume. 26. fol. 128.*
- Dispositio, d. l. Imperator, an procedat solum in filio, an etiam in extraneo, 1. p. n. 29. fol. 129.*
- Dispositio quae principaliter fauorem cōtinet, fauorabilis est censenda, etsi incidenter in odium alterius conuertipossit, 1. p. n. 3. fol. 142.*
- Dispositio quae successor non censetur vocatus nisi onus impleat, cōditionalis est, 1. p. n. 8. fol. 328.*
- Dispositio excludens feminas propter masculos remotiores, extenditur non solum ex ratione expressa, sed etiam ex ratione subintellecta, quando vna tantum reddi potest, 2. par. nume. 5. fol. 30. Quod etiam habet locum in materia correctoria & odiosa, n. 6. ibi.*
- Dispositio correctoria atque odiosa ex identitate rationis extenditur, quando adest aliquod verbum quod saltem secundum latam significationem illum casum comprehendat, 2. p. n. 8. f. 31.*
- Dispositio foeminarum exclusiua de casu ad casum ex identitate rationis nō extenditur, 2. p. n. 10. f. 31.*
- Dispositio foeminarū exclusiua etiam ex maiori tate rationis de casu ad casum nō extenditur, 2. par. nume. 17. fol. 31. & assignatur concordia inter contrarias sententias in hac materia, nume. 18. f. 32.*
- Dispositio in qua simpliciter & absolute ratio conseruanda agnationis appositae est, de casu ad casum extenditur, 2. par. nume. 19. fol. 32.*
- Dispositio ubi causa conseruanda agnationis non simpliciter & absolute appositae est, sed ad certas personas restrictae, de casu ad casum non extenditur, 2. parte, nume. 20. fol. 32.*
- Dispositio poenalis, & odiosa simul, ex identitate rationis de casu ad casum non extenditur, 2. p. n. 21. f. 32.*
- Dispositio excludens feminas propter masculos remotiores a Primogenitorum successione, non dicitur esse poenalis, 2. par. num. 22. fol. 32.*
- Dispositio loquens de masculo comprehendit foeminam quando propter maiorem frequentiam dispositio fuit in masculo formata, 2. p. n. 36. f. 35.*
- Dispositio, l. 2. tit. 15. parti. 2. non noua dispositio sed antiqua consuetudinis atque obseruationis declaratio est, 2. p. n. 27. f. 50.*
- Dispositio, l. 40. Tauri non solum habet locum in Maioratu, sed etiam in Regni successione, 2. p. n. 17. f. 59.*
- Dispositum non dicitur illud quod ex cōiecturis comprehenditur, 2. p. n. 3. f. 62.*
- Dispositiones idiotarum non sunt legali, sed vulgari interpretatione declaranda, in Praefatione, n. 5.*
- Dispensatio stricti iuris est, nec de casu ad casum etiam ubi maior ratio militat extendi potest, 1. p. n. 48. f. 232.*

- Donatio quā morte confirmatur non est relictum, nec legatum, nec fideicommissum, quamvis habeat vim relictū legati, seu fidei commissi. 1. p. n. 12. f. 92
- Donatio quā ex superuentientia liberorum reuocata fuit, mortuus filius validatur ex parētis scientia atque silentio. 1. p. n. 40. fo. 69
- Donationes quā morte confirmantur habent vim relictū, sequunturque vltima voluntatis naturam. 1. par. nume. 10. f. 92
- Donatio causa mortis constituit etiam certā speciem diuersam à contractu & vltima voluntate. 1. par. num. 4. f. 93
- Donatio causa mortis sola morte confirmatur absque heredīs additione. 1. p. n. 1. f. 93
- Donatio causa mortis à principio perfecta est quamvis reuocari possit. 1. p. n. 16. f. 93
- Donatio seu renuntiatio gratuita ex causa enormissima lēisionis non rescinditur. 1. p. nume. 30. fo. 220
- Donatio ob causam ex superuentientia liberorum non reuocatur. 1. par. nu. 39. f. 222
- Donatio quā ea lege fit, vt donatarius nomē seu insignia donantis deferat, insinuationē non requirit. 1. par. numero. 11. f. 282
- Donatio dicitur ob causam solū vsque ad quā titatem meritorum. 1. par. nu. 17. f. 283
- Donatio causa mortis insinuationem non requirit. 1. p. n. 22. f. 284
- Donatio nunquam ex ingressu Monasterij reuocatur. 1. par. nume. 51. f. 296
- Donatio omnium bonorum presentium atque futurorum non valet. 1. p. n. 10. f. 301. etiā si sit iurata. n. 11
- Donatio omnium bonorum presentium hodie non valet, quamvis iure communi fieri posset. 1. p. n. 12. f. 301
- Donatio causa mortis ex bonis presentibus atque futuris fieri potest. 1. part. n. 14. f. 302
- Donatio omnium bonorum ex causa matrimonij valida est. 1. p. nume. 13. f. 302
- Donatio omnium bonorum reservato vsu fructu, verum valida sit. 1. p. n. 20. f. 302
- Donatio omnium bonorum presentium & futurorum etiam hodie reservato vsu fructu valida est. 1. parte. nume. 22. fo. 302
- Donatio inter viuos dicitur illa quā fit ab eo, qui in mortis articulo constitutus est. 1. p. n. 41. f. 305
- Donatio facta à patre filio familiā valet in casibus quibus in eam transfertur dominium. 2. p. n. 43. f. 123
- Donatio non est proprie contractus, sed largo modo. 2. p. n. 61. f. 131
- Donatio facta infanti absque acceptatione, irrevocabilis efficitur. 2. p. n. 75. f. 136
- Donatio causa mortis reuocatur donante ad mortem damnato. 2. p. n. 22. f. 194
- Donatio ex ingratitudine aduersum donantē commissā reuocatur. 2. p. n. 41. f. 198
- Donatio remuneratoria ex ingratitudine non reuocatur. 2. p. n. 41. f. 199
- Donatio facta pluribus ordinē successiuo non reuocatur ex vnius illorum ingratitudine. 2. p. n. 46. f. 199
- Donatio remuneratoria censetur gratuita in eo q. excedit valorem meritorum. 2. p. n. 49. fo. 200
- Dos & alimenta equiparantur. 1. par. num. 8. fo. 352
- Dos & alimenta quā à Maioratum institutoribus filius relinquuntur, verum iure institutionis relinquenda sint. 1. p. n. 13. f. 354
- Dotes seu alimenta assignanda filiis à Maioratus institutore non debent necessario attingere valorem legitimæ. 1. p. num. 37. f. 358
- Dos seu alimenta non possunt filius spurcius ultra quintam bonorum portionem relinquere. 1. p. n. 50. f. 360
- Dotis, seu alimentorum causa verum bona Maioratus alienari possunt. 1. p. n. 21. f. 369
- Dotes atque alimenta tenentur relinquere descendentibus quibus legitimā debetur, ascēdentes qui Maioratum instituunt. 1. p. n. 5. fo. 353
- Dotis interesse debetur vxori à marito vel haeredibus suis, quamdiu dos ei non restituitur. 2. p. n. 6. f. 157
- Dos vxori propter inopiam viri restituta non redditur viro, licet fiat postea diues. 2. p. n. 14. f. 172
- Ducatus, Comitatus & Marchionatus ex vniuersali Hispaniæ consuetudine non diuiduntur, nec etiam quoad commoditatē nec exercitium. 1. p. n. 16. f. 85
- Ducatus, Comitatus & Marchionatus, Maioratus

INDEX.

ratus etiam legale s dici possunt. 1. p. nu. 4.
fo. 210
Dua quarta ex relictis singularibus, Vtrum
detrahi valeant. 1. par. nume. 6. f. 132
Duo filij ex vno partu editi simul in Maioratu
succedent, quando nescitur quis illorum
primò natus fuit. 1. p. nu. 10. f. 6
Duobus privilegiis contrarii concurrentibus,
attenditur illud in quo de damno evitanda
agitur. 2. p. n. 4. f. 138
Duplex quarta detrahenda est; etiam si legiti-
ma semissem ascendat. 1. p. n. 7. f. 133
Duplex quarta hodie iure Regio nunquã de-
trahi poterit. 1. p. nu. 8. f. 133
EA qua ex testamento pertinent, perire nõ
possunt. 1. parte, numer. 3. f. 146
Ea qua diuersimode fieri solent non præsumu-
tur, si in instrumento omiſſa sint. 2. par. n.
66. f. 205
Edictum inſtituendorũ Maioratum ſiue Pri-
mogeniõri prohibitoriũ eſt. 1. p. n. 1. f. 291
Electus non ceſetur Maioratus ſucceſſionem
capere, ab eligente, ſed à primo inſtituente.
1. p. nume. 9. f. 225
Electõr non poteſt eligere ad Maioratus ſucceſ-
ſionem filium ſpurium inſtitutoris ei-
dem. 1. p. nu. 8. f. 226
Electõr poteſt eligere ad Maioratus ſucceſſi-
onem filium eius ſpurium. 1. par. n. 9. f. 226
Eligens in eligendo nullam liberalitatem exer-
cer, in præferendo electum ceteris ſic. 1. p.
n. 11. f. 216
Eligens aliquem ad Maioratus ſucceſſionem,
Vtrum poſſit illum grauare onere inſtitu-
bili, veluti nominis vel armorum delationis
vel ſimili. 1. parte, nu. 18. f. 228
Eligere debens in tempus moris poteſt in ele-
ctione antea facta variare. 1. p. n. 23. f. 229
Electio ſucceſſoris Maioratus facta in vita nõ
poteſt renocari reſpectu commoditatis me-
diũ temporis, quam eſſet vltimus poſſeſſor qui
eligit electione non facta, percepturus. 1. p.
nu. 31. f. 229
Eligere debet poſt mortem ſuam aliquem, qui

elegit eum in vita atq; poſſeſſionem Maioratus tradidit poteſt electum grauare reſpe-
ctu interuſurij mediũ temporis. 1. parte, nu-
mer. 32. f. 229
Electio in tempus moris collata facta in vita,
renocari poteſt ſiue facultas eligendi in cõ-
tractu, ſiue in vltima voluntate conceſſa
fuerit. 1. p. n. 34. f. 230
Electõr cui electio competit ex contractu, va-
riare poteſt. 1. par. nu. 33. f. 230
Electõr cui electio competit ex vltima volun-
tate non poteſt variare ſi vltra vltimã vo-
luntatem elegerit. 1. p. n. 37. f. 230
Electõr ſemp poteſt variare vbi prima electio
effectum ſortita non fuit. 1. p. n. 38. f. 230
Eligens indignum etiam ad officia ſecularia
priuatur pro illa vice facultate eligendi. 1. p.
n. 39. f. 231
Eligens indignum in dubio, præſumitur id igno-
ranter feciſſe. 1. p. num. 40. f. 231
Electõre eligere nolente ſuccedent in fidei-
miſſo omnes qui ex familia teſtantis proce-
dunt. 1. par. nu. 41. f. 231
Electõre eligere nolente ſucceſſio Maioratus
ad ſolum primogenitum deſertur. 1. p. n.
42. f. 231
Eligere debens ad Maioratus ſucceſſionem ſa-
cta requiſitione illico eligere debet, nec da-
tur ſibi annus ad eligendum. 1. par. nu. 43.
fo. 231
Electõr cui electio vnus ad ſucceſſionem fidei
commiſſi commiſſa eſt, plures eligere pote-
rit, niſi mens teſtantis repugnet. 1. p. n. 45
fo. 231
Electõr cui electio ad ſucceſſionem Maioratus
commiſſa eſt, vnum non autem plures elige-
re poterit. 1. p. n. 46. f. 231
Electõr cui facultas ad plures eligendos cõceſ-
ſa eſt, poteſt vnum tantum eligere, niſi di-
uerſa ratio militet in vniũs, quam in pluriũ
electione. 1. p. n. 55. f. 233
Electõr cui eligendi facultas conceſſa eſt, non
poterit ſeipſum eligere. 1. p. num. 58. f. 234
Electõr nõ poterit eligere filium ſuum ſub eius
potestate conſtitutum, emancipatum vero
ſic. 1. p. n. 59. f. 234
Electioe pluribus commiſſa, poteſt vnus ex e-
lectoribus alterum eligere ex eiſdem, atque
iſſe

- ipse electus electioni de persona sua facta consentire. 1. p. n. 61. f. 34
- Electo, cuius voluntati personarum electio commissa est, potest eligere indignum in dignitate facti. 1. p. n. 1. f. 236
- Electo, cui facultas libera concessa est ad Maioratus electionem, potest omisso Primogenito, secundo vel tertio genitum eligere, etiam si maior natus dignior sit. 1. p. n. 3. f. 236
- Electo, cui libera facultas concessa est, potest ad Maioratus successionem filiam etiam natam minorem, omisso filio Primogenito eligere. 1. p. n. 4. f. 236
- Electo, cui libera facultas eligendi concessa est non tenetur eligere proximiorum, nec servare ordinem circa electionem faciendam. 1. parte, numer. 5. f. 236
- Electo, cui libera facultas eligendi concessa est potest inimicum etiam institutoris eligere. 1. p. n. 7. f. 137
- Electo, cui libera facultas eligendi concessa fuit, non potest eligere inimicum testatoris si inimicitia post Maioratus institutionem orta est. 1. p. n. 8. f. 137
- Electo, cui libera facultas concessa est, non potest inimicum capitalem institutoris eligere. 1. p. n. 10. f. 237
- Electo, utrum possit eligere inimicum capitalem institutoris, quando ipse institutor decessisset contritus & confessus. 1. p. n. 11. fo. 237
- Electo, quando electionem dolose facere dicendum sit. 1. p. n. 20. f. 238
- Electio in digni indignitate facti etiam scilicet facta ab habente liberum arbitrium, non dicitur dolosa. 1. p. n. 21. f. 238
- Electio facta de indigno indignitate facti etiam ab habente liberum arbitrium, non valet, si ex odio iniusto facta fuerit. 1. p. n. 22. f. 238
- Electio facta de secundo genito pratermissio Primogenito ex odio iniusto, utrum valida sit. 1. p. n. 23. f. 238
- Electorem eligere indignum indignitate facti omisso digno ex inimicitia, qualiter probandum sit. 1. p. n. 24. f. 239
- Electio de indigno indignitate facti ad Maioratus successionem pretio facta, dolosa ac nulla censenda est. 1. p. n. 30. f. 239
- Electo, cui ad Maioratus successionem commissa est electio, tenetur illam gratis facere atque expedire. 1. p. n. 31. f. 239
- Electo, cui electio ad Maioratus successionem commissa fuit, est debitor ipsius electionis. 1. p. n. 32. f. 239
- Electus ad Maioratus successionem pretio interveniente, dicitur electus simoniace. 1. p. n. 33. f. 240
- Electio spe pretii, vel pretio interveniente fieri non potest. 1. p. n. 37. f. 240
- Electio ad Maioratus successionem pretio facta vitatur, etiam si de digno seu digniori facta fuerit. 1. p. n. 39. f. 240
- Electio facta ad Maioratus successionem pretio interveniente vitatur, etiam si pretium non ab electo, sed ab alio, eo ignorante datum sit. 1. p. n. 41. f. 240
- Electo, in cuius arbitrium electio commissa est, quare iure Fori non teneatur dignior eligere. 1. p. n. 47. f. 241
- Electio facta de digno, omisso digniori valet, etiam si a principio fuerit appellatum in casu quo dignior non eligatur. 1. p. n. 48. fo. 242
- Electo qui habet duas voces, unam nomine proprio & aliam nomine alieno, non potest unum eligere nomine proprio, atque aliud nomine alieno. 1. p. n. 51. f. 242
- Electio digni pratermissio digniori iure Canonico etiam permessa est. 1. parte, n. 54. f. 243
- Eligens dignum pratermissio digniori, utrum ad restitutionem teneatur. 1. p. n. 57. f. 243
- Eligens dignum pratermissio digniori, tenetur ubi alia electio occurrerit preterfieriorem curam habere digniori pratermissi. 1. p. n. 58 fo. 244
- Electo, utrum possit ad officia secularia in foro conscientia dignum eligere, digniori pratermissio. 1. p. n. 65. f. 245
- Electo cui liberum arbitrium concessum est, non potest eligere indignum, quamvis si qui sibi arbitrium concessit, illum eligere potuisset. 1. p. n. 71. f. 247
- Eligenda in dubio est via per quam dispositiones hominum non subvertantur, sed potius sustineantur. 1. p. 33. f. 358
- Emanuelis Acofta intellectus ad S. rescripta. b 5 l. Impe

1. Imperator. ff. ad Trebellian. reijcitur. 1. p. n. 23. f. 174
- Enanuelis Acoſti & viri aliqui doctiſſimi errores in aſſignandis differētiis inter Regnū & Maioratum ſucceſſionem diluuntur. 2. p. n. 8. f. 47
- Emphyteoſis non poteſt Fiſco adijci ex delicto Emphyteota. 2. p. n. 4. f. 192
- Emphyteoſis conceſſa ſimpliciter comprehendit ea quæ veniunt ex natura Emphyteoſis atque ex loci conſuetudine. 1. p. n. 5. f. 13
- Emphyteota, fructuarius, colonus propter diſſipationem cadunt à iure ſuo. 1. p. n. 31. fo. 130
- Emphyteota poteſt in re emphyteotica verum uſumfructū conſtituere. 1. p. n. 23. f. 149
- Emphyteota poteſt ſeruitutem imponere ad vitam eius duraturam. 1. p. n. 2. f. 154
- Emphyteota poteſt uſumfructum ad vitam conſtituere. 1. p. n. 6. f. 154
- Emphyteota ad longum tempus locare non poteſt. 1. p. n. 20. f. 159
- Emphyteota rem emphyteoticam alienā & tradens reſervato iure domini, incidit in poenam caduci. 1. p. n. 25. f. 160
- Emphyteota non poteſt rem emphyteoticam in emphyteoſim concedere. 1. p. n. 33. f. 164
- Emphyteota poteſt in re Emphyteotica verum uſumfructum conſtituere. 1. p. n. 23. f. 149
- Emphyteoſis ad Maioratum ex identitate rationis argui poteſt. 1. p. n. 7. f. 52
- Emptor bonorum Maioratus, virum debeat eſſe ſollicitus ut res alia ſubrogetur, vel fiat id ad quod bona vendita ſunt. 2. p. n. 20. f. 23. f. 151
- Emptor rei Eccleſiæ ſollicitus eſſe debet ut pretium in eius utilitatem converſetur. 2. p. n. 21. f. 151
- Enumerationem ſpecierum genus præcedens reſtringere qualiter eſt intelligendum. 1. p. n. 35. f. 25
- Episcopus non eſt prohibita bonorum donatio, ſeu commutatio niſi ex ultima voluntate. 1. p. n. 34. f. 304
- Errans in appellatione codicilli nihilominus cõſetur teſtamentum facere, ſi adhibuit ſolēnitatem teſtamenti. 1. p. n. 35. f. 289
- Error in dubio nõ præſumitur, niſi aliunde pro-
- betur. 1. p. n. 36. f. 289
- Error qualiter probari debeat. 1. p. n. 37. f. 288
- Euentus triſtis expectatur de nuptiis cum viro quem mulier odio habuit, vel libere non elegit. 1. p. n. 133. f. 337
- Exceptio tranſactionis ſeu compromiſſi impedit litis ingreſſum, et quomodo intelligatur 2. p. n. 39. f. 40. f. 187
- Exceptio tranſactionis & ſimiles de ſtylo Curia in diſſiniatā reſervari, & quando id fieri debeat. 2. p. n. 42. f. 187
- Excluſio ſæminarum propter maſculos eiusdē lineæ & gradus in Primogeniorum ſucceſſione ſauorabilis eſt: excluſio autem ſæminæ propter maſculos remotiores odioſa iudicanda erit. 2. p. n. 15. f. 24
- Excluſio ſæminarum propter maſculos remotiores continet odium irrationabile, atque quandam ſpeciem exhæredationis, & ſic ſtriçte accipienda eſt. 2. p. n. 18. f. 25
- Excluſio filia Maioratus inſtitutorum propter maſculos remotiores irrationabilis atque contra omnem aequitatem cenſenda eſt. 2. p. n. 19. f. 25
- Excludere filiā vltimi poſſeſſoris propter maſculos remotiores, irrationabile indicatur. 2. p. n. 20. f. 25
- Excludere quem à ſucceſſione iure communi ſibi competentis, poena eſt. 2. p. n. 21. f. 25
- Excluſio ſæminarum propter maſculos remotiores continet priuilegium, ideoque ſtriçte interpretanda eſt. 2. p. n. 22. f. 25
- Excluſio à ſucceſſione eſt veluti exhæredationis ſpecies. 1. p. n. 11. f. 65
- Excluſa non cenſebitur auiæ maternæ, ſi ſtatutum diſponat, quod exiſtente patruo, auiæ maternæ non ſuccedat. 2. p. n. 13. f. 31
- Excluſio ſæminæ propter maſculos remotiores cenſetur eſſe odioſa, niſi quando excluditur filia cui legitima debetur. 2. p. n. 26. fo. 26
- Excluſio ſæminarum non poteſt dici, quod reducat nos ad iura antiqua. 2. p. n. 27. f. 26
- Excluſio ſæminæ propter maſculos remotiores euidenter probanda eſt, atque in dubio in ſæminæ ſauorem pronuntiari debet. 2. p. n. 32. f. 26
- Excluſio ſæminarum ex identitate rationis in

quatuor casibus admittenda est. 2. p. n. 23.
 Exclusa femina censentur exclusi omnes ab
 illa descendentes. 2. p. n. 41. f. 35
 Exclusa iadco censentur exclusi omnes qui
 ex illa procedunt. 2. p. n. 42. f. 35
 Exclusa femina censentur exclusi omnes eius
 descendentes. 2. p. n. 43. f. 35
 Exclusa femina propter aliquem masculum,
 descendentes etiam exclusi propter masculum ab
 illo descendentes. 2. p. n. 44. f. 36
 Exclusa femina censentur exclusi masculi ab
 illa descendentes. 2. p. n. 47. f. 36
 Exclusio feminarum de casu ad casum exten
 ditur ne persone proximior gradus a re
 motiori excludatur. 2. p. n. 51. f. 37
 Exclusio feminarum de casu ad casum exten
 denda est, ubi non extenditur resulta
 ret absurdum, vel repugnantia, vel dispo
 sitio illa sona redderetur. 2. p. n. 54. f. 39
 Exclusus semel & perpetuo censetur exclusus
 equaliter intelligendum.
 Exceptiones proprietatis causam attinentes,
 admittende sunt in remedio possessorio,
 quod ex l. 4. Tauri concessum est. 2. p. n.
 15. f. 51
 Exceptio proprietatis admittitur in omnibus
 remedijs possessorijs, ubi ex illa excluditur
 possessorio agens. 2. p. n. 13. f. 51
 Exceptiones proprietatem attinentes qua in
 iudicijs possessorij admittuntur, debent in
 continenti probari. 2. p. n. 1. f. 52
 Exceptiones dicuntur probari in continenti
 quando probantur intra terminum a lege
 praestitutum instantia. 2. p. n. 16. f. 52
 Exceptiones illegitimitatis & incapacitatis
 in remedio. l. 4. Tauri admittenda sunt. 2.
 p. n. 23. f. 53
 Exceptio potest per viam actionis in iudicium
 deduci, & super illa pronunciari valet. 2.
 p. n. 64. f. 107
 Excusationem non tenetur creditor facere in bo
 na litigio. 2. p. n. 31. f. 75
 Exclusio cum citatione possessorij Maioratus,
 & sententia, an requiratur ad sciendum
 an sint bona libera, an vera sufficiat pende
 re iudicio id probari. 2. p. n. 37. f. 38
 fo. 176

Exclusio contra principalem fieri potest pende
 re iudicio contra certum possessorem. 2. p.
 n. 38. f. 176
 Exemplum in materia probatoria ad censentur
 regulam arctare. 1. p. n. 4. f. 281
 Exempla & rationes qua in l. 2. tit. 1. parti.
 2. adiecta sunt, Regius atque etiam alyis
 Primogeniorum possessoribus conveniunt. 2.
 p. n. 7. f. 46
 Exemplum scripturae Maioratus, utrum suffi
 ciat ad proponendum remedium possessorij,
 quod ex l. 4. Tauri competet. 2. p. n. 46
 fo. 99
 Exemplum regulam tertio probat, nisi fuerit
 sumptum auctoritate iudicis & cum para
 tis citatione, etiam si Norarius proficiatur
 se vidisse originale sine macula. 2. p. n. 28.
 fo. 99
 Exequatio qua hodie facta est sollicitudinis re
 stituenti & codicillarum, utrum solum
 quoad numerum testium, seu etiam quoad
 qualitates intelligenda est. 1. p. n. 24. f. 84
 Exequatio minus rei ad altera non solum pra
 sentia, sed etiam futura comprehendit. 1. p.
 n. 25. f. 84
 Exheredari utrum possit Maioratus successor
 ex causa contra eiusdem Maioratus institu
 torem commissa. 1. p. n. 8. f. 64
 Exheredari potest quis ab eo Maioratus hereda
 ture hereditario succedit, non autem ab eo,
 qui sibi solo iure sanguinis defertur. 1. p. n.
 2. f. 62
 Exheredatio fieri non potest nisi ex causa legi
 tima a parente expressa, & ab herede
 probata. 1. p. n. 15. f. 65
 Exheredatio pro parte fieri non potest. 1. p. n.
 20. f. 66
 Exposu modica, vel magna quae sit arbitrio iu
 dicis relinquatur. 1. p. n. 6. f. 109
 Expressum dicitur quod ex praesentione colligi
 tur. 1. p. n. 2. f. 50
 Expressum dicitur quod sub ratione compre
 henditur. 1. p. n. 11. f. 31
 Expressio masculinitatis praeberet comitatum,
 ut sit prospectu cognationis. 1. p. n. 37. f. 36
 Expressum dicitur, quod ex rei natura com
 prehenditur. 1. p. n. 27. f. 139
 Expressa alienationis prohibitio in Maiorati
 bus

bus appositae omnes effectus expressa alienationis obtinebit. 2.p.n. 4.fo. 113
Expressa alienatio etiam sine causa in Maioribus appositae seruanda est. 2.p.n. 14.fo. 113

Faciens aliquid legi avaritate non peccat, nisi ea lex sit Diuina legi contraria. 1.p.n. 8.fo. 202

Facultates ad instituenda Primogenia facile concedende sunt his qui ciuili nobilitate polleant. 1.p.n. 8.fo. 144

Facultates ad Primogenia alienanda seu obliganda raro & non nisi ex iusta causa concedi de sunt. 1.p.n. 10.fo. 144

Facultates ad instituenda Primogenia nobilibus non autem ignobilibus concedi debent. 1.p.n. 9.fo. 144

Facultas fructuum percipiendorum ad vitam potest in re prohibita alienari concedi. 1.p.n. 12.fo. 151

Facultas parenti simpliciter concessa, ut de omnibus bonis possit Maioratum instituere, intelligenda est dummodo competita alimonia relinquantur. 1.p.n. 10.fo. 222

Facultates ad instituenda Primogenia semper ea lege conceduntur, ut alius filius alimonia relinquantur. 1.p.n. 25.fo. 205

Facultates ad instituenda Primogenia relictis ceteris filiis competentibus alimonia, iustissime sunt, etiam si nec nulla alia causa qua ipsa Maioratus institutio interueniat. 1.p.n. 26.fo. 205

Facultas ad priuandos ascendentes legitima quando & qualiter concedi possit. 1.p.n. 28.fo. 196

Facultas Regia semper utilis est, ubi institutor Maioratus ultra tertium & quintum disponit. 1.p.n. 12.fo. 212

Facultate concessa ad Primogenium instituendum, utrum ex ea possit institutor duo Primogenia instituere. 1.p.n. 47.fo. 231

Facultatem habens ad permutandum beneficium cum alio, non potest illud cum duobus permutare. 1.p.n. 49.fo. 232

Facultatem secundam impetrans ad instituendum alterum Maioratum, utrum teneatur facere mentionem de prima. 1.p.n. 40.fo. 232

Facultas secunda ad alienanda bona Maioratus impetrata, utrum valeat, si in ea non fuit facta mentio de prima. 1.p.n. 43.fo. 232

Facultas concessa ad instituenda plura Primogenia, utrum ex ea valeat institutor unum tantum Primogenium instituere. 1.p.n. 56.fo. 233

Facultas eligendi personalissima est, neque ad heredes electoris transmitti potest. 1.p.n. 62.fo. 234

Facultas eligendi inextinguibilis est. 1.p.n. 63.fo. 234

Facultas lata, atque absoluta a Iurisconsultis concessa est his quibus liberum eligendi arbitrium relinquitur. 1.p.n. 14.fo. 237

Facultas vel licentia debet semper actum precedere, vel saltem in ipso praestari. 1.p.n. 27.fo. 238

Facultas Regia ad Maioratum instituendum scripturam requirit. 1.p.n. 7.fo. 231

Facultatem habens ad instituendum Primogenium, utrum eo instituto possit aliud ex legum Regiarum facultate instituere. 1.p.n. 74.fo. 313

Facultas Regia semper ita interpretanda est, ut aliquid operetur. 1.p.n. 76.fo. 314

Facultas Regia postquam aliquid operata est, restringi debet, ut minus laedat. 1.p.n. 77.fo. 314

Facultate concessa ut in filium certum & expressè nominatum pater possit Primogenium instituere, utrum eo mortuo ex causa possit pater in persona nepotis ex eo filio relictis Primogenium instituere. 1.p.n. 4.fo. 322

Facultate concessa ut pater possit Primogenium facere in persona certis filij, utrum ex ea pater valeat in persona alterius filij Primogenium instituere. 1.p.n. 42.fo. 322

Facultate concessa ut qui possit Primogenium instituere in uno ex filiis suis, utrum eius virtute possit in persona posthumi vel alterius filij qui tunc natus non erat, Primogenium instituere. 1.p.n. 46.fo. 223

Facultatem habens ad instituendum Primogenium, utrum possit eius facultate duo Primogenia

nia inslituere. 1. p. n. 48. f. 324
 Facultas Regia alienandi bona Maioratus amittitur ex non usu decennij. 2. p. n. 49. f. 147
 Facultas contrahendi ex iure gentium processit, sicut facultas testandi. 2. p. n. 13. fo. 15
 Facultates Regias ad bona Maioratus alienanda non nisi ex causa publica, vel Maioratus utilitate concedi debere. 2. p. n. 1. fo. 138
 Facultas alienandi bona Maioratus non nisi causa cognita & citato primo successore, concedenda est, & quid in causa cognitione examinandum. 2. p. n. 5. f. 139
 Facultas ad Maioratum faciendum pretio vel remuneratione vel gratis concedatur, an intersit & quando. 2. p. n. 27. f. 144
 Facultas alienandi bona Maioratus potest à Principe concedi ex legitima causa, etiam si testator expresse id prohibuerit. 2. p. n. 28. f. 145. Et an sit facienda mentio huius prohibitionis ipsi Principi. n. 29. & 32. fo. 144 & n. 34. f. 145
 Facultatem secundam impetrans ad alienandum bona Maioratus, debet facere mentionem de prima, & qualiter id procedat. 2. p. n. 40. & 42. f. 146
 Facultate ad rem Maioratus hypothecandam semel concessa, virum adueniente die solutionis nona facultas ad eam vendendam requiratur, vel ex vi prioris vendi possit. 2. p. n. 1. fo. 156
 Facultas alienandi bona Maioratus quando censeatur dispensatio. 2. p. n. 26. f. 160
 Facultas concessa ad vendendum alicui certo pretio, an extendatur ad vendendum alteri eodem pretio. 2. p. n. 30. & 32. f. 161
 Facultas Regia alienandi bona Maioratus intelligitur deficiente bonis liberis, etiam si in ea non dicatur. 2. p. n. 1. f. 169 & n. 4. & 5. f. 170
 Facultatem habens ad inslituendum Maioratum, potest disponere de in eo electione succedatur. 1. p. n. 7. f. 26
 Facta contra legem pro insectis habentur quoad favorem contrahentium, non autem quoad eorum odium. 1. p. n. 20. f. 369
 Facta non presumuntur, nisi probentur. 2. p. n. 33. f. 175

Falcidia detrahatur de donationibus qua morte confirmantur, quia habet vim fideicommissi. 1. p. n. 11. f. 92
 Falcidia & Trebellanica non detrahuntur, ubi id à testatore prohibitum est. 1. p. n. 11. fo. 134
 Falcidia pro legitima iure communi atque paritarum usurpatur. 1. p. n. 14. f. 135
 Familia testatoris confunditur ex immixtione nominis & armorum. 1. p. n. 25. f. 348
 Familia verbum quid comprehendat. 1. p. n. 40. f. 27
 Familia aliena affectio sicut propria consideratur. 1. p. n. 43. f. 28
 Familiarum conservatio est precipuus Primogenitorum finis. 1. p. n. 3. f. 84
 Familia verbum non solum agnatos, verum etiam cognatos comprehendit. 2. p. n. 9. fo. 23
 Familia etiam per feminas conservatur. 2. p. n. 8. f. 23
 Familia una, seu progenies an possit consuetudinem introducere, ut in ea iure Primogenitura succedatur. 1. p. n. 1. f. 249
 Familia una potest per tempus immemorabile consuetudinem introducere, ut in ea iure Primogenitura succedatur. 1. p. n. 6. f. 251
 Familia conservatur ex nomine & armis mixtis, licet melius ex simplicibus conservetur. 1. p. n. 32. f. 348
 Finitas dicentium q. Princeps potest aliquid facere, sed q. si id fecerit peccat, vel erit in pecus ostenditur. 2. p. n. 28. f. 17
 Favor & odium qualiter sint in Hispanorum Primogeniis consideranda ac distinguenda. 1. p. n. 6. f. 143
 Femina quæ à masculo descendit comprehenditur appellatione descendentiū per lineam masculinam. 1. p. n. 3. fo. 48
 Femina à masculo descendens in vocatione agnatorum comprehenditur. 1. p. n. 39. fo. 49
 Femina agnata non comprehenditur sub agnatorum vocatione, ubi de agnationis conservatione agitur. 1. p. n. 41. f. 49
 Femina non potest esse testis in ediculis. 1. p. n. 26. f. 285
 Femina non potest esse hodie testis in testas

INDEX.

mento inter liberos. 1. p. n. 27. f. 28
 Fæminæ exclusæ ab statu non debet dos cõstituique attingat Valorem legitimæ. 1. p. n. 38. f. 38
 Fæminæ Primogenita propter masculum secũdogenitum à Maioratus successionẽ excluditur. 2. p. n. 34. fo. 12
 Fæminæ iure Divino, Naturali, Civilĩ & Regio atque omni iure ad successionem admisso se sunt. 2. p. n. 3. f. 22
 Fæminæ, masculo eiusdem lineæ & gradus deficiente, admittitur ad Regni atque aliorum Primogeniorum successionẽ. 2. p. n. 1. f. 22
 Fæminæ, masculo eiusdem lineæ & gradus deficiente, admittitur ad successionem Primogenij quod causa memoriarum atque familiæ conservandi institutum fuit. 2. p. n. 6. f. 23
 Fæminæ admittitur ad successionem Maioratus ob favorem domus, cassat & cippi, generis, stirpis Primogenies, gentis atque posteritatis instituti. 2. p. n. 10. f. 23
 Fæminæ quamvis Primogenita sit, existente masculo eiusdem gradus & lineæ ad instar secundũ gradus redigitur. 2. p. n. 1. f. 23
 Fæminarum exclusio virum odiosa vel favorabilis censenda sit, res communes opinionos adducuntur. 2. p. n. 16. f. 24. Et in hac questione assignatur vera resolutio. n. 19
 Fæminarum exclusio propter masculos remotiores odiosa iudicanda est, nam quamvis nos retrahat à iure civilis novissimo, reducat nos ad nus duodecim tabularum. 2. p. n. 24. fo. 25
 Fæminæ ex cõiecturis indubitatis propter masculos remotiores exclusæ censenda erit. 2. p. n. 38. f. 27
 Fæminæ quæ à Maioratus successionẽ propter masculos remotiores excludi prætenditur, lite pendente in eiusdem Maioratus possessione conservanda est. 2. p. n. 41. f. 27
 Fæminæ non debet obtinere in iudicio possessio, si eius exclusio à masculis remotioribus in continenti probatur. 2. p. n. 43. f. 28
 Fæminæ est finis agnationis, eiusdemque successio agnationis conservatio adversatur. 2. p. n. 2. fo. 30
 Fæminæ quæ ex masculis descendit, vtrũ succedat in Maioratu vbi descendentes penli-

neam masculinam vocatur. 2. p. n. 6. f. 42
 Fæminæ agnata vtrum admittatur ad successionem Maioratus, vbi solum agnati vocatur 2. p. n. 70. f. 42
 Fæminarum exclusio simpliciter facta propter masculos, censetur facta propter masculos eiusdem lineæ & gradus, non autem propter remotiores. 2. p. n. 71. f. 42
 Fæminæ semel à Maioratus successionẽ exclusæ, vtrum perpetuo exclusæ censetur. 2. p. n. 72. f. 43
 Fæminæ in dubio nõ debet cõferri exclusæ propter masculos remotiores, vbi Maioratus à fæminæ processit. 2. p. n. 73. f. 43
 Fæminæ vtrum cõferri debeat exclusæ propter masculos remotiores, vbi Maioratus à viro & fæminæ simul institutus fuit. 2. p. n. 74. fo. 43
 Fæminæ nõ est mittenda in possessionem bonorum Maioratus, si ex dispositione ipsius Maioratus ab eorum successionẽ excludatur. 2. p. n. 22. f. 92
 Fæminæ proximiores propter masculos remotiores censentur exclusæ ex conditione delationis armorum. 1. p. n. 8. f. 344
 Fæminæ nõ succedit in feudo relicto masculis & fæminis, nisi in masculis defectum. 1. p. n. 11. f. 42
 Fæminæ per lineam masculinam descendens nõ comprehenditur in Hispanorum Primogeniis, quibus vocantur ij qui per lineam masculinam descendunt. 1. p. n. 38. f. 48
 Fæminæ à masculo descendens nõ comprehenditur in agnatorum vocatione in Hispanorũ Primogeniis. 1. p. n. 40. f. 49
 Feudum concessum simpliciter comprehendit omnia ea quæ veniunt ex natura feudis atque recepta feudorum consuetudine. 1. p. n. 4. f. 13
 Feuda & Maioratus in quibus conveniant & differant. 1. p. n. 2. f. 1
 Feuda ex pacto & providentia in quibus succeditur iure Francorum potius quam alia Maioratus assimilantur. 1. p. n. 3. f. 51
 Feuda ex pacto & providentia pertinent filiis etiam si heredes non sint. 1. p. n. 5. f. 55
 Feuda familiaria & hereditaria quæ sint. 1. p. n. 7. f. 55

Feuda

Feuda mero iure hereditario non adquiruntur.

1. p. n. 8. f. 55

Feuda Regalia quida possunt quando donata-
rio pro se ac filius suis & descendantibus co-
cessa sunt. 1. p. n. 14. f. 85

Feuda Regalia quoad commoditates ac exer-
citiū divisionem patiuntur. 1. p. n. 15. f. 85

Feuda in Regno Castella an sint Ducatus, Co-
mitatus, Marchionatus & Baronie. 1. p.

n. 47. f. 107

Feudum non seruans propriam naturam, erit
nihilominus feudum. 1. p. n. 51. f. 108

Feudum cui nullum seruitutem annexam est,
nihilominus feudum erit. 1. p. n. 52. f. 108

Feudum semper in dubio antiquum, non autē
nouum presumendum est. 1. p. n. 16. f. 113

Feuda seu Emphyteosis ex solis bonis immobi-
libus, non autem ex mobilibus constare pos-
sunt. 1. p. n. 3. f. 300

Feudalis res alienari potest sine consensu domi-
ni, quando eius conditio melior sit. 2. p. n. 8

fo. 149

Feudum venditum ex licentia transiit cū qua-
litate sua. 2. p. n. 41. f. 114

Feuda dignitatum Regalium ob vitandū scan-
dalu diuidi possunt. 2. p. n. 17. f. 5

Feudum quod semel fecit transitum ad scemi-
nam ob masculi defectum, non amouetur
ab illa, etiam si masculus superueniat. 2. p.

n. 13. f. 74

Ferdinandus Quintus Castella Rex, Castella
insignia tanquam sibi legitima & non ab
virore accepta detulit. 1. p. n. 43. f. 350

Ferdinandus Primus insignis Leonis Castellū
aureum in campo rubeo in parte dextra ad-
iecit. 1. p. n. 15. f. 10

Fideicommissum inducitur inter omnes de fa-
milia ex prohibitione alienationis facta ex
causa vt bona in familia conseruentur. 1. p.

n. 6. f. 31

Fideicommissum in testamento seu vltima vo-
luntate, non in contractu potest relinqui. 1.

p. n. 9. f. 3

Fideicommissum potest quibuscunque verbis
relinqui. 1. p. n. 10. f. 3

Fideicommissum verbis etiam directis relin-
qui potest. 1. p. n. 12. f. 3

Fideicommissum de persona ad personam nū.

quam extenditur etiam ex venisimili testā-
tu voluntate. 1. p. n. 4. f. 18

Fideicommissum est onus. 1. p. n. 8. f. 19

Fideicommissi extensio odiosa est, ademptio
verò saugrabilis. 1. p. n. 10. f. 19

Fideicommissum factum favore familiae, seu ag-
nationis, reale ac perpetuum, non tempora-
le censendum est. 1. p. n. 25. f. 33

Fideicommissum familia relictum differt ab
eo fideicommissio quod ea lege relictum est,
vt bona in familia conseruentur. 1. p. n. 28

fo. 34

Fideicommissa etiam perpetua Hispanorū Pri-
mogeniis similia non sunt. 1. p. n. 31. f. 35

Fideicommissarius, vniuersarius & Prala-
tus ad modicum tempus locare possunt. 1. p.

n. 2. f. 157

Fideicommissum tempore mortis, certa atque
determinata persona restituendum, potest
eidem in vita irrevocabiliter restitui. 1. p.

n. 25. f. 229

Fideicommissum relictum inter personas in-
ter quas cadit affectio, interpretandum est
secundum ordinē scripturae. 1. p. n. 36. f. 21

Fideicommissum quod alias transmitti non pos-
set, efficitur transmissibile si favore agna-
tionis relictum sit. 2. p. n. 4. f. 52

Fideicommissum perpetuum inducitur, si testa-
tor reliquerit bona sua duobus ancianis pro
pria familia. 1. p. n. 19. f. 31

Fideicommissum & materna. Authē, res que
C. communia de leg. vtrum possunt ad Ma-
ioratus bona adaptari, & in eū locum ha-
beant. 2. p. n. 17. & 18. f. 166. & n. 20.

fo. 167. & n. 25. fo. 168

Fideicommissarius vniuersalis tenetur in ena-
rarium conficere, si haeres illud non fecerit.
1. p. n. 6. f. 17

Fideicommissarius rei particularis inuentariū
facere non tenetur. 1. p. n. 7. f. 197

Fideiussoribus effectis non soluendo iterum sa-
tisandum erit. 1. p. n. 13. f. 121

Filius naturalis non admittitur ad Maioratus
successionem, ad quam filij simpliciter vo-
cantur, nisi ex coniecturis aliud comprehē-
datur. 2. p. n. 4. f. 20

Filiorum appellatio nepotes non comprehendit,
praesertim ubi agitur de extensione fideicō-
missi

INDEX.

missi. 1. p. n. 27. f. 45
*Filiorum appellatio quæ in incertum ac futurũ
 euentum confertur, nepotes & alios descen-
 dentes comprehendit eodem loco. nu. 29.
 fo. 45*
*Filiorum appellatio in Hispanorum Primoge-
 niis nepotes & omnes descendentes in infi-
 nitum comprehendit. 1. p. n. 28. f. 46*
*Filij positi in conditione in Primogenius Hispano-
 rum, censentur positi in dispositione. 1. p.
 n. 2. f. 39*
*Filia propter masculos transuersales non pos-
 sunt excludi in Maioratu factõ ex facultate
 legis Regni in tercio bonorum. 1. p. n. 53.
 fo. 333*
*Filius non potest legitima priuari propter vo-
 tum parentis non impletum, etiam si ea con-
 stet in re indiuidua. 1. p. n. 6. f. 64*
*Filij positi in conditione non censentur positi
 in dispositione. 1. p. n. 1. f. 39*
*Filij positi in conditione censentur positi in dis-
 positione, vbi ad hoc quælibet coniectura
 quantumcunque leuis concurrat. 1. p. n. 3.
 fo. 39*
*Filius Comitum non succedit patri in Comitatu
 sed Principi qui illum concessit. 1. p. n. 9
 fo. 55*
*Filius potest priuari hereditate patris ex cau-
 sa indignitatis, etiam si a patre exhereda-
 tus non fuerit. 1. p. n. 22. f. 66*
*Filius incapax non obstat sequentibus in gra-
 du ac si esset mortuus. 1. p. n. 30. f. 67*
*Filius potest exheredari non solum ex causis
 expressis in iure, sed ex alijs similibus, vel
 maioribus. 1. p. n. 33. f. 68*
*Filius in Hispania potest dignitate patris eo
 mortuo appellari, quando dignitas parenti
 pro se ac suis hereditibus concessa est. 1. p. nu.
 21. f. 36*
*Filius maior tenetur ex proprijs bonis fratri-
 bus alimenta ministrare, quando successit
 in oppido sub titulo Ducatus, aut Comita-
 tus concessio, si alia bona libera ex hereditate
 paternâ non supersint. 1. p. n. 30. f. 88*
*Filius secundus habili præfertur Primogenito
 inhabili in successione Primogenitarum. 1. p.
 n. 25. f. 104*
Filius Primogeniti furiosi secundogenitũ ex-

cludit. 1. p. n. 35. f. 106
*Filia non excluditur propter masculum mona-
 chum religionis incapax, stante statuto, qd
 fœmina propter masculos excludantur. 1. p.
 n. 70. f. 109*
*Filia excluditur per fratrem monachum mo-
 nasterij capax stante statuto, qd exatibus
 masculis fœmina non succedant. 1. p. n. 80.
 fo. 110*
*Filius non tenetur se cõmittere fragilitati cau-
 tionis. 1. p. n. 5. f. 125*
*Filius in die vel sub conditione grauatus duas
 quartas detrahit. 1. p. n. 4. f. 132*
*Filius qui legitima cum iuramento renũciat
 poterit parenti ex testamento succedere, et-
 iam si intrauerit ei neque ab intestato neq;
 ex testamento successurum. 1. p. n. 6. f. 16*
*Filia quæ legitima renũciat ut ex ea Primo-
 genium institueretur, non potest dici laica,
 si dotem vel alimenta competentia recepit.
 1. p. n. 28. f. 220*
*Filia quæ legitima renũciat recepta dote cõ-
 perenti ut monasterium ingrederetur, non
 potest aduersus renũciationem lationẽ op-
 ponere. 1. p. n. 27. f. 220*
*Filius renũcians paternâ hereditati ut ex ea
 Primogenium fiat relictis sibi competentibus
 alimentis, non potest ratione lationis huius-
 modi renũciationem rescindere. 1. p. n.
 34. f. 221*
*Filius vel filia paternâ hereditati ut ex ea Pri-
 mogenium fiat renũciantes debent ad ip-
 sius Primogenij successionem vocari, ne ad-
 uersus renũciationem lationem obijciant.
 1. p. n. 35. f. 221*
*Filij post mortem parentis Primogenium ex le-
 gitima sua institutum approbantes, nõ pos-
 sunt in posterum contrauenire. 1. p. n. 36.
 fo. 221*
*Filia quæ renũciat hereditati paternâ ex
 causa Primogenij, an possit renũciationẽ
 rescindere mortuo filio Primogenito ac e-
 ius descendenti. 1. p. n. 48. fo. 223*
*Filij nati ex matrimonio in articulo mortis cõ-
 tracto excludunt substitutum. 1. p. nu. 26.
 fo. 239*
*Filij nati ex matrimonio contracto ab eo qui
 laborat in extremis, non excludunt substitutum*

IUNII

- tutum, si probet aliunde matrimonium in fraudem substitutioni contractum fuisse. 1. p. n. 27. f. 239
- Filio unico existente, potest ad eius in stitiam Maioratus post mortem institutoris confiri mari. 1. p. n. 34. f. 72
- Filius familias Vtrum valeat Primogeniū in stituere. 1. p. n. 12. f. 29
- Filius familias iure communis testari non poterat, iure autem Regio sic. 1. p. n. 13. f. 292
- Filius familias obligatur ex omnibus contractibus, præterquam ex mutuo & voto. 1. p. n. 14. f. 92
- Filius familias potest Maioratum instituere ex bonis castrensisibus absque parentis licentia. 1. p. n. 15. f. 252. Et etiam ex aduentitijs in quibus parenti vsusfructus non quaritur. n. 16. ibi
- Filius familias potest donare inter viuos ea bona in quibus parenti vsusfructus non quaritur absque eius licentia. 1. p. n. 17. f. 292
- Filius familias Vtrum possit bona in quibus patri nõ pertinet vsusfructus causa mortis donare absque eius licentia. 1. p. n. 18. f. 292
- Filius familias qui potest testari, a fortiori poterit donationem causa mortis facere. 1. p. n. 19. f. 293
- Filius familias non poterit Primogenium facere de bonis in quibus parenti pertinet vsusfructus absque eius licentia. 1. p. n. 20. f. 293
- Filius familias nõ potest facere Primogenium nisi ex tertio bonorum absque Regia facultate, seu de patris licentia. 1. p. n. 21. f. 293
- Filius familias Vtrum possit Primogenium instituere in vita parentis ex vsusfructu & proprietate tertij; an ex sola proprietate absque vsusfructu. 1. p. n. 22. f. 293
- Filio familias mortuo pater nõ amittit vsusfructum in bonis eiusdem sibi pertinentem, imò fruatur illo per totum tempus vite sue. 1. p. n. 24. f. 293
- Filius familias cõiugatus poterit Maioratum instituere ex tertio bonorum in proprietate & vsusfructu. 1. p. n. 25. f. 293
- Filius familias poterit Maioratum reuocare absque parentis licentia, etiam ubi licentia eiusdem in Maioratus institutione esset necessaria. 1. p. n. 26. f. 293
- Filio unico potest in tertio grauamen Maioratus apponi ex Regia facultate. 1. p. n. 10. fo. 318
- Filius ex Regia facultate exclusus quāuis præteratur, non potest paternum testamentum contrabulare. 1. p. n. 16. f. 39
- Filius legitimatus in iure Primogenitura nõ succedit, quamuis maior natus sit. 1. p. n. 22. fo. 320
- Filius ex Regia facultate præstitis alimentis exclusus, tanquam extraneus censendus erit. 1. p. n. 15. f. 319
- Filio spurio nõ potest grauamẽ Maioratus à patre iniungi in ea parte bonorũ suorum quam pro alimentis capere potest. 1. p. n. 32. fo. 320
- Filio in cuius persona Primogenium institutum fuit in vita patris decedente, Vtrum Primogenium expiret, seu ad descendentes protrahatur. 1. p. n. 39. f. 322
- Filius appellatio facta expresso nomine proprio nepotes non comprehendit. 1. p. n. 41. fo. 322
- Filia femina & masculi, & femina quæ ab eis in perpetuum decedēte, possunt ab institutore Primogeniū propter masculos remotioris gradus excludi, præsertim dotibus competentibus relicto. 1. p. n. 51. f. 332
- Filius non debet portare arma materna, sed paterna. 1. p. n. 39. f. 319
- Filiis quibus alimenta non relinquuntur, Vtrum possint Maioratum nullum dicere, vel Maioratus sustineatur assignatis alimentis. 1. p. n. 24. f. 355
- Filia exclusa ab statuto si prætereatur nõ potest testamentum paternum contrabulare, sed fratribus dotem petere debet. 1. p. n. 25. f. 356
- Filius nõ tenetur se alere ex artificio, si sibi dedecus sit illud exercere. 1. p. n. 47. f. 360
- Filius non potest facisci neque transigere super alimentis etiam cum iuramento. 1. p. n. 77. fo. 365
- Filia quæ absque patris consensu nupsit, Vtrum pater Maioratus institutor seu possessor teneatur alimenta relinquere. 1. p. n. 4. f. 37
- Filia potest priuari dote ex omnibus causis quibus potest exheredari. 1. p. n. 5. f. 367

Filia

- Filius non potest exheredari ex eo q. nupsit absque parentis consensu, quamvis leges civiles contrarium disponant.* 1. p. n. 6. f. 367.
- Filia quæ absque consensu patris nupsit dotata est, etsi tempore quo nupsit dotem non promiserit.* 1. p. n. 3. f. 367.
- Filius vel filia matrimonium clandestinum contrahentes exheredari possunt, legesque Regia hoc disponentes seruanda sunt.* 1. p. n. 9. f. 358.
- Filia quæ clandestinè nupsit ex iuris rigore potest dote & alimentis priuari.* 1. p. n. 14. fo. eodem.
- Filia inopi quæ clandestinè nupsit ex æquitate alimenta seu dos usque ad alimentorum quantitatem ministranda sunt.* 1. p. n. 15. f. eodem.
- Filio lite pendente alimenta præstanda sunt, quando iam unam sententiam in suum fauorem obtinuit.* 1. p. n. 30. f. 370.
- Filio existenti in utero etiam lite pendente alimenta præstanda sunt.* 1. p. n. 33. fo. eodem.
- Filius Primogenitus præfertur, quamvis alter filius eiusdem uteri primò manum emisserit.* 2. p. n. 4. f. 3.
- Filius primò natus præfertur alteri eiusdè uteri qui primò conceptus fuit.* 2. p. n. 5. f. eodem.
- Filius legitimus secundogenitus præfertur filio naturali Primogenito qui ex alio matrimonio post natiuitatem secundogeniti contracto legitimus effectus fuit.* 3. p. n. 7. fo. eodem.
- Filius naturalis ex matrimonio subsequenti legitimatus succedit in eo Primogenito in quo vocantur legitimi nati, vel legitimo matrimonio procreati.* 2. p. n. 10. f. 4.
- Filius naturalis non verus sed putatiuus ex matrimonio subsequenti legitimus non efficitur.* 2. p. n. 11. f. 5.
- Filius Primogenitus natus ex matrimonio putatiuo bona fide contracto in Primogenio succedit exclusis alijs filiis ex legitimo matrimonio procreatis.* 2. p. n. 12. fo. eodem.
- Filius Primogenitus natus ex matrimonio putatiuo bona fide contracto succedit in Maioratu ad cuius successionem filij legitime nati, vel ex legitimo matrimonio procreati vocati sunt.* 2. p. n. 15. fo. eodem.
- Filius Primogenitus naturalis ex subsequenti matrimonio legitimatus succedit in Maioratu, etiam si matrimonium in articulo mortis contractum fuerit.* 2. p. n. 16. fo. eodem.
- Filius Primogenitus in Maioratu successionem præfertur, etiam si solum filium secundogenitum per momentum præcesserit.* 2. p. n. 17. ibidem.
- Filius Primogenitus ex uno ex Regibus primò natus in Regno in solidum succedere debet.* 2. p. n. 27. f. 7.
- Filius Primogenitus ex rescripto legitimatus non succedit in Maioratu filiis legitimis existentibus.* 2. p. n. 1. f. 8.
- Filius naturalis non potest in præiudicium legitimorum legitimari.* 2. p. n. 2. fo. eodem.
- Filius bastardum non posse succedere legitimis existentibus, ex iure Diuino procedit.* 2. p. n. 3. ibidem.
- Filius naturalis potest à Principe ex plenitudine potestatis legitimari legitimis existentibus, ita ut cum eis simul succedat.* 2. p. n. 4. ibidem.
- Filius legitimatus non potest consequi ex bonis parentum plus quam vnus ex legitimis qui omnium minimam partem obtinuerit, quod etiam in legitimis ex rescripto procedit.* 2. p. n. 6. ibidem.
- Filia legitima non excluditur ob filium masculinum legitimatum stante statuto q. extantibus masculis femina non succedant.* 2. p. n. 7. ibidem.
- Filius naturalis legitimatus in pseudo non succedit.* 2. p. n. 8. ibidem.
- Filius legitimatus à Principe ex causa legitima & certa scientia ad succedendum in Maioratu, utrum succedere possit.* 2. p. n. 9. ibidem.
- Filius Primogenitus natus ex matrimonio inter consanguineos de facto contracto in Maioratu non succedit, etiam si matrimonium ipsum postea ex dispensatione Papæ iure contrahatur, atque in ipsa dispensatione proles prius suscepta legitima efficiatur.* 2. p. n. 10. ibidem.
- Filius Primogenitus monachus vel clericus seu furiosus vel aliter successionis incapax in Primogenio succedere non potest.* 1. p. n. 13. f. 49.

Filius

INDEX.

- Filius Primogenitus qui cessit iuri Primogeniturae, ab eius successione excluditur.* 2. p. n. 21. f. 11
- Filius Primogenitus à parente in deportatione susceptus, utrum in Maioratu succedere possit.* 2. p. n. 26. f. 12
- Filius Primogenitus excluditur à successione Primogenij, in quo ad eius successione secundogenitus inuitatur.* 2. p. n. 28. fo. eodem.
- Filius Primogenitus qui ultimum possessorem ærum non curauit, vel eidem malum medicum adhibuit ut ex ea infirmitate decederet, in Maioratu non succedit.* 2. p. n. 33. f. eodē.
- Filius ad Maioratus successione expressè atque ex certa scientia à Principe legitimatus, utrum substitutos excludat.* 2. p. n. 25. fo. 17
- Filius legitimatus non excludit substitutum sub conditione si sine liberis legitimis decesserit, quando is qui fideicommissum reliquit erat nobilis, vel alias persona in dignitate constituta.* 2. part. nume. 30. fo. eodem.
- Filius legitimatus non excludit substitutum, quando fideicommissum relictum fuit sub conditione si substitutus absque liberis legitime natis seu ex legitimo matrimonio procreatus decesserit, secunda parte, nume. 31. fo. 18*
- Filius legitimatus non excludit substitutum, ubi ex communi usu loquendi sub appellatione legitimorum legitimati non comprehenduntur.* 2. p. n. 32. ibidem.
- Filius legitimatus non excludit substitutum, quando Maioratus instituitur ad eius successione filios & filias inuitauit.* 2. p. n. 34. ibidem.
- Filius nō legitimatus sed dispensatus nunquā excludit substitutum sub conditione, si institutus absque liberis legitimis decesserit.* 2. p. n. 35. ibidem;
- Filius spurius legitimatus non excludit substitutum sub conditione si institutus absque filiis legitimis decesserit: quia non potest dici legitimatus, sed dispensatus.* 2. p. n. 36. ibidē.
- Filius Primogenitus naturalis utrum succedat in Maioratu in quo filij simpliciter ad successionem vocantur.* 2. p. n. 41. f. 19
- Filius naturalis excludit substitutum, sub conditione si institutus sine liberis decesserit, nisi ex coniecturis aliud comprehendatur.* 2. p. n. 42. f. 19
- Filiorum appellatio fœminas nō comprehendit stante statuto q. exantibus masculis fœminæ non succedant.* 2. p. n. 39. f. 35
- Filias non excludere in perpetuum propter alios transfœrales, tutior opinio est in Primogenijs.* 1. p. n. 52. f. 333
- Filius legitimatus non excludit fœminam stante statuto q. fœminæ propter masculos excluduntur.* 2. p. n. 75. f. 44
- Filius incapax non excludit fœminam, ubi fœmina propter masculos excluduntur.* 2. p. n. 76. ibidem.
- Filius Primogenitus Regis potest in Regno succedere, etiam si in parentis hereditate non succedat.* 2. p. n. 10. f. 48
- Filius Primogenitus Regis utrum possit de successione Regis pacifici absque parentis consensu.* 2. p. n. 11. ibidem.
- Filius Comes potest in vita patris Comes appellari.* 2. p. n. 17. f. eodem.
- Filius non potest personam parentis representare, nisi eo casu quo pater eius si uiueret, in Maioratu succederet.* 2. p. n. 1. f. 54
- Filius Maior & filius Primogenitus idē sunt.* 2. p. n. 19. f. 65
- Filius ex quota bonorum institutus dato cohærede vniuersali potest bonorum Maioratus alienationem factam à patre vindicare.* 1. p. n. 27. f. 16
- Filius vel nepos heretici vel proditoris utrum possit in Maioratu succedere.* 2. p. n. 50. f. 200
- Filius proditoris solum priuatur his quæ sibi ex ultima voluntate, non autem his quæ sibi ex contractu deferuntur.* 2. p. n. 51. ibidem
- Filij proditorum & hereticorum etsi infames sint, poterūt tamē succedere in Maioratu etiam cui dignitas annexa sit, si sibi obueniat in cōsequentiā successionis.* 2. p. n. 54. ibidē
- Filius vnicus in tertia bonorum portione grauari non potest.* 1. p. n. 3. fol. 317. Nisi in vita filius vnicus cum bonorum traditione

I N D E X.

in tertio melioratur, n. 4. Vel nisi descendentes habeat. n. 5. Vel nisi tertij meliorationem repudiauerit, Valebit nanque grauiorem quoad substitutos. n. 6. Vel nisi filius Vel eius descendentes à grauiamine per tempus. 30. annorum non reclamauerint. n. 7. Vel nisi filius vnicus in quinto melioratus sit. n. 8. Vel si grauiam filius vnicus expresse acceptauerit. n. 9. f. 318

Finis in omnibus rebus agendi principij est. 1. p. n. 15. f. 31

Finis malus sequitur ex malo principio. 1. p. n. me. 8. f. 9

Fiscus loco heredis habetur. 1. p. n. 22. f. 174

Forma pratermissio actum nullum efficit, etià si ignoranter omissa fuerit. 1. p. n. 17. f. 66

Forma in exheredatione requisita necessaria est ad priuandum filium legitima ex causa donationis, fideicommissi, Vel Maioratus sibi relicti. 1. p. n. 18. f. 66

Forma exheredationis quoad solam legitimam seruanda est, nō quoad bona quae ultra legitimam filio relinquuntur, nisi iure Maioratus legitima simul cum alijs bonis filio relinquatur. 1. p. n. 19. ibidem.

Forma vtilis ad instituenda Primogenia absq. Regia facultate etiam quoad filiorum legitimam. 1. p. n. 8. f. 217

Forma succedendi in Maioratus ex electione in Hispania interdum, sed non frequenter obseruari debet. 1. p. n. 1. f. 225

Forma à lege requisita non potest adimpleri p. equipollens. 1. p. n. 37. f. 257

Forma publica in Primogenij probatione articulanda est in articulo principali praescriptionis Primogenij, nec sufficiet si in vltimo articulo probetur & articuletur. 1. p. n. 38. fo. eodem.

Forma seruanda in articulanda Primogenij praescriptione. 1. p. n. 36. ibidem.

Forma à lege requisita semper cēsetur esse substantialis. 1. p. n. 33. f. 263

Forma mādati ad vngue obseruanda est, nec potest commutari in melius. 2. p. n. 21. f. 159

Forma remedij summarij quod pro cōsequenda actuali tenuta & possessione bonorū Maioratus eius successor à legibus Regij concessum est. 2. p. n. 1. f. 39

Fundamenta ex quibus Primogeniorum institutiones suslinentur. 1. p. n. 3. f. 201

Fundator Ecclesiae potest eidem in foro cōscientiae praeficere dignum, digniori pratermissio. 1. p. n. 69. f. 246

Fundus Maioratus assignari solet ex cuius redditibus alimenta percipiuntur, quando Maioratus possessor alimenta praestare recusat 1. p. n. 72. f. 364

Furius vtrum in Maioratu succedere possit. 1. p. n. 21. f. 104

Furius est capax successionis. 1. p. n. 22. fo. 104

Furius in Maioratu cui dignitas, seu iurisdicctio annexa nō est succedere potest. 1. p. n. 23. f. 104

Furius in Maioratu habere dignitatem seu iurisdictionem annexam succedere nō potest. 1. p. n. 24. fo. eodem.

Furius furore perpetuo & naturali non potest in Regno, seu alijs dignitatibus succedere. 1. p. n. 27. fo. eodem.

Furor naturalis & perpetuus excludit Primogenitum à Maioratus successionē, non autem accidentalis. 1. p. n. 30. f. 105

Furor accidentalis & perpetuus ante Regni successionem superueniens, vtrum excludat Primogenitum à Maioratus successionē. 1. p. n. 31. ibidem.

Furius habens dilucida interualla, nō prius iure Primogenitura. 1. p. n. 38. fo. 106

Furius mutus & Religiosus à Maioratus institutione ad eius successionem vocari possunt. 1. p. n. 101. f. 113

Furius, mente captus, vel phreneticus nec contractum, nec vltimam voluntatem facere possunt. 1. p. n. 28. f. 293

Furius, mente captus, vel phreneticus habentes dilucida interualla, tempore sana mentis Primogenitum instituere possunt. 1. p. n. 29. f. 293

Fratr Maioratus possessoris qui aliquid percipit ex bonis ipsius Maioratus ratione alimmentorū, non tenetur pro rata in tributis Vel censibus Maioratus contribuere, sed id onus ad solum eiusdem possessorē expectat 1. p. n. 9. f. 194

Fratr

INDEX.

Frater Maioratus possessor tenetur fratres atque sorores inopes alere atque dotare. 1. p. n. 53. f. 3. 2

Frater possessor quantumcumque antiquissimè Maioratus tenetur fratres & sorores à primo institutore descendentes alere & dotare. 1. p. n. 57. f. 362

Frater diues tenetur fratres atque sorores inopes alere & dotare. 1. p. n. 58. fo. eodem.

Frater Maioratus possessor tenetur sororè vterinam dotare, dummodo dos non excedat alimenta. 1. par. nu. 62. f. 363

Frater Maioratus possessor necdum tenetur fratres aut sorores legitimos alere seu dotare usque ad quantitatem alimentorum, sed etià naturales. 1. par. nu. 64. fo. eodem.

Frater Maioratus possessor non tenetur alere fratrum nec sororum filios, etiam mortuis parentibus. 1. p. n. 67. fo. eodem.

Frater Maioratus possessor non tenetur fratres vel sorores alere, si ipsi fratres, parentes, avos vel proavos divites habeant qui illos alere possint. 1. p. n. 68. f. 364

Frater Maioratus possessor vtrum teneatur iterum dotare sororem qua casu primam dotem amisit. 1. p. n. 26. f. 369

Frater pro dotanda sorore quando possit alienare bona fideicommissi. 2. p. n. 6. f. 164

Fraudes vel collusiones inter litigantes intervenisse, qualiter probetur. 2. p. n. 9. f. 179

Frequenter evenire solet ut Primogenia vni relicta alteri adiudicentur. in Prefatione nu. 8.

Fructus feudi qualiter inter heredes vassalli et dominum diuidantur. 2. par. num. 1. f. 79

Fructus fideicommissi qualiter inter heredem & fideicommissarium diuidendi sint. 2. p. n. 2. fo. eodem.

Fructus qualiter inter heredes fructuarij & proprietarium diuidantur. 2. p. n. 3. fo. eodem.

Fructus qualiter diuidantur inter heredes Prælati seu beneficiati, vel pensionarij & Prælatum seu beneficiatum. 2. par. num. 4. fo. 80

Fructus commenda qualiter inter heredes commendatarij & sequentem commendatarij diuidendi sunt. 2. p. n. 5. ibidem.

Fructus qualiter inter heredes mariti & uxorem diuidantur. 2. p. n. 6. fo. 80

Fructus qualiter inter heredes Emphyteote, & dominum diuidantur. 2. par. num. 7. ibidem.

Fructus qualiter inter emptorem & venditorem diuidendi sunt. 2. p. n. 8. ibidem.

Fructus qualiter diuidendi sunt quando res ex pacto de retrouendendo retrahitur. 2. p. n. 9. ibidem.

Fructuum feudi diuisio potius ex mera voluntate quam ex ratione à feudorum collecto-ribus facta fuit. 2. p. nu. 10. ibidem.

Fructus bonorum Maioratus vtrum sequenti successor à die delate successionis præstari sint, aut inter illum & heredes vltimi possessoris pro rata diuidi debeant, latissime discutitur. 2. p. n. 11. ibidem.

Fructus pignoris in sortem computantur. 2. p. n. 7. f. 158

Fructuarij ad Maioratus possessorè argui potest ex paritate rationis. 1. p. n. 15. ibidem.

G

Generalia duo quando concurrunt, illud quod est minus generale habetur loco speciei. 2. p. n. 30. f. 175

Gothorum lex antiquissima citatur de Regni Hispaniarum successionem, & eius veritas differtur. 1. p. n. 13. fo. 10

Gratia dicitur in formis ante literarum expeditionem. 1. p. n. 53. f. 276

Gratia habet tacitam conditionem, si litera expeditantur. 1. p. n. 54. fo. eodem.

Gratia eo ipso quod conceditur per verbum fiat, perfecta est, nec requirit literarum expeditionem quoad essentiam, sed tantum quo ad probationem. 1. p. n. 55. ibidem.

Gratia que non continet aliquid perfectum, sed datur ad aliquid faciendum, non potest executioni mandari nisi literis expeditis. 1. p. n. 57. f. 277

Gratia concessa per verbum fiat non expirat morte concedentis. 1. p. n. 63. f. 278

Gratia que non continet quid perfectum, sed datur ad aliquid faciendum, morte concedentis

c 2 expira

INDEX.

- expirat. 1. p. n. 64. f. 278
- Gratia seu privilegium an acquiratur ignorā
ti saltim quoad exercitum. 1. p. num. 68.
ibidem.
- Gratia seu privilegium Principis nō potest pro
bati per testes, sed per scripturam. 1. p. n. 8
fo. 281
- Graumē voti implementum vel aliam piam
causam cōcernens tollitur de legitima filij,
etiam si ea in re indinidua cōsistat. 1. p. n.
7. fo. 64
- Graumē ex legitima filij reijcitur, etiam si
filio aliquid extra legitimam relictum sit,
in residuo verō sustinetur. 1. p. num. 29.
fo. 206
- Graumē cōditionis casualis vel mixtæ nedū
reijcitur ex legitima filij in potestate, sed e-
tiam ex residuo. 1. part. numero. 30. folio
eodem.
- Graumē potest apponi filio in legitima ex e-
ius consensu absque iuramento. 1. p. nu. 7
fo. 217
- Graumina Maioratus nō suspendunt voca-
tiones, sed post possessionē in vocatos trāsa
latam adimplenda sunt. 1. p. nu. 14. f. 327.
- Nisi ex dispositione institutoris ante pos-
sessionis apprehensionem implendum sit. n. 15.
- Quo casu licet ex dispositione legis pos-
sessio Maioratus transferatur in vocatum,
tamē apprehensio suspenditur donec à suc-
cessore adimpleatur. n. 16
- Graumē delationis nominis & armorū in
utilitatem omnium successorum tendit. 1.
p. n. 17. f. 345
- Graumē toleratur in alimentis in eo q. me-
tam illorum excefferit. 1. par. numero. 12.
fo. 354
- Graumē quodcumque potest apponi filio à
patre in alijs bonis ultra legitimam. 2. p. n.
13. f. 165

H

- H**abilitas ad Maioratus successionem tē-
pore delatæ successionis consideranda
est. 2. p. n. 16. f. 10
- Hebetior quisque est in negotio proprio quā

- in alieno. in Præfatione. n. 7
- Hæreditas vel in totum adiri, vel in totū repu-
diari debet. 1. p. n. 14. f. 56
- Hæreditas que auferatur alicui tanquam indi-
gno ob delictum proprium, Fisco deferenda
est. 1. p. n. 26. f. 67
- Hæreditas utrum hodie possit dari iuri Maio-
ratus in codicillis, ex eo q. ex æquata sit so-
lennitas testamentorum & codicillorum. 1.
p. n. 28. f. 286
- Hæreditas iacens nō potest dari ubi datur cō-
tinuatio dominij seu possessionis. 2. p. n. 21
fo. 38
- Hæredes nō poterunt obicere filio causam in
gratitudinis post mortem patris, quando pa-
ter filium nō exheredavit, etiam si causam
ingratitude ignoravit. 1. par. num. 16.
fo. 65
- Hæredis institutio nō renovatur ex causa ini-
micitiæ vel ingratitude supervenienti, e-
tiam si ea culpa hæredis processerit. 1. p. n. 23
fo. 67
- Hæres institutus ex causa indignitatis super-
venienti ab hæreditate privandus est. 1. p. n.
24. ibidem.
- Hæredes poterant renovare Maioratum irre-
vocabilem ex causa ingratitude in vita
institutoris contingenti, si illam institutor
ignoravit vel sciuit, illum tamen renovare
nō potuit. 1. p. n. 37. f. 68
- Hæres lacerās famam defuncti est hæredita-
te privandus tanquam indignus. 1. p. num.
45. f. 70
- Hæres gravatus tenetur satisfacere fideicōmis-
sario, & primus fideicommissarius sequenti
1. p. n. 1. f. 118
- Hæres gravatus restituere in diem, vel sub cō-
ditione, tenetur cōputare in quartam fru-
ctus quos ante diem, vel pendente cōditio-
ne percepit. 1. p. n. 32. f. 141
- Hæres gravatus inventarium non faciens per-
dit quartam detractiōem. 1. p. num. 33.
fo. eodem.
- Hæres directus nullus potest fieri ex dispositio-
ne contrahentis. 1. p. n. 6. f. 115
- Hæres gravatus in fideicommissus succedit in-
re directo, ceteri autem obliquè. 1. p. nu. 1.
fo. 114

Hære-

INDEX.

- heredes Maioratus possessoris qui res Maioratus locauit de eniictione locationis nō tenebuntur si Maioratus possessor durante locatione mortuus fuerit. 1. parte, numero. 8. fo. 158*
- Heredes Maioratus possessoris mortui ante finitam locationem tenentur restituere conditori pretium locationis pro rata. 1. p. n. 10 fo. eodem.*
- Heredes tenentur de eniictione quādo Maioratus possessor rem Maioratus tāquam liberā locauit. 1. p. n. 11 ibidem.*
- Heredes Maioratus possessoris utrum teneantur de eniictione quādo Maioratus possessor rem Maioratus simpliciter locauit, nec dicēdo eam esse liberam, nec Maioratus subiectam. 1. p. n. 12 ibidem.*
- Heredes ultimi Maioratus possessoris possunt tollere ex adquisitis factis in rebus Maioratus, omnia illa quae sine damno ipsarum rerum tolli possunt. 1. parte, numero. 16. fo. 190*
- Heredes ultimi possessoris Maioratus tenentur rescicere omnia quae tempore mortis eius de in rebus Maioratus deteriorata inuenta fuerint. 1. p. n. 1 f. 192*
- Heredes Pralati tenentur rescicere omnia quae sua culpa in rebus Episcopatus deteriorata sunt. 1. p. n. 2 fo. eodem.*
- Heres ad instantiam fideicommissarij tenetur facere inuentarium. 1. parte, numero. 1. fo. 196.*
- Heres tenetur reddere rationem fideicommissario. 1. p. n. 2 fo. eodem.*
- Heredi respectu sequētis fideicommissarij remitti potest inuentarij cōfectio. 1. p. n. 14. fo. 198*
- Heredis institutio in schedula simplici ad quā testator se retulit, fieri potest. 1. p. numero. 12. f. 202*
- Heres scriptus quis dicatur. 2. p. n. 4. f. 09*
- Heres alienātis nō potest rerum Maioratus alienationem reuocare. 2. parte, numero. 17. fo. 114*
- Heres nō excluditur ab alienatione bonorum Maioratus reuocanda, nisi solim pro hereditaria portione. 2. p. n. 3. f. 115*
- Heres qui inuentarium confecit excluditur a reuocatione alienationis bonorum Maioratus vsque ad Valorem bonorum quae ex hereditate ad illum peruenierint. 2. p. n. 4. fo. 115*
- Heres alienātis nō potest reuocare alienationē rerum feudaliū si inuentarium fecerit. 1. p. n. 25. f. 116*
- Heres factio inuentarij excluditur a rerum Maioratus Vēdicatione, etiam si nihil sibi praeter legitimā superstit. 2. p. n. 26. ibidem.*
- Heres excluditur a rerum Maioratus vendicatione, etiam quādo defunctus de eniictione nō tenebatur. 2. p. n. 18. ibidem.*
- Heres grauatus de restituenda hereditate potest ante eius restitutionem compromittere etiam in arbitratorem. 2. p. n. 2. f. 181. & n. 14. f. 182*
- Hypotheca cum pralatione ut competat, quae requirantur. 1. p. n. 23 f. 79*
- Hispanorum Primogenia fideicommissis perpetuo familiae relictis similia esse, & in quibus haec inter se differant. 1. p. n. 7. f. 2*
- Hispani potius quā alij Regum exempla sectantur. 1. p. n. 23 f. 11*
- Hispanorum Primogenia reuocabilia in cōtractu instituta, nec sunt contractus nec ultimi voluntates, nec legata, nec fideicommissa, sed tertiam speciem constituunt, quāuis habeat vim legati ac fideicommissi si atque ultimi voluntatis. 1. p. n. 13. f. 93*
- Hispanorum Primogenia reuocabilia ex contractu instituta quoad ordinationem cōtractui & quiparantur, quoad effectus autem ultimi voluntati. 1. p. n. 17. ibidem.*
- Hispanorum Maioratus ex propria natura nullam in se publicam dignitatem cōmit. 1. p. n. 4. f. 101*
- Hispanorum Primogenia in his in quibus fauorabilia iudicantur interpretationem comprehensum ac etiam excessum recipiunt. 1. p. n. 7. f. 144*
- Hispanorum Primogenia quādoque a lege, nō nūquam ab homine, interdum etiam a consuetudine seu praescriptione deriuantur. 1. p. n. 1. f. 210*
- Hispanorum Maioratus varia scriptu illustissimus. D. Didacus Conarruuius. in Praefatione, n. 24*

INDEX.

*Honoratus seuore incidenti utrum eius respe-
ctu gravari possit. prima parte, numero. 16.
fo. 227*
*Honoru ac dignitatu familiarum cōservatio-
ne agitur in Maioribus. 1. par. nume. 3.
fo. 101*

I

*Ignorantia facilius toleratur in successione
Maioratus minore vel muliere cum ali-
qua prohibitu contrahere. 1. par. nu. 33.
fo. 340*
*Immemorialis præscriptio est quasi alterum
ius quod mutari non potest. 1. p. nume. 21.
fo. 13*
*Immemorialis consuetudo potentior est prin-
legio. 1. p. n. 20. ibidem.*
*Immemorialis præscriptio non solum centum
annos, sed etiam mille atque tempus infini-
tum comprehendit. 1. p. n. 46. fo. 248*
*Immemorialis præscriptio interruptione nō eli-
ditur. 1. p. n. 47. fo. eodem.*
*Immemorialis præscriptio centenaria præscri-
ptione potentior est. 1. p. n. 48. fo. 249*
*Immemorialis præscriptio utrum deficiat de
to eiusdem præscriptionis initio. 1. p. n. 49
fo. 249*
*Immemorialis præscriptio deficit, si cōstet me-
moriā extare intra centum annos, secus
autem si cōstet ultra centum annos me-
moriā extare, qualiterque hoc intelligen-
dum sit. 1. p. n. 50. fo. eodem.*
*Impeditur non videtur qui facili impedimen-
tum tollere potest. 2. p. n. 8. fo. 190*
*Impensam factam in funere ultimi possessoris
utrum Maioratus successor solvere te-
neatur. 1. p. n. 33. fo. 82*
*Imperator quamvis sit super caput iuris civilis,
est tamen sub pedibus iuris gentium. 2. p. n.
17. fo. 15*
*Imperatores plures simul Imperium Romanū
interdum administrarunt. 2. par. num. 24.
fo. 6*
*Imperator concedens feudum in Italia, vide-
tur illud secundum consuetudinem Italia
concessisse: si autem illud concedat in Ger-*

*mania, secundum consuetudinem Germa-
nia censetur concedere. 1. p. n. 50. fo. 107*
*Imperfectio debet esse totalis, ut quis à Maio-
ratus successione excludatur. 1. p. num. 39.
fol. 106*
*Impossibile de facto reputatur quod Princeps
de facili non solet concedere. 1. p. num. 11.
fo. 336*
*Impugnās transactionem reddere debet quod
pro ea accepit, ut audiat. 2. p. n. 32. fo. 329*
*Et quādo cogatur solvere panam promissam.
n. 44*
*Incapax pro mortuo reputatur. 1. p. nume. 29.
fo. 67*
*Inclusio vnius persone nō inducit exclusionē
alterius, quādo inclusio ob maiorem frequē-
tiam facta fuit. 2. parte, nume. 31. fo. 35*
*Incrementum latens aut patens naturaliter in
rebus Maioratus contingens ipsi Maiora-
tui cedit. 1. p. n. 17. fo. 10*
*Indefinita æquipollet vniuersali qualiter intel-
ligatur. 2. p. n. 27. fo. 124*
*Infamis infamia iuris aut facti non repellitur
à Maioratus successione. 1. parte, nume. 7.
fo. 101*
*Infames ad dignitates nō ascendunt. 1. p. n. 3.
fo. eodem.*
*Infamis in Regno succedere nō potest. 1. p. n. 9
ibidem.*
*Infamis repellitur à feudi successione. 1. p. n. 10
fo. eodem.*
*Infamis retinet iura successionis actiua & pas-
siua. 1. p. n. 11. fo. 102. Nisi infamia red-
dat illum instabilem seu successionis inca-
pacem. n. 12*
*Infamis est capax iurisdictionis eidem in con-
sequentiam successionis prowenientis. 1. p.
n. 13. fo. 102*
*Infamis non potest in Curia morari, nec vide-
re faciem Principis. 1. part. numero. 19.
fo. 104*
*Infamia levis non repellit ab obtentione feudi,
nec dignitatis. 1. parte, numero. 20. fol.
104.*
*Infans seu papillus proximus infantia non po-
terunt facere Primogenium etiam cum tu-
toris autoritate. prima parte, nume. 10.
fo. 292*

In feudo

In fendis obseruât diuersa provincia diuersas
côsetudines. 1. p. n. 49. f. 107
Ingressus Religionis factus à cõstituto in ex-
tremis non excludit substitutum, si cõstat
in substituti fraudem factum fuisse. 1. p. n.
29. f. 239
In iuria mortui fieri potest ac si esset viuus. 1.
p. n. 48. f. 171
In iunctio vtrū in scriptura Maioratus quin-
getos solidos excedeti necessaria sit. 1. p. n.
14. f. 282
In iunctio in donatione ob causam necessaria
non est. 1. p. n. 16. f. 282
In iunctio necessaria non est in Maioratus,
vbi grauiamen armorum & nominis appo-
nitur. 1. p. n. 18. f. 83
In iunctio in legitima assignatione non requi-
ritur. 1. p. n. 19. f. 283
In iunctio nõ requiritur in Maioratu cuius
redditus quingentos solidos non excedat. 1.
p. n. 20. f. 284
In iunctio cõpta cum Maioratus possessore trá-
sit in sequentes ipsius Maioratus successo-
res. 2. p. n. 6. f. 178
In iunctio Maioratus in qua masculi vocatur
censetur facta ob agnationis conseruationem.
2. p. n. 26. f. 33
In iunctio Maioratus ex qua vocatur masculi
& non de masculis descenditibus ex masculis
telligenda est. 2. p. n. 45. f. 36
Institutor Maioratus censendus est sibi proxi-
miores ceteris anteferre. 2. p. n. 5. f. 69
Institutor Maioratus ex Regia facultate fa-
cta etiam omnino irrenouabilis effecta re-
uocari poterit, si in Regia facultate dicitur
q. post institutionem ab ipso institutore li-
bere valeat reuocari. 2. p. n. 78. f. 136
Institutor Primogenij ex facultate Regia, seu
ex legibus Regijs vtrum teneatur in foro
conscientie inter filios eligere digniorem.
1. p. n. 59. f. 244
Institutor haredem coram septem testibus v-
trum censetur facere testamētum si pro-
teatur se facere codicillū. 1. p. n. 9. f. 286
Institutor Maioratus qui ex Regia facultate
illum instituit, vtrum in personarum voca-
tione teneatur seruare ordinem traditum

à lege. 27. Tauri. 1. p. n. 11. f. 318
Institutor Maioratus potest prohibere ne sus-
tus fructus tráscat in Fiscum viuente posses-
sore. 2. p. n. 15. f. 193
Institutor Maioratus ob conseruationem agna-
tionis expresse facta ad summam ex ac-
tionis extendenda est. 2. p. n. 14. f. 30
Instituta Deteris testamētum in Primogenitura
potius aratur prazogatiuam quàm ceteras
qualitates sequantur. 1. p. n. 61. f. 246
Institutor incapax habetur pro nõ scripta. 1.
p. n. 29. f. 67
Institutor Maioratus secundum patrie cõsectu-
nem interpretanda est. 1. p. n. 14. f. 83
Institutor in quota hereditatis hares directus
est. 1. p. n. 8. f. 115
Institutor in re certa quado loco heredis ha-
beatur. 1. p. n. 9. ibidem.
Institutor hares post mortem primi heredis
nõ succedit iure directo, sed per fideicom-
missum. 1. p. n. 11. ibidem.
Institutor in re certa dato cohærede vniuersa
li quantam nõ detrahit. 1. p. n. 22. f. 138
Institutor in re certa nõ dato cohærede, here-
dis vniuersali Vicem obtinet, quod etiam
hodie iure Regio cõsiderato procedit. 1. p.
n. 23. ibidem.
Institutiones Primogeniorum vtrum quoad
ius fori ac poli secure sint. 1. p. n. 1. f. 200
Institutor filij facta sub cõditione casuali vel
mixta, vtrum hodie omnino nulla sit, an
quoad legitimam reiecta cõditione susti-
neatur. 1. p. n. 23. f. 207
Institutor Maioratus potest vigore Regie fa-
cultatis Primogenium in persona sua reli-
cto filio masculino instituere. 1. par. num. 6.
fo. 236
Institutor Maioratus in quacūque libera eli-
gendi facultate nõ est cõsensus de cõfosa co-
gitasse. 1. p. n. 15. f. 238
Institutor atque legatarius, seu fideicommissum
pretio interueniente fieri nõ potest. 1. p. n. 36
fo. 230
Institutor Maioratus potest prohibere ne com-
moditates tráscat in Fiscum viuente posses-
sore, successionem Maioratus in sequentem
successorem tráscendo. 2. p. n. 14. f. 193
c + Institutor

INDEX.

Institutor Maioratus nō potest disponere, ut comoditates rerū Maioratus nō trāseat in. *Eis* cū duratē vita possessoris. 2. p. n. 14. f. 196

Institutio pretio facta nulla est, siue pretiū ab instituto, siue ab alio coignorante datū fuerit. 1. p. n. 43. f. 241.

Instituens ex propriis bonis Maioratum cui iuri dictio annexa est potest in foro poli eligere dignum prætermisso digniori. 1. p. n. 68. f. 246.

Institutor Maioratus qui ad successione Maioratus elegit indignum vel dignum prætermisso digniori, utrum ad restitutionem teneatur. 1. p. n. 72. f. 247.

Institutor Maioratus qui habet Regiam facultatem ad illum instituendum, utrum si illū simpliciter instituat, cōsecratur ut Regia facultate. 1. p. n. 69. f. 279.

Institutio spurij facta sub conditione si Princeps illum legitimauerit, valida est. 1. p. n. 40. f. 273.

Institutio heredis facta in codicillis obliquatur ut valeat iure fideicommissi. 1. p. n. 38. fo. 289.

Instituens Primogenium prospicere debet ne conditiones turpes & iniustas apponat, & honestas omittat. 1. p. n. 1. f. 329.

Institutio Maioratus simpliciter sumpta nec est condicionalis nec pura, resoluenda tamē sub conditione. 1. p. n. 6. f. 325.

Institutor Primogenij an possit astringere successores ut iureiurando promittant se conditiones seruatuuros, an hoc tanquam turpe rejiciatur. 1. p. n. 44. f. 331.

Institutor Primogenij an possit statuere q. si successor crimen læsæ Maiestatis vel sodomix commiserit, præambula hora transeat ad successorem Primogenium ita ut *Eiscus* a confiscatione excludatur. 1. p. n. 57. fo. 334.

Institutor Maioratus nullam clausulam potest apponere qua impediatur facultatem Regiam alienandi bona ex causa legitima. 2. p. n. 36. f. 145.

Institutus naturalis quo ad aliquid faciendum astringimur, proprium ius naturale est. 1. p. n. 17. f. 204.

In testamento idem est dicere *universa bona*,

ac si dicatur *universa hereditas*, quatenus in contractu hac nimis diuersa sint. 1. p. n. 5. fo. 74.

Intestatus mori non dicitur qui etiam si vellet non posset facere testamentum. 2. p. n. 3. fo. 55.

Interdictum adipiscendæ potest intentare Maioratus successor pro cōsequenda actuali & corporali detentatione. 2. p. n. 2. f. 89.

Interdicta recuperandæ & retinendæ etiam competunt Maioratus successoribus. 2. p. n. 6. fo. 90.

Interdicta adipiscendæ, recuperandæ atq; retinendæ possunt a successore Maioratus diuersis temporibus cumulari. 2. p. n. 7. f. 90.

Interdictum quorum bonorum habet annexā proprietatis causam. 2. p. n. 11. f. 91.

Inrelictus Claudij ad l. quia perinde. §. restituta. ff. ad Trebellia. rejicitur. 1. p. n. 10. fo. 172.

Inuentarium facere tenetur astrictus ad rationem reddendam. 1. p. n. 3. f. 196.

Inuentarium nō cōficiens pendit Falcidiæ atq; Trebellianicæ detractiōe. 1. p. n. 11. f. 198.

Inuentarij cōfectio utrum ab institutore Maioratus possessori eiusdem remitti possit. 1. p. n. 12. f. 198.

Inuentarij cōfectio utrum usufructuario remitti possit. 1. p. n. 13. f. 198. & n. 15. & 16.

Inuentarij cōfectio tutori remitti potest. 1. p. n. 15. fo. 198.

Inuentarij remissio quid operetur. 1. p. n. 17. fo. 199.

Ioānes Lupus de Palatios Ruinis refert se fecisse tractatum de Maioratus, qui nō inuenitur, in præfatione. n. 27.

Is qui dominium restrictum ad vitam habet, potest ad officia secularia præsentare. 1. p. n. 3. f. 180.

Iudex ex causa nō potest terminum restringere quando lapsō termino imponitur pœna priuationis. 1. p. n. 19. f. 346.

Iudicialis inquisitio generis mulierum in contrahendis matrimoniis reprobatur. 1. p. n. 34. f. 340.

Iudicium proprietatis pro bonis Maioratus in Regio conuentu tractandam est in cuius districtu

INDEX.

- districta maior pars bonorum Maioratus inuenitur.* 2.p.n.73.fo.105.
- Iudicium proprietatis tractandum erit in Regio Conuentu, in cuius districtu est caput bonorum Maioratus, etsi alibi maior pars bonorum Maioratus sita sit.* 2.p.num.74.fo.eodem.
- Iudicium agitari potest pro legatis annuis futuris quorum dies nondum cecidit.* 2.p.num.1.fo.106.
- Iudicium ceptum super re de futuro valet si pēdente iudicio lus superueniat.* 2.p.n.4. ibidē.
- Iudicium non potest fundari ita ut ex postfacto iudicium ipsum possit esse inane & frustratorium.* 2.p.n.10.fo.107.
- Iudicium super Maioratus successionē viuente possessore intentatum ex pluribus causis potest inane reddi.* 2.p.n.11. ibidem.
- Iudicium super iure conditionali ante enūctum conditionis fundari nō potest.* 2.p.n.13. ibidē.
- Iudicium super remedio. l. si contendat. ff. de fideiuss. seu. l. diffamari. C. de iugen. & manum. utrum sustineri valeat absque diffamationis summariis cognitione.* 2.p.n.31.fo.110.
- Iudicium viuente possessore super Maioratus successionē ventiliari potest ex dolo vel dissipatione possessoris.* 2.p.n.32.fo.111.
- Iudex quando possit cogere partes ad compromittendum.* 2.p.n.30.fo.185.
- Iure Diuino Primogenitus plures prerogatiue competeant.* 1.p.n.3.fo.8.
- Ius gentium vnicum est, nec in primæum ac secundarium distingui solet.* 1.p.n.5. ibidem.
- Iura feudalia quæ nō sunt cōtra ius commune ad materias nō feudales ex rationis paritate trahi possunt.* 1.p.nu.6.fo.12.
- Ius Primogenituræ an iure hæreditario deferatur.* 1.p.n.1.fo.54.
- Iurisconsultus non verba sed effectum cōsiderare debet.* 1.p.n.19.fo.57.
- Ius Regni, Ducatus, Marchionatus, Comitatus seu Baronie nō trāsīt in Monasterium, sed potius ad hæredes sanguinis deferatur.* 1.p.n.81.fo.110.
- Ius quarta detrahenda in primo hærede cōsumitur nec ad vltiores progreditur.* 1.p.n.30.fo.140.
- Ius vsusfructus potest esse apud vnum. & apud alium facultas fructuum percipiendorū.* 1.p.n.11.fo.155.
- Ius presentatis est fructus iuris patronatus.* 1.p.n.2.fo.171.
- Ius patronatus vtrum transeat in fideicommissarium.* 1.p.n.5.fo.172.
- Ius Patronatus ad hæredes iure hæreditario nō deferatur.* 1.p.n.6.fo.172.
- Ius patronatus trāsīt in quemcūque hæredem etiam extraneum.* 1.p.nu.7.fo.eodem.
- Ius patronatus potest alienari titulo vniuersali.* 1.p.n.8.fo.eodem.
- Ius sepulchrorum transit ad hæredes etiā extraneos.* 1.p.n.9. ibidem.
- Iura sepulchrorum à iure Patronatus in pluribus differunt.* 1.p.n.11.fo.173.
- Ius sepulchrorum non potest ad alium quàm ad hæredem transire.* 1.p.n.11. ibidem.
- Ius Regie potestatis nō potest dici radicitū ante delatam successionem.* 1.p.n.32.fo.106.
- Ius Primogenituræ in Hispanorum Primogenis cedi, vendi, seu renuntuari nō potest in præiudicium sequentium successorum.* 1.p.n.45.fo.50.
- Ius sepulchrorum nō transit in Fiscum.* 1.p.n.15.fo.173.
- Ius patronatus nō potest legari, fideicommitteri, cedi, ac donari pro loco absque licentia Episcopi, & etiam Laico Episcopi licentia interueniente.* 1.p.n.13.fo.eodem.
- Ius sepulchrorum permutari nō potest, ius autem patronatus sic.* 1.p.n.14.fo.173.
- Ius sepulchrorum nō potest esse diuisione vni ex hæredibus assignari, ius autem patronatus sic.* 1.p.n.15.fo.eodem.
- Ius sepulchrorum nō trāsīt in emptorem vniuersalem hæreditati.* 1.p.nu.17. ibidem.
- Ius patronatus trāsīt ad illum ad quem vniuersa hæreditas trāsferatur.* 1.p.n.18. ibidem.
- Ius patronatus commodum etiam pecuniariū in se cōrinet.* 1.p.n.21.fo.174.
- Ius patronatus transit cum vniuersa hæreditate vendita vel donata.* 1.p.n.25.fo.175.
- Ius patronatus trāsīt cum vniuersa hæreditate cōspicata etiam a iudice laico.* 1.p.n.26.fo.175.
- Iure Patronatus confiscato non potest Fiscus*

INDEX.

- præsentare, sed Ecclesia debet libera remanere. 1. p. n. 27. f. 176
- Ius patronatus transit in emptorem portionis hereditariae. 1. p. n. 28. f. 177
- Ius patronatus boni Maioratus annexū semper transit in Maioratus successorem. 1. p. n. 29. f. 177
- Ius patronatus, anniverſariis ac cōtractibus censualibus & libellariis ad Hispanorum Primogenia qualiter procedat argumēta. 1. p. n. 10. f. 13
- Ius patronatus hereditarium potest à patre vni ex filiis iure Maioratus prælegari. 1. p. n. 30. f. 177
- Ius patronatus iure Maioratus competens iure sanguinis non potest à patre filio Primogenito iure Maioratus assignari. 1. p. n. 31. fo. eodem.
- Ius patronatus iure Maioratus competens nunquam transit in maritum, sed apud uxorem remanet. 1. p. n. 32. fo. eodem.
- Ius quod erat penes Maioratus institutorem in sedilibus seu vāchis Ecclesiæ, vtrum trāseat ad eiusdem Maioratus successorem. 1. p. n. 34. fo. eodem
- Ius sepulchrorum vtrum trāseat in Maioratus successores. 1. p. n. 35. f. 179
- Ius naturale nō eget aliquā lege seu cōſtitutione scripta. 1. p. n. 18. f. 204
- Ius patronatus & alia iura quæ nō possunt trāſire in heredem extraneum, nō possunt trāſire in Fiscum ex confiscatione. 2. p. n. 2. fo. 192
- Ius competens alicui poterit petere & declaratur sibi competere. 2. p. n. 7. f. 107
- Ius variatur in equiparatis ex diuersitate rationis. 1. p. n. 19. f. 15
- Ius naturale nō efficitur ciuile ex eo q̄ aliqua lex ciuilis ad ipsum quod lege naturali introductum erat disponit. 1. p. n. 20. f. 204
- Ius succedendi & ius rumpendi se habent tanquam connexa in actu & priuatione. 1. p. n. 43. f. 295
- Ius Primogeniture extra Hispaniam in pluribus prouincijs tā ex bonis mobilibus quam ex immobilibus cōſtare solet. 1. par. numc. 1. f. 309
- Ius Primogeniture in Hispania ex solis bonis immobilibus constat. 1. p. n. 2. ibidem.
- Ius Diuinum ſemina iura ſucceſſionis deſerebat maſculo eiſdem gradus & linea deſiciente. 2. p. n. 1. f. 21
- Ius naturale potentius eſt iure Principatus. 2. p. n. 13. f. 15
- Iura quæ circa ſeminarum ſucceſſionem aliquid diſpoſuerunt enarratur. 2. p. n. 2. f. 22
- Ius Primogeniture nō debet exire ex illa linea in quam ſemel intrauit. 2. p. n. 32. f. 51
- Ius Primogeniture trāſmitti poteſt. 2. p. n. 38. ibidem.
- Ius in potentia & ſpe acquiſitum à parente, ſufficit vt filius poſſit eius perſonam repræſentare. 2. p. n. 4. f. 55
- Ius repræſentandi in hereditate aſcendentium deſcendentibus in infinitum conſeſſum eſt. 2. p. n. 5. f. 55
- Ius cōditionale poteſt in iudicium de duci ante euentum conditionis, ſi chirographum debiti deletum ſit. 2. p. n. 3. f. 106
- Iura remedia ſuperuacanea nō admittunt. 2. p. n. 11. f. 107
- Iuramentum vtrum faciat Maioratum irrevocabilem. 2. p. n. 55. f. 130
- Iuramentum ſequitur naturam cōtractus. 2. p. n. 56. ibidem.
- Iuramentum cum pacto de ratum habēdo, vel nō contraveniendo, an faciat Maioratum irrevocabilem. 2. p. n. 57. ibidem.
- Iure cōmuni acquiſita diſſicilius auferuntur, quam quæ ex priuilegio. 2. p. n. 9. f. 104. & n. 26. f. 143
- Iura libertorum & alia iura quæ non poſſunt trāſire in heredes extraneos, ex crimine laſe Maieſtatis Fiſco adiunguntur. 2. p. n. 30. fo. 196
- Iura libertorum ex crimine laſe Maieſtatis nō conſiſcantur. 2. p. n. 32. fo. eodem.
- Iuriſdictio nō capitur ab eligente, ſed à domino confirmante. 1. p. n. 10. f. 181
- Iuriſdictio gabella ſeu tercia in bonis Maioratus à poſſeſſore acquiſita nō efficiuntur ipſius Maioratus. 1. p. n. 6. f. 186
- Iuriſdictio ordinaria non poteſt ab alio, quam à Principe, ſive à lege concedi. 1. p. n. 12. fo. 231
- Iuriſperitorum diſpoſitiones maiora iurgia genera

INDEX.

generare solent, & quæ sit huius rei causa, in Prefatione, nu. 6.

Ius reuocandi donationem ob ingratitudinem non transit ad hæredes donatis, nec datur contra hæredes, donatarij. 1. p. n. 44. f. 199

Iuris Canonici permissio à peccato non liberat, quando id à iure Canonico non disponitur, sed solum permittitur, ut maiora inconuenientia vitentur. 1. p. n. 55. f. 243

In iustitia commutativa nec distributiva non violatur in bonorum patrimonialium distributione, si ea à vero domino fiat. 1. p. nu. 60. f. 244

Iusta ratione à maioribus traditum est Regnum Castellæ Regno Legionis in armorum delatione præferri. 1. p. n. 40. f. 349

L

Laudemium quod debetur ex alienatione rerum censualem vel Emphyteoticarum pertinet ad Maioratus possessorem. 1. p. n. 12. f. 167

Lata culpa in libera commissione excepta non videtur. 1. p. n. 19. f. 238

Legatum ex inimicitijs superuenientibus reuocatum, non validatur etiam si testator inimicitias sciuerit fecerit codicillum, nec legatum reuocauerit. 1. p. nu. 41. f. 69

Legatarius qui post mortem testatoris cum uxore eiusdem concubuit, perdit legatum. 1. p. n. 47. f. 71

Legatarius portionis hereditaria habetur loco hæredis, etiam alio hærede vniuersali instituto. 1. p. nu. 7. f. 75

Legatum factum militi a cantoris factum mulato, seu curforis factum debili, nullum est. 1. p. n. 88. f. 111

Legatarius vel fideicommissarius quartam non detrahit nisi in duobus casibus. 1. par. num. 31. f. 140

Legatum factum cognatis, de cognatis testatoris intelligendum est. 1. p. n. 9. f. 69

Legatum familiae relictum solum conceditur his qui tempore mortis testantis nati sunt. 1. p. n. 4. f. 50

Legatum reuocatur eadem solennitate quæ est

necessaria in testamento, codicillo, vel qua libet alia vltima voluntate. 1. p. n. 56. f. 72

Legati substantiam non mutat causa fauore legatarij adiecta. 1. p. n. 8. f. 147

Legare cognatus seu agnatus idem est ac si legatur agnationi seu cognationi. 1. p. num. 26 f. 33

Legatum perdit qui post mortem defuncti ingratitudinis causam committit. 1. p. nu. 44. f. 70

Lex 46. Tauri loquens de aedificijs in rebus Maioratus factis habet locum in Maioratu absque Regia facultate instituto, atque in Patronatibus & anniuersariis iure Maioratus institutis. 1. p. n. 27. f. 7

Leges in Maioratus loquentes vtrum procedant etiam in Regno. 1. p. n. 24. f. 16

Lex semper intelligenda est secundum Rubricam sub qua situatur. 1. p. n. 28. f. 96

Lex præferens Primogenitum secundogenito non est interpretanda contra publicam vtilitatem. 1. p. n. 26. f. 104

Legis virtus conseruatur, quamuis id quod in ea disponitur nunquam contingat. 1. p. n. 62. f. 108

Lex tutor qui repertorium in tutore loquens, vtrum ad alias personas ad rationem reddendam restrictus extendi debeat. 1. p. nu. 9. f. 197

Lex civilis seu Canonica si iusta sit, etiam in foro conscientie seruanda erit. 1. p. n. 7. f. 202

Lex naturalis non eget promulgatione. 1. p. n. 19. f. 204

Leges Regiæ plurimum restringunt Principis potestatem cum tertij præiudicio. 1. p. n. 25. f. 271

Lex Principis facta ad bonum publicum, quæ genericè disponit, nec de Clericis aliquam mentionem facit, indistinctè tam Clericos, quam laicos comprehendit, nisi Clericis præiudicialis sit. 1. p. n. 82. f. 313

Leges quæ in Primogeniorum institutione apponuntur, vtrum veræ conditiones sint, an modum tantum inducant. 1. p. n. 2. f. 325

Leges seu conditiones appositæ in Maioratu simpliciter sumpto modum tantum, non conditionem inducunt. 1. p. n. 3. ibidem

Leges seu conditiones Maioratus si non seruentur

tur

I N D E X I.

tur non resoluitur institutio ipsius Maio-
ratus, sed successores ad eorum implemen-
tum adstringendi sunt. 1. p. nu. 8. f. 326
Leges seu cōditiones quæ cōmuniter in Maio-
ratibus apponuntur censentur modi, nisi alia
adiungantur quæ potius ad conditionem
quàm ad modum referri debeant. 1. p. n. 11
ibidem.
Lex correctoria reducens nos ad terminos iu-
ris antiqui non est ideo fauorabilis iudican-
da. 1. p. n. 25. f. 21
Lex. 2. tit. 15. parti. 2. in Regni successione
preferens nepotem patris, ad quacunque
alia Primogenia extendenda est. 2. p. n. 5.
fo. 46
Legem partitarum non solum in Regni succe-
ssione, sed in aliis Primogeniis disponere,
pluribus rationibus probatur. 2. p. nume. 6.
fo. eodem.
Leges Tauri declaratorie, non iuris correcto-
ria censenda sunt. 2. p. n. 24. f. 49
Leges Partitarum & Tauri non tam proxi-
mitatem quàm lineam rectam Primogeni-
torum considerauerunt. 1. p. nu. 51. f. 43
Leges partitarum & Tauri in nepoti aduersus
patrum prelatione ius commune sequitur
fuerunt. 2. p. n. 52. f. 53
Lex. 40. Tauri quæ concedit transuersalibus
ius representationis, utrum procedat in his
transuersalibus qui à primo institutore nō
descendunt. 2. p. n. 9. f. 55
Leges partitarum frequenter Aronis opinio-
nes sequi solent. 2. p. n. 21. f. 60
Lex. 45. Tauri quid ultra. 1. 7. tit. 4. parti. 5.
disposuerit. 2. p. n. 5. f. 86
Lex. 45. Tauri quid ultra Gallia & Italia sta-
tuta disponat. 2. p. n. 7. f. 87
Lex. 45. Tauri in quibus deniet à iure commu-
ni nostri Regni. 2. p. n. 10. fo. eodem.
Leges pandectarum & Imperatorum in his
Regnis non tanquam leges, sed tanquam di-
cta sapientum accipienda sunt. 2. p. nu. 11.
fo. eodem.
Lex. 45. Tauri potuit disponere, q. possessio ci-
uilib & naturalis in Maioratus successorē
transferatur, etiam tertio possidente. 2. p.
num. 15. f. 88

Lex generaliter disponens non comprehendit
minores nec priuilegiatos. 2. p. n. 65. f. 104
Lex Romanorum inter liberos & ingenios
seu patronos, de plurimum casus formare
solent. 2. p. n. 25. f. 109
Leges ciuiles actus alios à iure Canonico pro-
hibito poenam adijcere. 1. p. n. 11. f. 368
Leges Regni antiquæ de Maioratus non lo-
quantur, in Prefatione. n. 20
Leges Taurinenses fuerunt prima quæ de Maio-
ratibus Hispania meminerunt. in Prefa-
tione. n. 22
Leges de crimine læsæ Maiestatis loquentes
non priuant filios iure Primogenitura iam
sibi saltem in iste competenti tempore crimi-
nis commissi. 2. p. n. 12. f. 193
Legu. 45. Tauri remedium circa traslationem
dominii ac possessionis competit ei qui in
Maioratu absque Regia facultate institu-
to Vocatus est. 1. p. n. 25. f. 6
Legitimati censentur esse de familia, agnatio-
ne & cognatione Maioratus institutoris.
1. p. n. 44. f. 28
Legitimatio spiritus quem pater instituit sub cō-
ditione si legitimatus fuerit, valet etiam si
post mortem parentis concessa fuerit. 1. p.
num. 41. f. 74
Legitimati ex rescripto Principis nihil disse-
runt à legitimis. 1. p. nu. 18. f. 319
Legitimatus nō potest relinquere tātum quā-
tum vni ex filiis legitimis cui minima por-
tio relicta est. 1. p. nu. 19. f. 319. Quod pro-
cedit etiam in legitimatis ex rescripto Prin-
cipis. n. 20
Legitimatus per rescriptum, filiis legitimis exi-
sistentibus, hodie nō potest patri succedere
nisi in quinta bonorum portione. 1. p. n. 21.
fo. 320
Legitimatus per subsequens matrimonium in
iure Primogenitura succedit. 1. p. n. 23. ibi-
dem.
Legitimus pro parte, & pro parte illegitimus
quis esse nō potest. 2. p. n. 14. f. 5
Legitimati nihil differunt à legitimis. 2. p. n. 1.
fo. 14
Legitimati ad Hispanorum Primogenia ad-
mittendi non sunt. 2. p. n. 3. ibidem.
Legitima

INDEX.

- Legitimati debent legitimis reuerentiam exhibere.* 2.p.n. 4.f. 14
- Legitimati non possunt dici legitimi ex proprietate vocabuli, seu considerato principio generaturæ, sed potius ex privilegio atque fictio- ne.* 2.p.n. 5.f. 14
- Legitimatio est similis alchimia.* 2.p.n. 6. ibi- dem.
- Legitimus differt à legitimo, sicut imago ab illo quem repræsentat.* 2.p.n. 7. ibidem.
- Legitimus est similis medicato à percussio- nibus.* 2. p. nu. 8. ibidem.
- Legitimus appellacione legitimi non compre- henditur ubi agitur de honore & beneficio* 2.p.n. 9. f. eodẽ.
- Legitimatio Principis non potest tollere ius his quibus in legitimati defectu successio Ma- ioratus deferenda est, nisi ea legitimatio ci- tatis substitutus facta fuerit.* 2. p. n. 10. f. 15
- Legitimatio simplex non sufficit ad hoc ut ex illa iuri substitutorum derogatum esse cen- seatur.* 2. p. n. 24. f. 17
- Legitimus ita ut succedat in eo quod illi pa- ter relinquere voluerit, vel sine præiudicio venientium ab intestato, Vtrum excludat substitutum.* 2.p.n. 38. f. 19
- Legitimus per rescriptum qui tempore impe- tratæ legitimacionis potuit ex subsequenti matrimonio legitimari, non excludit sub- stitutum.* 2. p. n. 39. ibidẽ.
- Legitimus non excludit substitutum, quando ipse substitutus est persona in maxima dig- nitate constituta, vel eques auratus, vel Ec- clesia.* 2.p.n. 40. ibidem.
- Legitima aliis fratribus ex bonis liberis soluẽ- da est ubi filius maior succedit iure Maio- ratus in oppidis sub titulo Ducatus, aut Marchionatus cõcessis.* 1.p.n. 29. f. 88
- Legitima filiorum simpliciter sumpta ex iure naturali procedit, quamvis eius quantitas iure positivo taxata sit.* 1. p. n. 14. f. 203
- Legitima filiorum in quantum ad alimenta eorum necessaria est, ex iure naturali pro- cedit: ideoque lege seu cõsuetudine aut re- scripto tolli non potest.* 1.p.n. 16. f. 204
- Legitima filiorum potest tolli lege, seu cõsuetu- dine etiam quoad alimenta, si filius aliunde habuerit unde se alere possit.* 1.p.n. 25. f. 205
- Legitima Vtrum hodie titulo institutionis rea- linquenda sit.* 1. p. nu. 14. f. 354
- Legitima ex iure communi atque Regio par- titarum filius titulo institutionis relinquen- da est.* 1.p.nu. 15. fo. eodem.
- Legitima ascendentium etiam titulo institu- tionis relinquenda est.* 1.p. n. 16. f. eodem.
- Legitima etiam hodie titulo institutionis relin- quenda est.* 1.p. n. 17. ibidem.
- Legitima quibus rationibus titulo institu- tionis relinquenda est.* 1. p. nu. 19. fo. eodem.
- Legitima aucta seu diminuta ex dispositione legis vel statuti, Vtrum titulo institutionis relinquenda sit.* 1. p. n. 21. f. 355
- Lasio Ultra dimidiam qualiter possit in vendi- tione commoditatis rerum Maioratus ad vitam considerari.* 1.p.n. 42. f. 153
- Libera eligendi facultas non debet ad actũ pro- hibitum, seu dolo sum extendi.* 1. par. num. 16. f. 238
- Licentia data ab ascendentibus ut descenden- tes eorum qui liberis carent ex eorum legiti- ma possint Primogenium instituere, non valet nisi in ea iuramentum interueniat.* 1. p. n. 50. f. 224
- Licentia in Maioratus institutione precedere debet etsi quoad principalem dispositionẽ non requiratur, si ad condiciones vel alias qualitates eiusdem Maioratus necessaria sit.* 1.p.n. 50. fo. 275
- Licentia semper præsumitur in casu dubij, & præcesserit Maioratus institutionem.* 1. p. nu. 51. ibidem.
- Licentia Vtrum sufficiat & per Verbum fiat à Principe cõcessa fuerit ad hoc ut ex ea Ma- ioratus institui possit, vel an requiratur li- terarum expeditio.* 1.p.nu. 52. f. 276
- Licentia cõcessa ea lege vel statuto filio fami- lias ut testari possit, intelligenda est abque præiudicio parentis quoad Usumfructum.* 1.p.n. 23. f. 293
- Licentia concessa Episcopo ad testandum, V- trum expiret primo condito testamẽto, vel possit Episcopus primo renocato alterum fa- cere.* 1.p.n. 45. f. 323
- Linea recta succedi semper debet in Maioras- tu sicut in Regno.* 1. p. n. 12. f. 14
- Linea ultimi possessoris omnibus aliis præferẽ- da est*

INDEX.

M

- da est, nec debet fieri transitus de ea ad alias
 usquequo omnes ex illa descendentes finia
 tur. 2. p. n. 14. f. 24
- Linea recta Primogenitorum semper ceterur
 vocata in Primogenij successione in infini-
 tum. 2. p. n. 29. f. 50
- Linea illius qui semel ius Primogenitura ac-
 quisivit, ceteris preferenda est; nec est ad-
 mittendus alius, donec deficiant omnes qui
 ex illa processerunt. 2. p. n. 30. ibidem.
- Linea q. nō possit incipere nisi ab illo qui suc-
 cessionem acquisivit, qualiter intelligendum
 sit. 2. p. n. 34. f. 51
- Linea ultimi possessoris à linea Primogeniti
 distinguitur. 2. p. n. 35. fo. eodem.
- Eis à Maioratus possessore dolose, vel negli-
 genter persequuta sequentibus successoribus
 non praeiudicat. 2. par. nu. 7. f. 178
- Eis capta à Maioratus successore vivente e-
 iusdem Maioratus possessore, utrum sequen-
 tibus praeiudicium afferat. 2. p. n. 11. f. 179
- Locatio ad longum tempus alienatio est. 1. p.
 n. 17. f. 159
- Locatio cōmoditatis rerum Maioratus mor-
 tuo locatē finitur. 1. par. nume. 26. f. 161
- Locatio ad longū tēpus verū Maioratus facta,
 utrum omnino vitietur, an per tempus per-
 missum valida sit. 1. p. n. 28. ibidem.
- Locatio ad longum tempus quae sit. 1. p. n. 29.
 fo. 163
- Locatio ad modicum tempus facta potentiori
 dicitur alienatio, sicut & illa quae ad longū
 tempus sit, & qualiter hoc intelligendū sit.
 1. p. n. 30. f. 164
- Locus in quo mortuus sepultus est absque au-
 thoritate Episcopi hodie potest alienari. 1.
 p. n. 39. f. 178
- Locum tenens utrum mortuo correctore pos-
 sit exercere iurisdictionem, vel an iuridi-
 ctio devoluatur ad civitatē. 1. p. n. 7. f. 180
- Longinquitas domicilij possessoris Maioratus
 an sit legitima causa concedendi facultatē
 alienandi rem Maioratus ad subrogationē
 faciendam in loco domicilij. 2. p. n. 16. &
 18. f. 150. & num. 19. f. 151
- Lucratur satis qui suae voluntati obsequitur.
 in Praefatione nume. 3. & 2. par. num. 10
 fo. 149

- M**agistratus à Maioratus possessore crea-
 ti, utrum eius morte expirent. 1. par.
 nu. 4. f. 180
- Magistratus ad beneplacitum creatus expirat
 morte constitutus, nisi à Principe creatus
 fuerit. 1. p. num. 5. fo. eodem.
- Magistratus qui morte Maioratus possesso-
 ris expirat, an utriusque iurisdictione usque
 ad adventum successoris, vel ea uti debeat
 Concilium oppidi. 1. p. n. 6. fo. eodem.
- Magnitudo Regni Castellae vetustati Regni
 Legionis praefertur. 1. p. n. 4. f. 349
- Maioratum causa sunt aliarum omnium dif-
 ficillima ac frequentissima in Praef. n. 1.
- Maioratus pro iure Primogenitura frequen-
 ter solet usurpari. 1. par. num. 1. f. 1.
- Maioratum & fideicommissorum convenie-
 tia in quibus consistat. 1. n. 11. f. 3.
- Maioratus & fideicommissa in pluribus differe-
 runt. 1. p. n. 14. f. 4.
- Maioratus ut in plurimum verbis praeceptius
 ordinantur. 1. p. nume. 11. f. 3
- Maioratus non potest dici praeiudicium fideicom-
 missum esse. 1. p. n. 15. f. 4
- Maioratus diffinitiones traditae à Roderico
 Suarez & alijs taxantur. 1. p. nume. 21.
 fo. 50
- Maioratus vera diffinitio assignatur. 1. p. nu.
 22. f. 5.
- Maioratum quidam proprii, quidam vero im-
 proprii esse solent. 1. p. n. 23. f. 6.
- Maioratus absque Principis facultate verus
 Maioratus est. 1. p. n. 25. f. 6
- Maioratus à Divino instituto quodammodo o-
 riginem trahunt. 1. p. n. 2. f. 7
- Maioratus à iure etiam naturali originē tra-
 hunt. 1. p. n. 4. f. 8
- Maioratus à iure gentium descendit. 1. p. n.
 5. ibidem.
- Maioratus Hispanorum à iure etiam Canonico,
 civili & consuetudinario derivantur.
 1. p. n. 6. ibidem.
- Maioratus Hispaniae ab ipso Hispaniarum Re-
 gno derivantur. 1. p. nu. 7. ibidem.
- Maioratus observatio in Regni successione à
 Rege

INDEX.

Rege Pelazio principium sumpsit. 1.p.nu. 11.f.9
Maioratum causa usque ad legem Taurinensium publicationem in hoc Regno iudicabitur illis legibus quæ ad Regni successionem erant statuta. 1.p.n.19.f.11
Maioratus instituendi forma, seu facultas ad illam instituendum in partitarum legibus non invenitur. 1.p.n.20. ibidem.
Maioratus individuis est sicut Regnum. 1.p.nu.6.f.13
Maioratus iure sanguinis, non iure hereditario sicut Regnum deferitur. 1.p.n.11.f.14
Maioratus & Regni successio semper ad proximiores deferitur. 1.p.n.13. folio eodem.
Maioratum instituens bona velle in propria familia perpetuo conferuare censendus est. 1.par.num. 13. fo.20
Maioratus institutio in rem, non in personam dirigitur, ideoque semper perpetua censenda est. 1.p.n.22.f.21
Maioratus institutio non simpliciter & absolute, sed favore certarum personarum facta: Vtrum supergrediatur personas nominatas. 1.p.n.31.f.25
Maioratus dispositio Vtrum extendatur ultra personas nominatas nedum in descendantibus, sed etiam respectu transuerfalium. 1.p.n.37.f.27
Maioratus successio non solum in descendantibus primi institutoris, sed etiam in collateralibus perpetua esse debet. 1.p.num. 39. ibidem.
Maioratus non ab ultimo possessore, sed à primo institutore deferuntur. 1.par.num.2. fo.54
Maioratus respectu primi institutoris iure hereditario, respectu autè ultimi possessoris iure sanguinis deferuntur. 1.p.n.10.f.55
Maioratus successor Vtrum possit Maioratum acceptare, & hereditatem repudiare. 1.p.num. 12.f.56
Maioratus cui nouæ conditiones ab ultimo ex familia adiciuntur, nouus Maioratus iudicandus erit, in eoque ea facultas quæ in nouis Maioratibus necessaria est intervenire debet. 1.p.n.21.f.58
Maioratum possessoribus consultitur, ut si an

aliquis Maioratibus bona propria adiciant eadem legibus antiqui Maioratus subiacent nec nouæ leges præsertim antiquis contrarias apponant. 1.p.nume. 36.f.60
Maioratus possessor Vtrum sequentem successorem ex causa ab ipsius Maioratus successione exheredare possit. 1. part. nu.1.f.62
Maioratus successor non potest eiusdem successione priuari, etiam propter votum paternum non impletum. 1.p.nu.4.f.63
Maioratus per viam donationis irrevocabilis institutus non reuocatur ex inimicitia culpa institutoris superuenienti. 1.p.n.35.f.68
Maioratus per viam donationis irrevocabilis institutus non reuocatur nisi ex causis de quibus in l.fina.C. de reuo. donatio. 1.p.n.31.f.67
Maioratus reuocatur etiam ex causis non contentis in d.l.fina. dummodo causæ sint similes vel maiores expressis. 1.p.n.32.f.68
Maioratus irrevocabilis qui ex causa ingratitudinis ab institutore in vita reuocatus non fuit, ab heredibus reuocari non potest. 1.p.n.36. fo. eodem.
Maioratus per viam legati, prælegati vel fidei commissi factus reuocatur ipso iure ex causa inimicitia vel ingratitudinis superuenienti absque alia institutoris reuocatione, etiã si ea causa culpa institutoris orta fuerit. 1.p.n.38.f.69
Maioratus per viam legati seu fideicommissi institutus, Vtrum reuocetur ex inimicitia superuenienti, quãdo institutor illam sciuit, habuitque tempus Maioratum reuocandi, nec illum reuocauit. 1.p.num.39. ibidem.
Maioratus ex causa ingratitudinis vel simili reuocatur quoad eum tantum qui illa commisit, non quoad sequentes. 1.p. num. 58. fo.73
Maioratus successor Vtrum teneatur ad debita institutoris eiusdem persoluenda, si Maioratus ex diuersa hereditate, seu certa ea in eadem portione constet. 1.p.n.1. ibidem.
Maioratus successor non tenetur ad solueda debita institutoris contracta, postquam Maioratus ipse irrevocabilis effectus fuit. 1.p.n.11.f.75
Maioratus successor Vtrum teneatur soluere debita

INDEX.

- debita cōtracta à predecessore ex adificijs ad Maioratus perpetuam vtilitatem factis procedentia. 1. p. num. 17. f. 78
- Maioratus pro refectione alicuius rei acquirit ius hypothecæ in ipsa re. 1. p. n. 19. f. 79
- Maioratus successor qui soluit debitum cui bona Maioratus obligata erant, potest pro eadem quāritate denovo ipsa bona Maioratus obligare. 1. p. n. 21. f. 80
- Maioratus successor tenetur ad debita vltimi Maioratus possessoris si eius hares sit. 1. p. n. 23. f. 81
- Maioratus successor qui vltimi possessoris hares non est, non tenetur ad debita eiusdem persolucenda. 1. p. n. 29. ibidem.
- Maioratus successor vtrum teneatur ad debita contracta pro necessaria sustentatione vltimi possessoris. 1. par. num. 3. 2. f. 82
- Maioratus ex dignitate inductus expirante dignitate cessare debet. 1. p. num. 27. f. 87
- Maioratus vim supremi iudicij obtinere solet. 1. par. nu. 1. f. 89
- Maioratus similis est diuisioni bonorum à parente factæ. 1. p. n. 2. fo. eodem.
- Maioratus etiam in contractu per viam diuisionis bonorum inter filios à parente institutus sequitur vltimæ voluntatis naturam. 1. p. n. 4. f. 90
- Maioratus renouabilis etiam si ex contractu fiat, semper sequitur voluntatis naturam. 1. p. n. 8. f. 92
- Maioratus irrenouabilis in contractu institutus quoad omnia sequitur contractus naturam, nec habet aliquid vltimæ voluntatis. 1. p. n. 21. f. 94
- Maioratus simpliciter per viam diuisionis bonorum institutus quoad omnia vltimæ voluntatis naturam obseruat. 1. p. n. 22. f. 95
- Maioratus per viam diuisionis bonorum inter filios simpliciter factus, vtrum requirat solēnitatem contractus, an vltima voluntas. 1. p. n. 23. f. 95
- Maioratus per viam diuisionis bonorum, atq; ipsa bonorum diuisio inter filios tam ex contractu quam ex testamento fieri potest. 1. p. n. 25. ibidem.
- Maioratus per viam diuisionis simpliciter factus si habet solēnitatem testamenti valebit tanquam testamentum, si verò habeat solēnitatem contractus, valebit tanquā contractus. 1. p. n. 26. f. 95
- Maioratus cui dignitas seu iurisdictio annexa est, Regno quoad successionem equiparatur. 1. p. n. 26. f. 108
- Maioratus qui ex immemoriali constat, vtrum presumatur habere clausulam ex qua furiosus, monachus & similes excluduntur. 1. p. nu. 100. f. 113
- Maioratus possessor tenetur sequenti satisfacere. 1. p. num. 2. f. 118
- Maioratus possessor non satisfacens, sequens in Maioratus possessione admittendus erit. 1. p. n. 17. f. 121
- Maioratus successores raro exicere solent satisfactionem ab eorum possessoribus. 1. p. n. 35. f. 123
- Maioratus possessor verus dominus est. 1. p. n. 4. f. 146
- Maioratum in institutiones ob bonum publicū introductus esse. 1. p. n. 1. f. 142
- Maioratus possessoris dominium, vtrum vtile an etiam directum sit. 1. p. n. 16. f. 148
- Maioratus possessor potest ad modicum tempus locare. 1. p. n. 1. f. 157
- Maioratus possessor non potest rem Maioratus ad longum tempus locare. 1. p. n. 23. fo. 160
- Maioratus possessor vtrum possit rem Maioratus commoditates ad longum tempus locare. 1. par. num. 24. fo. eodem.
- Maioratus possessor debet in re Maioratus id facere quod diligens pater familias in re propria fecisset. 1. p. n. 3. f. 169
- Maioratus possessor debet re Maioratus vti, non abuti. 1. par. nu. 4. fo. eodem.
- Maioratus possessor qualiter possit in viuario eiusdem Maioratus aucupari, ferasque occidere. 1. p. n. 3. f. 166
- Maioratus possessori competit ius presentandi ad Ecclesiastica beneficia. 1. p. num. 1. fo. 171
- Maioratus dicitur vniuersitas facti, non autē iuris. 1. p. num. 10. f. 191
- Maioratus possessor tam primus quam vltioris inuentarium facere tenetur. 1. p. n. 4. f. 196

MAIORA-

INDEX.

**Maioratus ex Regia facultate institutus nulla seu nõ cõpõcti facta alimẽtorũ assignatio-
ne, vtrũ nullus sit, & an facta ex bonis Ma-
ioratus legitima alimentorum assignatio-
ne suffineatur.** 1. p. n. 27. f. 205

**Maioratus a testante vel contrahente factus
non dicitur legalis, quamvis vicem legi ob-
tineat testantia ac contrahentis dispositio.**
1. p. n. 8. f. 211

**Maioratus simpliciter institutus vtrum ex Re-
gia facultate, an ex legum Regiarum dispo-
sitione censendus sit.** 1. p. n. 13. f. 213

**Maioratus post mortem patris potest confir-
mari, si filij de quorum præiudicio agitur,
consentiant.** 1. p. n. 35. f. 272

**Maioratus vtrum post mortem institutoris cõ-
firmari possit, si ipse in eius institutione pe-
tijt vtrũ Principe confirmaretur.** 1. p. n. 36
fo. 272

**Maioratus à patre institutus sub conditione si
à Principe confirmetur, vtrũ post eius mor-
tem confirmari possit.** 1. par. nume. 39. fo.
273.

**Maioratus vtrum possit institui ex Regia fa-
cultate quam institutor tempore institutio-
nis ignoravit concessam esse.** 1. p. n. nume. 47
fo. 275

**Maioratus renocabilis in snuationem non re-
quirit.** 1. p. n. num. 21. f. 284

**Maioratus ex annuis redditibus redimibilibus
quo pacto in Hispania instituatur.** 1. p. n.
5. f. 300

**Maioratus irrenocabilis absque facultate vtrũ
fieri possit ex omnibus bonis reservato usu-
fructu.** 1. p. n. 19. f. 302

**Maioratus non potest à Pralato seculari insti-
tui ex testamento absque licentia Papæ.** 1
p. n. 29. f. 304

**Maioratu instituto à patre ex Regia facultate
in vno ex filiis qui in eius vita mortuus
est, vtrum possit alium in persona alterius
filij vigore eiusdem facultatis instituere.** 1.
p. n. 43. f. 323

**Maioratum institutores filijs masculis alimẽ-
ta, feminis vero dotes cõpõctentes relinque-
re debent.** 1. p. n. 1. f. 352

**Maioratus non annullabitur ex assignatione
incompetentium alimentorum, sed arbitrio**

indici supplebuntur. 1. par. nume. 34. fo.
358.

**Maioratus nõ annullabitur ex eo q bona pro
dote seu alimentis emicantur.** 1. p. n. 35
ibidem.

**Maioratus bona sunt restituenda ex dilas di-
tione manifesta, etiam si à principio cancio
præstita fuerit.** 1. p. n. 25. f. 128

**Maioratus institutor tenetur filijs spurias at-
que naturales dotare.** 1. p. n. 45. f. 360

**Maioratus institutor etiam filios legitimus
habes tenetur siuriis ac naturalibus egerit
alimenta relinquere.** 1. p. n. 49. f. 360

**Maioratus possessor tenetur alere & dotare
fratres & sorores, etiam si ex primo insti-
tutore non descendant.** 1. p. n. 59. f. 362

**Maioratus possessor non tenetur dotare foro-
rem vterinam, sed solum vtrinque comun-
etam, vel saltem ex eodem parente natam.**
1. p. n. 60. f. 363

**Maioratus natura ea est, vt solum tẽps mor-
tis vltimi possessoris quoad proximitatẽ con-
sideretur.** 2. p. n. 39. f. 77

Maioratus ex sua natura renocabilis est. 2. p.
n. 1. f. 119

**Maioratus vel meliorationes ex causa onero-
sa cum aliquo tercio facta renocabiles sũt,
& quãdo id procedat.** 2. p. n. 16. f. 121

**Maioratus in vltima voluntate factus vtrum
fiat irrenocabilis sequuta traditione.** 2. p.
n. 19. f. 122

**Maioratus vel melioratio in iuribus incorpo-
ralibus vel in bonis in quibus institutor nõ
habet possessionem, an possit fieri irrenoca-
biliter sine cessione.** 2. p. n. 37. & n. 35. &
n. 38. f. 126

**Maioratus vtrum fiat irrenocabilis ex pacto
de non renocando.** 1. p. n. 40. f. 127. & n.
41. f. 128

**Maioratus sit irrenocabilis quando id in facul-
tate Regia ad eum faciendum præcipitur.** 2.
p. n. 54. f. 130

**Maioratus an requirit acceptationem primi
vocari, vt nõ possit renocari.** 2. p. n. 58. &
n. 60. f. 131. & n. 64. f. 132

**Maioratus ante acceptationem potest renocari,
etiã si cum iuramento & cum clausula de
nõ renocando factus sit.** 2. p. n. 66. f. 133

Maio-

INDEX.

Maiores omnino quoad institutorem irrevocabilis effectus nihilominus ex dispositione iuris in pluribus casibus reuocari poterit. 2. p. n. 80. fo. 135

Maiores alias irrevocabilis reuocari poterit ex superuenientia liberorum saltē quoad eorum legitimā vel alimentā. 2. p. n. 81. ibidem.

Maiores irrevocabilis ex tertio & quinto institutus, Vtrum reuocetur bonis instituto ris diminutis. 2. p. n. 82. f. 136

Maiores cum Regia facultate fiat, vel sine illa, nihil refert quantum ad res eius alienandas cum Regia facultate. 2. p. n. 7. f. 140. & n. 11. f. 141

Maiores in testamento vel codicillis institutus reuocatur ex delicto institutoris, ex quo pona mortis vel amissioni bonorum irrogatur. 2. p. n. 20. f. 194

Maiores quoad inducendam reuocationē ex crimine subsequendo vel nō, cui dispositioni comparandus sit. 2. p. n. 23. f. 195

Maiores irrevocabilis quo pacto effici valeat etiā extāte facultate ex qua pmititur institutori ut post illū institutū eum ipsam liberē reuocare possit. 2. p. n. 79. f. 136

Maiores absq; Regia facultate institutus Vtrum ex criminis lase Maiestatis Diuinae & humane cōfiscari valeat. 2. p. n. 26. f. 195

Maiores in dubio, absq; Regia facultate institutus cōsensus est. 2. p. n. 70. f. 206

Maiores perpetuus nō inducitur ex eo solo qd testator ad plures gradus substitutionū digressus fuerit nisi ex aliis cōiecturis deducatur. 1. p. n. 38. f. 36

Maiores modica fit mētio in Chronicis Hispania, in Praefatione. p. 14

Maiores natus praecedit ceteros in Primogeni, si cut in Regni successione. 1. p. n. 7. f. 13

Mala fides ex errore iuris causata Vtrum impediāt longissimam temporis praescriptionem 1. p. n. 68. f. 254

Mala fides auctoris nō nocet singulari successoris, si is accessione praedecessoris nō utatur. 1. p. n. 70. f. 265

Mala fides praesumptio nō nocet heredi vniuersali nō vtrū accessione defuncti. 1. p. n. 71. ibidem.

Madatum reuocatur ex favore superuenienti,

sicut ex morte. 1. p. n. 45. f. 274

Maritus disipulis bona uxoris, tenetur illa etiā cōstāte matrimonio restituere. 1. p. n. 8. f. 125

Maritus cōstāte matrimonio Vtrum possit praesentare si ius patronatus uxori in rebus dotalibus competat, an ipsa uxor praesentare debeat. 1. p. n. 3. f. 171

Maritus vel uxor nō possunt ex bonis sibi a priori marito vel uxore donatis seu legatis, seu aliter ex causa lucrativa acquisitis Maioratum instituere. 1. p. n. 59. f. 303

Maritus solus absque uxoris cōsensu, Vtrum possit Primogenium in persona filij communis ex bonis cōstāte matrimonio acquisitis instituere. 1. p. n. 61. f. 310

Maritus Vtrum ex bonis cōstāte matrimonio acquisitis possit donationem facere. 1. p. n. 66. f. 310

Masculus eiusdem lineae excludit feminā in Maioratu, sicut in Regno. 1. p. n. 8. f. 13

Masculinitatis repetitio quādo & qualiter faciēda est. 1. p. n. 26. f. 45

Masculus eiusdem lineae & gradus feminā a maioratū successionē excludit. 2. p. n. 4. f. 22

Masculorum vocatio quādo in hominū dispositionibus censetur facta ratione cōseruandae agnationis. 2. p. n. 9. f. 31

Masculorum vocatio excludit feminarū successionem. 2. p. n. 30. f. 34

Masculorū vocatio nō inducit feminarū exclusionē ob masculos remotiores. 2. p. n. 32. ibi.

Masculorum vocatio nō censetur facta ratione cōseruandae agnationis, si in aliqua parte Maioratus a femina fuit institutus. 2. p. n. 50. f. 37

Masculinitatis repetitio faciēda est in Maioratus in quibus ratio cōseruandae agnationis expressa vel subintellecta est. 2. p. n. 58. fo. 40

Masculinitas patris nō potest trāsmitti in filiam, nec ab illa etiam representari. 2. p. n. 49. f. 3

Masculus qui post successionem feminā natus fuit, illam excludit. 2. p. n. 21. f. 76

Masculorum appellatio masculos ex feminis descendentes comprehendit, quādo nō agitur de agnationis cōseruatione. 2. p. n. 48. f. 36

Matri

INDEX.

Matrimonium inter consanguineos tertio gradu valet sub conditione si papa dispensauerit. 1. p. n. 9. f. 336

Matrimonium contractum ab eo qui laborat in extremis, validum est, si filijque antea nati ex eo legitimi efficiuntur. 1. p. n. 25. f. 239

Mater non tenetur alere filium nisi in subsidium, vel nisi intra triennium. 1. p. n. 3. f. 313

Mater quae Maioratum instituit indistincte tenetur filijs alimenta ministrare. 1. p. n. 4. ibi.

Mater potest succedere filio si statum disponat, quod non succedat filiae extantibus agnatis. 2. p. n. 12. f. 31

Mediolanense decretum simile est legi. 4. c. Tanri & eius dispositioni. 2. p. n. 3. f. 87

Meliorationem tertij & quinti non potest facere is qui habens facultatem Regiam simpliciter Maioratum instituit. 1. p. n. 17. f. 215

Melioratio tertij quae reuocabili est, vltima voluntatis naturam obseruat, de eaque omnia quae de Maioratu dicuntur erunt dicenda. 1. p. n. 19. f. 94

Memoria agnationis & cognationis conservatur ex nomine & insigniis. 1. p. n. 5. f. 343

Memoria hominis sicut & homo ipse oritur & moritur. 1. p. n. 62. f. 263

Memoria etiam per feminas conservatur. 2. p. n. 7. f. 23

Mente captus, furiosus vel phreneticus vtrum possit Primogenium instituere. 1. p. n. 7. f. 293

Merita sequentia purgant inimicitiam praecedentem. 1. p. n. 14. f. 65

Meritorum collatio non dicitur esse anxiosa & stricta. 1. p. n. 74. f. 247

Metus reuerentialis ad inualiditatem Primogeniae ex filiorum consensu instituta sufficiens non est, nisi nimia crudelitas, minae aut verba iniuriosa concurrant. 1. p. n. 9. f. 217

Metus minor requiritur in muliere quam in viro ad Primogenij rescissionem. 1. p. n. 10. ibid.

Metus reuerentialis simul cum enormissima lesione ad Primogenij rescissionem sufficiens est. 1. p. n. 11. ibidem.

Metus non potest quis astringi ad matrimonium contrahendum. 1. p. n. 2. f. 335

Milites Sancti Iacobi, Calatravae, Alcántarae, & vtrum in Maioratu succedere possint. 1. p. n. 28. f. 113

Milites & commendatarij Sancti Iacobi, Calatravae & Alcántarae, vtrum possint ex proprijs bonis vel ex fructibus commendarum Primogenium instituere. 1. p. n. 69. f. 298

Minimus error in principio, in fine apparet maximus. 1. p. n. 9. f. 9

Minor grauissime ac enormissime lesus potest renunciationem rescindere, etiam si iurauerit se illam ratione lesionis non impugnaturum. 1. p. n. 24. f. 219

Minor renuntias hereditati paternae etiam nullo ob renunciationem accepto non restituitur, si id consulto ac ex iusta causa fecerit. 1. p. n. 32. f. 221

Minor vtrum possit absque autoritate tutoris vel curatoris Primogenium instituere. 1. p. n. 5. f. 291

Minor non poterit Primogenium ex contractu absque auctoritate tutoris seu curatoris instituere. 1. p. n. 8. f. 292

Minor non potest facere donationem causa mortis absque auctoritate tutoris vel curatoris. 1. p. n. 9. ibidem.

Minor vtrum aduersus Maioratus institutionem restitui possit. 1. p. n. 11. ibidem.

Minor qui iuri Primogenitura renuntiavit, poterit aduersus renunciationem restitui. 1. p. n. 25. f. 11

Minor vtrum aduersus declinatoriam fori omisam restitui possit. 2. p. n. 61. f. 102

Minor in remedio summario tenetur consequenda non restituitur aduersus probationem omisam. 2. p. n. 63. f. 103

Modus impossibilis dispositionis in contractu, seu in testamento factam non vitiat. 1. p. n. 42. f. 331

Monachus vtrum succedere possit in Hispanorum Primogeniis. 1. p. n. 68. f. 109

Monachus professus in monasterio capaci, vtrum succedere possit in Maioratu cui dignitas seu iurisdictio annexa est. 1. p. n. 71. f. 110

Monachus retinet ius agnationis atque proprietatis in gradum. 1. p. n. 73. f. 110

Monachus retinet iura sanguinis. 1. p. n. 74. ibidem.

Monachus retinet iura suitatus. 1. p. n. 75. ibid.

Monachus succedit in feudo cui nullum seruitum annexum est, seu tale quod a monacho

INDEX.

cho præstari possit. 1. p. n. 76. f. 110
 Monachus succedit in bonis fidei commissio sub-
 iectis atque alienari prohibitis. 1. part. nu.
 77. ibidem.
 Monachus succedit in melioratione tertij. 1.
 p. n. 78. ibidem.
 Monachus non est capax iurisdictionis secu-
 laris. 1. p. nu. 82. f. 111
 Monachus non potest succedere in oppidum & ca-
 stris iurisdictionem habentibus. 1. p. n. 83. f. 111
 Monachus non succedit in feudo habenti anne-
 xum servitium quod à monacho præstari
 non possit. 1. p. n. 84. ibidem.
 Monacho in Maioratu succedente memoria
 institutoris supprimitur. 1. p. n. 91. f. 112
 Monachus quoad familia conservationem ac
 iurisdictionis exercitium attinet, mortuus
 esse reputatur. 1. p. nu. 92. ibidem.
 Monachus succedit in Maioratu cui dignitas
 seu iurdictio annexa est. 1. p. n. 95. f. 113
 Monachus utrum possit Primogenium instituere.
 1. p. n. 38. f. 294
 Monachus ante ingressum monasterij de bo-
 nis suis libere disponente. 1. p. n. 39. fo.
 eodem.
 Monachus nonitius quoad bonorum suorum dispo-
 sitionem tanquam laicus censendus est. 1. p. n. 53.
 f. 296
 Monachus descendentes seu ascendentes non
 habens post factam professionem, non potest
 Primogenium instituere. 1. p. n. 54. ibidem.
 Monachus professus liberos habens utrum pos-
 sit inter eosdem Primogenium instituere.
 1. p. n. 55. ibidem.
 Monachus professus liberos habens, utrum pos-
 sit ex tertio Primogenium instituere. 1. p.
 n. 57. ibidem.
 Monachus professus qui inter liberos testatur
 tenetur eisdem legitimam absque dimi-
 nutione relinquere. 1. p. n. 58. f. 297
 Monachus professus qui inter liberos testatur
 tenetur monasterio relinquere omne illud,
 quod relictum filijs legitimis ex bonis suis su-
 pererat. 1. p. n. 59. fo. eodem.
 Monachus professus liberos habens non potest
 nec tenetur monasterio aliquid præter quin-
 tam partem relinquere. 1. p. n. 60. ibidem.
 Monachus professus potest in uno ex liberis Pri-

mogenium ex tertio instituere. 1. p. n. 61. ibidem.
 Monachus professus liberos habens non potest
 ex quinta bonorum parte Primogenium insti-
 tuere. 1. p. num. 62. ibidem.
 Monachus professus non potest ex Regia facul-
 tate Primogenium instituere. 1. p. n. 63. ibidem.
 Monachus professus ascendentes habens po-
 test inter eosdem monasterium bona sua
 dividere. 1. par. nume. 64. f. 298
 Monachus professus ascendentes habens non
 potest ex tertia bonorum portione Primoge-
 nium instituere. 1. p. nume. 65. ibidem.
 Monachus professus ascendentes habens utrum
 ex Regia facultate possit Primogenium in-
 stituere. 1. p. nu. 66. ibidem.
 Monachus ex licentia Papæ utrum possit Pri-
 mogenium instituere. 1. p. nu. 68. ibidem.
 Monachus professus consilium utriusque casibus
 possit Primogenium instituere, illud non ex so-
 la familia conservatione, sed ex alia causa ho-
 nestæ ac religiosæ faciant. 1. p. nu. 68. ibid.
 Monachus religiosus, clericus vel monialis à
 successione Primogenij possunt excludi. 1.
 p. n. 54. f. 333
 Monachus qui tempore delatæ successionis in
 monasterio incapaci invenitur, non potest
 succedere etiam si ex possessione ad monaste-
 rium capax transferatur. 2. p. n. 17. f. 10
 Monasterium capax mediante persona mona-
 chi succedere potest. 1. p. n. 71. f. 110
 Monasterium succedit in feudo & in fidei com-
 misso solū durante vita monachi. 1. p. n. 79
 ibidem.
 Monasterium excludit substitutum, etiam si
 monachus in extremis constitutus profes-
 sionem fecerit. 1. p. n. 28. f. 239
 Monasterium habetur loco filij. 1. p. n. 41. f. 294
 Monasterium incapax non rumpit dispositio-
 nem præcedentem. 1. p. n. 42. ibidem.
 Monasterium non habetur loco filij nisi in ca-
 sibus à iure expressis. 1. p. n. 45. f. 295
 Mortuo Duce, Comite aut Marchione, filius e-
 us non appellatur Hispania Dux, Comes aut
 Marchio absque Regis consensu. 1. p. n. 13. f. 85
 Mors civilis æquiparatur naturali, quando eun-
 dem effectum inducit. 1. p. num. 94. f. 112
 Moritæ eo cuius arbitrio nuptiæ commissæ sunt
 cōditio pro defecta habetur. 1. p. n. 49. f. 342
 Mos

INDEX.

Mos est subditorum id sequi quod Reges facere conspiciunt. 1. p. n. 22. f. 11
Mulier potest iudicare si habeat iurisdictionē ex successione. 1. p. n. 14. f. 102
Mulier Regnum ex successione deferri potest 1. p. n. 15. fo. eodem.
Munera obsecrant animos prudentum, & subvertunt Verba iustorum. 1. p. n. 38. f. 240
Mutianæ cautionis actio datur in dispositione conditionalis, in modali verò sine ea agi potest. 1. p. n. 24. f. 328
Mutians pro refectione alicuius rei acquirit ius hypothecæ in ipsa re. 1. p. n. 19. f. 79
Mutus & surdus à natura Vtrum in Maioratu succedat. 1. p. n. 40. f. 106
Mutus & surdus succedit in Maioratu cui dignitas seu iurisdictionis annexa nō est. 1. p. n. 41. f. 107
Mutus successionis incapax non est. 1. p. n. 42. fo. eodem.
Mutus in feudo non succedit. 1. p. n. 43. fo. eodem. Nisi pro feudo nullum servitium præstari debeat, vel tale quod à mutuo præstari possit. n. 44
Mutus & surdus Vtrum succedat in Maioratu cui dignitas seu iurisdictionis annexa est. 1. p. n. 45. f. 107
Mutus sicut excluditur à feudo cuius servitium præstare non potest, ita videtur excludendus esse à Maioratu cuius munus non potest adimplere. 1. p. n. 46. ibidem.
Mutus & surdus furiosus æquiparatur. 1. p. n. 56. f. 108
Muto & surdo potest fieri substitutio exemplaris sicut furioso. 1. p. n. 57. f. 108
Mutus intelligens furiosus nō æquiparatur. 1. p. n. 59. fo. eodem.
Mutus perspicacis ingenij nō potest dici omni no inhabilis ad successionem Maioratus cui dignitas seu iurisdictionis annexa est. 1. p. n. 64. f. 109

N

Naturalis seu bastardus non dicitur esse de domo, familia, agnatione, nec cognatione. 1. p. n. 46. f. 18

Naturales seu bastardi arma nec insignia parentum deferre possunt. 1. p. n. 47. f. 18
Naturalis in feudo non succedit. 1. p. n. 48. f. 29
Naturalis non succedit in Maioratu. 1. p. n. 49. ibidem.
Naturalis per subsequens matrimonium legitimatus præferitur secundogenito qui ex matrimonio legitimitati sint quando ambo ex eadem matre nati sunt. 2. p. n. 6. f. 3
Natura semper inesse videtur, nisi per pactum improprietur. 2. part. num. 31. f. 27
Nascituri ad Maioratus successionem vocari possunt. 2. p. n. 30. f. 76
Nati tempore institutionis in Hispani Primogenius non solum admittitur, sed omnes qui tempore delatæ successionis & conditionis nati inveniuntur. 1. p. n. 49. f. 10
Nati tempore mortis non solum comprehenduntur in legato perpetuo facto familiae, sed etiam nascituri. 2. p. n. 21. f. 97
Neceesse est ut omnia sua periodo terminetur. 1. p. n. 63. f. 164
Negativa quæ præcedit Verbum potest induci necessitatem præcisam, & tollit potestatem alter disponendi. 1. p. n. 12. f. 318
Nepos ex filio maiori excludit patrui in Regno & in Maioratu. 1. p. n. 10. f. 14
Nepotibus & pronepotibus lite pendente alimenta præstari solent. 1. p. n. 34. f. 370
Nepos legitimus ex filio naturali Primogenito superstiti ex matrimonio subsequenti legitimitatis filium secundogenitum legitimum à Maioratus successionis excludit. 2. p. n. 9. f. 4
Nepos à filio masculino Primogenito descendens Vtrum filium masculum secundogenitum excludat. 2. p. n. 77. f. 44
Nepotem esse patruo in Regni successionis præferendum in his Regnis ex lege partitarum decisum est. 2. p. n. 1. f. 46
Nepos & patruus causa in Primogeniorum successionis in his Regnis post legem partitarum satis controversa fuit. 2. part. num. 4. fo. 46
Nepos ante leges partitarum ex Hispanis consuetudine patrui præcedebat. 2. p. n. 26. fo. 49

INDEX.

Nep̄is causa aduersus patrū ferē apud omnes gentes & nationes in primogeniorum successione potior fuit. 2. p. n. 2. f. 46
 Nil refert legetur Titio & Mauro, an Titio cum Mauro. 1. p. n. 10. f. 41
 Nobiliores ac meliores ad officia secularia eligendi sunt. 1. p. n. 66. f. 245
 Nominatio personarū solum tribuit nominatis præcedentiam successionis, non autē operatur aliorum exclusionem. 1. p. n. 33. f. 25
 Non est nouum ut ex unico verbo plures substitutiones deducantur. 1. p. n. 16. f. 20
 Non minus dominus est n̄ qui alienare non potest. 1. p. n. 11. f. 147
 Notarij acceptatio nomine absentis facta, vtrū Maioratum irrevocabilem efficiat. 2. p. n. 67. f. 133
 Notarius vtrum possit acquirere absentis solū in iudicialibus, an id etiam ad actus extrajudiciales protrahendum sit. 2. p. n. 70. f. 134
 Nova opinio q̄ nūquā in Maioratus locū habeat quare detractio, defenditur. 1. p. n. 26. f. 139

O

Odius testatori sub generali seu tacita vocatione nunquam comprehenditur. 1. p. n. 13. f. 65
 Odius est omnis recessus à iure communi. 2. p. n. 23. f. 25
 Omne agens in patiente bene disposito operari debet. 1. p. n. 1. f. 317
 Omnis bona disputatio à diffinitione incipienda est. 1. part. n. 1. f. 1
 Omissio modice solennitatis actum vitare non solet. 1. p. n. 33. f. 256
 Onera Maioratus possessoris oneribus matrimonij iuste comparari possunt. 2. p. n. 13. f. 82
 Opinio dicētium principem absque causa & citatione substitutorum posse iuri sibi ad Maioratus successionem in spe quasi pro prædicare taxatur. 2. p. n. 27. f. 17
 Opinio petri de peralta in l. cum ita legatur. 5. in fideicommissio. n. 16. ff. de legat. 1. taxatur. 2. p. n. 11. f. 23
 Opinio dicētium q̄ exclusio femina cui legiti-

ma debetur propter masculos remotiores odiosa sit, exclusio autem femina cui legitima non debetur favorabilis taxatur. 2. p. n. 29. f. 26

Opinio dicētium q̄ verbum masculus feminā à primogeniorum successione excludat, frequētius admitti solita est. 2. p. n. 37. f. 35
 Opinio dicētium fructus rerum Maioratus inter heredes vltimi possessoris & nouū successorem esse prorata diuidendos, tāquā probabilior eligitur. 2. p. n. 12. f. 80
 Opinio Caroli Ruini in pluribus consiliis taxatur. 2. par. num. 72. f. 134
 Optimum cōsiliū est aducere in Regis facultatibus q̄ alimēta relinquātur quocūque titulo. 1. p. n. 23. f. 356
 Ordinū omisio in quacūque minima parte actum vitiat. 1. p. n. 14. f. 319
 Ordo in successione Maioratus quis seruari debet absque vlla lege, seu conditione instituti. 1. par. nu. 1. f. 12
 Ordo in successione Maioratus ex prescriptione inducitur quis seruandus sit. 1. p. n. 22. f. 15

P

Pacta matrimonialia ex quibus antiquus ordo succedendi in Maioratus institutus mutatur, nulla sunt, nisi Regia facultas interueniat. 1. p. n. 34. f. 60
 Pacto iurata inter filios vi in bonis patris iure Maioratus succedatur, nō valet absque ipsius patris cōsensu. 1. p. n. 3. f. 216
 Pactum de quo in l. fina. C. de pactu. & cōsensu à filio paternæ dispositioni absque iuramento adhibitus, ratione enormissimæ læsionis rescinditur. 1. par. num. 26. f. 219
 Pactum de nō contrahendō nō alterat naturā contrahendi. 2. p. n. 46. f. 128
 Palatius Ruuius ultra iuris Canonici sciētiam fuit iuris civilis professor excellentissimus. 1. p. n. 5. f. 119
 Patris vtrum vigore Regie facultatis possit in persona filij hæretici vel proditoris, vel inimici Regis, vel existeris apud hostes primogenium instituere remissive. 1. p. num. 10. fo. 324

parentes

- Parentes Maioratum insituentes tenentur do-**
tem filiae relinquere, etiam si sit dotata; vel
aliunde dotari possit. 1. p. num. 7. f. 353
- Parentes Maioratum insituentes tenentur fi-**
lius alimenta relinquere etiam si filij aliunde
se alere possint. 1. p. num. 6. ibidem.
- Parans utrum possit relinquere filius spuris as-**
limenta ultra quintum; si quintum ad illa
non sufficiat. 1. p. n. 52. f. 360
- Parentes tenentur filiam iterum dotare, si ca-**
sa non culpa sua dotem amisit. 1. p. n. 23.
fo. 369
- Parentes tenentur iterum filios alere qui prima**
alimenta etiam culpa sua amisserint. 1. par.
num. 24. ibidem.
- Partitarum leges à Rege Fernando tertio cœ-**
ptæ fuerunt. in Præfatione. n. 21
- Pater potest tertiam & quintam heredita-**
tis portionem, sicut potest tertiam & quin-
ta bonorum partem prælegare. 1. p. n. 17. f. 56
- Pater tenetur filius bonorum descriptionem fa-**
cere, quamvis inuentarium de bonis eiusdē
facere non teneatur, quod generale est in o-
mnibus qui inuentarium facere non tenen-
tur. 1. p. n. 34. f. 123
- Patre bona Maioratus dilapidante, filio ante**
eius mortē restituenda sunt. 1. p. n. 1. f. 124
- Pater dissipans bona filij quorum administra-**
tor est, tenetur ea filio restituere. 1. p. nu. 7.
fo. 125
- Pater propria bona dilapidans tenetur in vita**
filio legitimam assignare. 1. p. nu. 9. ibidem
- Pater potest bona sua in mare proicere in præ-**
iudicium filiorum. 1. p. num. 10. f. 116
- Pater dissipans bona immobilia Maioratus,**
utrum teneatur illa in vita restituere. 1. p.
n. 14. fo. eodem.
- Pater dissipator bona Maioratus tenetur in**
vita filio restituere, etiam si sit solvendo, &
culpa dissipationis in omittendo consistat.
1. p. n. 16. f. 127
- Pater habet Verum ius Ususfructus in bonis**
Maioratus filij, non solum commoditatem
1. p. n. 19. f. 149
- Pater qui potuit filio pupillariter substituere**
& id non fecit potest gravare fideicomisso
venientes ab intestato. 1. p. n. 17. f. 127
- Pater potest in persona filij natu maioris Pri-**
mogeniū instituire dūmodo dignus sit, præ
termisus filijs dignioribus. 1. p. n. 64. f. 245
- Pater potest in foro cōscientiæ filium indignū**
indignitate factū in quinta bonorum por-
tione meliorare. 1. p. num. 70. f. 247
- Pater non potest in codicillis factis inter libe-**
ros eisdē heredes instituire. 1. p. n. 32. f. 287
- Pater habens ultra quatuor filios non potest**
filij illegitimis quintum pro dote, seu alimē-
tis relinquere. 1. p. n. 51. f. 360
- Pater non potest renocare licentiam filio ad**
donandum causa mortis datam in præiudi-
cium illius cui iam est facta donatio. 2. p.
n. 13. f. 141
- Pater qui potest filium vendere ob necessitatē,**
an poterit pignori. 2. p. n. 13. f. 158. &
n. 25. f. 160
- Pater utrum possit Ususfructum recipere ex**
bonis Maioratus filij familias. 1. p. nu. 18
fo. 148
- Pater non percipiet Ususfructum ex bonis**
Maioratus, ubi institutor eius prohibuerit
1. p. num. 30. f. 151
- Pater Ususfructum recipere potest ex re iure**
Maioratus à Principe donata. 1. p. nu. 24
fo. 150
- Pater Ususfructum percipere non potest ex**
re Maioratus filij clericici. ibidem. n. 25
- Pater retinet Ususfructum in bonis Maioratus**
filio ante clericatum acquisitis. 1. p. nu.
23. f. 150
- Pater in bonis Maioratus expresse alienari**
prohibitis non potest verum tus Ususfructus
sed solum commoditatem obtinere. 1. p. n.
29. f. 150
- Pecunia data ab aliquo pro electione alterius**
presumitur data electo mandante vel con-
sentiente. 1. p. n. 44. f. 241
- Pelagius pro insignis leonem rubrum in cam-**
po albo assumpsit. 1. p. nu. 14. f. 10
- Pænā privationis non est apponenda nisi in ca-**
sibus à iure expressis. 1. part. nu. 10. f. 65
- Pænarum fiscalium perceptio pertinet ad Ma-**
ioratus possessorem. 1. p. n. 20. f. 183
- Pæna fiscales sunt fructus iurisdictionis. 1. p.**
n. 22. f. 184
- Pæna fiscales pertinent ad Ususfructuarium.**
1. p. n. 23. ibidem.

- Pæna appositæ à lege Tauri filius matrimonii clandestina contrahentibus, non potest recte id considerantibus grauius videri.* 1. p. n. 12. f. 368
- Pæna ob matrimonium clandestinum appositæ utrū hodie habeant locum sūte decisione Cōcilij Tridentini sessione. 24. c. 1. de re formatione matrimonij, cuius ponitur declaratio.* 1. p. n. 16. ibidem.
- Pæna non incurritur ex actu nullo, seu inefficaci.* 1. part. nu. 17. ibide.
- Pæna nō incurritur ex actu nullo, quando lex considerat solum factum, non autem iuris effectum.* 1. p. nume. 19. f. 369
- Pæna fiscales qualiter inter heredes Vltimi Maioratus possessoris & sequentem successorem diuidenda sunt.* 2. p. n. 19. f. 84
- Pæna fiscalis pertinet illi cuius tempore condēnatio facta fuit.* 2. p. n. 20. ibidem.
- Pæna fiscalis que ab ipso iure debita est nō est adijcienda illi cuius tempore condemnatio facta fuit, sed ei cuius tempore delictum commissum fuit.* 2. p. n. 21. ibidem.
- Pæna fiscalis debetur illi cuius tempore condēnatio facta fuit, & non illi cuius tempore facta fuit executio.* 2. p. n. 22. fo. eodem.
- Pæna fiscalis utrū debeat illi cuius tempore condemnatio facta fuit, si tempore primi iam diffinitiuē conclusa erat.* 2. p. n. 23. fo. eodem.
- Pæna debetur iudici qui in prima instantia cōdemnationem fecit, etsi sententia ab alio in grauā appellationis confirmetur.* 2. p. n. 24. fo. eodem.
- Pæna fiscales inter heredes Vltimi Maioratus possessoris & sequentem successorem pro rata diuidenda sunt, qualiter hoc intelligendum sit.* 2. p. n. 25. f. 85
- Pæna distinguitur à modo vel conditione ex verisimili voluntate testatoris.* 1. p. n. 33. fo. 330
- Pæne impostæ aduersus filios hereticorū seu proditorum non extenduntur ad illos qui tempore commissi delicti nati non erant.* 2. p. n. 55. f. 201
- Pensiones rerum Maioratus etiam pro rata diuidenda sunt.* 2. par. nu. 17. f. 83
- Perfectum dominium absque alienandi facultate costare potest.* 1. p. n. 12. f. 147
- Peruissio viciendi ab ipso iure seruitutis diuersa est.* 1. p. n. 43. f. 155
- Permissio facta vni non porrigitur ad alium.* 2. p. n. 38. f. 162
- Perpetuum nihil potest esse sub sole, nisi per subrogationem.* 1. p. n. 15. f. 20
- Perpetuus Maioratus inducitur si testator bona sua Primogenitis familie propria reliquerit.* 1. p. n. 18. f. 32
- Persona quæ à Maioratus successionē excluditur, repræsentari nō potest.* 2. p. n. 2. f. 54
- Petrus à Peralta taxatur.* 2. p. n. 20. f. 122
- Pisces qui in stagno sunt vt multiplicentur dicuntur res immobiles, parsque ipsius fundi esse indicantur.* 1. p. n. 10. f. 166
- Pluribus successionem Maioratus post mortē possessoris prætendentibus omnibus satisfactum erit.* 1. p. n. 23. f. 111
- Plures vocati sub nomine collectiuo familie, vel simili, non simul, sed ordine successiuo admittendi sunt.* 1. p. n. 24. f. 32
- Plures vocati per copulam in Hispanorū Primogeniis semper censentur vocati indistincte ordine successiuo.* 1. p. n. 5. f. 40
- Plures vocati in Hispanorum Primogeniis vt vnus cum alio succedat, ordine successiuo non simul admittendi sunt.* 1. par. nu. 13. fo. 41
- Plures vocati ad successionem in Hispanorū Primogeniis per fideicommissum nō per vulgare vocati esse censentur.* 1. p. n. 18. f. 43
- Plures cōiectura simul iuncta efficiūtur id quod vna de per se efficere nō potest.* 1. p. num. 4 fo. 37
- Plures vocati per copulam inter quos solum cadit ordo affectionis, non necessitatis censentur vocati simul, non ordine successiuo.* 1. p. n. 4. f. 40
- Plures sub disjunctiua, seu alternatiua vocati ordine successiuo vocati censendi sunt.* 1. p. n. 7. f. 70
- Plures vocati ita vt vnus cum alio succedat, semper simul, non autem ordine successiuo admittuntur.* 1. p. n. 8. f. 41
- Plures vocati ad successionem censentur vocati per vulgarem substitutionem, non autem per fideicommissum.* 1. p. n. 14. f. 42
- Plures*

- Plures testes cōiungi possunt ad probationem prescriptionis Primogenij, quamvis unusquisque deper se concludenter nō deponat. 1.p.n. 34.f. 256
- Plura vilia que deducuntur ex hac inuestigatione, an Maioratus tanquam contractus, seu tanquam testamentum censendus sit enumerantur. 1.p.n. 36.f. 98
- Plures rationes que aduersus Primogeniū institutiones adduci solent. 1.p.n. 2.f. 200
- Portio vtrum sit prestanda Monasterio, quando monachus fecit testamentū ante ingressum quod ex ingressu nō reuocatur. 1.p.n. 47.f. 295
- Possessor Maioratus potest eidem adycere cōditiones antiqui Maioratus declaratorias, ex quibus nil noui statuatur. 1.p.n. 23.f. 78
- Possessor Maioratus ex consensu omnium de familia potest Maioratus antiquo nouas cōditiones adycere. 1.p.n. 26.f. eodem.
- Possessor Maioratus qui ipsi Maioratus bona propria libera addidit, vel sequentem possesorem in bonis proprijs heredem instituit an possit nouas condiciones antiquo Maioratus adycere. 1.p.n. 35.f. 60
- Possessor Maioratus seruitutem cōstituere potest, ita vt eo moriente resoluator. 1.p.n. 4.f. 154
- Possessor Maioratus vtrum possit ius vsusfructus in re Maioratus cōstituere. 1.p.n. 5.f. 154
- Possessor Maioratus tenetur ad solutionē censuum, tributorum, pensionum atque aliorum onerum realium, etiam si tempore predecessorum decursa sint. 1.p.n. 8.f. 194
- Possessor Maioratus tenetur ad expensas litij super rebus eiusdem Maioratus contingentium, & qualiter hoc intelligendum sit. 1.p.n. 10.f. eodem.
- Possessore Maioratus inuentarium non conficiente, an possit aduersus illum in litem iurari. 1.p.n. 11.f. 196
- Possessori Maioratus graue damnum sequi potest ex diffamatione sibi circa Maioratus successionem contingenti. 2.p.n. 28.f. 110
- Possessor Maioratus qualiter possit ex columbario columbas capere & occidere. 1.p.n. 11.f. 167
- Possessor Maioratus potest ex dispositione institutoris solum esse vsusfructuarius, nō dominus. 1.p.n. 35.f. 151
- Possessor Maioratus vtrum possit ex flua nō cadua arbores grandes excidere. 1.p.n. 5.f. 165
- Possessor in Maioratus Hispania nō potest instituere heredem in bonis Maioratus illi qui sibi ab intestato successurus est. 1.p.n. 35.f. 47
- Possessor lucratu fructus medij temporis quādo dispositio est pura, resoluenda tamē sub conditione, si vero sit conditionalis, eos restitueret tenetur. 1.p.n. 19.f. 327
- Possessor Maioratus prohibetur vsu fructu, seu aliam seruitutem super rebus Maioratus cōstituere. 2.p.n. 9.f. 114
- Possessor Maioratus non potest bona Maioratus ad longum tempus locare, seu in Emphyteosim concedere. 2.p.n. 10.f. 114
- Possessor Maioratus non potest de rebus Maioratus transigere nec compromittere, neque in illis heredem instituere, nec illa ex delicto, nec etiam ex pluribus aliis causis alienare. 2.p.n. 11.f. eodem.
- Possessor maioratus non potest nocere successoribus ex actu voluntario. 2.p.n. 10.f. 181
- Possessio qua statuitur Gallie & Italie in heredem transfertur, vocatur civilis & civilissima, artificialis & dativa. 2.p.n. 13.f. 87
- Possessio naturalis ex statu Gallie & Italie non transfertur. 2.p.n. 14.f. 88
- Possessio qua non erit nec poterat esse penes vltimum maioratus possessorem, in sequentem successorem non transfertur. 2.p.n. 17.f. eodem.
- Possessio civilis & naturalis ex l. 45. Tauri in maioratus successorem transfertur. 2.p.n. 15.f. eodem.
- Possessio civilis nec naturalis non potest esse mortuo maioratus possessore penes tertium in quem eo vivente bonorum maioratus possessio translata est. 2.p.n. 18.f. eodem.
- Possessio civilis & naturalis qua ex l. 45. Tauri transfertur, vtrum vera an ficta possessio dicenda sit. 2.p.n. 19.f. eodem.

Possessio & dominium verum ante implem-
tum conditionis nominis & armorum & e-
lationis transferatur. 1. p. n. 11. f. 344

**Possessio rerum Maioratus mortuo ultimo pos-
sessore illico in sequentem transferatur, adco
ut nec per momentum vacare dici possit.**
2. p. n. 20. f. 88

**Possessio qua de ultimo Maioratus possessore
in sequentem successorem transferatur, verum
sit diuersa, an eadem.** 2. p. n. 22. fo. eodem.

**Possessio rerum Maioratus transferatur de ul-
timo possessore in sequentem successorem,
etiam si is infans furiosus, vel mentecaptus
seu ignorans, vel conceptus, & non ad na-
tus sit.** 2. p. n. 24. f. 89

**Possessor actualis & naturalis potest intentare
interdictum adipiscende pro consequenda ac-
tualis & corporalis detentatione.** 2. p. n. 3.
fo. 89

**Possessio civilis & naturalis acquiritur ex cō
stituto.** 2. p. n. 4. f. 90

**Possidens ex constituto potest interdictum adi-
piscende proponere pro consequenda actuali
possessione.** 2. p. n. 6. f. eodē.

**Possessio civilis transferatur per constitutum &
dominium vtile & directum.** 2. p. n. 5. f. 120
Pragmatica de Bormes tenor apponitur. 2. p.
n. 58. f. 102

**Pragmatica de Bormes utrum vim legis obti-
neat.** 2. p. n. 59. f. 204

Pragmatica de Bormes declaratur. 2. p. n.
62. ibidem.

**Pragmatica de Bormes utrum sit genericē in-
terpretanda, an ad solam eam prodicionem
qua tempore communitatum contingit re-
stringenda.** 2. p. n. 62. ibidem.

**Præceptum in Maioratu an habeatur pro im-
pleto tertio iniussu impediēte matrimoniu**
1. p. n. 27. f. 339

**Præceptum de iuramento reijcitur à conditio-
ne in Maioratu in contractu renouabili fas-
cto, in modo vero implendum est.** 1. p. n.
48. f. 332

**Præceptum de contrahendo in Maioratu in
vim modi morte mulieris habetur pro im-
pleto.** 1. p. n. 14. f. 339

**Præceptum delationis nominis & armorum
simpliciter factum impletur, etiam si nomi-**

ni & arma in institutis alia miscantur. 1.
p. n. 10. f. 348. Et id præcipue in Maiora-
tibus Hispania ex consuetudine observa-
tur, n. 31

**Præceptum testantis in dubio præsumitur ap-
positum per viam modi, non autem condi-
tionis.** 1. p. n. 9. f. 326. Nisi causa aliud re-
quirat, vel natura verborum aliud suadeat
nu. 10

**Præceptum iurandi de iure Regio laicos
& minores. 25. annis non ligat.** 1. p. n. 10.
fo. 332

**Præceptum contrahendi cum certa persona,
si honeste impleri non potest à Primogenio
reijcitur** 1. p. n. 4. f. 336

**Præceptum de contrahendo cū consanguinea
intra quartum gradum simpliciter factum
in Primogenio instituto in ultima volunta-
te vel in contractu renouabili reijcitur tan-
quam impossibile, etiam si sequatur dispen-
satio Pontificis.** 1. p. n. 7. ibidem.

**Præceptum de contrahendo cum consanguinea
intra quartum gradum sub pena priua-
tionis Maioratus, an valeat.** 1. p. n. 8. ibid.

**Præceptum de contrahendo cum consanguinea
in secundo gradu ab institutione pri-
mogenii reijcitur** 1. p. n. 11. f. 337

**Præceptum de contrahendo in Maioratu etiā
in vim conditionis appositum, muliere mo-
riente habetur pro impleto.** 1. p. n. 26. f. 339

**Præceptum successori Maioratus iniussu. Etiam
ut non possit contrahere, nisi arbitrio vel
consensu parentum vel aliorum, reijcitur.**
1. p. n. 39. f. 341

**Præceptum successori iniussu de contrahē-
do consilio parentum vel aliorum adimplen-
dum est.** 1. p. n. 36. f. 341. Etiam si ob requi-
sitionem consilii matrimonium per aliquod
tempus differatur. n. 37

**Præceptum delationis armorum in Maioratu
in vim conditionis factum in ultima volun-
tate quamprimum possit successor imple-
dum est, nec expectatur annus, nec admit-
titur mora purgatio.** 1. p. n. 20. f. 346

**Præceptum delationis nominis & armorum
in vim modi adiectum in testamento imple-
dum est à successore quamprimum possit,
& requisitus nō implet successione priua-**

INDEX.

tur. 1. part. nu. 23. f. 346
 Preceptum delationis nominis & armorū ser-
 uandum est in Maioratu, si nomen & ar-
 ma honesta sunt, alias nō. 1. p. n. 25. f. 347
 Preceptum delationis armorum implendū est,
 quando Maioratus institutor in capella, seu
 sepulchro apponi praeceperit. 1. p. num. 47.
 f. 350
 Praecepta legalia seu iudicialia legis veteris nō
 astringūt, nisi quatenus in nouo testamēto
 approbata fuerunt. 1. p. nume. 63. f. 245
 Praefatio dispositionis praestat lumē ac intelle-
 ctum ipsi disponenti. 1. p. n. 4. f. 30
 Praefatio causam finalem dispositionis osten-
 dit. 1. p. n. 6. ibidē.
 Pralatus Vel donatarij Vtrum in subsidiū te-
 neantur restituere ea quae sibi Pralatus ex-
 tra causam piam donauit. 1. p. n. 52. f. 307
 Pralatus Vtrum possit locare comoditates rer-
 um Ecclesiae ad longum tempus. 1. p. n. 27.
 fo. 161
 Pralatus in cōferendo beneficio nō exercet li-
 beralitatem, sed in praefendo vnum alteri
 sic. 1. p. n. 13. f. 227
 Pralatus monachus non potest ex bonis patri-
 monialibus, vel ex his quae non intuitu dig-
 nitatis acquisiuit disponere, nisi ex licentia
 Papae. 1. p. n. 28. f. 304
 Pralatus potest ex bonis patrimonialibus seu
 aliunde, non autem ex Ecclesiastica digni-
 tate quaesitis Primogenium instituere. 1. p.
 n. 27. ibidem.
 Pralatus ex licentia à Romano Pōtifice eisdē
 ad testādum cōcessa, Vtrum possit ex testa-
 mento Primogenium instituere. 1. p. n. 30. f.
 eodem.
 Pralatus non potest Primogeniū irrevocabile
 etiam ex cōtractu instituere. 1. p. n. 31. ibid.
 Pralatus potest liberē fructus suae dignitatis
 quoad ius fori donare. 1. p. n. 33. ibidem.
 Pralatus id quod sibi ultra congruam susten-
 tationem ex redditibus Episcopatus super-
 rest in profanos vsus cōsumens peccat mor-
 taliter. 1. p. num. 46. f. 306
 Pralatus non omnino vsu fructuario nec vsu
 raro equiparatur. 1. p. nu. 43. fo. eodem.
 Pralatus Primogenium ex fructibus Episco-
 patus instituens, etiam in casibus in quibus

conclusum est id sibi in foro cōsentio solice
 re, peccat mortaliter. 1. par. nu. 47. ibid.
 Nisi illud ex causa pia vel religiosa princi-
 paliter instituerit. n. 48. Vel nisi post con-
 gruam elemosinarum erogationē aliquid
 cōsanguineis & gentibus iure Maioratus do-
 nauerit, ibidem. Vel nisi Primogenium in-
 stituat ex fructibus Episcopatus qui sibi ad
 sustentationem familiae necessarij erant. n.
 49. f. 307. Quos genium suum fraudādo in
 id consumere noluit nu. 50. fo. eodem. Vel
 nisi id faciat ex fructibus ac stipendijs offi-
 ciorum quae à Principibus secularibus acce-
 pit. n. 51
 Pralatus secularis siue Episcopus Vtrum possit
 ex bonis intuitu Ecclesiae acquisitis Primo-
 genium instituere. 1. p. n. 26. f. 303
 Praelegata Vtrum in vniuersali Primogenio cō-
 prehendantur. 1. p. n. 73. f. 333
 Praesentia notarij simul cum eius taciturnita-
 te pro acceptatione reputatur. 2. p. nu. 76
 fo. 135
 Praescriptio iurium requirit aduersarium qui
 sciat & patiat. 1. p. n. 23. f. 153
 Praescripta à Maioratus possessore ex causa
 Maioratus, an ipsius Maioratus efficiantur
 1. p. n. 7. f. 186
 Praescriptio stricti iuris est, consuetudo autem
 extenditur. 1. p. n. 11. f. 252
 praescriptio iuris realis extenditur ad omnes
 personas quibus illud applicari potest. 1.
 p. n. 16. fo. eodem.
 praescribens iurisdictionem in vno territorio,
 potest illam exercere aduersus aduenas. 1.
 p. n. 17. fo. eodem.
 praescriptio iuris vniuersalis extenditur aduer-
 sus omnes res atque omnes personas. 1. p. n.
 18. f. 253
 praescriptio immemoralis sicut lex extenden-
 da erit. 1. p. 9. fo. eodem.
 praescriptio Primogeniū nō potest procedere, ni-
 si praescribens alios fratres habuerit contra
 quos potuerit praescriptio inchoari. 1. p. n. 2.
 f. 153
 praescriptio immemoralis Primogeniū quali-
 ter probanda sit. 1. p. n. 31. f. 253
 praescriptio quadragenaria cum titulo, Vtrum
 sufficiat ad primogeniū praescriptionem. 1.
 p. n.

INDEX.

p. num. 11 f. 260
Prescriptio quadraginta annorum cum titulo
 immemoriali *prescriptioni* æqualis est. 1. p.
 n. 5. ibidem.
Prescriptio actionis aduersus *transactionem*
 etiã contra successores *Maioratus* prodest.
 2. par. nu. 38. f. 187
Prescriptio longi temporis decem vel viginti
 annorum nullo modo admittitur in bonis
Maioratus etiã cum titulo & bona fide,
 & etiã si res à non prohibito, sed ab alio
 habita fuerit. 2. p. n. 1. f. 188
Prescriptio 30. vel. 40. annorum procedit in
 rebus *Maioratus*, 2. p. n. 2. f. 189
Prescriptio actionis aduersus *transactionem*
 etiã contra successionem *Maioratus* pro-
 dest. 2. p. n. 38. f. 187
Prescriptione 30. annorum tollitur actio seu
 remedium aduersus *transactionem*. 2. p. n.
 17. f. 187
Prescriptio 30. vel. 40. annorum aduersus
 possessorem *Maioratus* cum quo impleta
 est admittitur, non vero contra alios suc-
 cessores. 2. p. nu. 3. f. 189
Prescriptio quæcunque morosa ante *Maio-
 ratus* institutionem bene procedit in bonis
 postea in *Maioratu* insertis. 2. p. nume. 4.
 fo. 189
Prescriptio contra *Maioratus* successore ad-
 mittitur quando ab illo denovo incepit. 2. p.
 n. 6. ibidẽ.
Prescriptio currit etiã contra *Maioratus*
 successorem alienationem scientem quãdo
 res fuit expresse prohibita alienari. 1. p. nu.
 7. & 9. f. 190
Prescriptio immemorialis in rebus *Maioratus*
 etiã cõtra omnes successores admittitur.
 2. p. n. 10. fo. eodem.
Prescriptio immemorialis cum mala fide non
 procedit. 2. p. n. 67. f. 252
Presumptio iuris habens contra se onera-
 tur a iurioribus probationibus. 2. p. num. 33.
 f. 27.
Presumptio legis dicitur liquidissima proba-
 tio. 2. p. n. 40. f. 27
Precario transfertur possessio. 2. p. num. 120
Pretium quando succedat loco rei & cõtra,
 2. p. n. 5. & 32. f. 192

Prima generatio est filius, *secunda* autem ne-
 pos. 1. p. n. 30. f. 129
Prima inuestitura semper attendenda est, nec
 potest ex sequentibus derogari. 1. p. nu. 22.
 fo. 58
Primogenia vocantur iura primi & maximi
 natu filii. 1. p. n. 4. f. 1
Primogenitura quid sit. 1. p. n. 5. ibidem.
Primogenia *Hispanorum* cui dispositionis ge-
 neri potius valeant adaptari. 1. p. nume. 16
 fo. 14
Primogeniorum *Hispania* tractatus non so-
 lum *Hispanis*, sed etiã exteris summe vi-
 lus erit. 1. p. n. 29. f. 7
primogenia ex mente institutoris extendun-
 tur & ampliantur. 1. p. n. 18. f. 20
primogeniti qualitas nunquam moritur, sed
 deficere *Primogenito* secundogenitus *prim-
 ogeniti* locum acquirit. 1. p. n. 10. f. 32
Primogenii successio deferitur filio ut filius, nõ
 ut hereditibus. 1. p. n. 3. f. 14
primogeniorum quadam familiaria, quadam
 autem hereditaria sunt. 1. p. n. 11. f. 59
primogenitus vnus debet esse, & nõ plures. 1.
 p. n. 8. f. 84
primogeniorum renouabile est quadam vltima
 voluntas anomala atque innominata. 1. p.
 n. 29. f. 97
primogenitura dignitas est. 1. p. n. 1. f. 100
primogenium veluti dignitas quadam consti-
 titur. 1. p. n. 2. f. 101
primogeniorum institutiones vtrum fauora-
 biles an odiosæ censentur. 1. p. n. 2. f. 142
primogeniorum institutores bonis agriculto-
 ribus similes esse. 1. p. n. 2. f. 201
Primogenia in quibus descendentes legitima
 non defraudantur, velin ea sibi grauamen
 non imponitur, iuste esse censentur. 1. p. n.
 5. ibidem.
Primogenia quæ ex legis autoritate sunt, ius-
 te in conscientia foro institui possunt. 1. p.
 n. 6. f. 101
primogenium nõ potest fieri ex legitima ascen-
 dentium seu descendentium absque Regia
 facultate seu eorum consensu. 1. p. n. 9. ibi-
 dem.
Primogenia *Galliæ* atque *Hebræorum* & alia
 eorum prouinciarum quæ à lege deferuntur,
 pri-

INDEX.

- Primogenia legalia proprie appellantur.* 1. p. n. 2. f. 210
- Primogenia ex clausula testamenti Regis Henrici secundi inter nobiles huius Regni instituta Primogenia legalia appellari poterunt* 1. p. n. 5. ibid.
- Primogenia qua ex legibus fori & Tauri, seu ex Regia licentia instituuntur, an ab ipsa lege seu Principis licentiam concedente, seu ab ipsorum institutore deriverunt.* 1. p. n. 7. ibidem.
- Primogenia quo pacto ab homine instituatur* 1. p. n. 9. f. 211
- Primogenium utrum melius sit cum facultate Regia, vel absque ea instituere.* 1. p. n. 10. fo. eodem.
- Primogenia ex Regia facultate instituentes profiteri solent se ea quoad tertium & quintum uti nolle: & latissime discutitur an ea clausula utilis sit, qualiterq; apponi debeat.* 1. p. n. 11. ibidem.
- Primogenium quod ex tempore immemoriali constat, utrum Regia facultate precedente, an absque ea factum censendum sit.* 1. p. n. 18. f. 213
- Primogenium utrum possit a parente institui ex bonis feudalibus, censualibus, seu Emphyteoticis.* 1. p. n. 71. f. 312
- Primogenia Hispanorum possunt institui ex geminis & alijs rebus pretiosis aureis, vel argenteis, atque ex censibus & alijs id genus.* 1. p. n. 7. f. 301
- Primogenito familia relinquere idem est dicere qd si relinquatur Primogenitus familiae.* 1. p. n. 21. f. 32
- Primogeniti Maioratum in Hispania ex antiqua consuetudine insignia propria familiae deferant.* 1. par. n. 2. f. 343
- Primogenio instituto in codicillo quae solennitas requiratur.* 1. p. n. 23. f. 284. & n. 40. fo. 299
- Primogenium potest tam in contractu, quam in testamento institui.* 1. p. n. 22. f. 213
- Primogenium an utilius sit instituere in contractu quam in testamento, vel e converso.* 1. p. n. 23. ibidem.
- Primogenia ex legitima filiorum qualiter absque Regia facultate institui valeant.* 1. p. n. 1. fol. 215
- Primogenium in testamento in scriptis institutum necessario scripturam requirit.* 1. p. n. 6. f. 281
- Primogenium in scriptura privata institui potest.* 1. p. n. 10. f. 232
- Primogenium institui potest in scheda absque subscriptione nec alia solennitate, si testator in alia scriptura publica ad ipsam se referat.* 1. p. n. 11. ibid.
- Primogenium instituere non potest is, qui nec potest contrahere nec testari.* 1. p. n. 2. f. 291
- Primogenium a furioso institutum, utrum tempore furoris seu sanae mentis institutum censendum sit.* 1. p. n. 30. f. 293
- Primogenium factum ante ingressum monasterij, utrum ingressu monasterij reuocetur* 1. p. n. 4. f. 294
- Primogenium in contractu institutum, utrum ex ingressu monasterij reuocetur.* 1. p. n. 50. f. 296
- Primogenium institutum a monacho durante anno professionis, utrum ex professione subsequente reuocetur.* 1. p. n. 52. fo. eodem.
- Primogenia in Hispania ex pecunia & bonis mobilibus instituuntur ea lege ut vendantur, & ex eis bona immobilia comparantur.* 1. p. n. 4. f. 300
- Primogenium utrum in contractu ex universis bonis tam praesentibus quam futuris institui possit.* 1. p. n. 9. f. 301
- Primogenium reuocabile ex omnibus bonis tam praesentibus quam futuris institui potest.* 1. p. n. 13. fo. eodem.
- Primogenium irrevocabile ex Regia facultate institutum ex bonis praesentibus & futuris fieri potest.* 1. p. n. 15. fo. eodem.
- Primogenium irrevocabile absque Regia facultate institutum ex omnibus bonis non valet.* 1. p. n. 16. f. 302
- Primogenium ex causa onerosa ex omnibus bonis institutum validum est.* 1. p. n. 17. ibid.
- Primogenium a Praelato in bona Valerudine existentis ex contractu irrevocabili institutum iure fori validum est.* 1. part. n. 32. fo. 304
- Primogenium irrevocabile a Praelato agrotante in-*

INDEX.

te institutum, Vtrum validum sit, si ex ea
 ægritudine mortuus fuerit. 1. p. n. 35. f. 304
 Primogenium irrevocabile institutum à præ-
 lato ægritate validum est, nisi aliunde fraus
 probetur. 1. p. n. 40. ibidem.
 Primogenium institutum ex artibus seu lucris,
 priori matrimonio cõstare acquisitum, tanquã
 de re aliena validum est, quoad æstimatio-
 nem. 1. p. n. 63. f. 309
 Primogenium Vtrum ex re aliena institui va-
 leat. 1. p. n. 70. f. 312
 Primogenium de omnibus bonis institutum,
 Vtrum bona feudalia, censuaria vel Emphy-
 teutica comprehensat. 1. p. n. 72. ibidem
 Primogenium Vtrum institui possit ex bonis
 in alio Regno existentibus. 1. p. num. 79.
 fo. 314
 Primogenium Vtrum valeat ex legitima filij
 clerici, religiosi vel monialis institui, veli-
 tis eisdem competentibus alimentis. 1. p.
 n. 8. ibidem.
 Primogenium ex facultate Regia Vtrum ex le-
 gitime filiorum nasciturorum institui va-
 leat. 1. p. n. 83. f. 315
 Primogenium filius legitimus non extantibus
 in persona filij legitimati institui potest. 1.
 p. n. 24. f. 320
 Primogenium Vtrum in persona filij iurici
 institui valeat. 1. p. n. 2. f. 317
 Primogenium filius legitimus non extantibus in
 persona filij naturalis non legitimati insti-
 tuti potest. 1. p. n. 25. f. 320
 Primogenium non potest in persona filij spurii
 à parente institui. 1. p. n. 26. ibidem.
 Primogenium Vtrum in persona filij dignio-
 ris instituen- dum sit remissive. 1. p. nu. 49.
 fo. 324
 Primogenitus nomine institutoris nominandus
 est. 1. p. n. 3. f. 343
 Primogenitus in Regnorum, ditionum, ac quo-
 rumcũque Primogeniorum successione ca-
 teris præferendus est. 2. p. n. 1. f. 3
 Primogenitus dicitur qui primò natus est, nõ
 autem is qui ceteros in dignitate vel aliis
 qualitatibus præexcellit. 2. p. n. 2. ibidem.
 Primogenitus qui ante Maioratum à parente
 acquisitum natus est, præfertur secundoge-
 nito post acquisitum Maioratum nato. 2.

p. n. 3. ibidem.
 Primogenitus naturalis secundogenitum na-
 turalem excludit, si ambo ex eodem matri-
 monio legitimi effecti sint. 2. p. n. 8. f. 4
 Primogenitus incapax successioni ex debito
 vel aliis, Vtrum possit in Maioratu succede-
 re, si à Principe restitutus fuerit. 2. p. n. 14.
 fo. 9
 Primogenitus excluditur à successione illius
 Maioratus qui cum eo in quo successit cõ-
 currere nõ potest. 2. p. n. 9. f. 11
 Primogenitus excluditur à successione Maio-
 ratus ex nominis & armorum incompati-
 bilitate. 2. p. n. 30. f. 12
 Primogenitus qui occidit ultimam Maiora-
 tus successorem, Vtrum valeat in Maiora-
 tu succedere. 2. n. 32. ibidem.
 Primogenitus Regis Vtrum possit à parente ex
 causa Regni successione privari. 2. p. n. 13
 fo. 48
 Primogeniti Regum Vtrum d' Cerat à Primo-
 genitis aliarum personarum quoad repræ-
 sentationem. 2. p. n. 15. ibidem.
 Primogeniti Regum quid in vita parentum
 Reges appellentur, qualiter intelligendũ sit
 2. p. n. 16. ibidem.
 Primogeniti atque omnes alij filij possunt in
 vita parentis bonorum eius domini appella-
 ri. 2. p. n. 18. ibidem.
 Primogenita facta post leges partitarum secun-
 dum. l. 40. Tauri interpretanda sunt. 2. p.
 n. 23. f. 49
 Primogenita quæ in Hispania ante leges parti-
 torum facta fuerunt, etiam secundum. l. 40
 Tauri interpretanda sunt. 2. p. n. 25. f. 49
 Primogenitus efficit primum caput in linea de-
 scendentium, & secundogenitus secundũ ad in-
 star edicti prætorij de bonorum possessioni-
 bus. 2. p. n. 31. f. 50
 Primogenitus statim cum nascitur ius ad Ma-
 ioratus successionem certum atque inna-
 rabile acquirit, quod ad eum primogenitũ
 trãsmittit. 2. p. n. 37. f. 51
 Primogenitorum perpetua Vocatio efficit, ut
 omnes in infinitum ex representatione suc-
 cedant, etsi successio iure ordinario nõ defe-
 ratur. 2. p. num. 43. f. 52

Primo-

INDEX.

- Primogenitus viuo patre decedens spem sibi ex donatione competentem in filium suum transmittere potest. 2. p. n. 16. f. 59
- Primogenia quantuncumque perpetua pluribus casibus atque mutationibus subiecta esse. 2. p. n. 1. f. 112
- Primus successor Maioratus vniuersalis iure directo succedit. 1. p. n. 15. f. 114
- Primus Maioratus institutor vtrum possit Maioratu ab ipso iam instituto nouas leges ad hucere. 1. p. num. 37. f. 60
- Primus vel posterius dicitur quid ratione modici interualli. 2. p. n. 18. f. 5
- Princeps potest substitutiones Maioratum mutare. Et iuridicatorum querendo, non quæ sit prauidicare. 1. p. nu. 28. f. 58
- Princeps potest feminas ex inuestitura à successione exclusas ante delatam successione eiusdem, habiles atque capaces reddere. 1. p. nu. 2. ibidem.
- Princeps potest privilegia à seipso concessa ad libitum renouare. 1. p. nu. 30. f. 59
- Princeps absque legitima causa non potest derogare iuri vocatorum ad Maioratus successionem, etiam si ipse Maioratus ex Regia facultate institutus fuerit. 1. p. nu. 31. ibid.
- Princeps non potest cedere facultatem ut fiat Maioratus non relictis filiis competenti bus alimentis. 1. p. n. 15. f. 203
- Princeps quando aliquid facit ex certa scientia, vel de plenitudine potestatis, nihil potest allegari quod habeat renouare cessionem. 1. p. n. 18. f. 269
- Princeps potest auferre heredibus ius delatum ante hereditatis aditionem. 1. p. num. 19. fo. 270
- Princeps quando vult rescriptum valere, etiam cum tertij prauidicio intelligere consensus est de modico, non de magno. 1. p. nu. 24. fo. eodem.
- Princeps non potest dominium tollere sine causa, etiam si ipsum dominium per modum non à iure gentium, sed à solo iure civili inuentum, quæsitum sit. 1. p. num. 23. f. 271
- Princeps iuri aduendi ex certa scientia vel de plenitudine potestatis ex causa derogare potest. 1. p. n. 30. f. 272
- Princeps non debet vii plenitudine potestatis, nisi ex magna causa. 1. p. n. 31. fo. eodem.
- Princeps quando vult plenitudine potestatis sine causa, ea non dicitur plenitudo potestatis, sed tempestatis. 1. p. n. 33. ibidem.
- Princeps non potest derogare iuri substitutionum absque eo quod utatur clausula ex certa scientia, seu de plenitudine potestatis. 2. p. n. 11. fo. 15
- Princeps non potest derogare iuri etiam in spe ex contractu competenti. 2. p. nu. 13. fo. eodem
- Princeps etiam ex potestate absoluta non potest tollere ius competens ex contractu etiam inter subditos. 2. p. n. 19. ibidem.
- Principis appellatio quo tempore in Hispania coeperit. 2. p. n. 20. f. 49
- Princeps an renouare possit privilegia ab ipso concessa. 2. p. n. 8. f. 140. Et nu. 20. f. 142. Et n. 23. f. 143
- Princeps an possit vincula ac leges Primogeniorum ex facultate Regia institutorum mutare Et alterare. Et quid. 2. p. n. 10. f. 140
- Princeps humanam legem renouans non potest tollere effectus ex illa ante renouationem perfecte deductos. 2. p. n. 12. f. 141
- Princeps non potest renouare donationem à se factam alicui iure primogenij in prauidicium illorum quibus ex ea est ius acquisitum. 2. p. n. 16. f. 141 Et n. 22. f. 143
- Princeps debet esse immobilis sicut polus. 2. p. n. 19. f. 142
- Principis designatio in vita Regis cuius effectus sit. 2. p. n. 19. f. 49
- Princeps potest legitimare filium sine citatione venientium ab intestato, si pater nominauit filium legitimum in testamento. 1. p. n. 37. f. 72
- Princeps potest ex causa contractum alterare. 2. p. n. 18. f. 142
- Princeps non potest tollere dominium etiam occasione sui privilegij acquisitum. 2. num. 21. fo. 143
- Princeps quando possit renouare facultatem datam ad faciendum Maioratum. 2. p. n. 25. ibidem.
- Princeps ex licentia alienandi liberè sendum videtur remittere qualitatem feudalem. 2. p. n. 44. f. 154
- Princeps ex facultate alienandi concessa possit se

f. 150

I N D E X.

- ſeſſori Maioratus non cenſetur nec poteſt
 praiudicare ſequenti vocato cui iam erat
 ius quaſitum.* 2.p.n.36.f.162
- P** *Princeps non cenſetur confirmare tranſactio-
 nem in qua dolus vel fraus vel enormiſſima
 leſio interuenerint.* 2.p.n.33.f.186
- P** *Princeps concedens facultatem ad inſtituen-
 dum Maioratum, poteſt concedere faculta-
 tem ealege, vt etiam propter crimen leſe
 Maieſtatis ipſe Maioratus non coſiſcitur,
 niſi Maioratus de re ab ipſo Rege donata
 fiat.* 2.p.n.69.f.205
- P** *Principis ſola nominatio vtrum Ducem ali-
 quem aut Marchionem efficiat.* 1.p.n.22.
 fo.87
- P** *Principium prima exiſtentia in cōditionibus
 conſideratur, non illud quod ex poſtfacto
 ſucceſſerit.* 2.p.n.8.f.73
- P** *Privilegium conſeſſum ad liberē teſtandū in-
 telligitur ſeruatus regulis ac ſolēnitatibus in-
 ris.* 1.p.n.19.f.117
- P** *Privilegium ac ius commune vtrum conſun-
 dantur, vel vtroque ſimul quis vti poſſit.* 1.
 p.n.79.f.313
- P** *Probatio perfectā poteſt fieri ex multis imper-
 ſectis.* 1.p.n.35.f.56
- P** *Probatio immemorialis præſcriptionis ad ali-
 quem certum atque ſpecificum authore re-
 ferenda non eſt.* 1.p.n.46.f.261
- P** *Probationes ampliande ſunt, non autē reſtrin-
 gende.* 1.p.n.5.f.281
- P** *Probatio q̄ bona libera deſciant vt ad bono-
 rum Maioratus exactionem deueniatur,
 an creditori incumbat, an verò Maioratus
 poſſeſſor debeat probare bona libera exta-
 re.* 2.p.nu.32. & 34.f.175. & nu.36.
 fo.176
- P** *Probationes facta in interdicto quod ex.l.45
 Tauri competis facient fidem in iudicio or-
 dinario proprietatis.* 1.p.n.20.f.92
- P** *Prodigus cui bonus interdictum eſt, vtrū poſ-
 ſit Primogeniam inſtituere.* 1.p.nume.32.
 f.294
- P** *Prodigus cui bonus interdictum eſt, nec poteſt
 contrahere, nec vltimam voluntatem face-
 re.* 1.p.n.33 ibidem.
- P** *Prodigus cum authoritate curatoris vtrum
 poſſit Primogeniū inſtituere.* 1.p.n.34. ibi.
- P** *Prodigus cum authoritate curatoris poteſt o-
 mnes contractus facere.* 1.p.n.35. ibidem
- P** *Prodigus cum authoritate curatoris nō poteſt
 vltimam voluntatem facere.* 1.p.n.36. fo.
 eodem.
- P** *Procurium diſpoſitionis oſtendit diſponētem
 Maioratum facere velle.* 1.p.n.1.f.30
- P** *Procurium generale efficit diſpoſitionem ge-
 neralem.* 1.p.n.3. ibidem.
- P** *Profeſſio mors ſecularis appellatur.* 1.p.nu.93
 fo.112
- P** *Prohibitio alienationis facta filio ad nepotes
 non extenditur.* 1.p.n.11.f.19
- P** *Prohibitio alienationis facta vt bona in fami-
 lia conſeruentur, quantum gradum non ex-
 cedit.* 1.p.n.12.f.19
- P** *Prohibitio alienationis facta filiis ex mēte teſ-
 tantis ad nepotes & ad omnes deſcenden-
 tes in infinitū extenditur non habita quar-
 ti gradus conſideratione.* 1.p.n.29.f.24
- P** *Prohibitio alienationis ſine cauſa facta eſt nul-
 lius effectus, alienationem q̄ impedire non
 poteſt.* 1.p.n.30.f.46
- P** *Prohibitionis alienationis cauſa ſubintelleſta
 efficit validam prohibitionem, ac ſi expreſ-
 ſa fuiſſet.* 1.p.n.32. fo. eodem.
- P** *Prohibens bonorum alienationem extra fami-
 liam, cenſetur id facere ea ratione, vt bona
 in familia conſeruentur, et ſi id nō expreſſe-
 rit.* 1.p.n.33. fo. eodem.
- P** *Prohibitus rem alienare extra familiam, po-
 teſt in ea heredem legitimū inſtituere, et-
 iam ſi iſ ex familia teſtatoris non ſit.* 1.p.
 n.34.f.47
- P** *Prohibitio alienationis in contractu facta nō
 impedit dominiū tranſlationem.* 1.p.nume.
 30.f.97
- P** *Prohibitio alienationis facta i donatione cau-
 ſa mortis impedit dominiū tranſlationem.* 1.
 p.n.34.f.98
- P** *Prohibitio alienationis in contractu facta in
 Hiſpanorum Maioratus impedit tranſ-
 lationem dominiū.* 1.p.n.31.f.97
- P** *Prohibitio perceptionis vſusfructus etiam fi-
 lio in legitima fieri poteſt.* 1.p.nu.31.f.151
- P** *Prohibitus alienare non poteſt ad longum tem-
 pus locare.* 1.p.n.18.f.159
- Prohi.

INDEX.

Prohibitio expressa alienationis non comprehendit casum doris. 2.p.n. 10.f. 164
Prohibitio alienationis etiam ex causa doris facta non impedit eam, quando aduersus institutorem actio competebar, vel prorestituenda, vel pro constituenda dote. 2.p.n. 14.f. 165
Prohibitio alienationis sine causa facta valida est, impeditque rerum Maioratus alienationem in Hispanorum Primogenijs. 1.p.n. 31.f. 46
Prohibitio alienationis in Maioratus Hispania facta in contractu impedit rerum Maioratus alienationem. 1.p.n. 36.f. 48
Prohibere aliquid non potest indirecte qui non potest directe. 2.p.n. 37.f. 145
Proprietatis causam annexa plura interdicta possessoria habere solent. 2.p.n. 10.f. 91
Propinqui qui dicantur. 1.p.n. 41.f. 27
Prouincia diuersa diuersas consuetudines obseruant in feudis. 1. part. nume. 49. fol. 107.
Prouincia propinqua eadem prouincia censenda est, si sit sub eodem Principe. 2.p.n. 14. fol. 150
Proximitas in fideicommisso relicto familia non respectu grauati, sed restantis consideranda est. 1.p.n. 46.f. 50
Proximior ob quor delicta priuari possit Regni successione. 1.p.n. 18.f. 103
Proximitas in descendens Ultimi possessoris ab ipso Ultimo possessore absque ulla contradictione consideranda erit. 2.p.num. 1 fol. 68
Proximitas Ultimi possessoris consideranda non est, nisi proximior a familia primi Maioratus institutori procedat. 2. par. nume. 2. fol. 69
Proximitas inter transuersales Ultimi Maioratus possessoris, utrum ab ipso, an a primo institutore consideranda sit. 2.p.nume. 3. ibidem.
Proximitas tempore mortis eius qui fideicommissum reliquit consideranda est. 2.p.n. 6. ibidem.
Proximitas in successione feudi respectu primi authoris consideranda est. 2.p.nume. 8. fol. 69

Proximitas in successione ab intestato respectu Ultimi morientis consideranda est. 2.p.n. 11.f. 69
Proximitatem considerare in Maioratus successione a primo institutore esset impossibile vel summe difficile. 2. par. nume. 13. fol. 70
Proximitas in feudo consideratur respectu Ultimi admissi. 2.p.n. 14. ibidem.
Proximitatem respectu persone cui succeditur considerandam esse, qualiter intelligendum sit. 2.p.n. 16.f. 71
Proximitas in Regni successione consideratur ab Ultimo Regni possessore. 2.p.nume. 15 fol. 70.
Proximior presumitur is qui se cognatum seu agnatum esse probauerit, nisi ex aduerso probeatur alium esse proximiorum. 2.p.n. 21.f. 72
Proximior tempore mortis Ultimi Maioratus possessoris conceptus remotiores iam natos in Maioratus successione precedit. 2.p.n. 1.f. 73
Proximitas in Maioratus tempore mortis Ultimi possessoris, non autem institutoris consideranda est. 2.p.n. 3. ibid.
Proximitas illorum qui nec nati nec concepti sunt tempore delata successionis in Maioratus non attenditur. 2.p.num. 7. fol. eodem.
Proximior tempore mortis Ultimi possessoris ad Maioratus successionem admissio ceteri excluduntur. 2.p.n. 9. fol. 74
Proximior tempore mortis Ultimi possessoris in Maioratu irrevocabili succedere debet. 2.p.n. 38.f. 77
Proximiores qui tempore facta alienationis nec nati nec concepti erant admittuntur ad eandem alienationem reuocandam. 2.p.n. 45.f. 78
Proximitas in Maioratus successione consideranda est eo tempore quo successio ipsa defertur. 2.p.n. 15.f. 108
Proximior negligente remotior alienatione bonorum Maioratus poterit reuocare. 2.p.n. 13.f. 114
Proximior non requisitus an debeat intra annum reuocare. 2.p.n. 15. ibidem.

Proxi

INDEX.

Proximitas in Hispanorum Primogeniis consideratur respectu grauati, non autē Maioratus institutoris. 1. p. num. 47. f. 50

Proximitas gradus non est tractanda, vbi remotioris linea prerogatiua concurrit. 2. p. n. 5. f. 53

Publicatio probationum necessaria est in iudicis possessoris. 2. p. n. 67. f. 104

Publicatio Primogenij absque scriptura instituti coram iudice facienda est, vt eiusdem memoria conseruetur. 1. p. n. 9. f. 281

Publica causa quando dicatur ad facultatis concessionem. 2. p. n. 2. f. 138

Q

Qualitas rerum donatarum fideicommissū inducit. 1. p. n. 18. f. 86

Qualitas requisita ad succedendum debet adesse precise eo tempore quo cedit dies substitutionis, nec sufficit si postea superueniat. 1. p. n. 37. f. 106

Qualitas bonae fidei testium an necessario probanda sit in Primogenij probatione. 1. p. n. 30. f. 255

Qualitas adiecta dispositioni perfecta semper denotat modum, etiam si adiiciatur per verba denotantia conditionem. 1. p. nume. 30 fo. 357

Qualitas masculinitatis in vna substitutione adiecta, vtrum in altera repetita esse censetur, latissime discutitur. 2. p. nume. 56. fo. 39

Qualitatis repetitio facienda non est, vbi agitur de iuris cōmuni correctione. 2. p. n. 57. fo. 40

Qualitas masculinitatis in eadem oratione & sub eodem verbo apposita, vtrum cēsetur in sequentibus repetita. 2. par. nume. 59. fo. eodem.

Qualitas masculinitatis cēsetur repetita quando Maioratus institutor in vtraque parte de eisdem filiis loquutus fuit. 2. p. nume. 60. fo. 41

Qualitas masculinitatis censetur repetita quando Maioratus institutor adiecit aliquod verbum quod ex sui natura eiusdem quali-

tatis repetitionem comprehendat. 2. p. nu. 62. ibidem.

Qualitas per vnam regulam generalis apposita semper censetur in sequentibus repetita. 2. p. n. 62. fo. eodem.

Qualitas masculinitatis in vna parte adiecta in alia repetita censetur, quando si aliter fieret deterioris conditionis esset proximior quā remotior. 2. p. n. 63. ibid.

Qualitas masculinitatis censetur repetita, quando institutor dixit eodē modo in omnibus aliis vocationibus succedendum esse. 2. p. n. 65. ibidem.

Qualitatis repetitio inducitur, quando vocatio facta fuit alicui cū certa qualitate expresso nomine proprio. 2. p. nu. 68. f. 42

Quarta non detrahatur de Maioratu ex tertio & quinto bonorum instituto. 1. p. nu. 24. fo. 138

Quarta detractio hodie non cessat, ex eo testamentum valeat absque heredis institutione. 1. p. nume. 9. f. 134

Quarta nō detrahatur de institutione vel substitutione directa. 1. p. n. 2. f. 131

Quarta non detrahatur de bonis expressē alienari prohibitis. 1. p. nu. 18. f. 137

Quarta non detrahatur ex Maioratus in cōtractu institutis. 1. p. n. 10. fo. eodē

Quartam detrahere non potest nisi is qui fuerit directus heres. 1. p. num. 20. ibidem.

Quarta vxori assignata ex Authē. Præterea. C. vnde vir & vx. non ei aufertur licet fiat diues. 2. p. n. 15. f. 172

Quasi possessio iurium incorporalium transferatur de vltimo Maioratus possessore in sequentem successorem. 1. par. nume. 23. fo. 89

Quota bonorum & quota hereditatis differētia hodie non est sublata. 1. p. nu. 16. f. 56

R

Ratio sic disponit, prout verba dispositiua disponunt. 1. p. n. 7. f. 30

Ratio est animæ & spiritus dispositionis. 1. p. n. 8. ibidē.

Ratio subintellecta habetur pro expressa quāda

INDEX.

- do una sola assignari potest. 1. par. nu. 9. fo. 30*
Ratio conservanda agnationis ad certam personam restricta ad omnes ex illis descendentes extendenda erit. 2. par. numero. 24. fo. 34.
Rationes ex quibus in codicillis hereditas nec dari nec adimi potest enarrantur. 1. p. nu. 30. f. 287.
Ratio decidendi ad l. diffamari. C. de ingen. & manumiss. assignatur. 2. p. nume. 26. fo. 110.
Ratio legis sufficit si concurrat in casu de quo agitur. et si in casu legis maior ratio versetur. 2. par. num. 30. ibidem.
Ratio vera decidendi ad text. in Authen. res. que. C. communis de lega. traditur. 2. p. n. 5. f. 164.
Ratio conservanda agnationis non presumitur ex masculorum vocatione, saltem in hominum dispositione. 2. par. nume. 29. fo. 33.
Ratificatio qua causatur ex pretij receptione, et solum inducit pro eo anno quo pretium receptum est, non pro sequentibus. 1. p. n. 7. fo. 158.
Regia facultas vigore utrum possit quis in persona filij clerici vel monachi vel furiosi murti aut sardi Primogenium instituere remitti. 1. par. nume. 47. f. 324.
Regia Pragmatica a Rege Henrico. 2. lata interfertur atque declaratur. 2. par. num. 42. f. 193.
Regia facultas ad Maioratum instituendum, utrum amittatur ex non usu per lapsum decennij. 1. par. num. 71. f. 231.
Regia facultas non est sufficiens, ad hoc, ut maritus aut vxor possint ex lucris ex primo matrimonio acquisitis Primogenium instituere. 1. par. numer. 61. f. 309.
Regia Hispaniarum Primogenium legale dici potest. 1. p. n. 3. f. 210.
Regitrum competat remedium tenuræ summarium ac exequitium, sicut alius Maioratum successoribus. 1. par. numero. 26. fo. 56.
Regem debet esse largum beneficium & liberalem. 1. p. nu. 20. f. 15.
Regum proprium est donare. 1. par. nume. 11. fo. 15.
Reges plures Hispaniarum Regnum interdum administrant. 2. par. nu. 24. f. 210.
Regibus recundum est vii beneficio inuentarij, ne teneantur ultra vires hereditarias. 1. p. n. 31. f. 82.
Regne facultates non conceduntur Maioratum institutoribus vi omnes successores heredes directos faciant. 1. p. num. 18. f. 117.
Rege bona Regni manifeste dilapidante, quid faciendum sit. 1. p. nu. 26. f. 129.
Reges Hispanie armorum delationem servant & nullo cognomine nominantur. 1. p. n. 4. fo. 343.
Regina Regni proprietaria cui cõpetit ius patronatus presentare debet, non autem eius maritus. 1. p. n. 33. f. 177.
Regnorum atque amplissimarum ditionum successio apud omnes gentes ut plurimum eodem ordine quo in Hispani Primogeniis deservitur. 1. p. n. 30. f. 7.
Regnum Hispaniarum Maioratus est. 1. p. n. 10. f. 9.
Regnum electioni non Primogenitura iure cõpetebat ante Regem Pelagium. 1. p. num. 12. fo. 9.
Regnum Castella est caput omnium Hispanorum Primogenitorum. 1. p. n. 16. f. 10.
Regni & Maioratus successio perpetua esse debet. 1. p. nu. 14. f. 14.
Regni successio cui deferenda sit, quando duo filij ex eodem partu nati sunt, & ignoratur quis primo natus fuerat. 2. par. numero. 1. fo. 6.
Regni administratio inter duos Reges dividenda est, quando ad illos simul eius successio delata fuerit. 2. p. num. 26. f. 7.
Regnum Legionis Ferdinando primo Regni Castella Regi dotis nomine accepit. 1. p. n. 42. f. 349.
Regnum Castella antiqui Gothorum imperij caput fuisse. 1. p. n. 44. f. 310.
Regni successio iure sanguinis, non autem iure hereditario deservitur. 2. par. numero. 9. fo. 47.
Regna propter crime hæresis perpetuo confiscari possunt.

INDEX.

- possunt. 2. p. n. 29. f. 195
- Regnum propter heresim Regis potest ab illo
& eius successoribus auferri, si in hoc to-
rius Christianitatis, vel ipsius Regni damnū
quoad religionem versetur, nec aliter eidē
damno succurri valeat. 2. par. nume. 37.
fo. 197
- Regni ad Maioratum argumentum procedit.
1. p. nu. 26. f. 12
- Regula q. semel exclusus perpetuo exclusus cē-
seatur, in Hispanis Maioratus non proce-
dit. 1. p. n. 22. f. 44
- Regule iuris non eliduntur per dubias probatio-
nes seu coniecturas. 2. part. numero. 34.
fo. 27
- Regula si Vinco Vincem te, non habet locū
in materia feminarum exclusiua. 2. p. nu.
16. f. 31
- Regula Cancellaria, scilicet quæ disponit dis-
pensationes, nisi literis expeditis non suffra-
gari, qualiter sit intelligenda. 1. p. nume.
56. f. 275
- Reipublica expedit sumptuosa Urbis adificia
conseruari. 2. p. n. 73. f. 206
- Relaxatio iure requiritur ad rescisionem cōtra
Etus iurati metu facti: quod tamen in pra-
ctica non seruatur. 1. part. num. 13. f. 218
- Relaxatio iuramenti requiritur ubi minor ra-
tione lesionis renunciationem rescindere
velit. 1. p. n. 25. f. 219
- Relatiuum omnia precedentia comprehendit.
2. p. n. 11. f. 57
- Relinquens aliqua bona Titio atque suis de scē-
dentibus possidenda, non videtur ad solos
nominatos Maioratus qualitatem restrin-
gere. 1. p. n. 32. f. 25
- Relicta filius ut filius, præstanda sunt eisdem, et-
iam si heredes non sint. 1. par. nume. 4.
fo. 54
- Remedium. l. 45. Tauri circa translationem
dominij ac possessionis competit ei qui in
Maioratu absque Regia facultate instituto
vocatus est. 1. p. num. 26. f. 6.
- Relictum Primogenito in Primogeniis Hispa-
norum, eo mortuo secundogenito deferunt.
1. p. nu. 43. f. 49
- Remedium tenute summarium ac exequuti-
uum utrum competat Regi, sicut aliis Ma-
ioratum successoribus. 1. part. nume. 25
fo. 16.
- Remedium possessorium quod ex. l. 45. Tauri
conceditur, habet causam proprietatis an-
nexam. 2. p. n. 9. f. 91
- Remedium possessorium ex. l. 45. Tauri, utrum
competat primo ipsius Maioratus successō-
ri. 2. p. n. 40. f. 97
- Remedium. l. 45. Tauri utrum competat ei, qui
ex coniecturis ad Maioratus successionem
vocatus est, vel ad id expressa Vocatio re-
quiratur. 2. p. n. 43. f. 99
- Remedium. l. fina. C. de edicto Diui Hadria-
tollen. non competit nisi heredi scripto. 2.
p. n. 44. ibidem.
- Remedium dicta. l. fina. non datur nisi osten-
denti testamentum originale. 2. p. nu. 47.
ibide.
- Remedium. l. 45. Tauri utrum competat ei
qui præterit Maioratus successionem ex
immemoriali prescriptione. 2. par. nu. 50.
fo. 100.
- Remedium. l. fina. C. de edicto Diui Hadria-
tollen. non competit heredibus ab intestato
2. p. n. 51. ibidem.
- Remedium dicta. l. 45. Tauri utrum detur cō-
tra titulo possidentem. 2. par. num. 52. fo.
eodem.
- Remedia possessoria non dantur contra titulo
possidentem. 2. p. n. 53. f. 101
- Remedium dicta. l. fina. & interdictum quo-
rum bonorum non dantur contra titulo pos-
sidentem. 2. p. n. 54. fo. eodem.
- Remedium dicta. l. 45. Tauri non competit ei
qui intra ses menses a morte ultimi Maio-
ratus possessoris proposuit, & occupationis
rerum Maioratus illud non intentauit. 2. p.
n. 56. ibidem.
- Remedium dicta. l. 45. Tauri utrum compe-
tat ei qui intra sex menses actionem ine-
ptam proposuit, & post sex menses actio-
nem aptam intentauit. 2. p. n. 57. f. 102
- Remedium dicta. l. 45. Tauri utrum compe-
tat ei qui intra sex menses actionem aptam
proposuit, illam tamen intra illud tempus
aduersario intimari non fecit. 2. p. nu. 58.
ibidem.

Remedium

INDEX.

Remedium dicta. l. 45. Tauri Verum competit sequenti successori in vita ultimi possessoris, quando ipse ultimus possessor alij successione Maioratus pratendit possessionem bonorum Maioratus tradidit. 2. p. n. 19. f. 102

Remedium. d. l. 45. Tauri datur vocato ad successione Maioratus absque Regia facultate instituti. 2. p. n. 61. f. 103

Remedium quod interim appellatur proponi potest in interdictis possessorijs. 2. p. n. 70. fo. 105. Quod non procedit in remedio. d. l. 45. Tauri. n. 71. Nisi fuerit timor seditionis aut scandali. n. 72

Remittens odium & rancorem, potest nihilominus actiones iniuriarum intentare & exercere. 1. p. n. 12. f. 237

Renunciatio legitima facta à filiis iuramento interveniente, valida erit. 1. p. n. 5. fol. 26.

Renunciatio iurata facta à maiore ratione lationis ultra dimidiam non rescinditur, nisi ea lesio enormissima ac gravissima sit. 1. p. n. 18. f. 218

Renunciatio ultra dimidiam in magno excessu qua dicatur. 1. p. n. 18. ibidem.

Renunciatio. l. 2. C. de rescin. vend. non tollit remedium dicta legu, quando lesio in magno excessu ultra dimidiam contingit. 1. p. n. 19. f. 219

Renunciatio etiam geminata non tollit dicta l. 2. remedium, quando lesio gravissima fuit. 1. p. n. 20. ibidem.

Renunciatio iurata facta simpliciter à minore rescinditur ratione lationis ultra dimidia, nisi expressè iuraverit etiam ratione lationis vel ex alia causa illam non impugnare. 1. p. n. 21. ibidem.

Renunciatio iurata facta à filia alida est, etiam si à parente ex ea nihil receperit. 1. p. n. 31. fo. 220

Renuntians paternæ hereditati, nullo ob id accipio in consule nec ex iusta causa, nec habes aliunde se alar, potest ratione enormissima lationis renunciationem rescindere. 1. p. n. 33. f. 221

Renunciatio iurata verum ob supervenientiam filiorum renocetur. 1. p. n. 37.

fo. 221

Renunciatio legitima facta aliquo ob id accipio non renocatur per supervenientiam liberorum. 1. p. n. 38. ibidem.

Renunciatio legitima seu hereditatis iam delata gratis facta ex supervenientia liberorum renocatur. 1. p. n. 40. fol. 222.

Renunciatio hereditatis nondum delata gratis facta, verum ex supervenientia liberorum renocetur. 1. p. n. 41. ibidem.

Renunciatio facta à filio verum nepotibus ac ceteris eiusdè de scendentibus noceat. 1. p. n. 47. f. 223

Renunciatio secunda criminis à Principe impetrata, verum valeat si in ea non fuit facta mentio de prima. 1. p. n. 52. fol. 232.

Repetitio masculinitatis quando & qualiter faciendū sit. 1. p. n. 26. f. 45

Repetitio masculinitatis faciendā est in Maioribus, in quibus ratio conservanda agnationis expressa vel subintellecta est. 2. p. n. 58. f. 40

Repetitio conditionum quæ ad Maioratus perpetuitatem necessaria sunt faciendā est in omnibus casibus, siue ipsa conditio sit contra ius, vel prater ius, vel odium vel fauore contineat. 1. p. n. 24. f. 45

Repetitio conditionum inducendā non est nisi in certis casibus & certis qualitatibus currentibus. 1. p. n. 23. ibidem.

Repetitio masculinitatis excluditur ubi Maioratus instituitur in prima vocatione adiecit hæc verba, quod tunc & eo casu habens illam qualiter succedat. 2. p. n. 67. fo. 42

Representationem non admitti nisi in his quæ iure hereditario deferuntur, qualiter intelligendum sit. 2. p. n. 40. f. 52

Representatio admittitur in successione in quibus linea recta & iure Primogenitura succedendum est, et si iure hereditario non deferantur. 2. parte, numero. 41. fol. 52.

Representatio admittenda est in iuribus patronatus & annuarius atque Emphyteosii iure Primogenitura relictis. 2. p. n. 42. fol. 52

INDEX.

- Representatio* semper admittitur in feudo, etiam si iure hereditario non deferatur. 2. p. nu. 47. f. 52
- Representatio* in Maioribus transuersalibus concessa, absque graduum restrictione intelligenda est. 2. p. n. 10. f. 57
- Representatio* admittenda est in his bonis quae iure Maioratus à Rege Henrico secundo nobilibus Hispania donata fuerant. 2. p. n. 12. f. 58
- Representatio* utrum in Regia seu dominica concessione admittenda sit, 2. par. nume. 13. ibidem.
- Representatio* admittitur in Primogeniis non solum ex ultima voluntate, sed etiam ex contractu institutus. 2. p. n. 14. f. 59
- Representatio* iuxta formam. l. 40. Tauri admittenda est in feudo, Emphyteosi, iure patronatus, annuierariis iure Maioratus relictis. 2. p. n. 19. ibidem.
- Representatio* utrum in fideicommissis familia relictis admittenda sit, 2. par. num. 20. fo. 60
- Representatio* non datur in fideicommissis familia relictis inter filios fratrum, quando ipsi inter se, non autem cum patris succedunt. 2. p. n. 21. fo. eodem.
- Representatio* ex verbis ambiguis non excluditur. 2. p. n. 1. fol. 62
- Representatio* non excluditur ex coniecturis, nisi expressa et clara dispositio ad id interueniat. 2. p. n. 2. ibidem.
- Representatio* excluditur ex coniecturis quae ex verbis eliciuntur, si adeo praecisa sunt, ut ad aliud referri non possint. 2. p. nu. 5. ibidem.
- Representatio* nepotis utrum excludatur ex Maioratu feminas propter masculos excludente. 2. p. n. 7. f. 63
- Representatio* neptis excluditur ex Maioratu in quo feminæ propter masculos remotiores excluduntur. 2. p. n. 3. ibidem.
- Representatio* semper admittenda est in fideicommissis familia cognationis seu propinquis relicto, etsi in eoque iure hereditario non succedatur. 2. p. n. 4. f. 52
- Representatio* nepotis non excluditur ex Maioratu admittente feminas in defectu masculorum eiusdem lineæ & gradus. 2. p. nu. 10. f. 64
- Representatio* utrum excludatur ex eo quod Maioratus institutor praeceperit quod succedatur salva gradus prerogativa. 2. par. num. 16. fo. 65
- Representatio* utrum excludatur ex eo quod Maioratus institutor vocauerit proximum rem ad Maioratus successionem. 2. p. n. 11 fo. 64
- Representatio* gradum neque alterat neque corrumpit. 2. p. n. 17. f. 65
- Representatio* utrum excludatur ex vocatione filii maioris. 2. parte. num. 18. f. 66
- Representatio* utrum excludatur ex vocatione filii Primogeniti superstitis. 2. p. nu. 20. ibidem.
- Reputationis nobilitatis* & generis ad minus debet esse per decennium. 1. par. num. 31. fol. 340. Nisi causetur quasi possessio ex actibus ex minori tempore. nu. 32.
- Res* quam iure retractus Maioratus possessor ex causa Maioratus acquisiuit, an ipsius Maioratus efficiatur. 1. par. nume. 8. fo. 186.
- Res Maioratus* utrum remaneant obligatae pro debitis contractus ex edificiis necessarius perpetuam ipsarum utilitatem concernentibus. 1. p. nu. 18. f. 79
- Res* feudalis ad longum tempus locari non potest. 1. p. nu. 19. f. 159
- Res* mobiles pretioso loco immobilium habentur. 1. p. n. 8. f. 301
- Res* semel effecta alienabilis perpetuo remanet alienabilis. 2. parte. numero. 31. fol. 117.
- Res* Ecclesiae semel concessa in Emphyteosim in perpetuum durat Emphyteotica. 2. p. nu. 32. ibidem.
- Res* semel effecta alienabilis non efficitur semper alienabilis, quando alienationis prohibitio in rem, non autem in personam dirigitur. 2. p. n. 33. ibidem.
- Res* semel effecta alienabilis non durat perpetuo alienabilis, etiam quando alienationis prohibitio personalis fuit, dummodo causa fuerit realis. 2. p. n. 35. f. 118

Res

INDEX.

- Res Maioratus semel ex Regia facultate, vel aliás licitè alienata perpetuò alienabilis efficitur.* 2. p. n. 37. f. 118
- Res empta ex pecunia redacta ex alia re Maioratus, vel pretium eius an subrogetur & intret in eius locum.* 2. par. numero. 24. folio. 151. & nume. 29. & 30. & 31. fol. 152.
- Res empta ex pretio feudi, seu ipsum pretium non subeunt vicem pretij, nisi expresse actum sit.* secunda part. nume. 26. fol. eodem.
- Res empta ex pecunia redacta ex alia re sumit eius qualitatem.* 2. par. nume. 27. fol. eodem.
- Res empta ex pecunia redacta ex re patrimoniali, an efficiatur patrimonialis.* 2. p. num. 28. ibidem.
- Res empta ab aliquo ex pecunia aliena, vel simpliciter vel nomine proprio sit sua.* 2. p. n. 34. & 35. f. 113
- Res subrogata in locum rei venditæ Maioratus cum omnibus qualitatibus prioris subrogatur.* 2. p. n. 36. ibidem.
- Res succedens in locum alterius rei fideicommissariae, dicitur fideicommissaria.* 2. p. n. 37. fol. eodè.
- Res subrogata in locum bonorum donatorum à Rege Henrico secundo, quæ vulgò dicuntur Enriqueños, sortietur illorum naturam.* 2. p. n. 38. ibid.
- Res Maioratus alienata si postea vendicetur, vel rescindatur, venditio an ad Maioratus redeat, vel maneat libera.* 2. par. nume. 46. fol. 155
- Res subrogata in Maioratu in locum venditæ si vendicetur vel euincatur ab aliquo, qualiter consulatur Maioratus possessori.* 2. par. nume. 47. fol. 155. & numer. 49. fol. 156.
- Res pupilli ex decreto Prætoris pignoratæ potest à creditore sine nouo decreto vendi.* 2. p. n. 2. f. 157
- Res alienari prohibita ex sententia alienabilis efficitur.* 2. p. n. 1. f. 176
- Res non potest alienari, quando concurret legus & hominis prohibitio, etiam in casu aliás permissio.* 1. p. nu. 15. f. 186
- Rescriptum secundum impetrans derogatoriū primi, debet facere mentionem de quacunque clausula notabili primi rescripti.* 2. p. n. 31. & 35. f. 145
- Rescriptum secundum impetrans non tenetur facere mentionem de clausula quæ nulla est vel exceptione elidí potest.* 2. p. nume. 32. ibidem.
- Rescripta quæ à communi stylo deuiant, de falsitate suspecta esse censentur.* 2. p. n. 68 fol. 205
- Rescripta Principum secundum iustitiam fori ac poli interpretanda sunt, etsi id verba nõ patiantur.* 1. p. n. 13. f. 203
- Restitutionis fideicommissi præuentio donatio est.* 1. p. num. 33. f. 230
- Reservatio vsusfructus ad hoc vt de eo possit in vita disponi, non validat omnium bonorum donationem.* 1. p. n. 24. f. 303
- Reservatio modici vsusfructus, vel alterius modicæ quantitatis, non validat omnium bonorum donationem.* 1. part. nume. 25. ibid.
- Restitutio à Principe ex mera gratia facta absque tertij præiudicio interpretanda est.* 2. p. n. 15. f. 10
- Reuerendissimus dominus Didacus de Simancas Pacensis Episcopus libellum de Hispaniæ Primogeniis edidit, in Præfatione. nume. 25.*
- Rex Henricus secundus instituit plura Primogenia inter nobiles huius Regni, in Præfatione, n. 16*
- Rex potest aliquando donare & alienare bona Regni, quod facere non potest Maioratus possessor.* 1. p. num. 18. f. 15
- Rex successor vtrum stricto iuris rigore teneatur debita Regis prædecessoris solvere.* 2. p. n. 11. f. 48
- Rex consentiens alienationi, quando videatur rem liberam facere.* 2. par. numer. 42. f. 154
- Rex & Princeps quilibet est in sua domo.* 1. p. nu. 24. f. 11
- Romanus Pætifex non potest illegitimi legitimum vt in bonis temporalibus succedat, nisi legitimatus ratione iurisdictionis temporalis sibi subditus sit.* 2. p. n. 11. f. 9

INDEX.

Romanus Pontifex potest legitimare illum qui ex matrimonio de facto contracto natus fuit, si super radice matrimonij disponit il-
lud legitimum fuisse declarans. 2. p. num.
11. f. 9.

S

Satisfactio in rebus Maioratus non cessat,
ex eo quod earum possessio de manu alterius
capienda non sit. 1. p. num. 8. f. 120
Satisfactio semel remissa amplius peti non po-
terit, etiam si Maioratus possessor dilapi-
det. 1. p. num. 9. f. 120
Satisfactione remissa poterit Maioratus pos-
sessor petere a iudice, ut præcipiat ne dilapi-
datio fiat. 1. p. num. 11. ibidem.
Satisfactionibus superfluis utendum non est.
1. p. num. 12. f. 121
Satisfactio in Hispanorum Maioratibus etiã
pro rebus immobilibus præstanda est. 1. p. n.
15. ibidẽ.
Satisfactio præstatur a Maioratus possessore
etiam notoriẽ idoneo. 1. p. n. 16. ibid.
Satisfactio a proximior Maioratus petenda
est. 1. p. n. 20. ibidem.
Satisfactionem calumniosẽ petere videtur is,
quem alius antecedit. 1. p. n. 21. ibidem.
Satisfactionem petit remotior proximior ne-
gligente, vel existente absente, vel impedi-
to. 1. p. n. 22. ibidem.
Satisfactio pro rebus Maioratus qualis esse de-
beat. 1. p. n. 24. ibidẽ.
Satisfacere non tenetur Maioratus possessor,
quando est de liberis primi gradus instituto-
rius eiusdem. 1. p. n. 31. f. 122
Satisfactione a principio præstita non tenetur
Maioratus possessor ex sola suspitione di-
lapidationis iterum satisfacere. 1. p. num. 23.
f. 128
Satisfacitur semper ex dispositione testatũ, ex
dispositione autem contrahentũ non nisi
ex causa. 1. p. nu. 7. f. 119
Satisfacendum qualiter sit, ubi Maioratus suc-
cessio ex contractu defertur. 1. part. nu. 3
fo. 118
Scientia non est probanda in immemoriali præ-

scriptione. 1. p. n. 15. f. 252
Scriptura Maioratus ambigua declaratur ex
lapsu decem annorum. 1. part. nume. 57.
fo. 260
Scriptura solẽnitã utrum in Maioratus in-
stitutione requiratur. 1. part. numero. 1.
f. 280
Scriptura in fideicommissõ & etiam in feu-
do non requiritur. 1. part. numero. 5. folio
281.
Scriptura publica requiritur in promissione
quam parentes faciunt de non meliorando
aliquem ex filiis suis, ad hoc ut ea promissio
irrevocabilis sit. 1. part. numer. 13. folio
282.
Scriptura traditio operatur translationẽ pos-
sessionis, & Maioratus irrevocabilitatem.
2. p. nume. 10. f. 120
Scriptura an sit necessaria in facultate Regia
ad bona Maioratus alienanda. 2. p. nu. 47.
fo. 147
Semel hæres non potest amplius definire esse
hæres. 1. p. n. 10. f. 115
Sententia super rebus Maioratus lata nõ præ-
iudicat illi cum quo lata est quando collu-
sio intervenit. 2. p. n. 8. f. 179
Sententia lata in remedio possessorio quod ex
l. 45. Tauri competit, utrum pariat excep-
tionem rei iudicata in petitorio. 2. p. num.
21. f. 92
Sententia lata super Usurus nondum decursus
valet. 2. p. num. 2. f. 106
Sententia venalis nulla est, siue is in cuius fa-
vorem pronuntiatur, siue alius eo ignorante
iudicem corruperit. 1. par. nume. 42. fo.
241.
Sententia cum Maioratus possessore lata ce-
teris successoribus nõ citatis, nec etiam per
proclama nec per edictum præiudicat. 2. p.
n. 3. f. 177
Sepulchrum & ius sepulchrorum, atque ius
inferendi mortuum in sepulchrum, qualis
ter inter se differant. 1. p. n. 36. f. 178
Sepulchrum auctoritate Episcopi constructũ
vendi seu pignori non potest. 1. p. n. 40.
fo. eodem.
Sepulchrorum quadam familiaria, quadã hæ-
reditaria sunt. 1. p. n. 41. f. 179

Sequens

INDEX.

S. quens Maioratus successor potest in vita possessoris Emphyteosim in re Maioratus expresse alienari prohibita constitutam re uocare. 1. p. n. 35. f. 164

Seruitutem constituens seu eidem consentiens non potest petere eius reuocationem. 1. p. n. 18. f. 156

Seruitus in re expresse prohibita alienari cōstitui non potest etiam ad vitam constituetis. 1. p. n. 10. f. 155

Seruitus in rebus Maioratus acquisita an Maioratus cedat. 1. p. n. 12. f. 188

Sylua cadaua que sit. 1. p. n. 1. f. 165

Sylua aut nemus viri possit à Maioratus possessore extirpari, & in aliam formam redigi. 1. p. n. 7. f. 166

Similitudo secundū Maioratus possessoris & fideicommissarii in quo consistat. 1. p. n. 14. f. 116

Solēnitās contractus sufficit, si interueniat in Maioratu reuocabili ex contracta institutione, & nō est necessaria solēnitās vltima voluntatis. 1. p. n. 13. f. 94

Solēnitās requisita præsuntur ex tēporū diuturnitate, etiam si in instrumento non appareat. 1. p. n. 74. f. 265

Solēnitates requisitas in instrumento non interuenisse, qualiter ex ipso instrumento cōprehendatur. 1. p. n. 73. ibidem.

Solēnitatis adequatio non est causa sufficiens ad hoc vt in codicillis possit heredes institueri. 1. p. n. 31. f. 287

Solēnitās eadem que requiritur in actu conficiendo, requiritur in reuocando. 2. p. n. 14. fo. 141

Spatium temporis immemoralis tātum potest quantum Imperator. 1. p. n. 14. f. 252

Spes futura hereditatis somnium solet appellari. 1. p. n. 33. f. 106

Spurius non dicitur esse de domo, familia, agnatione seu cognatione. 1. p. n. 45. f. 28

Spurius succedere potest in Maioratu habente dignitatem annexam. 1. p. n. 16. f. 102

Spurius paternæ successionis incapax est. 1. p. n. 27. f. 320

Spurius sicut non potest à patre institui, ita neque substitui. 1. p. n. 28. ibidem.

Spurius directe nec indirecte à patre capere po-

test. 1. p. n. 29. ibidem.

Spurius non potest à parente vocari ad Maioratum ex Regia facultate, etiam post filiorum legitimorum vocationem. 1. p. n. 30. fo. eodem.

Status questio differtur vsque ad tempus pubertatis, etiam vbi bonorum possessio Carboniana non competit. 2. p. n. 36. f. 97. & idem in bonis Maioratus eo loco. n. 37

Status triplex in quo potest esse l. super foeminarum exclusione, consideratur. 2. p. n. 37. fo. 27

Statuta excludentia foeminas propter masculos sunt fauorabilia respectu agnatorū, & odiosa respectu foeminarum. 1. p. n. 4. fo. 142

Statuta facta à Præside & Rectoribus ciuitatis mortui Præsidi non expirant. 1. p. n. 14. fo. 182

Statutum excludens foeminas propter masculos non aliter habere locum potest, quam relictis filiabus dotibus seu alimentis competentibus. 1. p. n. 12. f. 203

Statutum continens idem quod ius commune dicitur ius commune, non autem statutarium. 1. p. n. 21. f. 104

Statutum excludens foeminas propter masculos, vtrum excludat monialem. 1. p. n. 81 fo. 314

Statutum excludens foeminas propter masculos extendi potest de casu ad casum ex identitate rationis, si ratio expressa sit in statuto. 2. p. n. 4. f. 30

Statutum excludens matrem defuncti propter patrum non habet locū in patris magno. 2. p. n. 11. f. 31

Statutum excludens patrum non extenditur ad amitam. 2. p. n. 11. ibidem.

Statutum excludens matrem propter fratrem defuncti, non censetur excludere illum propter sororem. 2. par. numero. 15. fo. eodem.

Statutum excludens foeminas propter masculos non censetur factum ea ratione conseruandæ agnationis, nisi ea ratio expressa sit in statuto. 2. par. numero. 17. fo. 33. Et ratio sola non præsuntur, nisi probetur. numero. 28.

e 5 Statu-

INDEX.

- Statuta Gallie & Italiae sunt contra ius commune in eo q. transferunt possessionem defuncti in heredem absque apprehensione.* 2. p. n. 9. f. 87
- Statuto iubente lites compromitti, an possit in rebus Maioratus fieri compromissum, vel transactio.* 2. p. n. 28. f. 185
- Statutum loquens de traditione habet locum in constituto.* 2. p. n. 6. f. 120
- Statutum permittens aliquem testari, dummodo aliquid faciat, non censetur testamentum annullare si illud non fiat, sed datur actio ad illud implendum.* 1. par. num. 26. fol. 356.
- Statuentes arma deferri in ornamentis Ecclesie donatis, vel in capellis, si ex iactantia id faciant, meritum amittunt, non tamen si ad alium rectum finem id tendat.* 1. p. n. 49 fol. 361
- Stylus Hispania ut mortuo Prelato Concilium precipiat q. taxentur ea que in bonis Episcopatus deteriorata sunt, & solvatur aestimatio successor.* 1. p. n. 3. f. 192
- Subhastatio intra quod tempus sit facienda.* 2. p. n. 46. f. 17
- Subrogatio bonorum Maioratus in eadem provincia, non in alia fieri debet, nec aliter facultas concedenda est.* 2. par. num. 13. fol. 110
- Subrogatio bonorum in loco remoto, licet eiusdem provincie, non est facienda in Maioratu.* 2. p. n. 15. f. 110
- Substitutionem allegans illam probare debet.* 1. p. n. 5. f. 19
- Substitutio de casu ad casum extenditur ex verisimili testantis voluntate.* 1. p. n. 24 fol. 22
- Substitutio facta alicui si sine liberis decesserit, expirat eo decedente cum liberis, etiam si liberi sine liberis moriantur.* 1. p. n. 16 fol. 42
- Substituti citandi sunt in casu probatione, ubi aliquid in eorum preiudicium a Principe disponitur.* 1. p. n. 33. f. 19
- Substitutio exemplaris que non servato ordine a lege statuto facta fuit, ipso iure nulla est.* 1. p. n. 13. f. 319
- Substitutio facta alicui si sine liberis decesserit, expirat si filius legitimus super sit.* 2. p. n. 2. f. 14
- Substitutus sub conditione si alter sine liberis decesserit, non tenetur probare illum sine liberis decessisse, nisi constet aliquo tempore illum liberos habuisse.* 2. par. numero. 22. fol. 72
- Substitutio illius qui in locum alterius vocatus est, cessat donec est spes q. in primo loco habere potest.* 2. p. n. 19. f. 75
- Substitutiones seu donationes tot resultat ex Hispanorum Primogeniis, quot persone ad eorum successiones vocantur.* 1. p. n. 17. fol. 4
- Substitutio non expirat in Hispanorum Primogeniis possessore cum liberis moriente, sed bona eius ad sequentem vocatum deferuntur, si liberi eius sine liberis moriantur.* 1. p. n. 18. f. 43
- Substitutus sub conditione si alter liberos non habuerit, non potest succedere donec est spes q. primus liberos habere valeat.* 2. p. n. 20. fol. 75
- Substantialia non suppleantur in instrumento, si a partibus omittantur, etiam si apponi solita sint.* 2. p. n. 67. f. 205
- Successor Maioratus quo remedio uti debeat ut adversus Maioratus possessorem sibi instrumentum in litem deferatur.* 1. p. n. 10. f. 198
- Succedendum est in fideicommissis relicto familia secundum ordinem successionis ab intestato.* 2. p. n. 7. f. 69
- Successor in Materatu liber remanet si moritur qui requirendus erat pro consilio contrabendo.* 1. p. n. 41 f. 342
- Successor Maioratus an teneatur ante apprehensionem possessionis cavere de conditionis implemento, & ex cum fructibus restituenda, quando vera conditio in dispositione apposta est.* 1. p. n. 25. f. 328
- Successio Maioratum Hispanie regulatur secundum Regni successionem.* 1. p. n. 17 fol. 10
- Successio Regni & Maioratus semper una est nisi institutor aliud disposuerit.* 1. p. n. 21. f. 11
- Successor in Regno & Maioratu tenetur solvere*

INDEX.

vere debita pro eiusdem utilitate contracta.
1. p. n. 16. fol. 14
Succedere iure Francorum quid sit. 1. p. n. 4.
fo. 51
Successor universalis non semper iure hereditario succedit. 1. p. n. 15. f. 56
Successio Maioratus quæ a successore indigno aufertur, cui deferenda sit. 1. part. nume. 25. f. 67
Successor Maioratus ex quinta bonorum, vel ex re certa instituti, utrum ad debita institutoris teneatur. 1. p. n. 8. f. 75
Successor Maioratus qui redemit annuum redditum super bonis Maioratus Regia facultate precedente impositum, potest alium annuum redditum eiusdem quantitatis super ipsis bonis absque Regia facultate imponere. 1. p. n. 26. f. 80
Successor Maioratus virum teneatur ad solvenda debita ultimi possessoris, si ea modica sunt, eiusdemque conscientie exonerationem contingant. 1. part. numero. 34. fo. 82
Successionis capacitas in dubio presumenda est, nisi contrarium probetur. 1. p. num. 58 fo. 108
Successor Maioratus dicitur fideicommissarius improprio & largo modo. 1. p. num. 12. fo. 116.
Successor Maioratus non tenetur stare locationi factæ per prædecessorem. 1. p. num. 3 fo. 158
Successor obliqua quæ sit. 1. part. nume. 3. fo. 114.
Successio Iudeorum quæ a lege Primogenitis defertur, Primogenium etiam legis appellari poterit. 1. p. n. 6. f. 110
Successio ex electione antiquis temporibus frequenter servari solebat in fideicommissis familiae relictis. 1. p. n. 2. f. 225
Successio Maioratus non capitur ab ultimo possessore, sed a primo institutore, etiâ ubi ultimus possessor successorem elegit. 1. p. n. 6. f. 226
Successor non potest vii titulo prædecessoris absque viriorum accessione. 1. p. num. 72. fo. 265
Successor Maioratus gravatus aliquid adim-

plere, non aliàs vocatus in casu contraven-tionis nunquam censetur vocatus, & fructus restituit. 1. p. n. 20. f. 327
Successor Maioratus nullum ius habet, nisi ab eo instanti quo sibi dies successionis cecidit, & ideo fructus præteriti ad eum non pertinent. 1. p. num. 30. f. 329
Successor Primogeniū iussus contrahere cum aliqua, si cum alia contrahat post delatam successionem, & ea defuncta illa cum qua iussus fuerat contrahat, non paret cõditioni: si verò tempore successionis sit defuncta impletur conditio. 1. part. num. 16. fo. 337
Successore Maioratus requisito à sequenti ut contrahas cum qua iussus est, & nolente, defertur successio sequenti: nec primus poterit voluntatem mutare. 1. p. n. 18. f. 338
Successor Maioratus prohibitus cum aliqua contrahere tenetur conditionem adimplere, aliàs successione privatur. 1. p. n. 28. fo. 339. Nisi mulier tempore matrimonij probatissimi generis & opinionis reputetur, & defectus qui postea compertus fuit iuste potuit ignorari. n. 29. f. 340. Ignorantia probabili & iusta & præcepto in vim modi adiecto. n. 30. Et reputatio nobilitatis & generis ad minus debet esse per decennium. n. 31. Nisi causetur quasi possessio ex actibus minori tempore. n. 32
Successor Maioratus qualiter ad delationem nominis & armorum astringendus sit. 1. p. n. 13. f. 345
Successor duorum Maioratum quorum quilibet nominis & armorum delationem cõtineat, antiquioris arma modernis præferre debet. 1. part. nu. 36. f. 349. Nisi modernior Maioratus sit maioris qualitatis & excellentiæ. n. 37. Vel nisi modernior procedat ex parte patris, antiquior verò ex parte matris. n. 38
Successor tenetur adimplere iuramenti conditionem de modo implendo, si leges Primogenij modum, & non veram conditionem inducant. 1. p. n. 47. f. 331
Successor in duobus Maioratibus non astringitur præcise ad prælationem antiqui nominis & armorum, sed consuetudine pro suo

INDEX.

arbitrio ea deferret. 1. p. nu. 45. f. 350
Succesor in duobus Maioribus quorū quilibet delationem armorum simpliciter contineat, an in utroque succedat. 1. p. n. 28. fo. 347
Succesio Maioratus ex duobus ex vno vtero nati cui adicienda sit quis nescitur quis eorum primus natus fuit. 2. par. nume. 19. fo. 6.
Succesione Maioratus in vnam lineam ingressi, non potest fieri transitus ad aliam. 2. p. n. 10. f. 74
Succesio Maioratus ad quem deferenda erit, quando dispositio est impendens. 2. p. nu. 35. f. 76
Succesor Maioratus vtrum ante apprehensionem actualis possessionis, valeat possessionem ex actu ficto in alium transferre. 2. p. n. 25. f. 89
Succesor Maioratus qui semel bonorū ipsius Maioratus possessionem apprehendit, vtrum possit in Regio consilio remedium tenuti proponere. 2. p. n. 8. f. 90
Succesio Maioratus duobus modis consideranda est, vno quando Primogenitus nascitur, altero vero quando succedit. 2. p. num. 36. fo. 51
Succesio Maioratus pluribus ordine successione delata, primis morientibus, sequentibus ex propriis vocationibus deferatur. 2. p. n. 39 fo. 52
Succesor Maioratus non poterit tertium a reum Maioratus possessione expellere absque iudicis autoritate. 2. p. n. 12. f. 87
Succesor Maioratus qui timet quod sibi copiam probationum deperire valeat, alijs remedijs vti poterit. 2. p. n. 16. f. 108
Succesor Maioratus non potest viuentis possessore super eius successione actionem proponere. 2. p. n. 17. ibidem.
Succesio Maioratus non potest auferri de scēdentibus, & deferri transuersalibus. 2. p. n. 53. f. 200
Successoribus Maioratus non citatis non solum nocet sententia, sed etiam omnia acta iudicij. 2. p. n. 4. f. 178
Succesores Maioratus possunt appellare vel supplicare, vel appellationem vel supplica-

tionem prosequi, quādo Maioratus possessor id non fecit. 2. p. n. 10. f. 179
Succesor Maioratus non tenetur solvere heredibus predecessoris pecuniam extraneatione aduersario solutam. 2. p. n. 24. fo. 25. f. 184
Succesor Maioratus precepto delationis nominis & armorum omisso ab institutore Maioratus, vtrum teneatur arma & nomen institutoris deferre. 1. par. nume. 46. fo. 350
Succesor Maioratus vtrum sit priuandus successione ex causa ingrati tudinis post mortē institutoris Maioratus aduersus ipsum institutorem contingenti. 1. par. nume. 43. fo. 70
Succesor an reuocet alienationem in vita alienatū ex prohibitione alienationis in Maioratu in contractu instituto facta. 1. p. n. 33. f. 97
Succesor Maioratus potest ex sylua cadua arbores excidere, dummodo in cadendo vsum consuetum non excedat. 1. p. num. 2 fo. 185

T

Tabellio creatus a Maioratus possessore, vtrum eo mortuo desinat esse Tabellio. 1. p. n. 17. f. 182
Tempus semper censetur adiectum favore heredis, non fideicommissarij. 1. par. num. 27 fo. 128
Tempus immemorabile vtrum semper consuetudinem, non autem prescriptionem inducat. 1. p. n. 12. f. 252
Tempus Maioratus institutionis seu aditionis, vel mortis institutoris in Maioratum successione considerandum non est. 2. p. n. 19 fo. 10
Tempus mortis vltimi possessoris non est considerandum, quando de contraria voluntate testantis constat. 2. p. n. 23. f. 75
Tempus mortis non est considerandum in dispositione conditionali, sed tempus implere conditionis. 2. p. n. 24. ibidem.

Tempus

INDEX.

- Tempus mortis ultimi possessoris quoad proximitatem in patronatibus, annuversariis, seu do, atque Emphyteosi & fideicommissio iure Maioratus relictis considerandum est.* 2. p. n. 42. f. 77.
- Temporis antiquitas facit ut presumatur a se Regius in feudi alienatione.* 2. p. nu. 11 fo. 190
- Tempus factæ renunciationis considerandum est cum de latione agitur, etiam si ex post facto parentum facultates excreuerint.* 1. p. n. 29. f. 220
- Tenor dispositionis derogat Maioratus natura.* 1. p. nu. 27. f. 12
- Terminus proximiori assignandus est ad alienationis reuocationem, ut remotior illam eo lapsa reuocare possit.* 2. par. nume. 14. fo. 114
- Terminus sex mensium de quo in l. 9. titu. 7. lib. 5. noui Ordinamen, utram currat contra minores, absentes & ignorantes.* 2. p. nu. 60. f. 102
- Testamentum factum ab eo qui non cogitabat de ingressu, utrum ingressu Monasterij reuocetur.* 1. p. n. 44. f. 295
- Testamentum quod reuocatur ex ingressu monasterij facta expressa bonorum dedicatione eidem monasterio, utrum reuocetur quoad omnia, seu solum quoad institutionem.* 1. p. nu. 48. f. 295
- Testamentum factum à monacho cogitante de ingressu, non reuocatur ex ingressu monasterij, siue aliquid fuerit relictum monasterio, siue non.* 1. p. nume. 49. f. 296
- Testamentum primum ut tollatur per secundum facienda est mentio clausula derogatorie in primo contenta.* 2. p. nume. 30. & 33 fo. 145
- Testamentum iam factum confirmatur ex licentia superueniente.* 2. part. numer. 34. fo. 161
- Testamentum nulla via irrevocabile fieri potest, etiam iuramento de non reuocando accedente, nec ex Principis facultate.* 2. p. n. 2. f. 120
- Testator qui non potest cautionem remittere, utrum possit precipere ut hæres fideiussor pauperem accipiat.* 1. p. nu. 28. f. 122
- Testator qui integram hereditatem restitui iussit, utrum censeatur falcidia, aut Trebelianica detractionem prohibuisse.* 1. par. nume. 15. f. 136
- Testator potest uni ususfructum legare, & alteri proprietatem deducto ususfructu.* 1. p. n. 36. f. 151
- Testari non valens si in graui infirmitate constitutus donet, videtur facere id in fraudem testamenti.* 1. p. n. 38. f. 305
- Testatus & intestatus non potest mori quoad tempus, sicut nec quoad bona.* 2. p. n. 15. f. 74
- Testator relinquens bona sua propria agnationi seu familia per verba tractum successionum denotantia, ex eo censetur Maioratum instituere.* 1. p. n. 23. f. 52
- Testator qui reliquit bona sua ut in eis succedatur ordine Primogenitura, censetur Maioratum instituere.* 1. p. num. 32. f. 35
- Testator qui reliquit bona sua masculis sue familie, censetur inter eos Maioratum instituere.* 1. p. nume. 35. f. 36
- Testis qui deposuit se vidisse aliquid fieri publice, utrum censeatur deponere de publica voce & forma.* 1. p. n. 36. f. 256
- Testes bona fame requiruntur ad prescriptionis Primogenij probationem.* 1. p. num. 29 f. 255
- Testes deponentes de immemoriali prescriptione, cuius aetatis esse debeant.* 1. p. nume. 40. fo. 257
- Testis cuius aetatis esse debeat, ut dicatur doli capax.* 1. p. n. 41. f. 258
- Testis, 14. annorum utrum deponere possit de his quæ vidit in minori aetate.* 1. p. num. 42 ibidem.
- Testis vnus sufficit, ut alimenta lite pendente prestentur.* 1. p. n. 40. f. 371
- Testium defectus admittendi sunt quando agitur de possessione concedenda, vel auferenda.* 2. p. n. 56. f. 104
- Testium impugnatio admittenda est in remedium possessoris.* 2. p. nu. 68. ibidem.
- Thesaurus ad ususfructuarium non pertinet.* 1. p. n. 2. f. 167
- Thesaurus donum Dei dicitur.* 1. p. n. 5. f. 168.
- Thesaurus in re Emphyteotica vel feudali in-*

INDEX.

uentus non pertinet domino directo, seu Emphyteote, seu vafallo. 1. par. nume. 7. fo. 168

Thefauri inuenti dimidia pars vero fundi domino competit. 1. p. n. 3. ibidem.

Thefauri inuenti in fundo Maioratus vtrum dimidia pars quæ domino soli cõpetit, Maioratus poffeffori deferenda fit. 1. p. nu. 1. fo. 167

Thefauri inuenti in fundo dotali conftat matrimonio, vtrum dimidia pars competat viro, an vxori. 1. p. n. 2. ibidem.

Tiraquellus inter omnes iuris interpretes copia allegationum atque rerum cõgerie primatum obtinet. 1. p. n. 43. f. 222

Titulus Maioratus eft titulus vniuerfalis non particularis, et fi non ex verbis vniuerfalibus, fed tantum particularibus confitet. 1. p. n. 19. f. 191

Titulus vitiofus seu illegitimus tranfcribentes in mala fide conftituit. 1. p. n. 66. f. 264

Titulus reprobatuſ a iure non cõftituit præſcribentem in mala fide in cafibus in quibus error iuris bonam fidem inducit. 1. p. nume. 69. f. 265

Titulum oftendere non debent hi qui ex immemoriali præſcriptione iuuari poſſunt. 1. p. n. 75. f. 266

Titulum illegitimum habes ex quo præſcriptio excluditur, tenetur in conſcientia foro vel liti cedere, vel illum oftendere. 1. p. nu. 76. fo. eodem.

Titulus qui habetur pro non titulo, non impedit remedium poſſefforum. 2. par. nu. 55 fo. 101

Titulus fi de momentanea poſſeſſione fuerit appellatum, in huius Regno atque etiam in Gallia non ſeruatur. 2. p. n. 19. f. 92

Traçtus futuri temporis non expectat ad iudicem. 2. p. n. 14. f. 107

Traditione rerum Maioratus ab inſtitutore facta irrenocabilis fit. 2. p. n. 3. f. 120

Traditione ficta qua fit per conſtitutum, vtrum Maioratus fiat irrenocabilis. 2. p. num. 3. ibidem.

Traditio vnius tantum rei ex contentis in Maioratu, an ſufficiat ad eius irrenocabilitatẽ, an verò omnium neceſſaria fit. 2. p. n. 21.

fol. 122.

Traditio facta de vna re quando agitur de acquisitione alicuius iuris, operatur illius acquisitionem etiam quoad alias. 2. p. nu. 26. fo. 124

Transuerſalis qui a Rege Pelagio non deſcendat, non poteſt ſuccedere in Regno Hiſpanorum. 2. p. n. 18. f. 59

Trãſitus de vna linea ad aliam propter mafculos non fit in Maioratu & in Regno. 1. p. n. 9. f. 14

Transactio & compromiſum equiparantur. 2. p. n. 1. f. 180

Transigi vel compromitti an poſſit ſuper bonis Maioratus. 2. p. n. 2. f. 181

Transactio vel compromiſſum ex ſentẽtia ſeu præcepto iudicis, an valeat in rebus Maioratus. 2. p. n. 29. f. 185

Transactio ſeu compromiſſum ſuper fideicommiſſo valet ex conſenſu eorum quorum fauore alienatio prohibita eſt. 2. p. nu. 31. ibid.

Transigere poteſt hæres ſuper re fideicommiſſi. 2. p. n. 4. f. 181

Transactio fieri poteſt quando dubitatur an res ſit iudicata, vel non. 2. p. n. 6. ibidem.

Transactio vel compromiſſum ſuper rebus alienari prohibitis fieri non poſſunt. 2. par. numero. 8. ibidem.

Transactio & compromiſſum ſuper rebus Maioratus cũ facultate Regia ex legitima cauſa conſeſſa fieri poſſunt. 2. p. n. 20. f. 183

Transactio ſeu compromiſſum ſuper Maioratus admittuntur, dummodo res Maioratus apud poſſeſſorem maneat, pecunia vel alia re aduerſario data. 2. p. nume. 22. f. 183. & n. 25. & 26. f. 184

Transactio minoris vel Eccleſia quomodo valeat, re de qua litigatur apud eos manente. 2. p. n. 27. ibidem.

Transactio vel compromiſſo confirmatis auctoritate Regia, an poſſit contra ea agi, vel exceptione vii. 2. p. n. 32. f. 186

Transactio vtrum reſcindi poſſit ex enormiſſima laſione, vel ultra dimidiam. 2. p. nu. 34. ibidem.

Trebellianica detrahitur ex fideicommiſſis vniuerſalibus, ex ſingularibus verò Falcidia. 1. p. nu. 1. f. 131

Trebellia

INDEX.

Trebellianica detractio Verum liberis primi gradus prohiberi possit. 1. p. n. 12. f. 135
Triplex status in quo potest effectus super finium exclusionem consideratur. 2. p. n. 37. fo. 27

V

Valentia actus respectu causae efficientis non potest pendere, sed potentia passiva sic. 1. p. n. 29. f. 76

Valor rei minuitur ex onere fideicommissi sibi iniuncto. 1. p. n. 20. f. 228

Valor rerum Maioratus qualiter considerandus sit ad secundam supplicationem interponendam. 1. par. num. 43. f. 153

Variatio ubi permissa est eligens semel tantum variare poterit. 1. p. n. 36. f. 239

Variare Verum possit ut cui facultas eligendi ad Maioratus successionem concessa est. 1. p. n. 22. f. 229

Vasallus in re feudali potest ad vitam servitutem constituere. 1. p. n. 3. f. 154

Vasallus verum possit in re feudali usufructum imponere. 1. par. num. 7. ibidem.

Vasallus non potest rem feudalem in Emphyteosim nec libellum concedere. 1. p. n. 32. f. 164

Vasalli Regi qui in Regno Castellae vocentur. 1. p. n. 48. f. 107

Vasallus an possit compromittere & transigere super feudo. 2. p. num. 5. & 9. f. 151. & n. 19. f. 133

Vbi est eadem ratio non dicitur procedi per exceptionem, sed per comprehensionem. 1. p. n. 12. f. 31

Venditio quae decretum iudicis requirit, in publica subhastatione faciendae est. 2. p. num. 45. f. 146

Venditio bonorum Maioratus in casu permissa absque dolo & cum minimo incommodo fieri debet. 2. p. num. 4. f. 157

Venditione permissa an possit res Maioratus pignori vel hypotheca subijci. 2. p. n. 10. & 15. f. 118

Vendendi licentia non extenditur ad alienandum transactionis causa. 2. p. n. 12. ibid.

Venditionis Verbo etiam in dispositione exorbitantis & stricti iuris omnis actus alienationis comprehenditur. 2. p. n. 17. f. 159

Venditionis permissio quando ad alias alienationis species extendatur. 2. par. num. 2. ibid.

Venditio immobilium non nisi in defectu mobilium fieri debet. 2. p. n. 24. f. 174

Vena in fundo Maioratus inuenta an cedat laero Maioratus possessoris. 1. par. num. 8. fo. 168

Verbum Maioratus a solis Hispanis usuratur, nec inuenitur apud Latinos scriptores. 1. p. n. 3. f. 1

Verba directa obliquantur ex testantis voluntate. 1. p. n. 13. f. 4

Verba generalia dispositionis declarantur ex ratione adducta in proemio. 1. p. num. 5. fo. 30

Verba de maiori ad maiorem, vel de Primogenito in Primogenitum, & alia similia inducunt Maioratus coniecturam. 1. p. n. 39. fo. 37

Verbum simpliciter prolatum in materia perpetua non verificatur in prima vice, sed in infinitum protrahitur. 1. p. n. 20. f. 43

Verba appositae in privilegio non intelliguntur de primo actus sed perpetuo locum habent. 1. p. n. 20. f. 43

Verba impropriana non sunt quando ex propria significatione sustineri possunt. 1. p. n. 18. f. 57

Verbum dono appositum in testamento non inducit donationem inter vivos, sed legatum. 1. p. n. 3. f. 90

Verbum directum obliquatur. 1. p. num. 4. fo. 114

Verba Maioratum institutorum secundum ius intelligenda atque interpretanda sunt. 1. p. n. 21. f. 117

Verbum alienationis ubi tractatur de poena, strictae accipiendae est: ubi autem de fauore, latae. 1. p. num. 17. f. 156

Verbum reuertatur ex lata significatione comprehendit ius quod denuo acquiritur. 1. p. num. 45. f. 123

Verba liberam facultate denotantia quae sint. 1. p. n.

INDEX.

1. p. nu. 2. f. 236
Verbum volo ad actum licitum & permiffum non autem ad actum regulatum ex voluntate corrupta referendum est. 1. p. num. 17 fo. 238
Verba ex quibus comprehenditur electionem non voluntatis sed arbitrio commissam esse 1. p. num. 9. f. 242
Verbum fiat prolatum à Regis consiliariis qui Regia Camera praesunt, non est tanti effectus prout Verbum fiat à Principe prolatum. 1. p. num. 5. f. 277
Verbum filiorum in materia odiosa comprehendit posthumos, ubi in aliqua parte testamenti Verbum filiorum ad posthumos relatum inuenitur. 1. p. n. 85. f. 316
Verbum filiarum nepotes non comprehendit, ubi gradus vel affectio consideratur. 1. p. n. 35 f. 321
Verbum masculus foeminam masculo deficientem comprehendit, ubi eadem ratio in masculo & in foemina concurret. 2. p. nume. 34. fo. 34
Verba quae ex sui natura solent masculos & foeminas comprehendere, de solis masculis intelligenda sunt, quando ratio conservanda agnationis in Maioratu expressa, vel subintellecta fuit. 2. p. n. 38. f. 35
Verbum masculus de masculis ex foemina descendentibus intelligendum est, quando Maioratus à foemina fuit institutus. 2. p. nume. 29. f. 37
Verbum filiorum foeminas non comprehendit, ubi Maioratus institutor de masculis & foeminis discretivè disposuit. 2. p. nume. 55 fo. 39
Verbum superscriptis vel supradictis inducit masculinitatis repetitionem. 2. par. numer. 64. f. 41
Verbum Representen la persona de sus padres, in d. 40. Tauri appositum, Vtrum ad gradum proximitatis, seu ad qualitatem Primogenitura referendum sit. 2. par. num. 48. f. 52
Verbum successio successorem uniuersalem & particularem, & successorem ex contractu atque ex vltima voluntate comprehendit. 2. p. num. 15. f. 59
Verba Maioratus quod non transeat dominium

nec possessio in vocatum, donec impleat & sibi inunctum fuerit, nec dominium nec possessio civilissima in eum transit. 1. p. nu. 17. f. 327
Verba tunc & eo casu restringunt dispositionem ad casum expressum. 2. p. n. 4. f. 62
Verba tunc & eo casu qualiter intelligenda sunt 2. p. n. 6. f. 63
Verbum proximus & Verbum proximior idem sunt. 2. part. nume. 12. f. 65
Verba quae possunt referri ad testatorem & ad grauatum, ad testatorem referenda sunt. 2. p. n. 10. f. 69
Verba improprianda non sunt ad iurium correctionem. 2. par. nume. 42. f. 68
Verbum quodcumque si apponatur in donatione iurium & actionum quod denotet effectum & perfectionem actus, habet vicem cessionis. 2. p. n. 59. f. 126
Verbum Maioratus omnes substitutiones comprehendit quae necessariae sunt ad hoc verbum na perpetuo in familia conseruentur. 1. p. n. 14. f. 10
Versimile pro disposito habetur in Maioratum dispositionibus. 1. p. num. 90. f. 112. & 2. p. n. 6. f. 149
Veteris testamenti instituta in Primogenitura potius etatis prerogativam, quam ceteras qualitates sequuntur. 1. p. n. 2. f. 245
Vestes quae ex statuto deferri prohibentur, sub legato Vestium non comprehenduntur. 1. p. num. 87. f. 111.
Vicarii seu locum tenentes ab inferioribus à Principe creati, Vtrum habeant iurisdictionem ordinariam. 1. p. nume. 11. f. 181
Vicarius Episcopi ex iuris dispositione habet ordinariam iurisdictionem. 1. p. nume. 36 fo. 182
Vidua luxuriose viuens priuatur tutela filiorum. 1. p. num. 49. f. 71
Vidua quae adulterium post mortem mariti commisit, perdit medietatem lucrorum consistente matrimonio acquisitorum. 1. p. nu. 10. fo. 71. Et filiorum successionem. n. 51. Et facultatem sibi à marito concessam ut pro ipso testetur. n. 52. Et officium executores testamenti mariti. n. 53.
Vidua luxuriose viuens marito atque eius ani

m.e

INDEX.

- ma iniuriam irrogat. 1. p. num. 54. f. 71
 Vidua luxuriose vivens utrum perdat dotem,
 ac si marito vivente adulterata fuisset. 1. p.
 n. 55. f. 71
 Ultimo loco Vocatus ad fideicommissum po-
 test bona fideicommissi alienare, in eis deq;
 heredem extraneam instituire. 1. p. nu. 1.
 fo. 18
 Ultimus Maioratus possessor cui electio ad e-
 ius successionem commissa est, potest filium
 suum in potestate eligere. 1. par. nume. 60.
 fo. 234
 Ultimus possessoris successione in Maioratus
 non agitur, sed primi institutoris. 2. p. n. 4.
 fo. 69
 Ultimus Maioratus possessor non potest sequē-
 tem in bonis ipsius Maioratus heredem in-
 stituere. 1. p. nu. 20. f. 57
 Ultimus Maioratus possessor non potest anti-
 quas leges & condiciones ipsius Maioratus
 mutare, nec novas adijcere. 1. p. nume. 21
 ibidem.
 Ultimus ex familia potest antiquo Maioratus
 novas condiciones adijcere. 1. p. nume. 24.
 fo. 58
 Ultimo loco Vocatus ad Maioratus successio-
 nem potest iuri Primogenitura liberè cede-
 re. 2. p. n. 24. f. 11.
 Ultima opinio quando videtur approbari ab
 Accursio. 2. p. n. 23. f. 160
 Unitas ad conservationem subiecti, dualitas ve-
 rò ad eiusdem destructionem ordinatur. 1.
 p. n. 5. f. 84
 Universitas cuiuslibet civitatis seu oppidi appel-
 latur Respublica. 1. p. n. 54. f. 103
 Unus actus successionis utrum sufficiat, an plu-
 res requirantur ad Primogenij præscriptio-
 nem. 1. p. n. 24. f. 75
 Una ratione legis deficiente, ex alia sustinetur
 1. p. n. 11. f. 126
 Vocatus ad Maioratus successionem sub con-
 ditione negativa admittendus non est, nisi
 prius consisset contrariam conditionem affir-
 mativam adimpleri non posse. 2. p. nu. 16.
 fo. 75
 Vocati censentur ordine successio plures vo-
 cati per copulam in dispositione habēte tra-
 ctum successuum. 1. p. nume. 6. f. 40
 Vocatus Ultimo loco potest bona fideicommis-
 si alienare in eisdem; heredem extraneum
 instituere. 1. p. n. 1. f. 18
 Vocato ad Maioratus successionem acquiri-
 tur actio utilis sine cessione, ex acceptatio-
 ne notarij. 2. p. n. 68. f. 133
 Voluntas quæ non transit in dispositionem cō-
 sideranda non est. 1. par. nume. 6. f. 19
 Voluntas præsertim in fideicommissis domina-
 tur; ea q. potius quam verba semper attendē-
 da est. 1. p. n. 19. f. 20
 Voluntas quæ non transit in dispositionem, at-
 tenditur, si ea ex aliquo verbo etiam gene-
 rali ac improprio deduci possit. 1. p. nu. 28.
 fo. 23
 Voluntas testantis q. voluerit Maioratum in-
 stituere, comprehenditur ex his quæ dixit an-
 te testamentum. 1. p. n. 40. f. 37
 Voluntatis questio ex arbitrio iudicis pendet.
 1. p. n. 4. ibidem.
 Voluntas & potestas actus humanos perficiunt
 1. p. nu. 24. f. 175
 Voluntas evidens dicitur illa quæ ex coniectu-
 ris elicitur. 2. p. n. 39. f. 27
 Voluntas testantis ut in Maioratu vel fideicō-
 misso ex electione succedatur, captatoria
 non est. 1. par. nume. 3. f. 225
 Voluntas etiam in contractibus verbis præfer-
 tur. 1. p. n. 20. f. 21
 Vox eligendi est fructus veri dominij. 1. p. n.
 2. f. 180
 Vsus loquendi utrum probandus sit ad sciendū
 an sub appellatione legitimorum legiti-
 mati comprehendantur. 2. p. n. 33. f. 18
 Vsus fructus parenti in bonis Maioratus filij sa-
 milias competens expirat morte filij. 1. p. n.
 20. f. 149
 Vsus fructus temporalis verus vsus fructus est,
 1. p. n. 2. f. 149
 Vsus fructus ad tempus constitui potest, quā-
 us alia servitutes ad tempus constitui non
 possint. 1. p. n. 22. ibidem.
 Vsus fructus perceptionis prohibitio ex mente
 etiam institutoris colligi potest. 1. p. nu. 31
 fo. 150
 Vsus fructus perceptione prohibita utrum com-
 moditas percipi possit. 1. p. num. 33. fo. 151
 Vsus fructuarius servitutem imponere non po-
 test,

INDEX.

test. i. p. n. 1. f. 154
V usufructus non confiscatur in vita possessoris. ubi expresse alienatio prohibita est. i. p. n. 9. f. 153

V usufructuario. *V*trum competat ius patronatus. i. p. n. 4. f. 171

V usufructus rerum. *M*aioratus ab eius possessore redempti, an ipsius *M*aioratus efficiantur. i. p. n. 9. f. 187

V usufructus in rebus *M*aioratus cum proprietate consolidatus, an ipsi *M*aioratus cedat. i. p. n. 18. f. 190

V usufructuarius ex dispositione legis. *V*trum differat ab eo qui ex dispositione hominis usufructum habet. i. p. n. 11. f. 195

V usufructuarius tenetur facere inventarium. i. p. n. 8. f. 197

V usufructus reservatione transfertur possessio. & *M*aioratus irrevocabilis. 2. p. n. 6. fo. 120

V usufructus bonorum *M*aioratus transit in fiscum durante vita possessoris, qualiterque hoc intelligendum sit. 2. p. n. 11. f. 193

V usufructus perceptionem prohibere. *V*tile erit in *M*aioratus. i. p. n. 34. f. 151

V usufructuarius ad *M*aioratus possessorem arguitur, ubi eadem ratio concurrat. & qualiter id intelligatur. i. p. n. 8. f. 153. *I*dem de marito. *P*relato. & aliis similibus. n. 11

*V*xor. *V*trum absque licentia mariti possit *P*rimogenium instituere. i. p. n. 3. f. 291

*V*xor non potest facere donationem causa mortis absque viri licentia. i. p. n. 4. fo. eodē.

*V*xor. *V*trum possit *P*rimogenium renocare absque viri licentia. i. p. n. 5. ibidem.

*V*xor quæ secundas nuptias contraxit, non potest *P*rimogenium instituere ex arvis seu aliis lucris constante matrimonio acquisitis. i. p. n. 6. f. 309

*V*xor quæ secundas nuptias non contraxit. *V*trum ex arvis seu donatione propter nuptias valeat *P*rimogenium instituere. i. p. n. 6. f. ibidem.

*V*xor vel alius creditor qualiter sibi consulant vendendo pignus, ne fructus sortem consulant. 2. p. n. 8. f. 158

Aliqua notabilia quæ apponuntur sub literis, *A*, *B*, & *C*, sub alijs literis inveniuntur, quia dupliciter notantur, ut clarius unusquisque possit invenire.

FINIS.

De libro era del licen^{do} s. h. y. dela Cruz y me le toco
a otro de los nuevos. — *El licen^{do} de Herman^{do}*
compule el s. h. y. qm. n. f. en figonia ano de 1622

MOLINA
DE
PRINGEN

1801